

เลียมโฮเฮา

คำปราศรัยใน การประชุมใหญ่ สามัญ

ประกาศสร้างพระวิหารใหม่
ห้าแห่ง

เรียกสาวกเจ็ดสิบใหม่หกคน
และฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญชุดใหม่

พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์

ประจักษ์พยานของอัครสาวก
ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลัทธิชนยุคสุดท้าย

ขณะที่เราเฉลิมฉลองเพื่อระลึกถึงการประสูติของพระเยซูคริสต์เมื่อสองพันปีที่ผ่านมามีความหมายที่พิเศษยิ่งกว่าที่เรารู้สึกถึงได้ของพระองค์ และพระบารมีอันหาที่สุดมิได้ของการเสด็จกลับคืนชีพของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดอื่นอีกแล้วที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกถึงอย่างนั้นต่อผู้คนที่ยังมีชีวิตอยู่และยังมีชีวิตอยู่ต่อไปในโลกนี้

พระองค์ทรงเป็นพระเยซูเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งพันธสัญญาเดิม พระมาไซยาแห่งพันธสัญญาใหม่ ภายใต้การนำของพระบิดา พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างของโลก “พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทนะในบรรดาสัญญาที่เป็นมานั้น ไม่มีสิ่งใดที่เดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาทนะ” (ยอห์น 1:3) แม้ทรงปราศจากบาป แต่พระองค์ทรงรับบาปผิดมาเพื่อกระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ พระองค์ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์” (กิจการ 10:38) กระนั้น ยังทรงถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากการนั้น พระกิตติคุณของพระองค์คือข่าวสารของสันติและไมตรี พระองค์ทรงวิงวอนให้ทุกคนทำตามตัวอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงดำเนินไปตามท้องถนนในปาเลสไตน์ ทรงรักษาคนป่วย ทรงทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ และทรงชুবชีวิตคนตาย พระองค์ทรงสอนความจริงของนิรันดร ทรงสอนถึงการเป็นอยู่ก่อนมตะของเรา เป้าหมายของชีวิตเราในโลกนี้ และระดับความสามารถสำหรับบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตที่จะมาถึง

พระองค์ทรงริเริ่มจัดตั้งพิธีศีลระลึกเพื่อเตือนใจเราถึงการเสด็จกลับคืนชีพเป็นการชดใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงถูกจับกุมและถูกประณามด้วยข้อกล่าวหาผิด ๆ ทรงถูกตัดสินว่ามีความผิดเพื่อให้ฝูงชนพอใจ และถูกพิพากษาโทษประหารชีวิตบนกางเขนแห่งคัลวารี พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้บาปของมนุษยชาติทั้งปวง ของประทานดังกล่าวคือของประทานอันล้ำค่าที่ทรงมอบไว้เพื่อประโยชน์ของทุกคนที่อยู่บนแผ่นดินโลก

เราขอเป็นพยานอย่างจริงจังว่า พระชนม์ชีพของพระองค์ซึ่งเป็นศูนย์กลางให้กับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติได้เริ่มต้นที่เบธเลเฮมและจบลงที่คัลวารีไม่ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของพระบิดา พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนัง พระผู้ไถ่ของโลก

พระองค์ทรงลุกขึ้นจากความตายเพื่อ “เป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น” (1 โครินธ์ 15:20) ในฐานะพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์เสด็จเยี่ยมผู้ที่ทรงรักเมื่อครั้งยังทรงพระชนม์ และพระองค์ยังทรงปฏิบัติท่ามกลาง “แกะอื่น” ของพระองค์ (ยอห์น 10:16) ในอเมริกาสมัยโบราณด้วย ในโลกปัจจุบัน พระองค์และพระบิดาของพระองค์

ทรงปรากฏต่อเด็กหนุ่ม โจเซฟ สมิธ เพื่อนำ “สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา” ออกมาตามที่ทรงสัญญาไว้มาแล้ว (เอเฟ ซัส 1:10)

เกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ ศาสดาโจเซฟเขียนว่า “พระเนตรของพระองค์ดังเปลวไฟ พระเกษาบนพระเศียรของพระองค์ขาวเหมือนหิมะ บริสุทธิ สีพระพักตร์ส่องสว่างเหนือความสว่างของดวงอาทิตย์ และสุริยเสียงราวกับเสียงฟุ้งของผืนน้ำมากหลาย แม้สุริยเสียงของพระเจ้าไซวา โดยตรัสว่า

“เราเป็นแรกและสุดท้าย เราคือเขาผู้มีชีวิต เราคือเขาผู้ถูกประหาร เราคือผู้วิงวอนแทนของเจ้าต่อพระบิดา” (ค.พ. 110:3-4)

เกี่ยวกับพระองค์ ศาสดายังอธิบายอีกว่า “และบัดนี้ หลังจากประจักษ์พยานหลายประการซึ่งให้ไว้ถึงพระองค์ นี่คือการประจักษ์พยานสุดท้ายของทั้งหมดซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

“เพราะเราเห็นพระองค์แม้ทางขวาพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า และเราได้ยินเสียงเป็นพยานว่า พระองค์เป็นองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระบิดา

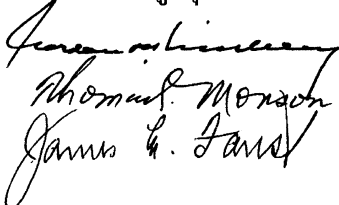
“ว่าโดยพระองค์ และโดยทางพระองค์ และจากพระองค์ โลกนั้น ๆ เป็นมาและถูกสร้างขึ้นมาแล้ว และผู้อาศัยอยู่ในนั้นเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดไว้กับพระผู้เป็นเจ้า” (ค.พ. 76:22-24)

เราขอประกาศอย่างจริงจังว่า ฐานะปุโรหิตของพระองค์และศาสนาจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูมายังโลก “ประดิษฐานขึ้นบนรากแห่ง . . . อัครทูตและผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมอก” (เอเฟซัส 2:20)

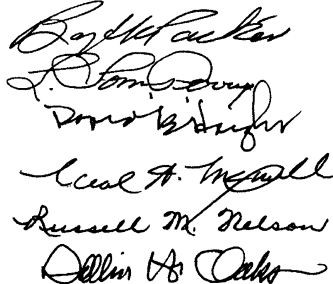
เราเป็นพยานว่า วันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมายังโลก “และจะเผยพระสิริของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน” (อิสยาห์ 40:5) พระองค์จะทรงปกครองอย่างจอมกษัตริย์และทรงครองบัลลังก์อย่างจอมเจ้านายทุกคนจะคุกเข่าและทุกสิ่งจะสรรเสริญพระเจ้าในการนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เราแต่ละคนจะยืนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับคำพิพากษาตามงานของเรา และตามความปรารถนาของเรา

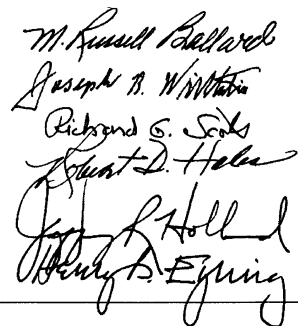
เราแสดงประจักษ์พยาน ในฐานะอัครสาวกที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างถูกต้องของพระองค์ ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ พระบุตรผู้ทรงเป็นอมตะของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์อิมมานูเอลผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งทุกวันนี้ ทรงยืนอยู่ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นความสว่าง ทรงเป็นชีวิตและความหวังของโลก ทางของพระองค์คือเส้นทางที่นำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดรในโลกที่จะมาถึง เราสำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานอันหาค่ามิได้ของพระบุตรแห่งสวรรค์ของพระองค์

ฝ่ายประธานสูงสุด

James E. Faust

โควรัมอัครสาวกลิบสอง

Boyd K. Packer
Donald R. Lutz
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Stuart D. Hall
Jay R. Hollid
Henry D. Eyring

สารบัญ พฤษภาคม 2017

ปีที่ 23 • เล่มที่ 5

ภาคการประชุมใหญ่สตรี

- 6 จงวางใจในพระเจ้าและอย่าพึ่งพา
บอนนี่ เอช. คอร์คอน
- 9 ความงดงามแห่งความบริสุทธิ์
แคโรล เอฟ. แมคคองกี
- 12 สตรีที่เด็ดเดี่ยว
ลินดา เค. เบอร์ตัน
- 15 “เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน”
ประธานเฮนรี่ บี. อयरริงก์

ภาคเช้าวันเสาร์

- 19 การรวบรวมครอบครัวของพระเจ้าเป็นเจ้า
ประธานเฮนรี่ บี. อयरริงก์
- 23 พระหัตถ์พระองค์นำทางทุกวัน
เอ็ม. โจเซฟ บร็อฟ
- 26 แผนอันรุ่งโรจน์ของพระบิดา
เอ็ดเดอร์เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตัน
- 29 พระเมฆบาลผู้ประเสริฐของเรา
เอ็ดเดอร์เคล จี. เรนลันด์
- 33 วางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยไม่หวั่นไหว
เอ็ดเดอร์อูลีส์เสส ชาวเรส
- 36 เจ็ดจ่าขี้ขี้จนกระทั่งวันตีสมบุรณ์
เอ็ดเดอร์มาร์ก เอ. แบรกก์
- 39 ดึงพลังของพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตเรา
ประธานรัสเซลดี เอ็ม. เนลสัน

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 43 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานคีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท
- 45 รายงานจากแผนกตรวจสอบบัญชีของ
ศาสนจักรปี 2016
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซน
- 45 รายงานสถิติปี 2016
บรูค พี. เฮลล์
- 46 เป็นสานุศิษย์ของพระเจ้าของเรา พระเยซู
คริสต์
เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
- 49 บทเพลงที่ขับขานและบทเพลงที่เจียบบัง
เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์
- 52 โจทรหดและทุ่มเทหมดทั้งใจ
เอ็ดเดอร์แกรีบี บี. เซบิน
- 55 ภาษามือของพระกิตติคุณ
เอ็ดเดอร์วาเลรี วี. คอร์คอน
- 58 การชนะโลก
เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซน
- 62 หวานกินและได้รับ
เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลด์ บัลลาร์ด

ภาคการประชุมใหญ่ฐานะปุโรหิต

- 66 ความกรุณา จิตกุศล และความรัก
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
- 67 ได้รับเรียกมาทำงาน
เอ็ดเดอร์เควิด เอ. เบคนาร์
- 75 เตรียมทาง
อธิการเจราลด์ คอสเซ
- 78 คนที่เป็นใหญ่ในพวกท่าน
ประธานคีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท
- 82 “จงเดินกับเรา”
ประธานเฮนรี่ บี. อयरริงก์

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 86 พลังของพระคัมภีร์มอรมอน
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
- 87 อนุชนที่ดำเนินบาป
จอย ดี. โจนส์
- 90 อย่ามองรอบข้าง จงมองขึ้นไป!
เอ็ดเดอร์ฮวน ฮวาน ซอย
- 93 ให้พระวิญญาณทรงนำ
เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
- 97 จงทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเกิด
เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเยลีย์
- 100 พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์กับแผนแห่ง
ความรอด
เอ็ดเดอร์ดีลลัน เอช. ไอคส์
- 104 ความรักที่สมบูรณ์ขับไล่ความกลัวออกไป
ประธานคีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 108 เสี่ยงเดือน
เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 112 ถึงเพื่อนและผู้สนใจของศาสนจักร
เอ็ดเดอร์วากิวิน อี. คอสตา
- 114 พระเยซูทอดพระเนตรคุณนั้น
ทรงเอ็นดูเขา
เอ็ดเดอร์เอส. มาร์ก พอลเมอร์
- 117 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร
เอ็ดเดอร์แกรีบี บี. สตีเวนสัน
- 121 และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์
เอ็ดเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์
- 124 เพื่อแสงสว่างของเราจะเป็นธงให้
ประชาชาติ
เอ็ดเดอร์เบ็นฮามิน เค. โอโยส
- 127 รากฐานแห่งศรัทธา
เอ็ดเดอร์เทวนทิน แอล. กุก
- 72 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับ
สามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 132 ท่านกล่าวกับเรา: ทำให้การประชุมใหญ่เป็น
ส่วนหนึ่งในชีวิตเรา
- 134 ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 135 ข่าวศาสนจักร

การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 187

คำวันเสาร์ 25 มีนาคม 2017

ภาคการประชุมใหญ่สตรี

ผู้ดำเนินการประชุม: บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน

ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: โรบิน บอนแฮม

ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอลิซาเบธ โรส

ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงสตรีสมาคม

สงเคราะห์รวมจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์; จีน

แอฟโพลัน, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เกตส์,

ผู้เล่นออร์แกน: “มาเกิดเจ้าแห่งราชา,” *เพลงสวด*,

บทเพลงที่ 21, เรียบเรียงโดย ซาบรีสกี, ตีพิมพ์

โดย โฮลีย์ซีทมิวสิก; “ฉันรู้สึกถึงความรักของพระเจ้า

ผู้ช่วย,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 42–43, เรียบ

เรียงโดย เมอร์ฟี; “พระเจ้าโฮวาทิปอดทรงนำเรา,”

เพลงสวด, บทเพลงที่ 35; “พระบิดาบนสวรรค์

ทรงรักฉัน,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 16, เรียบ

เรียงโดย สตาเฮลล์

เช้าวันเสาร์ 1 เมษายน 2017 ภาคทั่วไป

ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเดเทอร์ เอฟ.

อัครทูตผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดอร์คิม บี.

คลาร์ก ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดอร์ฮอว์ก เอฟ.

เซบาสเตียน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียง

มอรมอนแทเบอร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ต และโรอัน

เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็นและ

ริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “อรุณรุ่ง

เริ่ม,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 1; “Let Zion in Her

Beauty Rise,” *Hymns*, no. 41, เรียบเรียงโดย

เคเซ็น, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “ทำแต่ความดี,”

เพลงสวด, บทเพลงที่ 117; “สิริแด่พระเจ้า,”

เพลงสวด, บทเพลงที่ 18; “สอนฉันเดินในแสง,”

เพลงสวด, บทเพลงที่ 131, เรียบเรียงโดย

วิลเบิร์ต; “จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน!”

เพลงสวด, บทเพลงที่ 27, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี

บ่ายวันเสาร์ 1 เมษายน 2017 ภาคทั่วไป

ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดอร์วอน จี. คัทซ์

ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดอร์ฮิวโก มอนไทยา

ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงครอบครัว

จากสเตคในเทรมอนตัน การ์แลนด์ และฟิลดิงก์

ยูทาร์; เจสซิกา ลี กิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่

กูดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “บ้านเป็นสวรรค์บน

โลกได้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 146, เรียบเรียง

โดย บาสเตียน; เพลงเมตเล่ย์: “ฉันลูกพระเจ้าผู้เป็น

เจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149, และ “How

Will They Know?” *Children’s Songbook*,

182–185, เรียบเรียงโดย กิลเบิร์ตและมอห์ลแมน;

“ออกไปด้วยศรัทธา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 134;

“การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ,” *หนังสือเพลง*
สำหรับเด็ก, 6–7, เรียบเรียงโดย เพอร์รี่, ตีพิมพ์
โดย แจ็คแมน

คำวันเสาร์ 1 เมษายน 2017 ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเดเทอร์ เอฟ.

อัครทูตผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดอร์เว็รริ่ง พี.

สแตนท์ฟิลล์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดอร์คาร์ลอส

เอ. โกตอย ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียง

ฐานะปุโรหิตจากสเตคหนุ่มสาวโสดในฮอลลาเดย์

และเมอร์เรย์ ยูทาร์; เบรทท์ เทย์เลอร์, อำนวย

เพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ, ผู้เล่นออร์แกน: “Rise

Up, O Men of God” (Men), *Hymns*, no. 324,

เรียบเรียงโดย สตาเฮลล์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน;

“ครั้งหนึ่งเยซูเกิดต่ำต้อย,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่

91, เรียบเรียงโดย ริพปลิงเกอร์, ตีพิมพ์โดย

แจ็คแมน; “พระเจ้าผู้ไถ่แห่งอิสราเอล,” *เพลงสวด*,

บทเพลงที่ 5; “ความหวังอิสราเอล,” *เพลงสวด*,

บทเพลงที่ 121, เรียบเรียงโดย เคเซ็น, ตีพิมพ์

โดย แจ็คแมน

เช้าวันอาทิตย์ 2 เมษายน 2017 ภาคทั่วไป

ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์

ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดอร์ริชาร์ด เจ. เมนส์

ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอน

แทเบอร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง;

ริชาร์ด เอลเลียตต์และแอนดรูว์ อันสเวิร์ธ, ผู้เล่น

ออร์แกน: “ริบรูดสิทธิชน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่

32; “จงมาร่ำเร่ยยินดี,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 3,

เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต; “รักได้เอ๋ยที่นั่น,” *หนังสือ*

เพลงสำหรับเด็ก, 102–103, เรียบเรียงโดย

คาร์ตอน; “มาเกิด ท่านลูกหลานพระเจ้า,”

เพลงสวด, บทเพลงที่ 20; “เด็กที่รักพระเจ้าอยู่

ใกล้เจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 41, เรียบเรียง

โดย วิลเบิร์ต; “สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา,” *เพลงสวด*,

บทเพลงที่ 4

บ่ายวันอาทิตย์ 2 เมษายน 2017 ภาคทั่วไป

ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเดเทอร์ เอฟ.

อัครทูตผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดอร์อัครทูตริค

กาวาร์เรท ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดอร์มาร์คอส

เอ. ไอโดคัทส ดนตรีโดยคณะนักร้องประสาน

เสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ตและ

โรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เกตส์

และบอนนี่ กูดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “Come,

Rejoice,” *Hymns*, no. 9, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี;

“เพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้ฉัน,” *เพลงสวด*, บทเพลง

ที่ 56, เรียบเรียงโดย สตาเฮลล์, ตีพิมพ์โดย แจ็ค-

แมน; “The Iron Rod,” *Hymns*, no. 274; “รักษา
พระบัญญัติ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 154; “ฐาน
มั่นคงหนักหนา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 33, เรียบ
เรียงโดย วิลเบิร์ต

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่างๆ

เข้าไปดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางออนไลน์

ได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือก

ภาษา คำปราศรัยมีในแอปมือถือ Gospel Library

ด้วย โดยปกติภายในหกสัปดาห์หลังจากการ

ประชุมใหญ่สามัญ ไฟล์บันทึกเสียงและวิดีโอที่ค้น

หาภาษาอังกฤษจะมีจำหน่ายที่ศูนย์หนังสือ ข้อมูล

การประชุมใหญ่สามัญในรูปแบบที่เข้าถึงได้

สำหรับสมาชิกผู้พิการมีอยู่ที่ disability.lds.org

ข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความ

ต้องการของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับ

ข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ปกหน้า

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เมสัน โคเบอร์ลีย์

ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย คริสตินา สมิธ

ภาพการประชุมใหญ่

ผู้ถ่ายภาพการประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตีคือโคดี้

เบลล์, จาเน บิงก์แฮม, เมสัน โคเบอร์ลีย์, แรนดี้ คอล-

ลิเออร์, เวสตัน โคลตัน, แอชลีย์ ลาร์เซ็น, เลสลีย์ นิลส์สัน

และคริสตินา สมิธ

พฤษภาคม 2017 ปีที่ 23 เล่มที่ 5

เลขที่ 14445 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับที่พิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอช. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาวริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท

โฆษก: โรเบิร์ต เอช. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาวริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
โฆษก: โรเบิร์ต เอช. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาวริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท, โรเบิร์ต เอช. มอนสัน, เดวิด เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลด์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, แควนทิน แอล. ลูก, ดี. ทอดด์ คริสท็อฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรีย์ อี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนสันด์

บรรณาธิการ: ริชาร์ด โอ. ฮิดัน
ผู้อำนวยการบริหาร: แรนดัลล์ เค. เบเนดิกต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, จิน บี. บิงแฮม, เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์, คริสตอฟเฟอร์ โกลด์, ดักลาส ดี. โฮล์มส์, เอริก คัมเบิลยู. โคฟฟา, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด โอ. ฮิดัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิเทศศาสตร์: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: ออคัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ล

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เกรนิลดา อมารัล

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริซา เคนนิส, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมททีว ดี. ฟีดลิ่ง, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์, กอนดี, จอน โรอัน เจนเซน, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แชลลี จอห์นสัน โอดีเกร์, อีริก บี. เมอร์คอกก์, โจจัว เอ. เทอร์รี่, แจน ฟินโบว์, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์, มินดี แอนน์ เซบู, มาร์ธา วิคตอร์

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกเซน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพคคีย์ อาร์. ทีเลอร์สัน

งานออกแบบ: จิมเบคค์ แอนดรูว์, ลีซ พี. แอนดรูว์, ซี. คิมบัลด์ บอดด์, โรเบิร์ต โฮลด์, เบนา โจนส์, คอลลิน อิงคัลบี้, เอริก พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ก คัมเบิลยู. โรบินสัน, เรเชลล์ สมิธ, แมกซ์ เทอร์, เค. นีล วิลสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรสุขภาพ: โกลแลนด์ เนเบเกอร์ จูเนียร์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ฟิลลิปส์

งานผลิต: เกล็น ฮอร์น, คอนนี่ ไบรอร์พ บรีดจ์, จูดี เบอร์ดัลด์, โรเบิร์ต ซี. โครมัน, ไบรอัน คัมเบิลยู. กิก, จิน บี. เอ. นิลสัน, เดเรค ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: โจจัว เคนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ดี. ดูวิต

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย เค. เวลลิงกา

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์โยม

เลขที่ ISSN 0853-2513 นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อีตาราคาซามิชิในประเทศไต้หวัน 70 มาหาบี หรือฉบับละ 10 มาหา สมมติฐานคือค่าเฉลี่ยรายเดือนของรายจรรยา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 16456/6. พฤษภาคม ดินใหม่ แขวงกักกัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าตามฉบับวัน

ส่งหีบและซอง: ทางออนไลน์ที่ lahona.lds.org, ทางอีเมลที่ lahona@ldschurch.org, หรือทางไปรษณีย์ที่ lahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. *เชิญดู* (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "ขีปนาวุธ" หรือ "เครื่องขีปนาวุธ") จัดพิมพ์ในภาษาอิตาเลียน อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา จีน อังกฤษ (สำหรับผู้ใช้ภาษา) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน อิตาลี ญี่ปุ่น รัสเซีย เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลาเกซ มารีเชล มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ฮาวาย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ดาลูเกส คาลิดิ ไทย ตองกา ตุรกุ และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2017 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เรนเดรนูปเป็นอย่างไร ทำอย่างไรสำหรับความเคารพจาก *เชิญดู* วิกิพีเดียได้โดยไม่มีผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) ลิขสิทธิ์อาจโอนคืนได้ทุกเมื่อไม่ว่าจะโดยวิธีหรือข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2017 Vol. 23 No. 5. LAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ดัชนีผู้พูด

โกรว์, ซี. สก็อตต์, 121
คริสต็อฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 108,
คอร์คอน, บอนนี่ เอช., 6
คอร์คอน, วาเลรี วี., 55
คอสเซ, เจราลด์, 75
คอสตา, วาควิน อี., 112
ลูก, แควนทิน แอล., 127
เคลย์ตัน, เวเทอร์ฟอร์ด ที., 26
เบลย์ตัน, แอล. วิทนี, 97
เจอร์เก็นเซน, เคลวิน อาร์., 45
โจนส์, จอย ดี., 87
ชอย, ยูน ฮวาน, 90
ซวาราต, อุลิสเสส, 33
เซบิน, แกรีย์ บี., 52
เด โอโยส, เบ็นฮามิน, 124
เนลสัน, รัสเซลล์ เอ็ม., 39
บร็ัพ, เอ็ม. โจเซฟ, 23
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซลล์, 62
เบดনার, เดวิด เอ., 67
เบอร์ตัน, ลินดา เค., 12
แบร์กม, มาร์ก เอ., 36
ฟอลเมอร์, เอส. มาร์ก, 114
มอนสัน, โรเบิร์ต เอช., 66, 86
แมคคองกี, แครอล เอฟ., 9
ราสแบนด์, โรนัลด์ เอ., 93
เรนสันด์, เดล จี., 29
สตีเวนสัน, แกรีย์ อี., 117
อาวริงก์, เฮนรี่ บี., 15, 19, 82
อุทท์คอร์ท, ดีเทอร์ เอฟ., 43, 78, 104
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 58
ไอค์ส, คัลลิน เอช., 100
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 49
เฮลด์, บรูค ที., 45
เฮลด์, โรเบิร์ต ดี., 46

ดัชนีหัวข้อ

กระตุ้นเตือน (การ), 93, 117
กลับใจ (การ), 29, 52, 87, 112, 121
กลัว (ความ), 104
การดำรงอยู่ก่อนเกิด, 6, 26, 100
การประชุมศีลระลึก, 127
การประชุมใหญ่สามัญ, 124
การเป็นศาสนิกษ์, 12, 39, 46, 49, 52, 58, 78, 87
การยืมเงิน, 52
การเรียกในศาสนจักร, 78
การศึกษาพระคัมภีร์, 6, 23, 39, 55, 86, 121
กิจกรรมของศาสนจักร, 36
ครอบครัว, 19, 36, 55, 62, 87
เด โอโยส, เบ็นฮามิน, 124
ความเห็นใจ, 29
คำควร (ความมี), 67, 93, 117, 121
คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 9, 87
งานเผยแผ่ศาสนา, 67, 90, 114
งานพระวิหาร, 19, 36, 90, 124
จิตกุศล, 15, 46, 66
โจเซฟ สมิธ, 127
ชดใช้ (การ), 6, 9, 19, 26, 29, 39, 62
เซอเฟ็ง (การ), 46, 97, 114, 121
ฐานะปุโรหิต, 67, 75, 82
ดนตรี, 49
เด็ก, 87, 117
ตาย (ความ), 26
เตรียม (การ), 67, 75
ทำให้แข็งขัน (การ), 15
บิดามารดา (การเป็น), 23, 55, 87, 108
แบบอย่าง, 55, 121
ประจักษ์พยาน, 86
ประเพณี, 55
ประวัติครอบครัว, 19, 90, 124
เป็นหนึ่งเดียวกัน (ความ), 15, 49, 75
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 90, 112
เป้าหมาย, 62
ผู้นำ (การเป็น), 78

ผู้นำศาสนจักร, 23, 78
แผนแห่งความรอด, 19, 26, 52, 62, 100, 104
ฝึกไปทางโลก (ความ), 58
พระคัมภีร์มอรมอน, 86, 112
พระบัญญัติ, 23, 26
พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, 6, 62, 93, 100, 104, 121
พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์, 93, 100, 117
พระเยซูคริสต์, 6, 9, 12, 19, 23, 26, 29, 33, 36, 39, 46, 49, 58, 62, 66, 82, 90, 93, 97, 100, 104, 108, 114, 121, 124, 127
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 9, 15, 19, 36, 39, 87, 93, 100, 117, 127
พันธสัญญา, 9, 12, 39, 52, 58, 62, 87
การรับผิดชอบ, 108
มาตรฐาน, 108
เมตตา (ความ), 29, 66
ยากลำบาก (ความ), 29, 33, 39, 46, 49, 52, 90, 97, 104, 127
เยาวชน, 19, 23, 75
รัก (ความ), 29, 36, 46, 49, 66, 104, 108, 114
รักษา, เยียวยา (การ), 29
รับใช้ (การ), 6, 15, 75, 78, 82
ไว้วางใจ (ความ), 6, 33, 97
ศรัทธา, 33, 39, 46, 49, 90, 97, 127
ศาสตราจารย์, 108
ศีลระลึก, 9, 15, 75, 124
สตรี, 12
สว่าง (การ), 26, 100
สาวกอันอ่อนแอ (การ), 6, 121
สอน (การ), 87, 124
สะบาโต, 55, 58, 124
สันติสุข, 58
สุทธิศาสตร์, 26
สื่อลามก, 55
เสียสละ (การ), 12, 23
หวัง (ความ), 104
ให้อภัย (การ), 29
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 15, 78

เรื่องเด่นจากการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 187

เราชุมนุมกันทุกหกเดือนเพื่อรับฟังพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าผ่านศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่และผู้นำศาสนจักรที่ได้รับการดลใจ หลายล้านคนทั่วโลกชุมนุมกันในบ้านหรือห้องนมัสการในเขตเวลาและภาษาที่ต่างกัน โดยใช้จอภาพขนาดต่างๆ แต่การประชุมใหญ่สามัญเป็นมากกว่าเหตุการณ์หนึ่ง สิ่งนี้เป็นประสบการณ์ที่สามารถคงอยู่ได้นาน トラบเท่าที่เราต้องการ การประชุมใหญ่คือสิ่งที่เราศึกษา เรียนรู้ และดำเนินชีวิตตาม

เพื่อช่วยให้ท่านมีประสบการณ์ที่ดียิ่งขึ้นกับการประชุมใหญ่ เราพยายามรวบรวมวิถุญาณของการประชุมใหญ่ไว้ในฉบับทุกหกเดือนนี้ ไม่ว่าท่านชอบศึกษาการประชุมใหญ่ในสิ่งพิมพ์ทางออนไลน์ หรือบนมือถือ เราหวังว่าท่านจะหมั่นกลับไปศึกษา

เราขอบพระทัยสำหรับศาสดา

หน้า 86: เพื่อเสริมสร้างประจักษ์พยานของเราในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ ประธานโทมัส เอส. มอนสันวิงวอนให้เรา “ศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนทุกวัน”

หน้า 66: ท่านยังขอให้พี่น้องชายพิจารณาชีวิตของตนและ “ทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยมีใจกรุณา เปี่ยมด้วยความรัก และมีจิตกุศล”

ประกาศสร้างพระวิหารแห่งใหม่

หน้า 86: ประธานมอนสันประกาศสร้างพระวิหารใหม่ห้าแห่งได้แก่ในบราซิลเลีย บราซิล; เมืองหลวงและเขตปริมณฑลของมะนิลา ฟิลิปปินส์; ไนโรบี เคนยา; โปคาเทลโล ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา; และซาราโทกาสปริงส์ ยูทาห์

สหรัฐอเมริกา (ดูข้อมูลเพิ่มเติมในหน้า 141)

สนับสนุนผู้นำคนใหม่

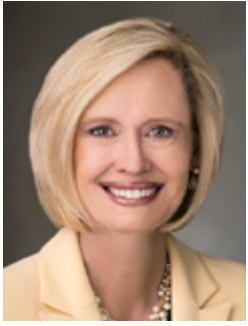
หน้า 43: ในวันเสาร์ ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศปลดฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญได้แก่ ลินดา เค. เบอร์ตัน, แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, และลินดา เอส. รีฟส์

หน้า 135: เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียกของผู้นำระดับสามัญของศาสนจักรคนใหม่ 10 ท่าน รวมถึงฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญชุดใหม่

ทบทวนถ้อยแถลง

ปกใน: ผู้พูดหลายท่านอ้างถึง “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์” และ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” (ดูหน้า 26, 36, 39, 62, และ 100) ท่านสามารถดูเอกสารสำคัญเหล่านี้ได้ในปกในของฉบับนี้ ■

โดย บอนนี่ เอช. คอร์ตดอน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

จงวางใจในพระเจ้า และอย่าพึ่งพา

เราสามารถทำให้ชีวิตเรามีศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยมารู้จักพระองค์ และพระองค์จะทรงนำทางเรา

ขณะเดินทางในเอเชีย สตรีท่านหนึ่งเข้ามาหาดิฉัน เธอโอบกอดดิฉันและถามว่า “คุณเชื่อจริงๆ ไซ้ไหมว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง” เรียนสตรีท่านนั้น ดิฉันทราบว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง ดิฉันวางใจพระเจ้า

ใน สุภาษิต 3:5-6 เราอ่านคำแนะนำดังนี้

“จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้าและอย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้าแล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น”

พระคัมภีร์นี้มาพร้อมกับคำเตือนสองข้อ การตักเตือน และคำสัญญาอันประเสริฐ คำเตือนสองข้อคือ “จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า”

และ “จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า” การตักเตือนคือ “อย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง” และคำสัญญาอันประเสริฐคือ “พระองค์เองจะทรงทำ

ให้วิถีของเจ้าราบรื่น”

ก่อนอื่นขอให้เราพูดถึงการตักเตือน ภาพพจน์ช่วยให้เราไตร่ตรองได้มากขึ้น การตักเตือนมาในคำว่า “อย่าพึ่งพา” — “อย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง” ในภาษาอังกฤษคำว่า พึ่งพา เป็นนัยบ่งบอกลักษณะของการเอนหรือเคลื่อน

ไปทางด้านเดียว เมื่อเราเอน ภายไปทางด้านใดด้านหนึ่ง เราเคลื่อนออกจากศูนย์กลาง เราเสียสมดุล และเทไปด้านเดียว เมื่อเราเอน *วิญญาณ* ไปยังความรู้สึกของตนเอง เราเอนห่างจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หากเราเอนเอียง เราจะไม่อยู่ตรงกลาง เราจะเสียสมดุล และไม่ได้มุ่งไปที่พระคริสต์

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้จำไว้ว่า ในชีวิตก่อนเกิดเราอยู่เคียงข้างพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราวางใจพระองค์ เราออกเสียงสนับสนุน ตื่นเต้นและปิติที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำหนดแผนแห่งความสุข เราไม่เอนเอียง เราสู้ด้วยประจักษ์พยานและ “เป็นพันธมิตรกับกองทัพของพระเจ้าเป็นเจ้า และกองทัพเหล่านั้นได้รับชัยชนะ”¹ สงครามระหว่างความดีกับความชั่วร้ายมายังแผ่นดินโลก เราจึงมีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์อีกครั้งที่จะยืนเป็นพยานและวางใจพระเจ้า

เราทุกคนต้องถามดังนี้ ฉันจะรักษาสมดุลและ *ไม่พึ่งพา* ความรอบรู้ของตนเองอย่างไร ฉันจะตระหนักและติดตามสุรเสียงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างไรเมื่อเสียงของโลกดังกึกก้อง ฉันจะปลุกฝังความไว้วางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

ดิฉันขอแนะนำวิธีการสามวิธีที่จะเพิ่มความรู้อและความหวังใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านจะพบว่าหลักธรรมเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องพื้นฐาน อยู่ในเพลงปัสทอเรียที่เด็กร้อง อยู่ในบทเรียนของเยาวชนหญิง และเป็นคำตอบให้คำถามมากมายของสมาคมสังเคราะห์ ทั้งหมดยังอยู่ตรงกลาง—ไม่เอนเอียง—นี่คือหลักธรรม

หนึ่ง เราจะรู้จักพระเจ้าและวางใจพระองค์ได้เมื่อเรา “ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์; เพราะเหตุเกิด, พระวจนะของพระคริสต์จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ。”²

หลายเดือนก่อน เราศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกันเป็นครอบครัว หลานชายวัยสองขวบนั่งอยู่บนตักดิฉันขณะที่เราอ่าน ดิฉันสุขใจที่ได้เป็นคนย่า และเพลิดเพลินที่ครอบครัวลูกชายมาเยี่ยม

เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์เสร็จ ดิฉันปิดพระคัมภีร์ หลานชายรู้ตัวว่าจะต้องเข้านอนในอีกไม่กี่ชั่วโมง เขาแหงนหน้ามองดิฉัน ดวงตาสีฟ้าฉายแววกระตือรือร้น

ขณะพูดความจริงนี้ฉันคิดว่า “อ่านพระคัมภีร์อีกนะครีบกคุณย่า”

ลูกชายดิฉัน บิดาที่ดีและเสมอต้นเสมอปลาย เตือนดิฉันว่า “แม่ครีบกอย่ายอมนะครีบก เขาแค่พยายามเลี่ยงไม่ต้องเข้านอน”

แต่เมื่อหลานชายขอให้อ่านพระคัมภีร์อีก เราจึงอ่านพระคัมภีร์อีก! การอ่านพระคัมภีร์มากขึ้นทำให้ความคิดกระจ่าง บำรุงเลี้ยงวิญญาณ ตอบคำถามที่เรามี เพิ่มความหวังใจในพระเจ้า และช่วยให้ชีวิตเรามุ่งไปที่พระองค์ “คำนึงถึงการค้นหาในแผ่นดินจารึกเหล่านี้อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นลูกจะได้รับประโยชน์”³

สอง เราจะรู้จักพระเจ้าและวางใจพระองค์ได้โดยผ่านการสวดอ้อนวอน นับเป็นพรอย่างยิ่งที่เราสามารถสวดอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา “จงสวดอ้อนวอนพระเจ้าจนสุดพลังของใจ”⁴

ดิฉันมีความทรงจำที่น่าชื่นใจเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน ครั้งหนึ่งช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนของมหาวิทยาลัย ดิฉัน

ได้งานทำที่เทกซัส ดิฉันต้องขับรถคันเก่าๆ ระยะทางหลายร้อยกิโลเมตรจากโอตาโฮไปเทกซัส รถคันนี้ดิฉันตั้งชื่อว่า เวิร์น ดิฉันขับรถทุกของในเวิร์นจนเต็มถึงหลังคา และพร้อมออกผจญภัยครั้งใหม่

ก่อนออกจากบ้าน ดิฉันกอดคุณแม่ที่รักและเธอพูดว่า “มาสวดอ้อนวอนกันก่อนที่ลูกจะออกไป”

เราคุกเข่าและคุณแม่เริ่มสวดอ้อนวอน เธอวิงวอนให้พระเจ้าบันดาลสวรรค์ทรงคุ้มครองดิฉันไม่ให้ปลอดภัย เธอสวดอ้อนวอนให้รถที่ไม่มีเครื่องยนต์ปรับอากาศของดิฉัน ขอให้รถแล่นได้ราบรื่นตามต้องการ เธอทูลขอให้เหล่าเทพอยู่กับดิฉันตลอดช่วงฤดูร้อน เธอสวดอ้อนวอน สวดอ้อนวอน และสวดอ้อนวอน

สันติสุขที่มาจากการสวดอ้อนวอนทำให้ดิฉันกล้าวางใจพระเจ้าและไม่พึ่งพาความรู้ของตนเอง พระเจ้าทรงนำทางดิฉันหลายครั้งเมื่อต้องตัดสินใจในช่วงฤดูร้อนนั้น

หากเราสร้างนิสัยของการเข้าเฝ้าพระเจ้า
บิดาบนสวรรค์ด้วยการสวดอ้อนวอน
เราจะรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะวางใจ
พระองค์ ความปรารถนาของเราก็จะเป็น
เหมือนพระประสงค์ของพระองค์มาก
ขึ้น เราสามารถปกป้องพรของตนเอง
และพรของผู้อื่นที่พระเจ้าบิดาบนสวรรค์
พร้อมจะประทานหากเราจะขอด้วย
ความเชื่อเท่านั้น⁵

สาม เราจะรู้จักพระเจ้าและวางใจ
พระองค์ได้เมื่อเราใช้ผู้อื่น ดิฉัน
ขอแบ่งปันเรื่องราวต่อไปนี้โดยได้รับ
อนุญาตจากเอมีไรท์ ผู้เข้าใจหลักธรรม
แห่งการรับใช้ แม้นิยามเจ็บป่วยอาการ
หนักจนอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต เอมี
เขียนว่า

“วันที่ 29 ตุลาคม ปี 2015 ฉันพบวา
ตนเองเป็นโรคมะเร็ง โรคมะเร็งที่ฉัน
เป็นมีอัตราการรอดชีวิต 17 เปอร์เซ็นต์
โอกาสในการฟื้นตัวไม่ดีขึ้น ฉันรู้ว่า
ต้องต่อสู้กับการทดลองที่ยากที่สุด
ฉันตัดสินใจสู้ทุกอย่างไม่เพียงเพื่อ
ตนเองเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่าคือเพื่อ
ครอบครัวในเดือนธันวาคม ฉันเริ่มรับ
เคมีบำบัด ฉันคุ้นเคยกับผลข้างเคียง
มากมายของยาต้านโรคมะเร็ง แต่ฉัน
ไม่รู้ว่าบางคนมีอาการหนักมากแต่ก็ยัง
มีโอกาสรอด

“ครั้งหนึ่ง ฉันเคยพูดว่าเคมีบำบัด
เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ฉันบอก
สามีว่าทนไม่ไหวแล้ว ฉันยอมแพ้! และ
จะไม่กลับไปโรงพยาบาลอีก ด้วยความ
ฉลาดของเขา สามีฉันฟังอย่างใจเย็น
และตอบว่า ‘ถ้าอย่างนั้นเราต้องรับใช้
ใครสักคน’”

อะไรกัน นี่เขาไม่เข้าใจหรือว่าภรรยา
ป่วยเป็นโรคมะเร็งและไม่สามารถทน
อาการคลื่นไส้หรือความเจ็บปวดแสน
สาหัสได้อีกแล้ว

เอมีอธิบายต่อไปว่า “อาการของฉัน
ทรุดลงเรื่อยๆ จนมีเพียงวันหรือสองวันใน
หนึ่งเดือนที่พอทนได้ [เมื่อ] ฉันทำงาน
ได้บ้างอย่างคนปกติทั่วไป นั่นคือช่วงเวลา
ที่ครอบครัวเราเริ่มหาวิธีรับใช้ผู้อื่น”

วันหนึ่ง ครอบครัวของเอมีแจกชุด
อุปกรณ์เคมีบำบัดให้ผู้ป่วยคนอื่นๆ
ชุดอุปกรณ์ประกอบด้วยสิ่งของที่
ช่วยบรรเทาอาการ เมื่อเอมีนอนไม่หลับ
เธอจะคิดหาวิธีทำให้วันของผู้อื่นสดใส
ขึ้น บางวิธีเป็นเรื่องใหญ่ แต่หลายวิธี
เป็นเพียงการส่งข้อความหรือจดหมาย
สั้นๆ ที่ให้ความรักและกำลังใจ มีหลาย
คืนที่เธอเจ็บปวดมากจนนอนไม่หลับ
เธอจะนอนอยู่บนเตียงกับไอแพดและ
ค้นหาศาสนพิธีที่ต้องทำแทนบรรพชน
ผู้ล่วงลับของเธอ ความเจ็บปวดบรรเทา
ลงอย่างน่าอัศจรรย์ถึงขั้นที่เธอทนได้

“การรับใช้” เอมีเป็นพยาน “ช่วย
ชีวิตฉันไว้” ซึ่งในที่สุดแล้วสิ่งที่ทำให้
ฉันมีพลังมุ่งหน้าต่อไปคือความสุขที่
ฉันพบเมื่อพยายามช่วยบรรเทาทุกข์
ของผู้คนรอบข้าง ฉันเฝ้ารอโครงการ
รับใช้ของเราด้วยปีติและความมุ่งมั่น
เต็มเปี่ยม ดูเหมือนเป็นความขัดกันที่
แปลกประหลาดจนทุกวันนี้ ท่านน่าจะ
คิดว่าคนที่ศรัทธาแล้ว รับสารพิษ และสู้
เพื่อชีวิตของ [เธอ] จะมีเหตุผลให้คิดว่า

‘เวลานี้มีแต่เรื่องของฉันเท่านั้น’
แต่เมื่อฉันนึกถึงตัวเอง สถานการณ์
ความทุกข์และความเจ็บปวดของฉัน
โลกกลับมีดมนชวนหดหู่ แต่เมื่อนั้นหัน
ไปใส่ใจผู้อื่น จะมีความสว่าง ความหวัง
พลัง ความกล้าหาญ และปีติ ฉันรู้ว่าที่
เป็นอย่างนี้เพราะเดชาานุภาพอันกอปร
ด้วยพระปรีชาสามารถในการเยียวยา
และคำจูนที่มาจาก การชดใช้ของพระ
เยซูคริสต์

เอมีเริ่มวางใจพระเจ้าเมื่อเธอรู้จัก
พระองค์ หากเธอพึ่งพาความรอบรู้ของ
ตนเองแม้เพียงเล็กน้อย เธออาจจะ
ปฏิเสธความคิดที่เธอรับใช้ การรับใช้
ทำให้เธอสามารถอดทนความเจ็บปวด
ความทุกข์และดำเนินชีวิตตามพระ
คัมภีร์นี้ “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อ
มนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้
พระเจ้าเป็นเจ้าของท่านนั่นเอง”⁶

พระเยซูคริสต์ทรงชนะโลก และ
เนื่องจากพระองค์ เนื่องจากการชดใช้
อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ เรา
ทั้งหมดจึงมีเหตุผลสำคัญให้วางใจโดยรู้

ว่าท้ายที่สุดแล้วทุกอย่างจะดี

พี่น้องทั้งหลาย เราแต่ละคนสามารถวางใจในพระเจ้าและ *อย่า* พังพา เราสามารถทำให้ชีวิตเรามีศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยมารู้จักพระองค์ และพระองค์จะทรงนำทางเรา

เราอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อแสดงความวางใจอย่างเดียวกันใน *พระองค์* ผู้ทรงอนุญาตให้เราสนับสนุนพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์ทรงประกาศว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นั่น, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด”⁷

พี่น้องที่รัก ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นพยานว่า “พรที่สัญญาไว้กับเราไม่อาจประมาณได้ แม้เมฆลมมรสุมจะรวมตัวกัน และฝนตกลงมาที่เรา ความรู้ในพระกิตติคุณและความรักที่เรามีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะปลอบโยนและคำจูงเรา . . . ขณะที่เราดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง . . . จะไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ชนะเราได้”⁸

ดิฉันขอเสริมประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์ที่เรารัก หากเราวางใจในพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและอย่าพังพาความรอบรู้ของเรา พระองค์จะทรงนำทางเราและพระพาหุแห่งพระเมตตาจะเอื้อมมาหาเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

หมายเหตุ: วันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2017 ซีสเตอร์คอร์ดอนได้รับการปลดจากที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ และได้รับการเรียกเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์, “อรุณรุ่งของวันที่สดใสกว่า,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2004, 100.
2. 2 นีโอฟี 32:3.
3. โมไซยาห์ 1:7.
4. โมโรไน 7:48.
5. ดู คู่มือพระคัมภีร์, “การสวดอ้อนวอน,” scriptures.lds.org.
6. โมไซยาห์ 2:17.
7. อับราฮัม 3:2.
8. โรมัส เอส. มอนสัน, “จกรีนเริงเกิด,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 113.

โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ความมั่งคั่งแห่ง ความบริสุทธิ์

*พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงจัดเตรียมทุกอย่างที่จำเป็นไว้ให้เราเพื่อเราจะบริสุทธิ์
เหมือนพระองค์ทรงบริสุทธิ์*

พ ระเตรียมการประจักษ์ใจ ดิฉันนึกถึงพี่น้องสตรีที่ซื่อสัตย์จำนวนมากที่ดิฉันเคยพบทั้งใกล้และไกล เพลงสดุดีพระคุณของกษัตริย์ดาวิดบรรยายถึงพวกเธอได้ดีที่สุด “จงถวายพระเกียรติซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แต่พระยาห์เวห์ จงนำเครื่องบูชาเข้ามาเฝ้าพระองค์ จงนมัสการพระยาห์เวห์ในความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์”¹

ดิฉันเห็นความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์ในพี่น้องสตรีผู้มีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งดีทั้งปวง ผู้ต้องการเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น พวกเธอถวายทั้งจิตวิญญาณใจ พลัง ความนึกคิด และพลังกำลังแต่พระเจ้าในวิถีที่พวกเขาเลือกดำเนินชีวิตประจำวัน² ความบริสุทธิ์อยู่ในความเพียรพยายามรักษาพระบัญญัติและให้เกียรติพันธสัญญาที่เราทำกับพระเจ้าเป็นเจ้า ความบริสุทธิ์คือการเลือกทำสิ่งที่จะรักษาพระบัญญัติบริสุทธิ์ไว้เป็นผู้นำทางของเรา³ ความบริสุทธิ์คือการขจัดความเอนเอียงตามธรรมชาติ

และกลายเป็น “บริสุทธิ์ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า”⁴ “ทุกขณะของ [ชีวิตเรา] ต้องบริสุทธิ์ต่อพระเจ้า”⁵

พระเจ้าเป็นเจ้าของสวรรค์ทรงบัญชาลูกหลานอิสราเอลว่า “เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เพื่อเจ้าจะบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำตัวให้เป็นมลทิน”⁶

เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันสอนว่า “พระบิดาบนสวรรค์ของ

เราทรงเป็นพระเจ้าที่คาดหวังสูง . . . พระองค์ทรงวางแผนจะทำให้เราบริสุทธิ์เพื่อเราจะ ‘ทนรัศมีภาพซีเลสเชียล’ ได้ (คพ. 88:22) และ ‘พำนักในที่ประทับของพระองค์’ (โมเสส 6:57)”⁷ *Lectures on Faith* อธิบายว่า “ไม่มีใครได้รับรัศมีภาพหากไม่ครอบครองความดีพร้อมและความบริสุทธิ์”⁸ พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงรู้จักเรา ทรงรักเรา และทรงจัดเตรียมทุกอย่างที่จำเป็นไว้ให้เราเพื่อเราจะบริสุทธิ์เเนกเช่นพระองค์ทรงบริสุทธิ์

เราเป็นบิดาของพระบิดาบนสวรรค์ และเราแต่ละคนมีมรดกอันสูงส่งแห่งความบริสุทธิ์ พระบิดาในสวรรค์ทรงประกาศว่า “ดูเถิด, เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; มหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์คือนามของเรา”⁹ ในโลกก่อนเกิด เรารักพระบิดาและนมัสการพระองค์ เราปรารถนาจะเป็นเหมือนพระองค์ ด้วยความรักฉันบิดาที่ดีพร้อม พระองค์ประทานพระบุตรที่รักของพระองค์พระเยซูคริสต์มาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา พระองค์ทรงเป็นบุตรของพระมหาบุรุษแห่งความบริสุทธิ์¹⁰ “พระนามของพระองค์บริสุทธิ์”¹¹ “พระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล”¹²

ความหวังว่าเราจะบริสุทธิ์มีศูนย์กลางอยู่ในพระคริสต์ ในพระเมตตา และพระคุณของพระองค์ ด้วยศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ เราจะสะอาดปราศจากจุดด่างพร้อยเมื่อเรา

ปฏิบัติตนจากความไม่เหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ¹³ และกลับใจอย่างจริงจัง เรารับบัพติศมาโดยน้ำเพื่อการปลดบาปจิตวิญญาณเราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เมื่อเราเปิดใจรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกสัปดาห์ เราได้รับสวนศาสนพิธีศีลระลึก เราทำพันธสัญญาด้วยเจตนาธรรมของการกลับใจโดยปรารถนาความชอบธรรมอย่างจริงจังว่าเราจะยอมรับพระนามของพระคริสต์ ระลึกถึงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ทั้งนี้เพื่อเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์สถิตกับเราตลอดเวลา เมื่อเราพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะเป็นผู้รับส่วนพระลักษณะอันสูงส่งของพระองค์¹⁴

ความบริสุทธิ์คือการรักษาพันธสัญญาของเรา

เรารู้จักการทดสอบ การล่อลวง และความยากลำบากมากมายที่สามารถดึงเราออกห่างจากทั้งหมดที่เป็นคุณธรรม และกล่าวขวัญกันว่าดีต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า แต่ประสบการณ์มนุษย์ของเราเปิดโอกาสให้เราเลือกความบริสุทธิ์ บ่อยครั้งเราต้องเสียสละเพื่อรักษาพันธสัญญาที่ชำระเราให้ศักดิ์สิทธิ์และทำให้เราบริสุทธิ์

ดิฉันเห็นความบริสุทธิ์ในสีหน้าของเอเวเนเจลินเด็กสาววัย 13 ปีในกานา วิธีหนึ่งที่เธอรักษาพันธสัญญาคือขยาย

การเรียกขณะเป็นประธานชั้นเรียน ดรูธนี่ เธออธิบายอย่างนอบน้อมว่าเธอไปบ้านเพื่อนเยาวชนหญิงที่แข็งขันน้อยเพื่อขออนุญาตพ่อแม่ของพวกเธอให้พวกเธอมาโบสถ์ พ่อแม่ของเยาวชนหญิงเหล่านั้นบอกเธอว่าคงยากเพราะวันอาทิตย์ยุ่งๆ ต้องทำงานบ้าน เอเวเนเจลินจึงไปช่วยทำงานบ้านและความพยายามของเธอมักจะทำให้เพื่อนๆ ได้รับอนุญาตให้มาโบสถ์

หากเราจะรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของฐานะปุโรหิตจะเปลี่ยนเรา ชำระเราให้บริสุทธิ์ และเตรียมเราให้พร้อมจะเข้าไปในที่ประทับของพระเจ้า¹⁵ เราแบกภาระของกันและกัน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน เรารักษาการปลดบาปไว้เมื่อเราให้การบรรเทาทุกข์ทางโลกและทางวิญญาณแก่คนยากจน คนหิวโหย คนเปลือยเปล่า และผู้เจ็บป่วย¹⁶ เรารักษาตัวให้หมดจดจากโลกเมื่อเรารักษาวินัยบาปและรับศีลระลึกอย่างมีค่าควรในวันบริสุทธิ์ของพระเจ้า¹⁷

เราเป็นพรแก่ครอบครัวและทำให้บ้านของเราเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เราหักห้ามความลุ่มหลงเพื่อเราจะเปี่ยมด้วยความรักอันบริสุทธิ์และยั่งยืน¹⁸ เรายืนมือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความกรุณา ความสงสาร และยื่นเป็นพยานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรากลายเป็นคนของโซอันผู้มีจิตใจเดียวและความคิดเดียว คนบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ด้วยกันในความเป็นหนึ่งเดียวและความชอบธรรม¹⁹ “เพราะโซอันต้องเพิ่มพูนในความมั่งคั่ง และในความบริสุทธิ์”²⁰

พี่น้องสตรี ขอให้ไปที่พระวิหาร หากเราต้องเป็นคนบริสุทธิ์ที่พร้อมต้อนรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์เสด็จมา เราต้องลุกขึ้นสวมอาภรณ์ที่สวยงามของเรา²¹ ในความเข้มแข็งและเกียรติ เราละทิ้งวิถีของโลกและรักษาพันธสัญญาเพื่อเราจะ “ห่อหุ้มไว้ด้วยความพิศุทธิ, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม”²²

ความบริสุทธิ์คือการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำทางของเรา

ความบริสุทธิ์เป็นของประทานแห่งพระวิญญาณ เรายอมรับของประทานนี้เมื่อเราเลือกทำสิ่งที่เพิ่มอำนาจการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตเรา

เมื่อมารธาต้อนรับพระเยซูคริสต์ที่บ้าน เธอปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าสูงสุดความสามารถ มารีย์น้องสาวของเธอเลือกนั่ง “ใกล้พระบาทของพระเยซู” ฟังพระดำรัสของพระองค์ เมื่อมารธาต้องรับภาระปรนนิบัติโดยที่มารีย์ไม่ช่วย เธอจึงบ่นว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ไม่สนพระทัยหรือที่น้องสาวของข้าพระองค์ปล่อยให้ข้าพระองค์ปรนนิบัติอยู่คนเดียว”

ดิฉันรักถ้อยคำตำหนิต่ออันโยนมากที่สุดเท่าที่ดิฉันนึกออก พระผู้ช่วยให้รอดทรงตกใจด้วยความรักและความสงสารว่า

“มารธา มารีธาเอ๋ย เธอกระวนกระวายและร้อนใจหลายอย่างเหลือเกิน

“สิ่งที่จำเป็นนั้นมีเพียงสิ่งเดียวและมารีย์ก็เลือกเอาส่วนที่ดิฉัน ใครจะชิงเอาไปจากเธอไม่ได้”²³

พี่น้องทั้งหลาย หากเราจะบริสุทธิ์ เราต้องฝึกนั่งใกล้พระบาทพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลและสละเวลาให้แก่ความบริสุทธิ์ เราตัดโทรศัพท์ รายการยาวเหยียดที่ต้องทำ และความพะว้าพะวังของโลกออกไปหรือไม่ คำสวดอ้อนวอน การศึกษา และการเอาใจใส่พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าเชื้อเชิญความรักที่ชำระล้างและเยียวยาของพระองค์มาสู่จิตวิญญาณของเรา ขอให้เราใช้เวลากับการเป็นคนบริสุทธิ์เพื่อเราจะเปี่ยมด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำทาง เราจะพร้อมต้อนรับพระผู้ช่วยให้รอดในความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์²⁴

ความบริสุทธิ์คือการเป็นวิสุทธิชนผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ตามถ้อยคำที่ได้รับการดลใจของกษัตริย์เบ็นจามิน คนที่กลายเป็นวิสุทธิชนผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์คือคนที่ว่าง่าย อันโยน ถ่อมตน อดทน เปี่ยมด้วยความรัก ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็น²⁵ ท่านพยากรณ์ว่าพระเยซูคริสต์ “พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงครอบครอง, ผู้ทรงดำรงแล้ว,

และทรงดำรงอยู่จากชั่ววันนิรันดรถึงชั่ววันนิรันดร, จะเสด็จจากสวรรค์ลงมาอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และจะทรงสถิตอยู่ในร่างที่ทำด้วยดินเหนียว” พระองค์เสด็จมาให้พรผู้ป่วย คนง่อย คนหูหนวก และคนตาบอด และทำให้คนตายคืนชีพ ทว่าพระองค์ทรงทนทุกข์ “มากกว่าที่มนุษย์จะทนได้, เว้นแต่จะถึงแก่ความตาย”²⁶ ถึงแม้จะทรงเป็นพระองค์เดียวที่ความรอดผ่านมาทางพระองค์ แต่พระองค์ทรงถูกล้อเลียน ถูกโบย และถูกตรึงกางเขน แต่พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงลุกขึ้นจากหลุมศพเพื่อเราทุกคนจะสามารถเอาชนะความตาย พระองค์คือผู้ที่จะยืนพิพากษาโลกในความชอบธรรม ผู้จะทรงไถ่เราทุกคน พระองค์ทรงเป็นพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล พระเยซูคริสต์ทรงเป็นความมั่งคั่งแห่งความบริสุทธิ์

เมื่อผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินได้ยินถ้อยคำของท่าน พวกเขาล้มลงที่พื้นดิน ความนอบน้อมของพวกเขาและความยำเกรงต่อพระคุณและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าใหญ่หลวงนัก พวกเขายอมรับสภาพค้นหาของตน เราเห็นหรือไม่ว่าเราพึ่งพาพระคุณและพระเมตตาของพระคริสต์พระเจ้าของเรา เรายอมรับของประทานอันดีทุกอย่างทั้งทางโลกและทางวิญญาณที่มาถึงเราผ่านพระคริสต์หรือไม่ เราจำได้หรือไม่ว่าตามแผนนิรันดรของพระบิดา สันติสุขในชีวิตนี้และรัศมีภาพของนิรันดรเป็นของเราในและโดยพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เท่านั้น

ขอให้เราเข้าร่วมกับผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินขณะพวกเขาร้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “โอ้ทรงโปรดเมตตา, แล้วทรงโปรดใช้พระโลหิตที่ชดใช้ของพระคริสต์เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้รับการให้อภัยบาปของพวกข้าพระองค์, และใจพวกข้าพระองค์จะถูกทำให้บริสุทธิ์; เพราะพวกข้าพระองค์เชื่อในพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็น

หากเราจะบริสุทธิ์ เราต้องเรียนรู้ เช่นมารีย์ ที่จะนั่งฟังพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลอย่างตั้งใจและให้เวลากับความศักดิ์สิทธิ์

เจ้า, ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, และสิ่งทั้งปวง”²⁷

ดิฉันเป็นพยานว่าเมื่อเรามาหาพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล พระวิญญูญาณของพระองค์จะสถิตกับเราเพื่อเราจะเปี่ยมด้วยปิติและได้รับการปลอบใจ และมีความสงบในมโนธรรม

พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้เราแต่ละคนมีความสามารถที่จะเป็นผู้บริสุทธิ์ ขอให้เราทำสุดความสามารถที่จะรักษาพันธสัญญาและรับพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำทาง ด้วยศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เราเป็นวิสุทธิชนผ่านการชดใช้ของพระองค์ เพื่อเราจะได้รับความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ และถวายพระเกียรติซึ่งควรแก่พระนามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา ขอให้ชีวิตเราเป็นเครื่องถวายอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเราจะยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าในความงดงามแห่งความบริสุทธิ์ตลอดไปในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. พงศาวดาร 16:29.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:31–34.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:57.
4. โมไซยาห์ 3:19.
5. Brigham Young, “Remarks,” *Deseret News*, Apr. 2, 1862, 313; ดู เจมส์ อี. เฟาสท์, “ยืนอยู่ในที่ศักดิ์สิทธิ์,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2005, 85.
6. เลวีนิติ 11:44.
7. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เรารักผู้ใดเราก็กักเตือนและตีสอนผู้นั้น,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2011, 122.
8. *Lectures on Faith* (1985), 77.
9. โมเสส 7:35.
10. ดู โมเสส 6:57.
11. อิสยาห์ 57:15.
12. 1 นิไฟ 22:21, 24, 26, 28.
13. ดู โมโรไน 10:32–33.
14. ดู 2 เปโตร 1:4.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
16. ดู โมไซยาห์ 4:26.
17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9.
18. ดู แอลมา 38:12.
19. ดู โมเสส 7:18–19.
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:14.
21. ดู 2 นิไฟ 8:24.
22. 2 นิไฟ 9:14.
23. ดู ลูกา 10:38–42.
24. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:57–59.
25. ดู โมไซยาห์ 3:19.
26. โมไซยาห์ 3:5, 7.
27. โมไซยาห์ 4:2.

โดย ลินดา เค. เบอร์ดตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

สตรีที่เด็ดเดี่ยว

สตรีที่เด็ดเดี่ยวเป็นสาวศิษย์ที่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางและมีความหวังผ่านสัญญาของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์

พี่น้องที่รัก เรารักท่านมาก ขอขอบคุณสำหรับการตอบรับด้วยน้ำใจและความกระตือรือร้นต่อคำเชื้อเชิญจากฝ่ายประธานสูงสุด รวมทั้งผลงาน #IWASASTRANGER ขอให้ท่านสวดอ้อนวอน ฟังสุรเสียงกระซิบของพระวิญญูญาณ และทำตามการกระตุ้นเตือนที่ได้รับต่อไป

ไม่ว่าดิฉันจะเดินทางในท้องที่หรือในต่างประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ไม่ใช่เรื่องแปลกที่บางคนจะถามดิฉันว่า “คุณจำฉันได้ไหม” เพราะดิฉันยังบกพร่องมาก จึงต้องยอมรับว่าบ่อยครั้งที่ดิฉันจำชื่อไม่ได้ แต่ดิฉันจดจำรักแท้ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้ดิฉันรู้สึกขณะพบปะกับบุตรและธิดาผู้ล้ำค่าของพระองค์

ไม่นานมานี้ ดิฉันมีโอกาสไปเยี่ยมสตรีบางคนที่อยู่ในเรือนจำ ขณะที่เราเอ่ยคำอำลาจากใจ สตรีที่น่ารักคนหนึ่งขอรับรองว่า “ซิสเตอร์เบอร์ดตัน อย่าลืมพวกเรานะคะ” ดิฉันหวังว่าเธอและคนอื่นๆ ซึ่งต้องการเป็นที่จดจำจะรู้สึกเช่นนั้นขณะดิฉันแบ่งปันความคิดบางอย่างกับท่าน

สตรีที่เด็ดเดี่ยวในสมัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง

สตรีของเราทุกคนทุกวัยเป็นแบบแผนของความซื่อสัตย์ในการเป็นสาวศิษย์ที่เราเองก็พยายามเป็นเช่นนั้นด้วย “ในพันธสัญญาใหม่มีเรื่องราวของสตรีที่ [เด็ดเดี่ยว] ทั้งเอเยนนามและไม่เอเยนนาม ผู้ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ [และการชดใช้ของพระองค์] เรียนรู้และดำเนินชีวิตตามคำสอน เป็นพยานถึงการปฏิบัติศาสนกิจ ปาฏิหาริย์ และพระบารมีของพระองค์ สตรีเหล่านี้เป็นแบบอย่างของสาวศิษย์และพยานสำคัญในงานแห่งความรอด”¹

ขอให้พิจารณาเรื่องเหล่านี้ในหนังสือลูกา เรื่องแรก เกิดขึ้นในช่วงที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงปฏิบัติศาสนกิจ

“ในเวลาต่อมา . . . [พระเจ้าผู้] เสด็จผ่านหมู่บ้านและเมืองต่างๆ ทรงประกาศและเผยแพร่ข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สาวกสิบสองคนนั้นก็อยู่กับพระองค์

“พร้อมกับ *ผู้หญิงบางคน . . . มารีย์ที่* เรียกกันว่าชาวมักดาลา . . . โยอันนา . . .

สู่สันนา และหญิงคนอื่นๆ อีกหลายคน
ที่เคยปรนนิบัติพระองค์”²

เรื่องต่อมา เกิดขึ้นหลังจากการฟื้นฟู
คืนพระชนม์

“มี *ผู้หญิงบางคน* . . . ไปที่อุโมงค์
เมื่อเวลาเช้ามืด

“แต่ไม่พบศพของท่าน จึงมาเล่า
ว่า . . . เห็นนิมิตเป็นทูตสวรรค์ และทูต
สวรรค์นั้นบอกว่าท่านผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่”³

ดิฉันเคยอ่านคำว่า “*ผู้หญิงบางคน*”
ที่เป็นคำธรรมดาๆ ไม่โดดเด่น หลาย
ครั้งนับไม่ถ้วน แต่เมื่อไม่นานมานี้ขณะ
ไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วน ดิฉันนึกคิดถึงคำ
เหล่านี้ที่น่าจะมีความหมายและเป็น
นิยามเดียวกันกับคำว่า *เด็ดเดี่ยว* เมื่อ
เชื่อมโยงกับ *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* ผู้ซื่อสัตย์
คือ “เชื่อมั่น” “เด็ดขาด” “มั่นใจ”
“มั่นคง” “ชัดเจน” “แน่นอน” และ
“พึ่งพาได้”⁴

เมื่อดิฉันไตร่ตรองคำอธิบายอันทรง
พลังเหล่านั้น ดิฉันนึกถึงสตรีสองท่าน
จากบรรดา *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* ในพันธ-
สัญญาใหม่ ผู้แสดงประจักษ์พยานอัน
แน่นอน มั่นใจ มั่นคง และเด็ดขาดใน
พระผู้ช่วยให้รอด ถึงแม้จะเป็นสตรีที่ยัง
ไม่ตีพร้อมเช่นเดียวกับเรา แต่คำพยาน
ของพวกเขาสร้างแรงบันดาลใจ

ท่านเจ้าสตรีนิรนามที่บ่อน้ำผู้เชื่อ
เชิญให้คนอื่นๆ มาเห็นสิ่งที่เธอเรียน
รู้จากพระผู้ช่วยให้รอดได้หรือไม่ เธอ
กล่าวคำพยานอัน *เด็ดเดี่ยว* ในรูปแบบ
ของคำถาม “ท่านผู้นี้จะเป็นพระคริสต์
ได้ไหม”⁵ ประจักษ์พยานและคำเชื่อ
เชิญของเธอชักนำให้คน “จำนวน
มาก . . . วางใจในพระองค์”⁶

หลังจากลาซารัส น้องชายของ
มารธาสิ้นชีวิต มารธา ผู้เป็น
สาวกศิษย์และเพื่อนรักของพระเจ้า
ประกาศด้วยอารมณ์สะเทือนใจว่า
“องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าพระองค์อยู่ที่นี้
น้องชายของข้าพระองค์ก็คงไม่ตาย”
พิจารณาถึงความมั่นใจของเธอขณะ
กล่าวต่อไปว่า “แต่ข้าพระองค์ก็ทราบว่
ไม่ว่าสิ่งใดที่พระองค์ทูลขอจากพระเจ้า

ในเวลา นี้ พระเจ้าก็จะประทานแก่
พระองค์” เธอเป็นพยานต่อไปว่า “เชื่อ
องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์เชื่อว่า
พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของ
พระเจ้าที่เสด็จมาในโลก”⁷
เราเรียนรู้จากสตรีเหล่านี้ว่า *สตรีที่
เด็ดเดี่ยว* คือสาวกศิษย์ผู้มีพระผู้ช่วย
ให้รอด พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง
และมีความหวังผ่านสัญญาของการพลี
พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์

สตรีผู้รักษาพันธสัญญาที่เด็ดเดี่ยว ของการ
ฟื้นฟู: เต็มใจเสียสละ

สมัยก่อน *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* เสียสละ
เมื่อพวกเขาเป็นพยานและดำเนิน
ชีวิตตามคำสอนของพระเยซู *สตรีที่
เด็ดเดี่ยว* ในยุคแรกของการฟื้นฟูพระ
กิตติคุณทำอย่างเดียวกัน ดรูลีลา
เฮนดริคส์และครอบครัวของเธออยู่
ในบรรดาคนเหล่านั้น ขณะเป็นผู้
เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ พวกเขาทนทุกข์
ทรมานในช่วงการข่มเหงวิสุทธิชนที่
เทศมณฑลเคลย์ มิสซูรี สามีของเธอ
เป็นอัมพาตถาวรจากการต่อสู้ที่แม่น้ำ
ครูกเกิด เธอถูกทอดทิ้งให้ดูแลสามีและ
เลี้ยงดูครอบครัว

“ในยามยากลำบากครั้งหนึ่ง
เมื่อครอบครัวไม่มีอาหารรับประทาน
เธอจำเสียงนั้นที่บอกเธอว่า “อดทนไว้
เพราะพระเจ้าจะทรงจัดหาให้”

เมื่อบุตรชายต้องไปเป็นอาสาสมัคร
ให้กองทัพทหารมอรมอน ที่แรกดรูลีลา

คัดค้านและต่อสู้ในคำสวดอ้อนวอน
กับพระบิดาบนสวรรค์จนกระทั่ง
“ประหนึ่งมีเสียงพูดกับเธอ ‘เจ้าไม่
ต้องการรัศมีภาพสูงสุดหรือ’ เธอตอบว่า
‘ต้องการ’ เสียงนั้นพูดต่อไปว่า ‘เจ้าคิดว่า
จะได้รับมันอย่างไรเว้นแต่โดยการเสีย
สละที่ยิ่งใหญ่’”⁸

เราเรียนรู้จาก *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* ท่านนี้
ว่าการเป็นสาวกศิษย์ที่รักษาพันธสัญญา
เรียกร้องความเต็มใจที่จะเสียสละ

สตรีที่เด็ดเดี่ยว ในปัจจุบัน: ระลึกถึงและ
เตรียมเฉลิมฉลองการเสด็จกลับมาของ
พระองค์

ดิฉันได้พูดถึง *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* ใน
สมัยของพระผู้ช่วยให้รอดและในยุค
แรกของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ แล้ว
ตัวอย่างของการเป็นสาวกศิษย์และ
ประจักษ์พยานของ *สตรีที่เด็ดเดี่ยว*
ในยุคของเราเล่า

งานมอบหมายล่าสุดในเอเชีย เป็น
อีกครั้งที่ดิฉันได้รับแรงบันดาลใจจาก
สตรีที่เด็ดเดี่ยว หลายท่านที่ดิฉันพบ
ดิฉันประทับใจเป็นพิเศษกับสมาชิก
รุ่นแรกในอินเดีย มาเลเซีย และ
อินโดนีเซีย ผู้พยายามดำเนินชีวิตตาม
วัฒนธรรมพระกิตติคุณในบ้านของ
ตนเอง บางครั้งต้องเสียสละมากเมื่อ
การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณมักจะ
ขัดแย้งกับวัฒนธรรมในครอบครัวและ
วัฒนธรรมประจำชาติ *สตรีที่เด็ดเดี่ยว*
หลายรุ่นในฮ่องกงและไต้หวันเป็นพร

อย่างต่อเนื่องแก่ชีวิตครอบครัว สมาชิก ศาสนจักร และชุมชนของพวกเขาโดยยังคงมีพระผู้ช่วยให้อุดหนุนศูนย์กลาง และเต็มใจเสียสละเพื่อรักษาพันธสัญญา *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* คล้ายกันนี้ไม่มีอยู่ทั่วศาสนจักร

สตรีที่เด็ดเดี่ยว ท่านหนึ่งผู้เป็นพรแก่ชีวิตดิฉันมาหลายสิบปี เธอต่อสู้มาแล้ว 15 ปีกับโรคที่ทำให้เธอมีอาการอ่อนกำลังและอาการจะทรุดลงเรื่อยๆ เรียกว่าโรคกล้ามเนื้ออักเสบ แม้ต้องใช้แต่เก้าอี้เข็น แต่เธอพยายามสำนักคุณและเขียน “รายการนั้นทำได้” ของเธอต่อไปซึ่งเป็นรายการของสิ่งที่เธอทำได้ เช่น ฉันหายใจได้ ฉันกินอาหารได้ ฉันสวดอ้อนวอนได้ และฉันรู้สึกได้ถึงความรักของผู้ช่วยให้อุดหนุน เธอแสดงประจักษ์พยานที่ *เด็ดเดี่ยว* ซึ่งมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางเกือบทุกวันกับครอบครัวและเพื่อนๆ

เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันได้ยินเรื่องราวของเจนนี เธอเป็นอดีตผู้สอนศาสนาที่บิดามารดาหย่าร้างกันขณะที่เธอรับใช้งานเผยแผ่ เธอเล่าว่าความคิดเรื่องการกลับบ้าน “ทำให้ [เธอ] กลัวแทบแย่” แต่เมื่อจบงานเผยแผ่ที่อิตาลี เธอแวะบ้านพักคณะเผยแผ่ระหว่างเดินทางกลับไปบ้านที่สหรัฐ *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* ผู้เป็นภรรยาของประธานคณะ

เผยแผ่ ปฏิบัติต่อเธออย่างอ่อนโยนและเรียบง่ายโดยหิวผมให้เธอ

หลายปีต่อมา *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* อีกท่านหนึ่ง เทอร์รี่—ประธานสมาคมสงเคราะห์สเตรตและสำนักศิษย์ของพระเยซูคริสต์—เป็นพรแก่ชีวิตของเจนนี เมื่อเธอได้รับเรียกเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ออร์ด ในเวลานั้น เจนนีกำลังทำดูซิโนนิพนธ์ เทอร์รี่ไม่เพียงเป็นครูที่เลี้ยงให้เจนนีในฐานะผู้นำเท่านั้น แต่เธอยังนั่งเป็นเพื่อนเจนนีที่โรงพยาบาลถึงสิบชั่วโมงเมื่อเจนนีเข้ารับการวินิจฉัยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว เจนนีไปพบแพทย์ตามนัด เจนนีสารภาพว่า “ฉันคิดว่าฉันอาจจะอาเจียนออกมาหลายครั้งในรถของเธอ”

แม้จะมีความเจ็บป่วย แต่เจนนียังคงรับใช้ของอาจในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์ออร์ด แม้ในยามที่อาการทรุดหนัก เธอก็โทรศัพท์ส่งข้อความและอีเมลจากเตียงนอน เชื้อเชิญให้พี่น้องสตรีมาพบ เธอส่งการ์ดและข้อความทางอีเมลให้พี่น้องสตรีที่เธอรัก เมื่อออร์ดขอรูปภาพฝ่ายประธานของเธอสำหรับทำประวัติออร์ดนี้คือภาพที่ออร์ดได้รับ เพราะตัวเจนนีเองเป็น *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* เธอจึงเชื้อเชิญให้ทุกคนแบ่งเบาภาระของผู้อื่น รวมถึง

ตัวเธอเองด้วย

ในฐานะ *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* เจนนีเป็นพยานว่า “เราไม่เพียงอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยผู้อื่นเท่านั้น แต่เพื่อช่วยตัวเองด้วย ความรอดมาจากความร่วมมือกับพระเยซูคริสต์ จากการเข้าใจพระคุณและการซดใช้ของพระองค์ ความรู้สึกถึงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อสตรีในศาสนจักร สิ่งนั้นเกิดขึ้นผ่านสิ่งที่เรียบง่ายเช่นการหิวผมให้ใครบางคน การส่งข้อความที่เปิดเผย ซัดเจน สร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับความหวังและพระคุณ หรืออนุญาตให้สตรีทั้งหลายรับใช้เรา”

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเราเริ่มเขว สงสัย ท้อใจ ทำบาป โศกเศร้า หรือรู้สึกหนักใจ ขอให้เรายอมรับคำเชื้อเชิญของพระเจ้าที่จะดื่มน้ำดำรงชีวิตของพระองค์เช่นเดียวกับสตรีที่ *เด็ดเดี่ยว* ดื่มน้ำนั้นที่บ่อน้ำโดยเชื้อเชิญให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกันเมื่อเรากล่าวคำพยานที่ *เด็ดเดี่ยว* ของเราเองว่า “ท่านผู้นี้จะเป็นพระคริสต์ได้ไหม”

เมื่อดูเหมือนว่าชีวิตช่างอยู่ดิ้นรนตั้งที่เป็นกับมารธาเมื่อน้องชายสิ้นชีวิต—เมื่อเราประสบกับความปวดร้าวใจจากความโดดเดี่ยว การเป็นหมั้น การสูญเสียคนที่เรารัก การพลาดโอกาสแต่งงานและมีครอบครัว ครอบครัวแตกแยก โรคซึมเศร้าอย่างรุนแรง ความเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจ ความเครียด ความวิตกกังวล การเสพติด ปัญหาทางการเงิน หรืออื่นๆ มากมาย—ขอให้เราระลึกถึงมารธาและประกาศคำพยานที่ *เด็ดเดี่ยว* อย่างเดียวกันว่า “เชื่อ . . . [และ] ข้าพระองค์เชื่อว่า พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า”

ขอให้เราระลึกถึง *สตรีที่เด็ดเดี่ยว* หลายท่านที่ไม่ทอดทิ้งพระผู้ช่วยให้รอดผู้ล้ำค่าของเราระหว่างที่ทรงเจ็บปวดที่สุดขณะทนทุกข์บนกางเขน แต่ในหลายชั่วโมงต่อมามีเอกสิทธิ์ต่อการเป็นพยานที่ *เด็ดเดี่ยว* คนแรกถึง

แม้ว่าเจนนี (คนกลาง) จะเป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว เธอรับใช้ประธานสมาคมสงเคราะห์ออร์ดกับที่ปรึกษาของเธอ

การฟื้นคืนพระชนม์อันรุ่งโรจน์ ขอให้เราอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ในการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ ขอให้เราเข้าไปใกล้พระองค์โดยเตรียมพร้อมและรับส่วนเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ทุกสัปดาห์ในศาสนพิธีศีลระลึกและเมื่อเรารักษาพันธสัญญาโดยรับใช้ผู้อื่นในยามที่พวกเขาขัดสนบางที่เราอาจจะได้เป็นหนึ่งในสตรีที่เด็ดเดี่ยว สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะเฉลิมฉลองการกลับมาอันรุ่งโรจน์เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้ง

พี่น้องทั้งหลาย ดินันเป็นพยานถึงพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ในนามของเรา ดินันทราบว่าคุณสาธตพยากรณ์โจเซฟ สมิธได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้เป็นศาสตพยากรณ์ของการฟื้นฟู พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงและแปลโดยอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรามีศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตในสมัยของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ดินัน เด็ดเดี่ยวในความจริงเหล่านี้! ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

หมายเหตุ: วันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 2017
ซิสเตอร์เบอร์ตันได้รับการปลดจาก
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

อ้างอิง

1. ธิดาในอาณาจักรของเรา: ประวัติและงานสมาคมสงเคราะห์ (2011), 3.
2. ลูกา 8:1-3; เน้นตัวเอน.
3. ลูกา 24:22-23; เน้นตัวเอน.
4. ในภาษาอังกฤษ คำว่า *certain* มีความหมายที่สองของ “การเลือกสรร” หรือ “ความหลากหลาย” แต่ความหมายที่ต้องการจะเน้นมากที่สุดในวันนี้คือความแน่นอน ความมั่นใจ และความซื่อสัตย์
5. ยอห์น 4:29.
6. ยอห์น 4:39.
7. ยอห์น 11:21-22, 27; เน้นตัวเอน.
8. ดู Jennifer Reeder and Kate Holbrook, eds., *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017), 51-52.
9. โดยได้รับอนุญาตจากผู้เขียน, เจนนิเฟอร์ รีดเดอร์, ผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์สตรีในศตวรรษที่ 19 จากแผนกประวัติศาสตร์จักร.

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อयरริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

“เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน”

พระเจ้าสัญญาถึงสันติสุขแก่สานุศิษย์ของพระองค์ก่อนที่จะจากพวกเขา พระองค์ได้ทำสัญญาเดียวกันนี้กับเรา

พี่น้องที่รัก คืบนี้เราได้รับพรจากพระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพสารที่เป็นแรงบันดาลใจจากผู้นำสตรีที่ทรงพลังและดนตรีได้เสริมพลังศรัทธาและเพิ่มพูนความปรารถนาของเราที่จะรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ทำไว้กับพระบิดาบนสวรรค์ เราารู้สึกว่าความรักที่มีต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์และความซาบซึ้งใจในของประทานแสนอัศจรรย์แห่งการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์เพิ่มสูงขึ้น

ข้าพสารของข้าพเจ้าคืบนี้เรียบง่าย เราทุกคนรู้สึกถึงสันติสุขในคำคืบนี้ เราทุกคนต้องการรู้สึกเช่นนี้บ่อยๆ กับตนเอง ครอบครัว และกับผู้คนรอบตัวเรา พระเจ้าสัญญาถึงสันติสุขแก่สานุศิษย์ของพระองค์ก่อนที่จะจากพวกเขา พระองค์ได้ทำสัญญาเดียวกันนี้กับเรา แต่พระองค์ตรัสว่าจะให้สันติสุขในแบบของพระองค์ ไม่ใช่ตามแบบของโลก พระองค์ทรงอธิบายวิธีมอบสันติสุขของพระองค์:

“แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวกับท่านแล้ว

เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เรา

ไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:26-27)

บรรดาบุตรของโมไซยาห์ต้องการของประทานแห่งสันติสุขเมื่อพวกเขาเข้าสู่ลานเผยแผ่กับชาวเลมัน ด้วยความวิตกกังวลไม่น้อยขณะรับรู้ความสำคัญยิ่งของงานที่จะทำ พวกเขาสวดอ้อนวอนทูลขอความมั่นใจ และ “พระเจ้าเสด็จมาเยือนพวกท่านด้วยพระวิญญาณของพระองค์, และตรัสกับพวกท่าน: จงสบายใจเถิด, และพวกท่านก็สบายใจ.” (แอลมา 17:10; ดู แอลมา 26:27 ด้วย)

บางเวลาท่านอาจโหยหาสันติสุขเมื่อเผชิญกับความไม่แน่นอนและการท้าทายที่กำลังเข้ามา บรรดาบุตรของโมไซยาห์เรียนรู้อะไรที่พระเจ้าทรงสอนโมโรไนซึ่งเป็นแนวทางสำหรับเราทุกคนคือ “หากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา. เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์

เพื่อพวกเขาจะอ่อนน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่อ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.” (อีเธอร์ 12:27)

โมโรไนกล่าวว่าเมื่อท่าน “ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้,” ท่าน “ก็ได้รับการปลอบโยน” (อีเธอร์ 12:29) ถ้อยคำเหล่านี้สามารถปลอบโยนเราทุกคน ผู้ไม่เห็นความอ่อนแอของตนย่อมไม่ก้าวหน้า การรับรู้ความอ่อนแอของท่านเองจึงเป็นพรเพราะจะช่วยให้ท่านยังคงอ่อนน้อมถ่อมตนและหันไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระวิญญาณไม่เพียงปลอบโยนท่านแต่พระองค์ยังเป็นตัวแทนที่การชดใช้จะเกิดผลและเปลี่ยนตัวตนของท่านอีกด้วย แล้วสิ่งที่อ่อนแอจะกลับเข้มแข็ง

บางครั้งซาตานจะทำทนายศรัทธาของท่าน เรื่องนี้เกิดขึ้นกับसानุศิษย์

ทุกคนของพระเยซูคริสต์ ท่านต่อต้านการโจมตีเหล่านี้ได้เมื่อมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อน พระวิญญาณจะตรัสเรื่องสันติสุขแก่จิตวิญญาณท่าน กระตุ้นให้ท่านหลุดพ้นในศรัทธา และจะทรงนำความทรงจำขณะที่ท่านรู้สึกถึงแสงสว่างและความรักของพระเยซูคริสต์ที่กลับคืนมาสู่ท่าน

การจดจำอาจเป็นของประทานล้ำค่าที่สุดที่พระวิญญาณจะประทานแก่ท่าน พระองค์จะ “ทำให้ระลึกถึงทุกสิ่ง [พระเจ้า] กล่าวกับท่านแล้ว” (ยอห์น 14:26) ความทรงจำในที่นี้อาจเป็นการสวดอ้อนวอนที่ได้รับคำตอบ ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่ได้รับ การยืนยันประจักษ์พยานของท่าน หรือช่วงเวลาที่ท่านเห็นพระหัตถ์นำทางของพระเจ้าเป็นเจ้าในชีวิตท่าน บางทีสักวันหนึ่งในอนาคตเมื่อท่านต้องการความเข้มแข็ง พระวิญญาณอาจนำความทรงจำถึงความรู้สึกที่ได้รับระหว่างการประจักษ์พยานมาสู่ท่าน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เป็นอย่างนั้น

ความทรงจำที่พระวิญญาณมักจะทำนำมาสู่ความคิดข้าพเจ้าคือความทรงจำเรื่องการประชุมสี่ระยะลึกของคืนวันหนึ่งเมื่อหลายปีก่อนที่กระท่อมมุงสังกะสีในอินส์บรุค ออสเตรีย กระท่อมอยู่ใต้ทางรถไฟ มีผู้เข้าประชุมเพียงสิบกว่าคน นั่งกันบนเก้าอี้ไม้ ส่วนใหญ่เป็นสตรีทั้งเยาว์วัยและสูงวัย ข้าพเจ้าเห็นน้ำตาแห่งความสำคัญคุณขณะมีการส่งผ่านศีลระลึกในที่ประชุมเล็กๆ นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต่อวิสุทธิชนเหล่านั้นและพวกเขาก็รู้สึกเช่นกัน แต่ปาฏิหาริย์ที่ข้าพเจ้าจำได้ชัดเจนที่สุดคือแสงสว่างที่ดูเหมือนจะเติมเต็มกระท่อมมุงสังกะสี หลังจากนั้นโดยนำความรู้สึกของสันติสุขเข้ามาด้วย แม้เป็นเวลากลางคืนและไม่มีหน้าต่าง แต่ห้องกลับสว่างประหนึ่งแสงแดดยามเที่ยงวันส่องเข้ามา

คืนนั้นที่นั่นมีแสงสว่างเจิดจ้าเต็มที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และหน้าต่าง

ที่ให้แสงสว่างนั้นสองเข้ามาคือใจ
นอบน้อมของวิสุทธิชนเหล่านั้น ผู้มาอยู่
ต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อแสวงหาการ
อภัยบาปและให้คำมั่นสัญญาที่จะระลึก
ถึงพระองค์ตลอดเวลา ขณะนั้นไม่ใช่
เรื่องยากที่จะระลึกถึงพระองค์ และ
ความทรงจำของประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์
ของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าระลึกถึง
พระองค์และการชดใช้ของพระองค์ได้
ง่ายขึ้นในอีกหลายปีต่อมา วันนั้นคำ
สัญญาในคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกที่ว่า
พระวิญญาณจะสถิตกับเราได้เกิดขึ้น
จริงและนำความรู้สึกแห่งแสงสว่างและ
สันติสุขมาสู่เรา

เช่นเดียวกับท่าน ข้าพเจ้า
ขอบพระทัยสำหรับหลายวิธีที่พระเจ้า
เสด็จมาเยือนด้วยพระผู้พลอยน้อมเมื่อ
ต้องการสันติสุข แต่พระบิดาในสวรรค์
ของเราไม่ได้ทรงหวังโดยเฉพาะเรื่อง
การพลอยน้อมเท่านั้นแต่ทรงหวังให้
ความก้าวหน้าของเรามากกว่า “พระ
ผู้พลอยน้อม” เป็นเพียงวิธีหนึ่งที่พระ
คัมภีร์บรรยายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์
นี่เป็นอีกวิธีหนึ่ง “และบัดนี้, ตามจริง
แล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, จง
วางใจในพระวิญญาณองค์นั้นซึ่งนำให้
ทำดี” (คพ. 11:12) การทำดีที่ทรงนำ

ท่านให้ทำบ่อยที่สุดคือการช่วยให้ผู้อื่น
รับการปลอบโยนจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
ในพระปริชาญาณของพระองค์
พระเจ้าทรงนำท่านมารวมกันใน
องค์การและชั้นเรียนในศาสนจักร
ของพระองค์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้น
เพื่อเพิ่มพูนพลังการทำความดีแก่ท่าน ใน
องค์การเหล่านี้ ท่านมีความรับผิดชอบ
ขอบเฉพาะอย่างที่จะรับใช้ผู้อื่นแทน
พระองค์ ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านเป็น
เยาวชนหญิง อธิการหรือผู้นำเยาวชน
หญิงของท่านอาจขอให้ท่านออกไปหา
กุลสตรีคนหนึ่งซึ่งกลายเป็นผู้ที่บางครั้ง
เราเรียกว่า “แข็งขันน้อย” ท่านอาจรู้จัก
เธอดีกว่าอธิการหรือผู้นำเยาวชนหญิง
ท่านอาจรู้ว่าเธอกำลังทุกข์ใจกับที่บ้าน
หรือที่โรงเรียนหรืออาจจะทั้งสองแห่ง
ผู้นำของท่านอาจไม่รู้ว่าพวกเขาเกิด
ความประทับใจอะไรจึงขอให้ท่านไปหา
เธอ แต่พระเจ้าทรงทราบ และพระองค์
ทรงกำกับดูแลงานนี้ผ่านการตัดสินใจจาก
พระวิญญาณของพระองค์
ความสำเร็จในงานจะนำไปสู่การ
แห่งการเปลี่ยนแปลงมาสู่ใจท่านและ
ใจของเยาวชนหญิงที่ท่านถูกส่งไปช่วย
—ซึ่งเรียกร้องความเป็นเพื่อนของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณสามารถ

ช่วยให้ท่านมองกุลสตรีผู้แข็งขันน้อย
อย่างที่พระเจ้าทรงมองเห็น พระเจ้า
ทรงรู้ใจเธอและใจของท่าน และทรง
รู้ความเป็นไปได้ของใจที่เปลี่ยนแปลง
พระองค์จะเสด็จมาเยือนท่านทั้งสอง
ด้วยพระวิญญาณเพื่อตัดสินใจให้เกิดความ
นอบน้อม การให้อภัย และความรัก
พระวิญญาณองค์นั้นตัดสินใจได้ทั้ง
คำพูด การกระทำ และความอดทน
ที่จำเป็นต่อท่านที่จะเชื่อเชื่อยุทธ
กลับฝูง พระองค์สามารถสัมผัสใจของ
ฝูงแกะในชั้นเรียนกุลสตรีให้รักและ
ต้อนรับแกะที่หลงไป เพื่อว่าเมื่อเธอ
กลับมาเธอจะรู้สึกเหมือนได้กลับบ้าน

พลังในการทำความดีของกลุ่มธิดาของพระ
ผู้เป็นเจ้าของจะขึ้นถึงระดับยอดเยี่ยมได้
ขึ้นอยู่กับความเป็นหนึ่งเดียวและความ
รักที่มีอยู่ท่ามกลางพวกท่าน นี่เป็นของ
ประทานแห่งสันติสุขอีกประการหนึ่งที่
เกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

แอลมาเข้าใจเรื่องนี้ดี นั่นคือสาเหตุ
ที่ท่านวิงวอนผู้คนของท่าน “ว่าไม่ควร
มีการขัดแย้งต่อกัน, แต่ว่าควรตั้งตา
รอเป็นตาเดียวกัน, โดยมีศรัทธาเดียว
และบัพติศมาเดียว, โดยมีใจของพวก
เขาผูกพันกันไว้ในความเป็นหนึ่งเดียว
และในความรักที่มีต่อกัน” (โมไซยาห์
18:21)

ความเป็นหนึ่งเดียวในชั้นเรียนและ
ในครอบครัวของเราเป็นสิ่งจำเป็น
แต่ท่านและข้าพเจ้ารู้เช่นเดียวกันจาก
ประสบการณ์ว่าเป็นสิ่งยากที่จะรักษา
ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่เปี่ยมด้วยรัก
เช่นนี้ ต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น
เพื่อนเพื่อเปิดดวงตาของเราและทำให้
เรารู้สึกสงบ

ข้าพเจ้าจำได้ว่าครั้งหนึ่งลูกชายวัย
เจ็ดแปดขวบกระโดดบนเตียงอย่างแรง
จนข้าพเจ้าคิดว่าเตียงจะหัก ข้าพเจ้า
รู้สึกไม่พอใจขึ้นมาทันที และรีบเตรียม
จัดบ้านของข้าพเจ้าให้อยู่ในระเบียบ
ข้าพเจ้าขมขื่นเล็กน้อยๆ ของลูกชายแล้ว
ยกเขาขึ้นในระดับที่สายตาประสานกัน
ได้

พระวิญญาณทรงใส่ถ้อยคำเข้ามาในความคิดข้าพเจ้า เหมือนเป็นเสียงที่แผ่วเบาแต่เสียดแทงเข้าไปในใจ ข้าพเจ้า “เจ้ากำลังอุ้มบุคคลผู้ล้ำเลิศ” ข้าพเจ้าวางเขาลงบนเตียงอย่างนุ่มนวล และขอโทษ

ขณะนี้เขาเป็นชายที่ล้ำเลิศผู้ที่พระวิญญาณช่วยให้ข้าพเจ้ามองเห็นเมื่อ 40 ปีก่อน ข้าพเจ้าสำนึกคุณชั่วนี้วันตรีที่ทรงช่วยให้ข้าพเจ้าพ้นจากความรู้สึกไร้เมตตาโดยส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาช่วยให้ข้าพเจ้าเห็นลูกพระผู้เป็นเจ้าตั้งที่พระองค์ทรงเห็น

ความเป็นหนึ่งเดียวที่เราแสวงหาในครอบครัวและในศาสนจักรจะเกิดขึ้นเมื่อเราอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ส่งผลต่อสิ่งที่เราเห็นเมื่อเรามองกัน—และแม้เวลาที่เรานึกถึงกัน พระวิญญาณทรงมองเห็นด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ จงฟังถ้อยคำของมอรมอนที่อธิบายจิตกุศลไว้ จงนึกถึงเวลาที่ท่านรู้สึกถึงสิ่งนี้:

“จิตกุศลอดทนนาน, และมีน้ำใจ, และไม่ริษยา, และไม่ผยอง, ไม่แสวงหาเพื่อตน, ไม่ขุ่นเคืองง่าย, ไม่คิดชั่ว, และไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้าสามัญ แต่ชื่นชมยินดีในความจริง, ทนทุกสิ่ง, เชื่อทุกสิ่ง, หวังทุกสิ่ง, อดทนทุกสิ่ง.

“ดังนั้น, พี่น้องชาย [และข้าพเจ้าเพิ่ม หญิง] ที่รักของข้าพเจ้า, หากท่านไม่มีจิตกุศล, ท่านก็ไม่มีอะไรเลย, เพราะจิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น. ดังนั้น, จงแนบสนิทอยู่กับจิตกุศล, ซึ่งเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้น—

“แต่จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์, และสิ่งนี้ยังยืนตลอดกาล; และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย, ย่อมจะดีกับเขา.

“ดังนั้น, พี่น้องชาย [และหญิง] ที่รักของข้าพเจ้า, จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตร [และธิดา] ของพระผู้เป็นเจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏเราจะ เป็นเหมือนพระองค์, เพราะเราจะเห็นพระองค์ดังที่พระองค์ทรงดำรงอยู่; เพื่อเราจะมีความหวังนี้; เพื่อพระองค์จะทรงทำให้เราบริสุทธิ์ แม้ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์” (โมโรไน 7:45–48)

นี่คือเป้าหมายที่พระบิดาในสวรรค์ทรงมอบให้ท่าน ธิดาผู้ล้ำค่าทั้งหลายกับท่านอาจดูเหมือนเป็นเป้าหมายระยะยาว แต่จากมุมมองของพระองค์ ท่าน

ไม่ได้อยู่ไกลเช่นนั้น พระองค์จึงเสด็จมาเยือนท่านด้วยพระวิญญาณของพระองค์เพื่อปลอบโยน กระตุ้นเตือน และ دلใจท่านให้ดำเนินต่อไป

ข้าพเจ้าฝากคำพยานที่มั่นคงว่าพระบิดาทรงรู้จักท่าน—ทรงรู้ความต้องการ และชื่อของท่าน—ทรงรักท่าน และได้ยื่นท่านสวดอ้อนวอน พระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ทรงเชื่อเชิญท่านมาหาพระองค์ และพระองค์ทั้งสองทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เรามีส่วนร่วมในงานของท่านเพื่อรับใช้ผู้อื่นแทนพระองค์

เนื่องด้วยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ด้วยตลอดเวลาจะมีผลในการชำระล้าง และทำให้วิญญาณเราบริสุทธิ์ แล้วท่านจะรู้สึกถึงสันติสุขที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาที่จะให้ไว้แก่สานุศิษย์ของพระองค์ ด้วยสันติสุขนั้นจะเกิด ความหวังอันเจิดจ้าและความรู้สึกถึงแสงสว่างและความรักจากพระบิดาและพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ ผู้ทรงนำอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกผ่านการเปิดเผยแก่ศาสนพยากรณ์ผู้มีชีวิต ข้าพเจ้าเป็นพยานตั้งนี้ในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

ภาคเช้าวันเสาร์ | 1 เมษายน 2017

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การรวบรวมครอบครัวของ พระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงต้องการให้ลูกๆ ของพระองค์กลับบ้านอีกครั้ง
ทั้งครอบครัวและด้วยวิถีชีวิต

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้ายินดีที่มีโอกาสอยู่กับท่านในช่วงแรกของภาคการประชุมใหญ่สามัญครั้งนี้ ขอต้อนรับท่านด้วยความอบอุ่นยิ่ง การประชุมใหญ่สามัญเป็นเวลาทีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาชุมนุมกันเสมอเนื่องจากศาสนจักรเจริญขึ้นอย่างมากจนไม่สามารถให้ผู้คนมาชุมนุมในที่แห่งเดียวได้ อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงจัดเตรียมวิธีที่ทำให้พระองค์การประชุมใหญ่สามัญเข้าถึงทุกท่านได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ขณะยืนอยู่ที่แห่งนี้แม้เราจะรู้สึกประทับใจกับภาพการประชุมของวิสุทธิชนในศูนย์การประชุมใหญ่อันกว้างขวางนี้ แต่ในดวงตาแห่งความคิดของเรายังมีภาพผู้คนหลายล้านคนที่ชุมนุมพร้อมกับเราทั่วโลกเพื่อรับชมและรับฟังการประชุมใหญ่ครั้งนี้ หลายท่านชุมนุมอยู่กับครอบครัว บ้างก็ชุมนุมอยู่กับเพื่อนๆ หรือเพื่อนสมาชิกในศาสนจักร

ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด ไม่ว่าท่านจะ
ได้ยินเสียงข้าพเจ้าด้วยวิธีใด โปรด

ทราบว่าแม้ท่านไม่ได้อยู่กับเราที่นี่ แต่เรารู้สึกได้ว่าท่านอยู่กับเราโดยวิญญาน เราหวังว่าทุกท่านจะรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับเรา—คือรู้สึกถึงพลังทางวิญญาณที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็ตามที่กลุ่มผู้ที่เชื่อชุมนุมกันในพระนามของพระเยซูคริสต์

วันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจที่จะพูดกับท่านเกี่ยวกับการชุมนุมอีกรูปแบบหนึ่ง รูปแบบนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงทุกๆ หกเดือนอย่างการประชุมใหญ่สามัญ แต่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ช่วงแรกของการฟื้นฟูศาสนจักร และการชุมนุมรูปแบบนี้มีการรีบเร่งขึ้นในช่วงไม่กี่ปีนี้ ข้าพเจ้ากล่าวถึงการรวบรวมครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้า

เพื่ออธิบายการประชุมนี้ อาจดีที่สุดที่จะเริ่มตั้งแต่ก่อนเราเกิด ก่อนเวลาที่พระคัมภีร์ไบเบิลเรียกว่า “ปฐมกาล” (ปฐมกาล 1:1) เวลานั้น เราอาศัยอยู่กับ

นอกจากที่ประทับของพระบิดาและลี้ม
 ประสบการณ์ที่เรามีกับพระองค์ที่นั่น
 แต่พระองค์มิได้ทรงส่งเรามาที่นั่นใน
 ความมืดมิด เราทุกคนได้รับส่วนของ
 แสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเรียกว่า
 “แสงสว่างของพระคริสต์” ซึ่งช่วยให้เรา
 แยกแยะผิดชอบชั่วดี นี่คือเหตุที่แม่แต่
 ผู้ที่มีชีวิตอยู่โดยมีความรู้เพียงน้อยนิด
 หรือไม่มีเกี่ยวกับแผนของพระบิดายัง
 คงรู้สึกได้ในใจว่าการกระทำใดเที่ยง
 ธรรมและถูกต้องทำนองคลองธรรม
 ดูเหมือนว่าความรู้กฎรู้ผิดของเรา
 จะลึกซึ้งเป็นพิเศษในช่วงที่เราเลี้ยง
 ดูลูก พ่อแม่ทุกคนมีความปรารถนา
 ตามธรรมชาติที่จะสอนลูกให้รู้คุณ
 ธรรมจริยธรรม นี่เป็นส่วนหนึ่งของ
 ปาฏิหาริย์ในแผนของพระบิดาบน
 สวรรค์ พระองค์ทรงต้องการให้ลูกๆ
 ของพระองค์มาสู่โลก ตามรูปแบบ
 นิรันดร์ของครอบครัวในสวรรค์ ครอบครัว
 คือหน่วยองค์กรพื้นฐานของอาณาจักร
 นิรันดร์ พระองค์จึงทรงมีเจตนาให้
 ครอบครัวเป็นหน่วยพื้นฐานบนโลก
 ด้วย แม้ครอบครัวบนโลกจะห่างไกล
 ความดีพร้อม แต่ก็ให้โอกาสดีที่สุดแก่
 ลูกพระผู้เป็นเจ้าที่จะได้รับการต้อนรับ
 สู่โลกพร้อมความรักแบบเดียวกับโลกที่
 ไกลเคียงกับความรักที่เรารู้สึกในสวรรค์
 —ความรักของพ่อแม่ ครอบครัวยัง
 เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะรักษาและสืบทอด
 คุณธรรมจริยธรรมและหลักธรรมที่แท้
 จริงซึ่งเป็นสิ่งเหมาะสมที่สุดที่จะนำเรา
 กลับสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า
 ในช่วงชีวิตนี้ ลูกพระผู้เป็นเจ้าส่วน
 น้อยนิดเท่านั้นที่เข้าใจแผนของพระผู้
 เป็นเจ้าอย่างถ่องแท้ พร้อมทั้งมีโอกาส
 รับศาสนพิธีและเข้าสู่พันธสัญญาฐานะ
 บุโรหิตซึ่งทำให้การชดใช้ของพระผู้ช่วย
 ให้รอดเกิดผลต่อชีวิตเราอย่างสมบูรณ์
 แม้แต่ผู้ที่เกิดมาพร้อมพ่อแม่ที่ดีที่สุด
 ก็อาจดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามแสง
 สว่างที่พวกเขา มี แต่ไม่มีวันได้ยื่นเกี่ยว
 กับพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของ
 พระองค์หรือได้รับการเชื่อเชิญให้รับ

พระบิดาบนสวรรค์ในฐานะลูกๆ ของ
 พระองค์ที่เป็นวิญญูณ เรื่องนี้เป็น
 ความจริงสำหรับทุกคนที่เคยมีชีวิตบน
 โลกนี้
 คำว่า “บราเดอร์” และ “ซิสเตอร์”
 ไม่ใช่การทักทายที่เป็นมิตรหรือถ้อยคำ
 ที่แสดงความรักเท่านั้น แต่เป็นการ
 แสดงออกถึงความจริงนิรันดร์ด้วย:
 พระผู้เป็นเจ้าคือพระบิดาที่แท้จริงของ
 มนุษยชาติ เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งใน
 ครอบครัวนิรันดร์ของพระองค์ เพราะ
 พระองค์ทรงรักเราด้วยความรักของ
 พระบิดาผู้ทรงดีพร้อม พระองค์ทรง
 ต้องการให้เราก้าวหน้าและพัฒนาจน

เป็นเหมือนพระองค์ ทรงจัดตั้งแผน
 ให้เรายังโลกนี้ ในครอบครัว และรับ
 ประสบการณ์ที่เตรียมให้เรากลับไปอยู่
 กับพระองค์เหมือนดังที่พระองค์ทรง
 พระชนม์
 แก่นแท้ของแผนนี้คือพระสัญญา
 ว่าพระเยซูคริสต์จะทรงอุทิศพระองค์
 เองโดยพลีพระชนม์ชีพเพื่อช่วยให้
 พ้นจากบาปและความตาย งานของเรา
 ในแผนนั้นคือยอมรับการพลีพระชนม์
 ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดโดยทำตามกฎ
 และศาสนพิธีของพระกิตติคุณ ท่าน
 และข้าพเจ้ายอมรับแผนนี้ ที่จริงแล้ว
 เรายินดีในแผนนี้ แม้จะหมายถึงการ

บัพติศมาในพระนามของพระองค์ เรื่องนี้เป็นความจริงกับพี่น้องของเรามากมายหลายล้านคนตลอดประวัติศาสตร์โลก

บางคนอาจเถียงว่านี่ไม่ยุติธรรม พวกเขาอาจถึงกับเถียงว่าเป็นหลักฐานว่าไม่มีแผน ไม่มีข้อกำหนดเฉพาะสำหรับความรอด—ด้วยความรู้สึกที่ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของผู้ทรงเที่ยงธรรมและเปี่ยมด้วยความรักจะไม่ทรงสร้างแผนซึ่งมีไว้ให้เฉพาะลูกๆ ส่วนน้อยของพระองค์ อีกพวกหนึ่งอาจสรุปว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงตัดสินพระทัยไว้ล่วงหน้าแล้วว่าลูกคนใดที่พระองค์จะทรงช่วยให้อรอดและทำให้พระกิตติคุณมีไว้สำหรับพวกเขา ส่วนผู้คนที่ไม่เคยได้ยินพระกิตติคุณก็เพียงเป็นพวกที่ไม่ได้ “รับเลือก”

แต่ความจริงที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท ทำให้ท่านและข้าพเจ้าทราบได้ว่า แผนของพระเจ้าเป็นเจ้าให้ความรักและความยุติธรรมยิ่งกว่านั้น พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการรวบรวมและอวยพรครอบครัวของพระองค์ทั้งหมด ขณะที่พระองค์ทรงทราบว่าจะไม่ใช่ทุกคนที่จะเลือกรับรวบรวม แผนของพระองค์จึงให้ออกาสลูกแต่ละคนที่จะยอมรับหรือปฏิเสธการเชื่อเชียว และครอบครัวคือหัวใจของแผนนี้

หลายศตวรรษมาแล้ว ศาสดาพยากรณ์มาลาคีก้าวว่าในวันที่จะมาถึงพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงส่งเอลียาห์มาเพื่อ “ทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ” (มาลาคี 4:6)

คำพยากรณ์นี้สำคัญยิ่ง พระผู้ช่วยให้รอดทรงยกข้อความนี้เมื่อเสด็จเยือนทวีปอเมริกาหลังการฟื้นคืนพระชนม์ (ดู 3 นีไฟ 25:5-6) และเมื่อเทพโมโรโรมาเยือนศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท ท่านยกคำพยากรณ์เกี่ยวกับเอลียาห์และจิตใจ พ่อ และลูก (ดู โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:36-39)

วันนี้ วันที่ 1 เมษายน อีกสองวันเป็นวันที่ 3 เมษายน นับได้ 181 ปีจากวันที่คำพยากรณ์ของมาลาคีสำเร็จ ในวัน

นั้น เอลียาห์มาเยือนและมอบอำนาจฐานะปุโรหิตสำหรับการผนึกครอบครัวชั่วคราวันตร์แก่โจเซฟ สมิท (ดู คพ.

110:13-16)

จากวันนั้นถึงวันนี้ ความสนใจค้นคว้าประวัติครอบครัวของเราเพิ่มขึ้นทวีคูณ ด้วยอัตราเพิ่มที่ไม่เคยมีมาก่อน ดูเหมือนผู้คนให้ความสนใจบรรพชนมากกว่าความอยากรู้อยากเห็นแบบผิวเผิน ห้องสมุด สมาคม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับลำดับการสืบเชื้อสายผุดขึ้นทั่วโลกเพื่อสนับสนุนความสนใจนี้ พลังอินเทอร์เน็ตเสริมพลังการสื่อสารจนครอบครัวสามารถทำงานค้นคว้าประวัติครอบครัวร่วมกันอย่างรวดเร็วและทั่วถึงอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

เหตุใดจึงเกิดสิ่งเหล่านี้ เมื่อไม่มีคำที่เหมาะสมกว่านี้เราเรียกสิ่งนี้ว่า “วิญญาณของเอลียาห์” เราอาจเรียกสิ่งนี้ในความหมายเดียวกันว่า “สัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์” ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเอลียาห์มาจริงใจของลูกหลาน—ท่านและข้าพเจ้า—หันไปหาบรรพชนของเราแล้ว ความรักที่ท่านรู้สึกต่อบรรพชนเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้คำพยากรณ์นั้นเกิดสัมฤทธิ์ผล สิ่งนี้ฝังลึกอยู่ในการรับรู้ของท่านเป็นใคร แต่สิ่งที่ต้องทำในเรื่องนี้มีมากกว่าการสืบทอดดีเอ็นเอเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น เมื่อท่านทำตามการกระตุ้นเตือนให้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติครอบครัว ท่านอาจพบว่าญาติห่างๆ ของท่านมีหน้าตาคล้ายคลึงกับท่าน หรือมีความสนใจในหนังสือหรือพรสวรรค์ในการร้องเพลงเหมือนท่าน เรื่องนี้อาจน่าสนใจมากและอาจเป็นข้อมูลที่ลึกซึ้ง แต่ถ้าท่านหยุดงานของท่านตรงนั้น ท่านจะรู้สึกว่างสบายใจหายไป นี่เป็นเพราะการรวบรวมและการทำให้ครอบครัวของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกันเรียกร่องมากกว่า ความรู้สึกอบอุ่น ต้องมีการทำพันธ-สัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อมโยงกับศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

บรรพชนมากมายของท่านไม่ได้รับศาสนพิธีเหล่านั้น แต่โดยการเตรียมของพระเจ้าเป็นเจ้า ท่านจะได้รับ และพระเจ้าเป็นเจ้าของผู้ทรงทราบว่าท่านจะรู้สึกเข้าใกล้บรรพชนของท่านในความรัก และท่านจะมีเทคโนโลยีที่จำเป็นที่จะทราบว่าพวกเขาคือใคร พระองค์ทรงทราบด้วยว่าท่านจะมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาของการเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เพื่อปฏิบัติศาสนพิธีจะทำได้มากกว่าที่เคยทำมาในประวัติศาสตร์ และทรงทราบอีกว่าจะทรงวางใจท่านให้ทำงานนี้แทนบรรพชนจนสำเร็จได้

แน่นอน เราทุกคนต้องทำและให้เวลากับหน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญเร่งด่วนมากมาย เราทุกคนพบว่าบางส่วนของสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราทำนั้นเกินความสามารถของเรา ช่วงดีเหลือเกินที่พระเจ้าทรงเตรียมวิธีให้เราแต่ละคนมีความมั่นใจและความพึงพอใจในการรับใช้ทั้งหมดของเรา รวมถึงการรับใช้งานประวัติครอบครัวด้วย เราได้รับพลังกำลังที่จะทำสิ่งที่ทรงร้องขอผ่านศรัทธาของเรา ซึ่งพระเจ้าช่วยให้รอดไม่ได้ประทานพระบัญญัติ “นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้ [เรา] เพื่อ [เรา] จะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชา” (1 นีไฟ 3:7).

จากประสบการณ์ข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องนี้เป็นจริง หลายปีก่อน ขณะเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าพบชายผู้หนึ่งทำงานในบริษัทคอมพิวเตอร์รายใหญ่ที่สุดบริษัทหนึ่งของโลก ขณะนั้นเป็นช่วงเริ่มต้นของยุคคอมพิวเตอร์ และสิ่งที่เกิดขึ้นคือบริษัทส่งชายคนนั้นมาขายคอมพิวเตอร์ให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ข้าพเจ้าสังเกตุว่าเซลแมนคนนี้ไม่มีความเชื่อในศาสนา แต่เขายังพูดด้วยความประหลาดใจและไม่เชื่อว่า “ในโบสถ์นี้พวกเขาทำสิ่งที่เรียกว่า ‘ลำดับการสืบเชื้อสาย’ โดยค้นหารายชื่อผู้คนที่ล่วงลับ พยายามค้นหาว่าบรรพชนของตนเป็นใคร ผู้คน ส่วนใหญ่สตรี วัง

ไปมาระหว่างตู้เอกสาร ค้นหาข้อมูล จากการ์ดใบเล็กๆ หากข้าพเจ้าจำได้ถูกต้อง เขาพูดว่าผู้หญิงสวมรองเท้ากีฬา เพื่อพวกเขาจะวิ่งได้เร็วขึ้น เขากล่าวต่อไปว่า “จากปริมาณงานที่ผมเห็น พวกเขาพยายามทำอยู่ ผมตระหนักได้เลยว่าผมพบเหตุผลของการประดิษฐ์คอมพิวเตอร์แล้ว”

เขาพูดถูกบางส่วน คอมพิวเตอร์จะมีส่วนสำคัญมากต่องานประวัติครอบครัวในอนาคต—แต่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์ที่เขาขาย ผู้นำศาสนจักรที่ได้รับการคัดเลือกชื่อคอมพิวเตอร์ของเขา ศาสนจักรต้องรอเทคโนโลยีที่แม้ขณะนั้นยังไม่มีใครนึกถึงเลย แต่ข้าพเจ้าเรียนรู้หลายปีนับจากนั้นว่าแม้เทคโนโลยีที่ดีที่สุดก็ไม่มีทางทดแทนการเปิดเผยจากสวรรค์ได้ การเปิดเผยอย่างผู้นำศาสนจักรท่านนั้นได้รับ นี่เป็นงานทางวิญญาณ และพระเจ้าทรงกำกับดูแลผ่านพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ไม่กี่สัปดาห์ก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าทำงานประวัติครอบครัวโดยมีผู้ให้คำแนะนำอยู่ข้างๆ และมีผู้ช่วยเหลืออีกท่านหนึ่งทางโทรศัพท์ บนจอคอมพิวเตอร์ที่อยู่ตรงหน้ามีปัญหาที่เก็นกำลังมนุษย์ธรรมดาอย่างข้าพเจ้าจะแก้ไขได้ ข้าพเจ้าเห็นรายชื่อสองชื่อ ส่งถึงข้าพเจ้าด้วยเทคโนโลยีที่น่าอัศจรรย์ จากผู้คนที่อาจกำลังรอคอยศาสนพิธีพระวิหาร ปัญหาคือชื่อทั้งสองต่างกัน แต่มีเหตุผลบางอย่างทำให้เชื่อว่าเป็นบุคคลเดียวกัน งานของข้าพเจ้าคือต้องตัดสินใจว่าความจริงคืออะไร

ข้าพเจ้าขอให้ผู้ให้คำแนะนำบอกข้าพเจ้า พวกเขาพูดว่า “ไม่ได้ คุณต้องเลือกเอง” พวกเขาไม่สงสัยเลยว่าข้าพเจ้าจะค้นพบความจริง พลังและข้อมูลของคอมพิวเตอร์เป็นพรแก่ข้าพเจ้าโดยให้โอกาสที่จะจ้องมองดูชื่อทั้งสองบนจอ ประเมินข้อมูลที่มี ค้นหางานค้นคว้าอื่นๆ สวดอ้อนวอนอย่างเรียบง่าย และค้นหาว่าอะไรคือความจริง

ขณะสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่าจะทำอะไร—เช่นเดียวกับที่เคยได้รับในสถานการณ์อื่นๆ เมื่อข้าพเจ้าต้องวางใจความช่วยเหลือจากสวรรค์ในการแก้ปัญหา

เราไม่รู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของครอบครัวของพระองค์ แต่ไม่รู้ว่าจะมีสิ่งประดิษฐ์มหัศจรรย์ใด การใช้งานสิ่งนั้นยังต้องมีพระวิญญาณที่จะทำงานกับคนอย่างท่านและข้าพเจ้า เรื่องนี้ไม่ควรทำให้เราแปลกใจเหนือสิ่งอื่นใด ท่านเหล่านั้นคือบุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์จะทรงส่งการดลใจทุกรูปแบบที่จำเป็นมาเพื่อให้โอกาสพวกเรากลับไปหาพระองค์

ไม่กี่ปีมานี้ เยาวชนของศาสนจักรตอบสนองวิญญาณของเอลียาห์ในวิธีที่สร้างแรงบันดาลใจ ขณะนี้หลายคนถือใบรับรองพระวิหารจำกัดการใช้ของตนเองและใช้ใบรับรองนั้นบ่อยๆ มีการใช้ห้องบรรพชาในพระวิหารมากกว่าแต่ก่อน พระวิหารบางแห่งต้องปรับกำหนดการเพื่อรองรับจำนวนเยาวชนที่เข้าพระวิหารเพิ่มขึ้น

การที่เยาวชนนำรายชื่อบรรพชนของตนเองมาพระวิหารเคยเป็นข้อยกเว้นที่น่ายินดีและไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก ปัจจุบัน เรื่องนี้เป็นเรื่องปกติ และบ่อยมากที่เยาวชนเองคือผู้ค้นพบบรรพชนเหล่านั้น

นอกจากนี้ เยาวชนมากมายพบว่าทำให้เวลากับการค้นคว้าประวัติครอบครัวและงานพระวิหารทำให้ประจักษ์พยานในแผนแห่งความรอดลึกซึ้งยิ่งขึ้น สิ่งนี้เพิ่มพูนอิทธิพลของพระวิญญาณในชีวิตพวกเขาและผลอิทธิพลของปฏิบัติภักซ์ลง และช่วยให้พวกเขาใกล้ชิดครอบครัวและพระเจ้า พระเยซูคริสต์มากขึ้น พวกเขาเรียนรู้ว่างานนี้ไม่เพียงช่วยให้คนตายรอดเท่านั้น แต่ช่วยเราทุกคนให้รอดด้วย (ดู คพ. 128:18)

น่าชื่นชมที่เยาวชนเหล่านั้นมีวิสัยทัศน์ที่เหมาะสม และบัดนี้ถึงเวลาที่

บิดามารดาของพวกเขาจะต้องตามให้ทัน ขณะนี้ผู้คนมากมายยอมรับทัศนคติในโลกวิญญาณเพราะงานที่เยาวชนเหล่านั้นทำ และพวกเขา รอคอยศาสนพิธีอื่นๆ ที่ผู้ใหญ่เท่านั้นสามารถปฏิบัติได้ในพระวิหารในโลกนี้ งานรวบรวมครอบครัวของพระบิดาบนสวรรค์ไม่ใช่งานของเยาวชนเท่านั้น และไม่ใช่งานของปู่ย่าตายายเท่านั้น งานนี้เป็นงานของทุกคน เราทุกคนคือผู้รวบรวม

นี่คืองานของคนในรุ่นเรา สิ่งนี้อัครสาวกเปาโลเรียกว่า “สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา” เมื่อท่านกล่าวว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะ “ทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกให้อยู่ในพระคริสต์” (เอเฟซัส 1:10) สิ่งนี้เกิดขึ้นได้โดยงานชดเชยของพระเยซูคริสต์ พระบุตรผู้เป็นที่รักของพระเจ้าเป็นเจ้า เนื่องจากพระองค์ สมาชิกครอบครัวของเรา “ซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกล ได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต์ เพราะพระองค์เองทรงเป็นสันติภาพของเรา . . . ทรงทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นหนึ่งเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่แยกกระหว่างสองฝ่าย” (เอเฟซัส 2:13–14) ท่านรู้สึกได้ถึงสิ่งนี้ เหมือนกับที่ข้าพเจ้ารู้สึก เมื่อท่านรู้สึกความรักเพิ่มพูนขึ้นขณะมองไปที่ภาพของบรรพชน ท่านรู้สึกถึงสิ่งนี้ในพระวิหารเมื่อชื่อในการ์ดดูเหมือนจะเป็นมากกว่าชื่อ และท่านไม่อาจระงับความรู้สึกที่ว่าบุคคลนี้รู้จักท่านและรู้สึกถึงความรักของท่าน

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาทรงต้องการให้ลูกๆ ของพระองค์กลับบ้านอีกครั้ง ทั้งครอบครัวและด้วยรัศมีภาพ พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ ทรงกำกับดูแลและประทานพรแก่ท่าน และทรงเฝ้าดูแลและนำทางเรา ทรงขอบใจเราที่รับใช้อย่างซื่อสัตย์ในการรวบรวมครอบครัวของพระบิดา ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับความช่วยเหลือที่ท่านต้องการในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ม. โจเซฟ บร็ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

พระหัตถ์พระองค์ นำทางทุกวัน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบสิ่งที่ท่านและข้าพเจ้าต้องการมากกว่าใคร

เครื่องมือที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักมากที่สุดอย่างหนึ่งในการนำทางลูกๆ ของพระองค์คือปู่ย่าตายายที่ชอบธรรม คุณย่าของข้าพเจ้าเป็นเช่นนั้น ครั้งหนึ่งเมื่อข้าพเจ้ายังเด็กเกินกว่าจะจำความได้ คุณพ่อลงโทษข้าพเจ้า พอคุณย่าเห็น ท่านพูดว่า “มอนเต แม่คิดว่าลูกกลิ้งโทษเขาแรงเกินไป”

คุณพ่อบอกว่า “แม่ครับ ผมจะลงโทษลูกผมอย่างที่ผมต้องการ”

คุณย่าที่ชาญฉลาดพูดอย่างนุ่มนวลว่า “งั้นแม่จะทำอย่างนั้นบ้าง”

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าคุณพ่อได้ยินคำแนะนำที่ชาญฉลาดของคุณแม่ของท่านวันนั้น

เมื่อนึกถึงคำแนะนำดังกล่าว เราน่าจะนึกถึงเพลงสวดที่เราทุกคนรักและรู้จัก—“ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” ในสร้อยเพลงเราอ่านได้ว่า “พาดัน นำฉัน เดินเคียงข้างฉัน ช่วยฉันให้พบทาง”¹

ข้าพเจ้าเพิ่งเข้าใจเมื่อไม่นานมานี้ว่าสร้อยเพลงเป็นแนวทางสำหรับบิดา มารดา ขณะไต่ร่องเหนือร่องเหล่านั้น ข้าพเจ้าตระหนักว่าแม่จะมีแนวทางใน

นั้น แต่ก็มี ความหมายสำคัญว่านั่นมาก เราแต่ละคนอ่อนน้อมทุกวันขอให้พระบิดาบนสวรรค์นำเรา พาเรา และเดินเคียงข้างเรา

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟอธิบายว่า “พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบความต้องการของบุตรธิดาของพระองค์มากกว่าใคร งานและรัศมีภาพของพระองค์คือช่วยเราตลอดเวลา โดย

ประทานแหล่งช่วยอันนำอัครรย์ทางโลกและทางวิญญาณไว้ช่วยเราบนเส้นทางกลับไปหาพระองค์”²

ลองฟังถ้อยคำเหล่านี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบสิ่งที่ท่านและข้าพเจ้าต้องการมากกว่าใคร ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงจัดเตรียมชุดเอื้ออาทรส่วนตัวที่เหมาะสมกับเราแต่ละคน ในนั้นมีส่วนประกอบมากมาย รวมทั้งพระบุตรของพระองค์และการชดใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบัญญัติ พระคัมภีร์ การสวดอ่อนน้อม ศาสดาพยากรณ์ อัครสาวก บิดา มารดา ปู่ย่าตายาย ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่น และอีกมากมาย—ไว้ช่วยให้เรา กลับไปอยู่กับพระองค์วันหน้า

วันนี้ข้าพเจ้าขอแบ่งปันส่วนประกอบบางอย่างของชุดเอื้ออาทรที่ทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ถึงพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงพา นำ และเดินเคียงข้างข้าพเจ้าและครอบครัว ข้าพเจ้าสวดอ่อนน้อมขอให้ท่านรับรู้ในประสบการณ์ของท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพานำ และเดินเคียงข้างท่าน และด้วยความรู้นั้นท่านจะเดินหน้าด้วยความมั่นใจ โดยรู้ว่าท่านไม่มีวันโดดเดี่ยว

พระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์เป็นส่วนประกอบหลักของชุดเอื้ออาทร แอลมาประกาศว่า “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย”³ การยอมรับ

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยไม่ลงโทษด้วยความรักคือความสงสารผิดวิธีและส่งเสริมความคิดทั่วไปที่ว่าความชั่วร้ายอาจจะเป็นความสุขก็ได้ แซมวูเอล ชาวเลมันแย้งความคิดนี้อย่างเห็นได้ชัด “ท่านแสวงหาความสุขด้วยการทำความชั่วซ้ำสามานย์, ซึ่งสิ่งนั้นตรงกันข้ามกับธรรมชาติของความชอบธรรมนั้นซึ่งอยู่ในพระประมุขนิรันดร์ผู้ยิ่งใหญ่ของเรา”⁴

โดยผ่านศาสตราจารย์ ดร. พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตือนเราเสมอว่าความชอบธรรมคือความสุข ตัวอย่างเช่น กษัตริย์เบ็นจามินสอนว่าพระบิดาบนสวรรค์ “ทรงเรียกร้องให้ท่านทำดังที่พระองค์ทรงบัญชาท่าน; เพราะโดยการนี้หากท่านทำ, พระองค์ย่อมประทานพรให้ท่านโดยทันที”⁵ คำเตือนสติคล้ายกันมาจากเพลงสดอีกเพลง

*รักษาพระบัญญัติ รักษาพระบัญญัติ!
ในนี้ไม่มีมลทิน ในนี้ไม่มีสันติ
พระองค์จะส่งพร⁶*

ราววันเกิดปีที่ 14 ข้าพเจ้าเรียนรู้พรบางประการเหล่านี้ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นพ่อแม่ทำตัวแปลกๆ ข้าพเจ้าจึงถามว่า “เราจะรับใช้งานเผยแผ่หรือครับ” สีหน้าตลกใจของคุณแม่ยืนยันความสงสัยของข้าพเจ้า ต่อมาในสภาครอบครัว ข้าพเจ้ากับพี่น้องทราบว่

พ่อแม่ได้รับเรียกให้ไปเป็นประธานคณะเผยแผ่

เราอยู่ที่ฟาร์มปศุสัตว์สวยงามในไวโอมิง ข้าพเจ้ามองว่าชีวิตสมบูรณแบบ ข้าพเจ้าสามารถไปโรงเรียนกลับบ้าน ทำงานบ้าน ออกไปล่าสัตว์ ตกปลา ไม่ก็ออกสำรวจกับสุนัข

ไม่นานหลังจากทราบการเรียกนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่าจะต้องยกบลู สุนัขของข้าพเจ้าให้คนอื่น ข้าพเจ้ามองหน้าคุณพ่อและถามว่าข้าพเจ้าควรทำอะไรกับบลู ข้าพเจ้าต้องการเน้นความยุติธรรมของสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าของที่พระเจ้าทรงเรียกร้อง ข้าพเจ้าจะไม่วันล้มคำตอบของท่าน ท่านพูดว่า “พ่อไม่แน่ใจ เจ้าบลูอาจจะไปกับเราไม่ได้ ลูกน่าจะทูลถามพระบิดาบนสวรรค์นะ” นั่นไม่ใช่คำตอบที่ข้าพเจ้าคาดหวัง

ข้าพเจ้าเริ่มอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้รู้ว่าต้องยกบลูให้คนอื่นไหม คำตอบไม่ได้มาทันที แต่ความคิดหนึ่งที่ผมตั้งใจข้าพเจ้าตลอด “อย่าเป็นภาระของพ่อแม่ อย่าเป็นภาระ เราเรียกพ่อแม่เจ้า”

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเรียกร้องสิ่งใด ความรู้นั้นไม่ได้ลดความเจ็บปวดของการยกบลูให้คนอื่น แต่การเสียสละเล็กน้อยนี้ทำให้ใจข้าพเจ้าอ่อนลงและพบสันติในการแสวงหาพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรและความสุขที่ข้าพเจ้าพบผ่านพระคัมภีร์ การสวดอ้อนวอน พระวิญญูณฉบับริสุทธ์ และบิดาทางโลกที่มีค่าควรผู้น้อมรับบทบาทการเป็นครูสอนหลักธรรมพระกิตติคุณของลูกๆ สิ่งเหล่านั้นพาข้าพเจ้า นำข้าพเจ้า และแม่เดินเคียงข้างข้าพเจ้าเพื่อช่วยให้ข้าพเจ้าพบทาง—โดยเฉพาะเมื่อข้าพเจ้าต้องทำสิ่งยากๆ

นอกจากจะมีส่วนประกอบของชุดเอื้ออาทรที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงแล้ว เราแต่ละคนได้รับพรให้มีผู้นำฐานะปุโรหิตคอยพาและนำเราด้วย

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวว่า “อธิการได้รับการดลใจ! เราแต่ละคนมีสิทธิ์เสรีที่จะยอมรับหรือปฏิเสธคำแนะนำจากผู้นำ แต่อย่าเพิกเฉยคำแนะนำของอธิการไม่ว่าคำแนะนำนั้นจะให้ผ่านแท่นพูดหรือเป็นส่วนตัว”⁷

บุรุษเหล่านี้พยายามเป็นตัวแทนของพระเจ้า ไม่ว่าเราอายุมากหรือน้อย เมื่อเราตามต้องการให้เราคิดว่าทุกอย่างสูญสิ้น อธิการอยู่นำท่านที่นั่น เมื่อพูดคุยกับอธิการ ข้าพเจ้าพบหัวข้อเดียวกันเกี่ยวกับการสารภาพเรื่องการไม่เชื่อฟังหรือการทนทุกข์จากความผิดที่ตนไม่ได้ก่อ อธิการต้องการแสดงความรักของพระบิดาบนสวรรค์ต่อบุคคลนั้นทันที และปรารถนาจะเดินเคียงข้างเขาขณะหาทางกลับบ้าน

บางทีส่วนประกอบสำคัญสุดในชุดเอื้ออาทรของพระบิดาบนสวรรค์น่าจะอยู่ในถ้อยคำเหล่านี้ “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์”⁸

เพื่อสอนทั้งหมดที่เราต้องทำ พระเยซูคริสต์ทรงนำทางโดยประธานแบบอย่างที่มีสมบูรณให้เราพยายามเลียนแบบ พระองค์ทรงยื่นพระพาหุวิงวอนขอให้เรามาติดตามพระองค์” และเมื่อเราล้มเหลว ซึ่งเราทุกคนจะล้มเหลว พระองค์ทรงเตือนเราว่า “เพราะเหตุเกิด, เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่า

นี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ”¹⁰

นั่นเป็นของประทานวิเศษสุด! การกลับใจไม่ใช่การลงโทษ แต่เป็นสิทธิพิเศษ สิทธิพิเศษที่พาเราและนำเราไม่แปลกที่พระคัมภีร์ประกาศว่าเราไม่ควรสอนอะไรเลยนอกจากการกลับใจ¹¹

พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแหล่งช่วยมากมาย แต่บ่อยครั้งทรงใช้อีกคนหนึ่งช่วยพระองค์ ทุกวันพระองค์ประทานโอกาสให้เราพา นำ และเดินเคียงข้างคนตกทุกข์ได้ยาก เราต้องทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราต้องทำงานของพระบิดาบนสวรรค์ด้วย

ในฐานะฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ เรารู้ว่าเยาวชนได้รับพรเมื่อพวกเขาแม่และผู้คนที่ทำแทนพระบิดาบนสวรรค์ในการพา นำ และเดินเคียงข้างพวกเขา หลักธรรมสามประการ¹² ที่จะช่วยให้เราเป็นส่วนหนึ่งของชุดอาหารของพระบิดาบนสวรรค์ให้แก่ผู้อื่นคือ

หนึ่ง อยู่กับเยาวชน ประธานเฮนรี่บี. อายริงก์เน้นประเด็นนี้: “มีบางอย่างที่เราทำได้ซึ่งอาจจะสำคัญที่สุด แบบอย่างการดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของเรามีพลังยิ่งกว่าการใช้คำพูดในการสอนหลักคำสอน”¹³ การนำเยาวชนเรียกร้องให้อยู่กับพวกเขา เวลาที่ทุ่มเทเป็นการแสดงความรักที่ยอมให้เราสอนโดยคำพูดและแบบอย่าง

สอง เพื่อนำเยาวชนจริงๆ เราต้องเชื่อมโยงพวกเขากับสวรรค์ เวลามาถึงเสมอเมื่อแต่ละคนต้องยืนตามลำพังพระบิดาบนสวรรค์เท่านั้นทรงสามารถอยู่นำทางเราทุกเวลาและในทุกแห่งเยาวชนของเราต้องรู้วิธีแสวงหาการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์

สาม เราต้องให้เยาวชนนำ เหมือนพ่อแม่ที่จูงมือลูกวัยเตาะแตะให้หัดเดิน เราต้องปล่อยให้เยาวชนก้าวหน้าการให้เยาวชนนำเรียกร้องความอดทนและความรัก นั้นยากกว่าและใช้เวลามากกว่าเราทำเอง พวกเขาอาจสะดุด

ระหว่างทาง แต่เราเดินเคียงข้างพวกเขา

พี่น้องทั้งหลาย จะมีหลายครั้งในชีวิตเราเมื่อพรของการนำทางดูเหมือนห่างไกลหรือขาดแคลน สำหรับเวลาเช่นนั้น เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันสัญญาว่า “จงให้พันธสัญญาของท่านมาเป็นอันดับหนึ่งและเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด ท่านจึงจะสามารถทูลขอด้วยศรัทธาอันไม่หวั่นไหวตามความต้องการของท่าน และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงตอบพระองค์จะทรงค้ำจุนท่านขณะที่ท่านทำงานและเฝ้าดูในเวลาและวิธีของพระองค์พระองค์จะทรงยืนพระหัตถ์มาให้ท่านพลางตรัสว่า ‘เราอยู่นี่’”¹⁴

ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าทูลขอคำแนะนำจากพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงใจและต่อเนื่องนานกว่าหนึ่งปีเพื่อหาทางออกให้กับสถานการณ์ยุ่งยากอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้ารู้ตามหลักเหตุผลว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจทั้งหมด แต่วันหนึ่งข้าพเจ้าสิ้นหวังมากจนต้องเข้าพระวิหารพร้อมคำถามหนึ่งข้อว่า “พระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงหวังใยจริงหรือ” ข้าพเจ้านั่งด้านหลังของห้องรับแขกในพระวิหารโลแกน ยูทาห์ตอนที่วอห์น เจ. พีเชอร์สตันประธานพระวิหารและเพื่อนสนิทของครอบครัวเราเข้ามาในห้องวันนั้น ข้าพเจ้าประหลาด

ใจ เขายืนหน้าห้องและต้อนรับเราทุกคน เมื่อเขาสังเกตเห็นข้าพเจ้า เขาหยุดพูด มองตาข้าพเจ้า แล้วพูดว่า “บราเดอร์บร็ฟ ดีใจที่ได้พบคุณในพระวิหารวันนี้”

ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมความรู้สึกในช่วงเวลานั้น ประหนึ่ง—ในคำทักทายนั้น—พระบิดาบนสวรรค์ทรงยื่นพระหัตถ์มาบอกว่า “เราอยู่นี่”

พระบิดาบนสวรรค์ทรงห่วงใยจริงๆ ทรงฟังและตอบคำสวดอ้อนวอนของลูกทุกคน¹⁵ ในฐานะลูกคนหนึ่งของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้ว่าคำตอบการสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้ามาในเวลาของพระองค์ ประสบการณ์นั้นทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจมากกว่าเดิมว่าเราเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระองค์ทรงส่งเรามาที่นี่เพื่อให้เรารู้สึกถึงพระสิริของพระองค์ที่นี่และสักวันหนึ่งกลับไปอยู่กับพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพาเรา นำเรา และเดินเคียงข้างเรา เมื่อเราติดตามพระบุตรและเอาใจใส่ผู้รับใช้ของพระองค์ อัครสาวกและศาสนาดาพยากรณ์ เราจะพบทางสู่ชีวิตนิรันดร์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “ฉันลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “พระบิดาของเรา ครุฑเปลืองของเรา,” *เสียงไฮนา*, มิ.ย. 2016, 5.
3. แอลมา 41:10.
4. ฮีลามัน 13:38.
5. โมไซยาห์ 2:24.
6. “รักษาพระบัญญัติ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 154.
7. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “อธิการและที่ปรึกษา,” *เสียงไฮนา*, ก.ค. 1999, 86.
8. ยอห์น 3:16.
9. ดู ลูกา 18:22.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16.
11. ดู โมไซยาห์ 18:20.
12. ดู “Young Men Auxiliary Training,” lds.org/callings/aaronic-priesthood/auxiliary-training.
13. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม,” *เสียงไฮนา*, พ.ย. 2014, 61.
14. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เสียงไฮนา*, พ.ค. 2009, 27.
15. ดู “การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 6–7.

โดย เอลเดอร์เจฟฟรีย์ ที. เคลย์ตัน
แห่งสภาอัครสาวก

แผนอันรุ่งโรจน์ ของพระบิดา

เพราะแผนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เราจึงรู้ว่าการเกิดและการตายเป็นเพียงเหตุการณ์สำคัญระหว่างการเดินทางสู่ชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

▼ าวแรกๆ ในการฝึกเป็นแพทย์ ข้าพเจ้ามีโอกาสช่วยคุณแม่วัยสาวคนหนึ่งคลอดลูกคนแรก เธอสงบนิ่ง จดจ่อ และมีความสุข เมื่อเด็กคลอดแล้ว ข้าพเจ้าก็ส่งเด็กให้เธอ น้ำตาแห่งความสุขไหลอาบแก้มขณะเธอรับลูกน้อยเกิดใหม่ไว้ในอ้อมแขนและสำรวจเขาตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า เธออุ้มเขาแนบอกและรักเขาเท่าที่แม่คนหนึ่ง

จะทำได้ นับเป็นสิทธิพิเศษที่ได้อยู่ในห้องนั้นกับเธอ

นั่นเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเราแต่ละคน ทว่าการเกิดของเราเป็นจุดเริ่มต้นจริงหรือ โลกมองว่าการเกิดและการตายเป็นจุดเริ่มต้นและจุดจบ แต่เพราะแผนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เราจึงรู้ว่าการเกิดและการตายเป็นเพียงเหตุการณ์สำคัญระหว่างการเดินทางสู่ชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา¹ อีกทั้งเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในแผนของพระบิดา—ช่วงขณะอันศักดิ์สิทธิ์เมื่อความเป็นมรรตัยกับสวรรค์บรรจบกัน วันนี้ ขณะใคร่ครวญสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากการสังเกตการเกิดและการตายตลอดหลายปีของการเป็นแพทย์และการรับใช้ศาสนจักร ข้าพเจ้าต้องการเป็นพยานถึงแผนอันรุ่งโรจน์ของพระบิดา

“ก่อนเราเกิด เราอยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาของวิญญาณเรา เราทุกคนบนโลกเป็นพี่น้องกัน” ในครอบครัวของพระองค์² และเราแต่ละคนมีค่า

ต่อพระองค์ เราอยู่กับพระองค์มานาน ก่อนเกิดเป็นมนุษย์—เรียนรู้ เลือก และ เตรียม

เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงรัก เรา พระองค์จึงทรงต้องการให้เรา มีของประทานสำคัญที่สุดที่ประทานให้ได้ ของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์³ พระองค์จะประทานให้ฝ่ายเดียวไม่ได้ เราต้องรับโดยเลือกพระองค์และทางของพระองค์ สิ่งนี้เรียกร้องให้เรา ออกจากที่ประทับของพระองค์และ เริ่มการเดินทางอันแสนวิเศษและ ทำทายของศรัทธา การเติบโต และการเปลี่ยนแปลง การเดินทางที่พระบิดา ทรงเตรียมให้เราเรียกว่าแผนแห่งความ รอดหรือแผนแห่งความสุข⁴

ในสภาพใหญ่ก่อนเกิดพระบิดารับสั่ง กับเราเรื่องแผนนี้⁵ เมื่อเราเข้าใจ เรา มีความสุขมากจนเราให้ร้องด้วยความ ยินดีและดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญ⁶

แผนนั้นตั้งอยู่บนเสาหลักสามต้น เรียกว่าเสาหลักแห่งนิรันดร์⁷

เสาแรกคือการสร้างแผ่นดินโลก การออกเดินทางในชีวิตมรรตัย⁸

เสาที่สองคือการตกของบิดามารดา ทางโลกคู่แรกของเรา อาดัมและเอวา เพราะการตก สิ่งอัศจรรย์บางอย่าง จึงเกิดกับเรา เราสามารถเกิดมารับ ร่างกาย⁹ ข้าพเจ้าจะสำนึกคุณตลอดไป ต่อคุณแม่ที่นำข้าพเจ้ากับพี่ชายน้อง ชายเข้ามาในโลกและสอนเราเกี่ยวกับ พระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้าประทานสิทธิ์เสรีแก่ เราเช่นกัน—ความสามารถและสิทธิ พิเศษของการเลือกและกระทำเพื่อตัว เรา¹⁰ เพื่อช่วยให้เราเลือกได้ดี พระบิดา บนสวรรค์จึงประทานพระบัญญัติแก่ เรา แต่ละวันเมื่อเรารักษาพระบัญญัติ เราแสดงให้พระผู้เป็นเจ้าเห็นว่าเรารัก พระองค์และพระองค์อวยพรชีวิตเรา¹¹

โดยรู้ว่าเราเลือกสิ่งที่ถูกต้องไม่ได้ เสมอไป—หรืออีกนัยหนึ่งคือการทำบาป—พระบิดาจึงประทานเสาที่สามแก่ เรา คือพระผู้ช่วยหรือพระเยซูคริสต์

และการชดใช้ของพระองค์โดยผ่าน ความทุกข์เวทนา พระคริสต์ทรงจ่าย ราคาทั้งความตายทางร่างกายและบาป¹² พระองค์ทรงสอนว่า “พระเจ้าทรงรัก โลกดังนั้นคือได้ประทานพระบุตรองค์ เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจ ในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิต นิรันดร์”¹³

พระเยซูคริสต์มีพระชนม์ชีพดี พร้อม ทรงรักษาพระบัญญัติของพระ บิดาเสมอ “พระองค์ทรงดำเนินไปตาม ท้องถนนในปาเลสไตน์” ทรงสอนความ จริงของนิรันดร์ “ทรงรักษาคนป่วย ทรง ทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ และทรง ชูชีวิตคนตาย”¹⁴ พระองค์ “เสด็จ ไปกระทำคุณประโยชน์”¹⁵ และ “ทรง วิงวอนให้ทุกคนทำตามแบบอย่างของ พระองค์”¹⁶

ในวาระสุดท้ายของพระชนม์ชีพ มรรตัย พระองค์ทรงคุกเข่าสวด อ้อนวอนว่า

“ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอ พระทัย ขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้า พระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่านำข้าไป ตามใจข้าพระองค์ แต่ให้ไปทำตาม พระทัยของพระองค์ . . .

“เมื่อพระองค์ทรงเป็นทุกข์ พระองค์ ก็ยิ่งทรงอธิษฐานอย่างจริงจัง เหนือของ พระองค์เป็นเหมือนโลหิตเมื่อดใหญ่ไหล หยดลงถึงดิน”¹⁷

พระคริสต์ทรงช่วยให้เราเข้าใจระดับ ความทุกข์เวทนาของพระองค์ดีขึ้นเมื่อ รับสั่งกับศาสนาดายากรณ์โจเซฟ สมิทว่า

“เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่ง เหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ;

“แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวก เขาต้องทนทุกข์แม้ตั้งเรา;

“ซึ่งความทุกข์เวทนามันทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดใน บรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความ เจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมขน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ”¹⁸

ที่นั่นในสวนเกทเสมณี พระองค์ ทรงเริ่มจ่ายราคาบาป ความเจ็บปวด ความเจ็บปวด และความทุกข์พลภาพ ของเรา¹⁹ เพราะพระองค์ เราจึงไม่มีวัน โดดเดี่ยวในความทุกข์พลภาพเหล่านั้น หากเราเลือกเดินกับพระองค์ “พระองค์ ทรงถูกจับกุมและถูกประณามด้วยข้อ กล่าวหาอันเป็นเท็จ ทรงถูกตัดสินว่า มีความผิดเพื่อให้ฝูงชนพอใจ และถูก พิพากษาโทษประหารชีวิตบนกางเขน แห่งคัลวารี” บนกางเขน “พระองค์ ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้บาป ของมนุษยชาติทั้งปวง [อันเป็น] ของ ประทานอันล้ำค่าที่ทรงมอบไว้เพื่อ ประโยชน์ของทุกคนที่จะเคยอยู่บน แผ่นดินโลก”²⁰

พระองค์ทรงประกาศว่า

“ดูเถิด, เราคือพระเยซูคริสต์, ผู้ที่ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานว่าจะมาในโลก.

“และดูเถิด, เราเป็นแสงสว่างและเป็นชีวิตของโลก; และเราเต็มแล้วจากถ้วยอันขมขื่นซึ่งพระบิดาประทานให้เรา, และถวายสรรเสริญพระบิดาโดยรับเอาบาปของโลกมาไว้บนเรา”²¹

จากนั้น ในวันแรกของสัปดาห์²² พระองค์ทรงลุกขึ้นจากความตาย ด้วยพระวรกายอันสมบูรณ์ที่ฟื้นคืนพระชนม์ไม่สิ้นพระชนม์อีก และเพราะพระองค์ทรงเป็นดังนี้ เราจะไม่ตายอีก

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระคริสต์ทรงลุกขึ้นจากความตายจริงๆ แต่พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ก่อนจึงจะทรงลุกขึ้นจากความตายได้ เราก็ต้องตายเช่นกัน

พรยิ่งใหญ่อีกประการหนึ่งของชีวิต ข้าพเจ้าคือรู้สึกถึงความใกล้ชิดของสวรรค์ในช่วงเวลาเหล่านั้นเมื่อข้าพเจ้านั่งข้างเตียงผู้ป่วยเมื่อพวกเขาสิ้นใจเข้าสู่วันหนึ่งเมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้าเข้าไปในห้องพักคนไข้ของหญิงม่ายวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ชื่อสตรีผู้ป่วยเป็นมะเร็ง ลูกสาวสองคนของเธอนั่งอยู่กับเธอ เมื่อข้าพเจ้าไปอยู่ข้างเตียง ข้าพเจ้าทราบทันทีว่าเธอไม่ทรمانอีกแล้ว เพราะเธอเพิ่งเสียชีวิต

ในช่วงเวลาของความตาย หอ้งเต็มไปด้วยความสงบ ลูกสาวของเธอเสียใจแต่ใจพวกเธอเปี่ยมด้วยศรัทธา พวกเธอรู้ว่าคุณแม่ไม่ได้ไปไหนแค่งกลับบ้าน²³ แม้ในเวลาของความโศกเศร้าแสนสาหัสในช่วงเวลาที่ดูยาวนานและชีวิตดูเหมือนไม่ยุติธรรม เราสามารถพบการปลอบโยนในพระผู้ช่วยให้รอดเพราะพระองค์ทรงทนทุกข์เช่นกัน²⁴ นับเป็นสิทธิพิเศษที่ข้าพเจ้าได้อยู่ในห้องนั้น

เมื่อเราตาย วิญญาณเร่ออกจากร่างและเราเข้าสู่การเดินทางช่วงใหม่คือโลกวิญญาณ นั่นเป็นสถานที่ของการเรียนรู้ การกลับใจ การให้โอกาส และการเปลี่ยนแปลง²⁵ ที่เรารอการฟื้นคืนชีวิต²⁶

เมื่อถึงวันสำคัญยิ่งในอนาคต ทุกคนที่เคยเกิดมาจะลุกขึ้นจากความตาย วิญญาณและร่างกายของเราจะรวมกันอีกในรูปแบบอันสมบูรณ์ ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต “ทั้งชราและหนุ่ม, . . . ทั้งชายและหญิง, ทั้งคนชั่วร้ายและคนชอบธรรม” และ “ทุกสิ่งกลับคืนสู่โครงสร้างอันสมบูรณ์”²⁷

หลังจากฟื้นคืนชีวิตเราจะได้รับพรสูงสุดของการพิพากษาจากพระผู้ช่วยให้รอดผู้ตรัสว่า

“เราจะตั้งมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา,

เพื่อพวกเขาจะได้รับการพิพากษาตามงานของตน.

“และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือผู้ใดกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเราจะเต็มเปี่ยม; และหากเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ดูเถิด, เราจะถือว่าเขาไม่มีความผิดต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในวันนั้นเมื่อเราจะยื่นเพื่อพิพากษาโลก”²⁸

และจากนั้น โดยผ่านพระคริสต์และการชดใช้ ทุกคนที่เลือกติดตามพระองค์ผ่านศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่²⁹ จะพบว่าจุดสิ้นสุดการเดินทางของพวกเขาคือบรรลู่ “จุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของพวกเขาเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์”³⁰ พวกเขาจะกลับไปประทับของพระบิดาเพื่ออยู่กับพระองค์ตลอดกาล ขอให้เราเลือกให้ดี

การดำรงอยู่ของเรามีมากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการเกิดกับการตาย ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านมาติดตามพระคริสต์³¹

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญสมาชิกทุกคนของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้แต่ละวัน “มาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, และปฏิเสธตนจากความไม่เหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง, . . . [เพื่อว่าโดย] ผ่านการหลั่งพระโลหิตของพระคริสต์, . . . ท่าน [จะ] กลับบริสุทธิ์, ปราศจากมลทิน”³²

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญคนที่ยังไม่เป็นสมาชิกของศาสนจักรนี้ให้มาและอ่านพระคัมภีร์มอรมอน และฟังผู้สอนศาสนา จงมาและมีศรัทธา กลับใจจากบาปของท่าน มารับบัพติศมาและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ มาและมีชีวิตที่เป็นสุขที่เปี่ยมด้วยพระคริสต์ ขณะท่านมาหาพระองค์และรักษาพระบัญญัติ ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะพบสันติสุขและจุดประสงค์ในประสพการณ์มรรตัยที่มักวุ่นวายนี้และ “ชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”³³

สำหรับคนที่เคยประสบความจริง
นี้และออกนอกทางไม่ว่าด้วยเหตุผล
ใด ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้กลับมา
กลับมาวันนี้ พระบิดาและพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดทรงรักท่าน ข้าพเจ้าเป็นพยาน
ว่าพระคริสต์ทรงมีอำนาจตอบข้อ
สงสัยของท่าน เยียวยาความเจ็บปวด
และโศกเศร้าของท่าน และทรงให้อภัย
บาปของท่าน ข้าพเจ้ารู้ว่านี่เป็นความ
จริง ข้าพเจ้ารู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นความ
จริง พระคริสต์ทรงพระชนม์! นี่คือ
ศาสนจักรของพระองค์ในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเวิร์ด เจ. เรนลันด์
แห่งโคออร์ดิเนตอรัลสวิตเซอร์แลนด์

พระเมษบาลผู้ประเสริฐ ของเรา

พระเยซูคริสต์ พระเมษบาลผู้ประเสริฐของเราทรงมีปีติเมื่อทรงเห็นแกะที่เป็นโรค
มีอาการดีขึ้นจนหายเป็นปกติ

อ้างอิง

1. ดู 2 นี้ไฟ 31:18.
2. “Plan of Salvation,” Gospel Topics, topics.lds.org.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7; โมเสส 1:39.
4. ดู แอลมา 42:8.
5. ดู อับราฮัม 3:24–28.
6. โยบ 38:7.
7. ดู รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “Standards of the Lord’s Standard-Bearers,” *Ensign*, Aug. 1991, 5–6.
8. ดู 3 นี้ไฟ 9:15.
9. ดู 2 นี้ไฟ 2:22–25.
10. ดู โทมัส เอส. มอนสัน, “การเลือก,” *เลียไฮนา*, พ.ศ. 2016, 86; “Agency,” Gospel Topics, topics.lds.org.
11. ดู ยอห์น 14:15, 23; ดู แอลมา 38:1 ด้วย.
12. ดู แอลมา 34:8–16.
13. ยอห์น 3:16; ดู ยอห์น 3:17 ด้วย.
14. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียไฮนา*, เม.ย. 2000, 2.
15. กิจการ 10:38.
16. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์,” 2.
17. ลูกา 22:42, 44.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16–18.
19. ดู อีสายห์ 53:4–6; แอลมา 7:11–13.
20. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์,” 2.
21. 3 นี้ไฟ 11:10–11.
22. ดู ยอห์น 20:1.
23. ดู แอลมา 40:11.
24. ดู 1 เปโตร 2:21–25.
25. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:57–59.
26. ดู แอลมา 40:2–12.
27. แอลมา 11:44.
28. 3 นี้ไฟ 27:15–16.
29. ดู *สังคมนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 1.
30. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
31. ดู 2 นี้ไฟ 9:50–51; 31:13.
32. โมโรไน 10:32–33.
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.

เราเข้าใจพระอุปนิสัยของพระบิดา
บนสวรรค์เมื่อเราได้รับรู้ว่าพระองค์ทรง
มีพระเมตตาต่องานของทุกคน
บาปและชื่นชมที่ทรงแยกแยะระหว่าง
บาปกับคนบาป ความเข้าใจนี้ช่วยให้
เรามี “[ความเข้าใจ] ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ

พระอุปนิสัย ความสมบูรณ์แบบ และ
พระคุณลักษณะของพระองค์”¹ อีก
ทั้งเป็นรากฐานของการใช้ศรัทธาใน
พระองค์และในพระบุตรของพระองค์
พระเยซูคริสต์ พระเมตตาต่องานของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต่อความไม่ดีพร้อม

ของเราต้องเรามาหาพระองค์และเป็นแรงผลักดันให้เราพยายามกลับใจและเลียนแบบพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อเราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น เราจะปฏิบัติต่อผู้อื่นเช่นพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงลักษณะภายนอกหรือพฤติกรรมใดๆ

ผลของการแยกแยะระหว่างลักษณะภายนอกของแต่ละบุคคลกับตัวบุคคลเป็นหัวใจของนิยายเรื่อง *Les Misérables* โดยนักเขียนชาวฝรั่งเศสชื่อวิกเตอร์ อูโก² ตอนต้นเรื่อง ผู้เล่าแนะนำให้เรารู้จักกับเบียงเวอนู มีเรียล บาทหลวงแห่งดีญ และพูดถึงสภาพกลิ่นไม่เข้าคายไม่ออกที่เขาประสบ เขาควรไปเยี่ยมชายคนหนึ่งซึ่งยอมรับว่าตนไม่เชื่อพระเจ้าและถูกชุมชนเหยียดหยามเพราะพฤติกรรมในอดีตของเขาเมื่อครั้งปฏิวัติฝรั่งเศสหรือไม่³

ผู้เล่ากล่าวว่าเป็นธรรมดาที่บาทหลวงอาจจะรู้สึกรังเกียจชายคนนั้นอยู่สักๆ ผู้เล่าจึงตั้งคำถามที่เรียบง่ายว่า “แต่กระนั้นสะเกิดผลของแกะควรทำให้คนเลี้ยงแกะถอยหนีหรือ”⁴ ผู้เล่าให้คำตอบที่ชัดเจนแทนบาทหลวงว่า “ไม่”—และจากนั้นแสดงความเห็นติดตลกว่า “แต่แกะตัวนั้นบาปหนาทีเดียว!”⁵

ในตอนนี้ อูโกเปรียบเทียบ “ความชั่วร้าย” ของมนุษย์กับโรคผิวหนังในแกะและเปรียบเทียบบาทหลวงกับคนเลี้ยงแกะที่ไม่ถอยหนีเมื่อพบว่าแกะป่วย บาทหลวงเห็นใจและต่อมาในนิยายเขาแสดงความสงสารคล้ายกันนี้ต่อชายอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวละครหลักของเรื่อง เป็นอดีตนักโทษชื่อฌอง วัลฌอง ความเมตตาและความเห็นใจของบาทหลวงเป็นแรงผลักดันให้ฌอง วัลฌองเปลี่ยนวิถีชีวิต

เนื่องจากพระเจ้าทรงใช้โรคภัยเป็นอุปสรรคถึงบาปตลอดพระคัมภีร์ จึงสมควรที่จะถามว่า “พระเยซูคริสต์ทรงตอบสนองอย่างไรเมื่อทรงเผชิญกับอุปสรรคของโรคภัยซึ่งคือบาปของเรา”

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสว่าพระองค์ “ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอม แม้เล็กน้อยที่สุด”⁶ แล้วพระองค์จะทรงมองดูเรา ผู้ที่ไม่ดีพร้อมโดยไม่ทรงถอยหนีด้วยความรังเกียจและความหวาดกลัวได้อย่างไร

คำตอบนั้นเรียบง่ายชัดเจน ในฐานะพระเมษบาลผู้ประเสริฐ⁷ พระเยซูคริสต์ทรงมองว่าโรคในแกะของพระองค์เป็นอาการที่ต้องรักษา ดูแลและสงสาร พระเมษบาลผู้ประเสริฐองค์นี้ทรงมีปิติเมื่อทรงเห็นแกะที่เป็นโรคมีอาการดีขึ้นจนหายเป็นปกติ

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรง “เลี้ยงฝูงแกะของพระองค์เหมือนผู้เลี้ยงแกะ”⁸ “เสาะหาแกะที่หาย . . . นำตัวที่หลงกลับมา . . . พันผ้าให้แกะที่กระดุกหักและ . . . เสริมกำลังแกะที่อ่อนเพลีย”⁹ ถึงแม้อิสราเอลที่ละทิ้งความเชื่อจะถูกทำลายสิ้นด้วยรอย “ฟกช้ำและเป็นรอยเขี้ยว ทั้งยังเป็นแผลเลือดไหล”¹⁰ ของบาปแต่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงใจกำลังใจ เตือนสติ และสัญญาว่าจะรักษาให้หาย¹¹

การปฏิบัติศาสนกิจขณะพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเป็นมรรตัยแสดงถึงความรัก ความสงสาร และความเห็นใจ พระองค์ไม่ทรงตำหนิบนถนนฝุ่นคลุ้งของกาลิลี และอยู่เฉยอย่างเหยียดหยันกลางผิงเมื่อเห็นคนบาป พระองค์ไม่ทรงหลบเลี่ยงพวกเขาด้วยความหวาดกลัว ไม่เลย พระองค์เสวยกับพวกเขา¹² พระองค์ทรงช่วยเหลือ ประทานพรหนุนใจ จรรโลงใจ ทรงแทนที่ความกลัวและความหมัดหวังด้วยความหวังและปิติ เฉากเช่นพระเมษบาลองค์จริง พระองค์ทรงเสาะหาเราเพื่อให้การบรรเทาทุกข์และความหวัง¹³ การเข้าใจพระเมตตาสงสารและความรักของพระองค์ช่วยให้เราใช้ศรัทธาในพระองค์—กลับใจและหายเป็นปกติ

กิตติคุณของยอห์นบันทึกผลความเห็นใจที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมีต่อคนบาป พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีนำ

หญิงคนหนึ่งที่ถูกจับฐานล่วงประเวณี มาหาพระเจ้าช่วยให้รอด ผู้กล่าวหาบอกเธอควรถูกหินขว้างตามกฎหมายของโมเสส เพราะพวกเขาถูกล่ามอยู่เรื่อยๆ พระเยซูจึงตรัสตอบในที่สุดว่า “ใครในพวกท่านไม่มีบาปไปเอาหินขว้างนางก่อนเป็นคนแรก”

พวกผู้กล่าวหาเดินจากไป “เหลือแต่พระเยซูตามลำพังกับหญิงคนหนึ่งที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

“พระเยซู . . . ตรัสกับนางว่า หญิงเอ๋ย พวกเขาไปไหนหมด? ไม่มีใครเอาโทษเธอหรือ?”

“นางทูลว่า ท่านเจ้าข้า ไม่มีใครเลย แล้วพระเยซูตรัสว่า เราก็คงไม่มีโทษเหมือนกัน จงไปเถิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก”¹⁴

แน่นอนว่าพระเจ้าช่วยให้รอดไม่ทรงยกโทษการล่วงประเวณี แต่พระองค์ไม่ทรงเอาโทษหญิงนั้นเช่นกัน พระองค์ทรงกระตือรือร้นให้เธอเปลี่ยนชีวิต ทรงผลักดันให้เธอเปลี่ยนเพราะความสงสารและพระเมตตาของพระองค์ งานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธยืนยันผลแห่งความเป็นสานุศิษย์ที่เกิดขึ้นว่า “และหญิงนั้นสรรเสริญพระเจ้าเป็นเจ้านับจากโมงนั้นและปรีดิ์ใจเชื่อในพระนามของพระองค์”¹⁵

แม้พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงเห็นใจ แต่เราไม่ควรเชื่ออย่างผิดๆ ว่าพระองค์ทรงยอมรับและพระทัยกว้างกับบาปไม่เลย พระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อช่วยเราให้รอด จาก บาปของเรา และที่สำคัญคือจะไม่ทรงช่วยเราให้รอด ในบาปของเราได้¹⁶ ซีเอสธอมผู้เชี่ยวชาญการซักถามเคยพยายามล้อมัวเล็ดให้ติดกับโดยถามว่า “[พระเมสสิยาห์จะเสด็จมา] ช่วยผู้คนของพระองค์ในบาปให้รอดหรือ? และอมิวเล็คตอบและกล่าวแก่เขา: ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าพระองค์จะไม่ทรงทำเช่นนั้น, เพราะเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงปฏิเสธพระวจนะของพระองค์ . . . พระองค์ทรงช่วยพวกเขาที่อยู่ในบาปของตนให้รอดไม่

ได้”¹⁷ อมวิเล็คพูดหลักคำสอนพื้นฐานว่าเพื่อให้รอดจากบาป เราต้องทำตาม “เงื่อนไขของการกลับใจ” ซึ่งปลดปล่อยเตชานภาพของพระเจ้าผู้ไถ่มาช่วยให้จิตวิญญาณของเรารอด¹⁸

ความสงสาร ความรัก และพระเมตตาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตั้งเรามาหาพระองค์¹⁹ โดยผ่านการชดใช้ เราไม่พอลีกกับสภาพบาปหนของเราอีก²⁰ พระผู้เป็นเจ้าตรัสชัดเจนว่าอะไรถูกและพระองค์ทรงยอมรับ อะไรผิดและเป็นบาป นี่ไม่ใช่เพราะทรงปรารภณาจะได้ผู้ติดตามที่เชื่อฟังและลงมายไม่เลย พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารภณาให้บุตรธิดาของพระองค์รับรู้และเต็มใจเลือกเป็นเหมือนพระองค์²¹ และคู่ควรกับชีวิตแบบที่พระองค์ทรงดำเนิน²² ในการทำเช่นนั้น บุตรธิดาของพระองค์บรรลุจุดหมายของพวกเขาและเป็นทายาทรับทั้งหมดที่พระองค์ทรงมี²³ เพราะเหตุนี้ผู้นำศาสนจักรจึงไม่สามารถปรับเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรือหลักคำสอนที่ขัดกับพระประสงค์ของพระองค์เพื่อความสะดวกหรือให้คนนิยมชมชอบ

อย่างไรก็ตาม เมื่อเราพยายามติดตามพระเยซูคริสต์ แบบอย่างพระกรุณาต่อคนบาปสอนเราเป็นพิเศษ เราผู้เป็นคนบาปต้องยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความรักความสงสารเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บทบาทของเราคือช่วยเหลือและเป็นพร หนุนใจและจรรโลงใจ แทนที่ความกลัวและความสิ้นหวังด้วยความหวังและปีติ

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงตำหนิผู้ถอยหนีจากคนที่พวกเขาไม่สะอาดและผู้ตัดสินคนอื่นว่าทำบาปมากกว่าตน²⁴ นั่นเป็นบทเรียนที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นกับคนเหล่านั้นผู้ “เชื่อมั่นในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรมและดูหมิ่นคนอื่น” พระองค์ตรัสอุปมาดังนี้ “มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในบริเวณพระวิหาร คนหนึ่งเป็นฟาริสีและคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี

“คนที่เป็นฟาริสีนั้นยืนอยู่คนเดียวอธิษฐานว่า ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นที่เป็นคนนอิกง เป็นคนอธรรม และเป็นคนลวงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้

“ข้าพระองค์ถืออดอาหารสองวันต่อสัปดาห์ และสิ่งสารพัดที่ข้าพระองค์หาได้ ข้าพระองค์ก็เอาหตางค์มาถวายเสมอ

“ส่วนคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ใกลไม่ยอมแม้แต่แหงนหน้าดูฟ้า แต่ตอกชกตัวกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด”

พระเยซูทรงสรุปต่อจากนั้นว่า “เราบอกพวกท่านว่า คนนี้แหละ [คนเก็บภาษี] เมื่อกลับลงไปถึงบ้านของตนก็ถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม ไม่ใช่ใ้คนอื่นหนึ่งนั้น [ฟาริสี] เพราะว่ทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตัวลงจะได้รับยกขึ้น”²⁵

ข่าวสารสำหรับเราชัดเจนว่ คนบาปที่กลับใจเข้าใ้ใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากกว่าคนที่คิดว่าตนเองชอบธรรมผู้เอาโทษคนบาปคนนั้น

มนุษย์ที่มีนิสัยชอบตัดสินและคิดว่าตนเองชอบธรรมมีอยู่ในสมัยของแอลมาเช่นกัน เมื่อผู้คน “เริ่มสถาปนาศาสนจักรใ้เต็มที่ยังขึ้น . . . ศาสนจักรเริ่มจองหองขึ้น . . . [และ] ผู้คนของ

ศาสนจักรเริ่มทนงตนด้วยความถือดีในสายตาตน, . . . พวกเขาเริ่มดูหมิ่น, กันและกัน, และพวกเขาเริ่มข่มเหงคนที่ไม่เชื่อตามเจตนาและความพอใจของตน”²⁶

ศาสนจักรห้ามการข่มเหงนี้โดยเฉพาะ “บัดนี้มีกฎเคร่งครัดข้อหนึ่งในบรรดาผู้คนของศาสนจักร, คือจะไม่มีใครใด, ที่เป็นของศาสนจักร, ออกไปข่มเหงคนที่ไม่ได้เป็นของศาสนจักร, และจะไม่มีใครข่มเหงกันในบรรดาพวกเขาเอง”²⁷ หลักธรรมอันเป็นแนวทางสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเหมือนเดิม เราต้องไม่ข่มเหงใครไม่ว่าในหรือนอกศาสนจักร

คนที่ถูกข่มเหงไม่ว่าด้วยเหตุผลใ้ใดก็ตามรู้ว่าความอยุติธรรมและความใจแคบเป็นอย่างไร สมัยเป็นวัยรุ่นอาศัยอยู่ในยุโรปเมื่อทศวรรษ 1960 ข้าพเจ้ารู้สึกว่ถูกหาเรื่องและถูกกลั่นแกล้งหลายครั้งเพราะเป็นคนอเมริกันและเพราะเป็นสมาชิกศาสนจักร เพื่อนนักเรียนบางคนปฏิบัติต่อข้าพเจ้าประหนึ่งข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบกับนโยบายต่างประเทศของสหรัฐซึ่งไม่เป็นที่นิยมชมชอบ พวกเขาปฏิบัติต่อข้าพเจ้าราวกับว่ศาสนาของข้าพเจ้าหยามประเทศที่ข้าพเจ้าอยู่เพราะต่างจากศาสนาประจำชาติ ต่อมาข้าพเจ้ามองเห็นความร้ายกาจของอคติและการเหยียดผิวซึ่งผู้ตกเป็นเป้าโจมตีต้องประสบเพราะเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ของ

พวกเขาในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

การข่มเหงเกิดขึ้นหลายรูปแบบ อาทิ การหัวเราะเยาะ การคุกคาม การกลั่นแกล้ง การกีดกันและการแยกให้อยู่โดดเดี่ยว หรือความเกลียดชังกัน เราต้องระวังความใจแคบที่แผดเสียงน่าชิงชังใส่ผู้ที่มีความเห็นต่าง ความใจแคบประจักษ์ชัดบางส่วนเมื่อไม่ยอมให้เสรีภาพเท่าเทียมกันในการแสดงออก²⁸ ทุกคน รวมทั้งคนเลื่อมใสศาสนา ล้วนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนในที่สาธารณะ แต่ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้เกลียดชังผู้อื่นขณะที่พวกเขาแสดงความเห็นเหล่านั้น

ประวัติศาสตร์นักจักรมีหลักฐานยืนยันว่าผู้อื่นปฏิบัติต่อสมาชิกของเราด้วยความเกลียดชังและความใจแคบ คงจะน่าเศร้าอย่างยิ่งหากเราปฏิบัติต่อผู้อื่นเช่นที่ผู้อื่นเคยปฏิบัติต่อเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่คุณต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่าน”²⁹ เพื่อให้เขาเคารพเรา เราต้องเคารพผู้อื่น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงเลื่อมใสของเราต้องทำให้เกิด “ความอ่อนโยนและความนอบน้อมแห่งใจ” ซึ่งอัญเชิญ “พระวิญญูณบริสุทธิ [และทำให้เราเปี่ยมด้วย] ความรักอันบริบูรณ์”³⁰ และ “รัก [ผู้อื่น] ด้วยน้ำใจจริง”³¹

พระเมษบาลผู้ประเสริฐไม่ทรงเปลี่ยนแปลง ทรงรู้สึกต่อบาปและคน

บาปวันนี้เหมือนเมื่อครั้งพระองค์ทรงดำเนินบนแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ทรงถอยหนีจากเราเพราะเราทำบาป ถึงแม้บางครั้งพระองค์ทรงคิดว่า “แต่แกะตัวนี้บาปหนาทีเดียว!” พระองค์ทรงรักเรามากถึงขนาดทรงเตรียมทางให้เรา กลับใจและสะอาดเพื่อเราจะได้กลับไปหาพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์³²

ในการนั้นพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างให้เราทำตามเช่นกัน—ให้เราเคารพทุกคนและไม่เกลียดชังผู้ใด

ในฐานะสานุศิษย์ ขอให้เราเป็นกระเจกเงาสะท้อนความรักของพระองค์ รักกันอย่างเปิดเผยและสมบูรณ์ใจ ไม่มีใครรู้สึกถูกทอดทิ้ง โดดเดี่ยว หรือสิ้นหวัง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเมษบาลผู้ประเสริฐของเรา ทรงรักและห่วงใยเรา ทรงรู้จักเราและพลีพระชนม์ชีพเพื่อแกะของพระองค์³³ พระองค์ทรงพระชนม์เพื่อเรา ทรงต้องการให้เรารู้จักและใช้ศรัทธาในพระองค์เช่นกัน ข้าพเจ้ารักและเทิดทูนพระองค์ ข้าพเจ้าสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณนั้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. *Lectures on Faith* (1985), 38.
2. นิยายเรื่อง *Les Misérables* โดยวิกเตอร์ อูโก (1802–1885) เล่าเรื่องของมอง วัลมงผู้ทำผิดเล็กน้อยในฐานะขโมยขนมปังหนึ่งก้อนมาเลี้ยงครอบครัวที่สาวของเขา วัลมงถูกตัดสินจำคุก 5 ปีและทำงานหนัก 19 ปีเพราะพยายามหลบหนีสี่ครั้งแต่ไม่สำเร็จ เขากลายเป็นคนแข็ง

กระด้างและอาฆาตแค้นเมื่อออกจากคุก.

เพราะมีประวัติอาชญากรรม วัลมงจึงไม่สามารถหางานทำได้ ไม่มีอาหาร ไม่มีที่พัก สิ้นเรี่ยวแรง และหมดกำลังใจจนสุดท้ายเขาได้พบกับบาทหลวงแห่งตึງผู้เมตตาสงสารวัลมง ตอนกลางคืนวัลมงตกอยู่ในความรู้สึกสิ้นหวัง จึงจโมยเครื่องเงินของบาทหลวงแล้วหนีไป.

วัลมงถูกตำรวจจับและพาตัวมาหาบาทหลวง วัลมงคาดหวังถึงเมื่อบาทหลวงบอกตำรวจว่าท่านเป็นคนให้เครื่องเงินแก่วัลมง และยืนยันว่าท่านยกเชิงเทียนสองอันให้แก่วัลมงด้วย (ดู Hugo, *Les Misérables* [1987], book 2, chapter 10–12.)

3. ดู Hugo, *Les Misérables*, book 1, chapter 10.
4. ผู้เล่าเรื่องถามว่า *Toutefois, la gale de la brebis doit-elle faire reculer le pasteur?* (Hugo, *Les Misérables*, book 1, chapter 10, page 67) *Gale* ในสัตวพยาธิวิทยา หมายถึงโรคผิวหนังที่มีสาเหตุจากตัวไรทำให้ผมร่วงและผิวหนังสะเก็ด (ภาษาอังกฤษคือ “โรคเรื้อนสัตว์”) วลีนี้แปลเป็นภาษาอังกฤษได้หลายแบบ.
5. ความเห็นติดตลกของผู้เล่าเรื่องเกี่ยวกับพวกเขา ประเพณีนิยมคือ *Mais quelle brebis!* บางครั้งแปลว่า “แต่แกะตัวนั้นดำมากเกินไป”.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31.
7. ดู ยอห์น 10:11, 14; แอลมา 5:38; หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:44.
8. อิสยาห์ 40:11.
9. เอเสเคียล 34:16.
10. อิสยาห์ 1:6.
11. ดู อิสยาห์ 1:18.
12. ดู ลูกา 15:1–2.
13. ดู มัทธิว 18:11.
14. ดู ยอห์น 8:3–11.
15. Joseph Smith Translation, John 8:11 (ใน John 8:11, footnote c).
16. ดู ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “ติดสนทอยู่กับความรักของเรา,” *เล็ชโฮนา*, พ.ย. 2016, 48.
17. แอลมา 11:34, 37.
18. ดู ฮีลามัน 5:10–11.
19. ดู 3 นีไฟ 27:14–15.
20. ในยุคปัจจุบัน พระเจ้าทรงชี้แจงว่า “สิ่งซึ่งฝ่าฝืนกฎ และหาปฏิบัติตามกฎไม่, แต่หมายมั่นจะเป็นกฎสำหรับตนเอง, และเต็มใจอยู่ในบาป, และทั้งหมดอยู่ในบาป, จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยกฎไม่ได้, ทั้งโดยความเมตตาที่ไม่ได้, ทั้งโดยความยุติธรรม, หรือการพิพากษา ก็ไม่ได้. ฉะนั้น, พวกเขาจะต้องสภปรกอยู่” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:35)
21. ดู 2 นีไฟ 2:26–27.
22. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7; 132:19–20, 24, 55.
23. ดู โรม 8:16–17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.
24. ดู มัทธิว 23:13.
25. ลูกา 18:9–14.
26. แอลมา 4:4, 6, 8.
27. แอลมา 1:21.
28. ดู *Oxford English Dictionary*, “bigotry” and “intolerance,” oed.com.
29. มัทธิว 7:12.
30. โมโธไน 8:26.
31. 1 เปโตร 1:22.
32. ดู หลักแห่งความเชื่อ 1:3.
33. ดู ยอห์น 11:11–15.

โดย เอ็ดเดอร์อูลิสเสส ซวารต
แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

วางใจในพระเจ้า โดยไม่หวั่นไหว

หากศรัทธาของเราแน่นแฟ้นและไม่หวั่นไหว พระเจ้าจะเพิ่มพูนความสามารถให้เราอยู่เหนือความท้าทายของชีวิต

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าต้องการเริ่มข่าวสารโดยการเป็นพยานว่า ข้าพเจ้ารู้ว่าประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในปัจจุบัน และตามจริงแล้วที่ปรึกษาของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองเป็นศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ ผู้เปิดเผยเช่นกัน พวกท่านเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์และมีสิทธิ์ในการประกาศพระดำริและพระประสงค์ตามพวกท่านได้รับการเปิดเผย ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราจะปลอดภัยหากเราทำตามคำแนะนำของพวกท่าน พระเจ้าทรงดลใจพวกท่านให้เน้นย้ำถึงการเสริมสร้างศรัทธาของเราในพระบิดาบนสวรรค์ และในพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ และในการชดใช้ของพระองค์เพื่อเราจะไม่หวั่นไหวขณะเผชิญการทำลายในวันเวลาของเรา

ในพระคัมภีร์มอรมอน เราเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับชายที่ชื่อแอมันผู้ถูกส่งจากดินแดนแห่งเซราเฮ็มลาไปยังแผ่นดิน

แห่งลีไฮ-นีไฟเพื่อสอบถามเกี่ยวกับพี่น้องของเขา ที่นั่นแอมันพบกษัตริย์ลิมาโฮและผู้คนของท่านซึ่งตกเป็นทาสของชาวเลมัน กษัตริย์ลิมาโฮมีกำลังใจจากสิ่งที่แอมันแบ่งปันกับเขาเกี่ยวกับผู้คนในเซราเฮ็มลา ใจของเขาเปี่ยมด้วยความความหวังและปีติอย่างยิ่งจนท่านรวบรวมผู้คนของท่านที่พระวิหารและกล่าวกับพวกเขาว่า

“ฉะนั้น, จงเงยหน้าขึ้น, และชื่นชมยินดีเถิด, และมอบความไว้วางใจของท่านในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า . . .

“. . . หากท่านจะหันมาสู่พระเจ้าด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, . . . และรับใช้พระองค์ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถแห่งจิตใจ, . . . พระองค์จะทรง, ปลดปล่อยท่านให้พ้นจากความเป็นทาส, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์”¹

ถ้อยคำของแอมันมีผลอย่างลึกซึ้งต่อศรัทธาของผู้คนของกษัตริย์ลิมาโฮจนพวกเขาทำพันธสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่จะรับใช้พระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ แม้ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก เพราะศรัทธาของพวกเขาพวกเขาจึงวางแผนเพื่อ หลบหนีจากเงื้อมมือชาวเลมัน²

พี่น้องทั้งหลาย โปรดพิจารณาความสำคัญของการเชื่อเชื่อที่กษัตริย์ลิมาโฮให้แก่ผู้คนของท่านและความเกี่ยวเนื่องกับเรา ท่านกล่าวว่า “จงเงยหน้าขึ้น, และชื่นชมยินดีเถิด, และมอบความไว้วางใจของท่านในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” จากถ้อยคำเหล่านี้ ลิมาโฮเชื่อเชื่อผู้คนของท่านให้มองไปยังอนาคตผ่านดวงตาแห่งศรัทธา ให้แทนที่ความกลัวด้วยการมองในแง่ดีถึงความหวังที่เกิดจากศรัทธาและไม่หวั่นไหวในการวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยไม่คำนึงถึงสภาวะการณ์

ชีวิตมรตัยเป็นช่วงเวลาของการทดสอบที่จะพิสูจน์ว่าเราจะทำสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงบัญชาเราหรือไม่³ สิ่งนี้จะต้องมีศรัทธาอันไม่หวั่นไหวในพระคริสต์แม้ในเวลาที่ยากล้ำบากยิ่ง และเรายังต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในศรัทธาในพระคริสต์ รับการนำทางจากพระวิญญาณ และวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงจัดทำให้ตามความจำเป็นของเรา⁴

ในช่วงสุดท้ายของการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระผู้ช่วยให้รอด ก่อนทรงถูกจับ พระองค์ทรงสอนศาสนิกษย์ของพระองค์ว่า “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว”⁵

ขอให้ไตร่ตรองเรื่องนี้ด้วยกันสักครู่—พระเยซูคริสต์พระบุตรพระองค์เดียวของพระบิดา ดำเนินพระชนม์ชีพโดยไร้บาปและเอาชนะทุกการล่อลวง ความเจ็บปวด การทำหาย และความทุกข์ของโลก พระองค์ทรงหลังพระโลหิตในสวนเกทเสมนี พระองค์ทรงทนรับความเจ็บปวดที่เลวร้ายเกินกว่าจะพรรณนา

ได้ พระองค์ทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของเราไว้ พระองค์ทรงพร้อมจะช่วยเหลือ—ช่วยเหลือแต่ละคน—ในภาระทุกอย่าง โดยผ่านพระชนม์ชีพ การทนทุกข์เขวทนา ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงนำทุกสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการชื่นชมยินดีและการพบสันติสุขบนโลกนี้ของเราออกไป ผลของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์เพื่อแผ่มาถึงทุกคนที่ยอมรับพระองค์และปฏิบัติตนเองและคนที่รับกางเขนของพระองค์และติดตามพระองค์เป็นศาสนิกษย์ที่แท้จริงของพระองค์⁶ ดังนั้น เมื่อเราใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และในการชดใช้ของพระองค์ เราจะแข็งแกร่งขึ้น ภาระของเราจะเบาลง และโดยผ่านพระองค์เราจะเอาชนะโลก

พี่น้องทุกท่าน เมื่อเราใคร่ครวญถึงความเข้มแข็งและความหวังที่เราจะรับจากพระผู้ช่วยให้รอดได้ เรามิเหตุผลที่จะเงยหน้า ชื่นชมยินดี และมุ่งไปข้างหน้าด้วยศรัทธาโดยไม่สงสัย “เพราะว่าคนที่สงสัยนั้นเป็นเหมือนคลื่นในทะเล

ที่ถูกลมพัดซัดไปมา . . . เขาเป็นคนสองจิตสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางของตน”⁷

ในทำนองเดียวกัน กษัตริย์ลิมีโฮ กระตุ้นว่า “หันมาสู่พระเจ้าด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว . . . และรับใช้พระองค์ด้วยความขยันหมั่นเพียรจน สุด ความสามารถแห่งจิตใจ, หากท่านทำเช่นนั้น, พระองค์จะทรง, ปลดปล่อยท่านให้พ้นจากความเป็นทาส, ตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์”⁸

ฟังพระวจนะของพระผู้ช่วยให้รอดขณะที่พระองค์ตรัสกับเรา:

“อย่าให้ใจของพวกท่านเป็นทุกข์เลย พวกท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย . . .

“ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา . . .

“ใครที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัติเหล่านั้น คนนั้นเป็นคนที่รักเรา และคนที่รักเรานั้นพระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขาและจะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา”⁹

พระผู้เป็นเจ้าของเรา¹⁰ ศรัทธาเป็นบ่อเกิดของการดำเนินชีวิตด้วยจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์และมูมมอมนิรันดร์ ศรัทธาเป็นหลักธรรมที่ใช้ได้จริงซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความความพากเพียร ศรัทธาเป็นพลังสำคัญยิ่งที่ดำรงอยู่และจะแสดงออกในเจตคติแห่งบวกและความปรารถนาอย่างเต็มที่ที่จะทำทุกอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าของและพระเยซูคริสต์ทรงขอให้เราทำ ศรัทธานำให้เราคุกเข่าสวดอ้อนวอนเพื่อวิงวอนพระเจ้าของในการนำทางและลุกขึ้นทำทุกสิ่งที่ดีสอดคล้องกับพระประสงค์ด้วยความมั่นใจ

หลายปีก่อนขณะรับใช้เป็นประจำ คณะเผยแผ่ ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากผู้ปกครองของผู้สอนศาสนาที่เรารัก แจ้งเกี่ยวกับการตายของน้องสาวของเรา ข้าพเจ้าจำได้ถึงความอ่อนโยนใน

ช่วงเวลานั้น ผู้สอนศาสนาคนนั้นกับข้าพเจ้าสนทนากันเกี่ยวกับแผนแห่งความรอดอันน่าอัศจรรย์สำหรับบุตรธิดาของพระองค์และเกี่ยวกับความรู้ที่ว่าจะปลอบประโลมเขาได้อย่างไร

ถึงแม้เขาตกใจและเศร้าโศกจากความทุกข์ ผู้สอนศาสนาคนนั้น—ทั้งน้ำตาและด้วยศรัทธาของเขาในพระเจ้า—ชื่นชมยินดีกับชีวิตของน้องสาว เขาแสดงความเชื่อมั่นอย่างไม่สั่นคลอนในพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้า เขากล่าวกับข้าพเจ้าอย่างกล้าหาญว่าเขาจะยังคงรับใช้งานเผยแผ่ด้วยความขยันหมั่นเพียรและศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมเพื่อให้มีค่าควรต่อคำสั่งสัญญาที่พระเจ้ามีต่อเขา และครอบครัว ในช่วงเวลายากลำบากนี้ ผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์คนนั้นหันใจไปที่พระองค์ และให้คำมั่นสัญญาอีกครั้งว่าจะรับใช้พระเจ้าด้วยศรัทธาและด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ

พี่น้องทั้งหลาย หากเราไม่หยิ่งรักด้วยความวางใจแน่นอนในพระเจ้าและด้วยความปรารถนาจะรับใช้พระองค์ ประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดของชีวิตมรตัยสามารถทำให้เรารู้สึกราวกับว่าเราแบกภาระด้วยแอกอันหนักอึ้ง และเราจะสูญเสียแรงจูงใจในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่ ได้โดยปราศจากศรัทธา เราจะลงเอยด้วยการสูญเสียความสามารถในการชื่นชมแผนเหล่านั้นของพระเจ้าซึ่งจะมาถึงชีวิตเราในภายหน้า¹¹

ในช่วงเวลาแห่งการทดลองนี้ เหล่าปฏิบัติกร์—ที่คอยจ้องมองอยู่—พยายามใช้ตรรกะและเหตุผลสู้กับเรา เราพยายามให้เราเชื่อว่าการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณนั้นไร้ประโยชน์ ฟังระลึกว่าตรรกะของความเป็นมนุษย์บุลฤษ “จะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่”¹² จงจำ

ไว้ว่าชาตาน “เป็นศัตรูกับพระเจ้า และ[เขา]ต่อสู้กับพระองค์ตลอดเวลา และเชื่อเชียวและซึ้งจงให้[เรา]ทำบาป, และให้ทำสิ่งที่ชั่วตลอดเวลา”¹³ เราต้องไม่ยอมให้ชาตานหลอกลวงเรา เมื่อเรายอม เราไม่มั่นคงในศรัทธาและสูญเสียพลังที่จะได้รับพรของพระเจ้าเป็นเจ้า

หากศรัทธาของเราแน่นแฟ้นและไม่หวั่นไหว พระเจ้าจะเพิ่มพูนความสามารถให้เราอยู่เหนือความท้าทายของชีวิต เราจะสามารถเอาชนะแรงกระตุ้นทางลบและจะพัฒนาความสามารถในการเอาชนะได้ แม้ว่าเราจะดูเหมือนมีอุปสรรครอบงำ นี่คือสิ่งที่ทำให้ผู้คนของกษัตริย์ลิมาหนีจากการเป็นเชลยชาวเลมันได้อย่างน่าทึ่ง

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอเชื่อเชียวให้ท่านวางใจในพระเจ้าและในคำสอนของศาสดาพยากรณ์ของพระองค์อย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าเชื่อเชียวท่านให้ต่อพันธสัญญากับพระเจ้าเพื่อรับใช้พระองค์ด้วยสุดใจของท่าน แม้ในสภาวะการณ์ที่ซับซ้อนของชีวิต ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยพลังแห่งศรัทธาอย่างไม่หวั่นไหวของท่านในพระคริสต์ ท่านจะเป็นอิสระจากการเป็นเชลยของบาป ความสงสัย ความไม่เชื่อ ความทุกข์ ความทุกข์ยาก และท่านจะได้รับพรทั้งหมดที่สัญญาไว้จากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยรัก

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงอยู่จริง พระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของเราในช่วงเวลาแห่งความสุขของเราและในช่วงเวลาแห่งความสงสัย ความโศกเศร้า และความสิ้นหวังของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่

ข้าพเจ้าสรุปคำปราศรัยวันนี้กับเนื้อร้องของเพลงสวด “Not Now but in the Coming Years,” อยู่ในเพลงสวดภาษาโปรตุเกส:

หากเมฆแทนที่ดวงอาทิตย์แผ่เงาทั่วใจเรา
หากเจ็บปวดรวดร้าว ไม่เป็นไร ไม่นาน
จะรู้จักพระองค์
เยชูจงมือเรา และจะทรงบอกเหตุผลแก่เรา
หากเราฟัง พระองค์จะทรงบอกเราเมื่อเวลาผ่านไป
วางใจพระเจ้าไม่หวั่นไหว และให้
พระองค์ทรงช่วยเหลือ
ร้องเพลงสวรรค์ไม่รู้จบ เพราะพระองค์
จะทรงเนลยไข¹⁴

ข้าพเจ้ากล่าวทั้งหมดนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมไซยาห์ 7:19, 33.
2. ดูโมไซยาห์ 21:32; 22:1–14.
3. ดู อับราฮัม 3:25.
4. ดู 1 นิไฟ 4:6–7; 2 นิไฟ 31:20.
5. ยอนห์ 16:33.
6. ดู ลูกา 9:23.
7. ยากอบ 1:6, 8.
8. โมไซยาห์ 7:33; เน้นตัวเอน.
9. ยอนห์ 14:1, 15, 21.
10. ดู 2 นิไฟ 27:23; แอลมา 37:40; อีเธอร์ 12:29.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:3.
12. 1 โครินธ์ 2:14.
13. โมโรไน 7:12.
14. เพลง “Not Now but in the Coming Years,” แปลจาก “Agora Não, mas Logo Mais,” เพลงสวด (ภาษาโปรตุเกส), หน้า 156.

โดย เอ็ดเดอร์มาร์ก เอ. แบรกก์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เจ็ดห้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่ สมบูรณ์

แม้ในยามยากลำบากและมีคสหนี ยังคงมีแสงสว่างและความดีอยู่รอบๆ เรา

โปลาแบ่งปันข่าวสารอันล้ำเลิศของ
ความหวังกับชาวโครินธ์ ดังนี้
“เราเผชิญความยากลำบาก
รอบด้าน แต่ก็ไม่ถูกบดขยี้ เราสับสน
แต่ก็ไม่หมดหวัง

“เราถูกข่มเหงแต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง เรา
ถูกตีให้ล้มลง แต่ก็ไม่ถูกทำลาย”¹

อะไรคือที่มาแห่งความหวังของโปลา
ขอให้ฟังคำอธิบายของเขา “เพราะว่า
พระเจ้าผู้ตรัสว่าให้ความสว่างส่องออก
มาจากความมืด ทรงส่องสว่างเข้ามาใน
ใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่ง
ความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้า ที่ปรากฏ
บนพระพักตร์ของพระคริสต์”²

แม้ในยามยากลำบากและมีคสหนี
ยังคงมีแสงสว่างและความดีอยู่รอบๆ
เรา เมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟเตือนเราว่า
“เราแวดล้อมไปด้วยความมั่งคั่งอย่าง
สิ้นเหลือของแสงสว่างและความจริงซึ่ง
ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราสำนึกคุณในคุณค่า
ของสิ่งที่มีหรือไม่มี”³

อย่างไรก็ตาม ปฏิบัติกษณ์อยากให้เรา
จดจ่อกับ “หมอกแห่งความมืด . . .

ซึ่งทำให้มืดบอด . . . ใจแข็งกระด้าง
. . . และ . . . นำ . . . ไป”⁴

กระนั้นก็ตาม ด้วยความเข้าใจอย่าง
ถ่องแท้ถึงความท้าทายในวันเวลาของเรา
พระเจ้าทรงสัญญาว่า “สิ่งซึ่งมาจาก
พระผู้เป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่
รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระ
ผู้เป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น;
และความสว่างนั้นเจ็ดห้ายิ่งขึ้นๆ จนถึง
วันที่สมบูรณ์”⁵

เราเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า
การรับความสว่าง ดำเนินอยู่กับพระผู้
เป็นเจ้าต่อไป และรับความสว่างมาก
ขึ้นคือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเรามาให้ทำ
นับตั้งแต่กาลเริ่มต้น เราติดตามความ
สว่าง เราทำตามพระบิดาบนสวรรค์และ
แผนของพระองค์ การแสวงหาความ
สว่างจึงอยู่ในดีเอ็นเอทางวิญญาณของเรา

ข้าพเจ้าได้ยินความจริงนรีนทร์
เรื่องนี้สอนไว้อย่างดีงามในสถานที่ซึ่ง
คาดไม่ถึง ขณะทำงานให้ธนาคารใหญ่
แห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้เข้าร่วม
หลักสูตรบริหารที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน
ในหลักสูตรนี้ ศาสตราจารย์คิม คาเมรอน
สอนแนวคิดเรื่องการเป็นผู้นำที่ดีและ
ผลของการหันไปหาแสง เขาอธิบายว่า
“เรื่องนั้กล่าวถึงแนวโน้มในระบบสิ่งมีชีวิต
ทุกชนิดที่มีต่อพลังงานด้านบวก
[แสงสว่าง] และอยู่ห่างจากพลังงาน
ด้านลบ [ความมืด] จากสิ่งมีชีวิตเซลล์
เดียวไปจนถึงระบบของมนุษย์ที่ซับซ้อน
สิ่งมีชีวิตทุกชนิดล้วนมีความโน้ม
เอียงโดยธรรมชาติไปทางด้านบวกและ
จะอยู่ห่างจากด้านลบ”⁶

โดยได้รับการสนับสนุนจากการ
ศึกษาวิจัยทางวิชาการมากมาย เขายัง
มุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบสำคัญสามส่วน
ของวัฒนธรรมการทำงานที่ประสบผล
สำเร็จ นั่นคือ ความเห็นใจ การให้อภัย

และความสำนึกคุณ⁷ นับว่าสมเหตุสมผลที่สุดเมื่อคนเราหันไปด้านบวก (แสงสว่าง) เราจะมองเห็นคุณลักษณะที่เป็นแบบอย่างอันดีพร้อมโดยความสว่างของโลก พระเยซูคริสต์!

พี่น้องทั้งหลาย ท่านสบายใจได้ว่ามีความสว่างไว้ให้เรา ข้าพเจ้าขอแนะนำที่มาของความสว่างสามด้านซึ่งเราจะพบความสว่าง *อยู่เสมอ*

1. ความสว่างของศาสนจักร

ศาสนจักรคือประชากรสองสว่างแก่โลกที่มีตม่น นี่เป็นช่วงเวลาอันดียิ่งที่จะเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย! ศาสนจักรไม่เคยเข้มแข็งเท่านี้มาก่อน⁸ และทวีความเข้มแข็งมากขึ้นทุกวันอย่างแท้จริงเมื่อมีสมาชิกใหม่เข้าร่วมกับเรา มีการจัดตั้งที่ประชุมใหม่หลายแห่ง ผู้สอนศาสนาหลายคนได้รับเรียกและเขตการปกครองพิเศษแห่งใหม่หลายเขตเปิดรับพระกิตติคุณ เราเห็นหลายคนที่ย่างห่างไปจากศาสนจักรกลับมาแข็งขันเมื่อความช่วยเหลือที่เกิดจากมโนภาพของประธานโรมัส เอส. มอนสันนำมาซึ่งปาฏิหาริย์ในแต่ละวัน

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าไปเยี่ยมเยาวชนในปารากวัย อูรุกวัย ชิลี และอาร์เจนตินาระหว่างการประชุมเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เยาวชนชายหญิงหลายพันคนใช้เวลาหนึ่งสัปดาห์เสริมสร้างความรักที่พวกเขามีต่อพระผู้ช่วยให้รอด จากนั้นพวกเขากลับไปสะท้อนความสว่างและความรักของพระคริสต์ให้ครอบครัวและเพื่อนๆ ของพวกเขา

ดูเถิด มักจะมีผู้วิพากษ์วิจารณ์ศาสนจักรอยู่เสมอ เป็นเช่นนั้นมาตั้งแต่ต้นและจะเป็นอยู่อย่างนั้นจนอวสาน แต่เราจะไม่ยอมให้คำวิพากษ์วิจารณ์เช่นนั้นมาท้อความหมั่นมัวต่อสำนึกในความสว่างที่มีไว้ให้เรา เมื่อเราตระหนักและแสวงหาความสว่าง เราจะคู่ควรแก่ความสว่างที่เจิดจ้ายิ่งขึ้น

ในโลกที่มีตม่น *ความสว่างของศาสนจักร* จะส่องแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์

2. ความสว่างของพระกิตติคุณ

ความสว่างของพระกิตติคุณคือหนทางที่ “ฉายสุกใสยิ่งขึ้นจนสว่างเต็มที”⁹ และจะส่องสว่างเจิดจ้าที่สุดในครอบครัวเราและในพระวิหารทั่วโลก *สั่งสอนพระกิตติคุณของเรา* กล่าวว่า “โดยผ่านแสงสว่างแห่งพระกิตติคุณ ครอบครัวจะแก้ปัญหาความเข้าใจผิด ความขัดแย้งและการทำทายเป็นได้ ครอบครัวที่ต้องแตกแยกเพราะขาดความปรองดองจะได้รับการเยียวยาโดยการกลับใจ การให้อภัย และศรัทธาในพลังอำนาจแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”¹⁰ ครอบครัวเราต้องเป็นแหล่งความสว่างเจิดจ้าให้ทุกคนที่อยู่รอบข้างเรา ความสว่างในครอบครัวเพิ่มขึ้นเมื่อครอบครัวเพิ่มความรักความเมตตาต่อกัน เมื่อเราสร้างครอบครัวด้วย “ศรัทธา . . . การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก[และ] ความเห็น

อกเห็นใจ”¹¹ เราจะรู้สึกถึงความรักที่เรา มีต่อพระผู้ช่วยให้รอดและมีต่อกันมากขึ้น ครอบครัวจะเข้มแข็งขึ้น และความสว่างในเราแต่ละคนจะเจิดจ้ายิ่งขึ้น

เราอ่านในคัมภีร์พระคัมภีร์ว่า “บ้านเท่านั้นที่สามารถเปรียบได้กับพระวิหารในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์”¹² เวลาที่เรามีพระวิหารเปิดดำเนินการ 155 แห่งและกำลังจะมีมากกว่านี้ ครอบครัวได้รับการฝึกเพื่อกาลเวลาและชั่วโมงวันธรรมดาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สมาชิกส่งรายชื่อบรรพชนไปประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดที่พระวิหารมากขึ้น เรากำลังประสบปีต่ออย่างยิ่งและการเฉลิมฉลองทั้งสองด้านของมันเป็นอย่างแท้จริง!

ในโลกที่มีตม่น *ความสว่างของพระกิตติคุณ* จะส่องแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์

3. ความสว่างของพระคริสต์

ท่านไม่อาจพูดถึงความสว่าง ใน โลกโดยไม่พูดถึงความสว่าง ของ โลก พระเยซูคริสต์ การแสดงให้ประจักษ์ของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราคือทุก

คนที่มาสู่ชีวิตนี้จะได้รับพรด้วยความสว่างของพระคริสต์เพื่อช่วยนำพวกเขากลับบ้าน ประธานบอย เค. แพคเกอร์สอนว่า “พระวิญญาณของพระคริสต์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ . . . ความสว่างของพระคริสต์มีอยู่ทุกที่เช่นเดียวกับแสงแดด ที่ใดมีชีวิตมนุษย์ ที่นั่นย่อมมีพระวิญญาณของพระคริสต์”¹³ ความสว่างของพระคริสต์ “เชื่อเชียวและชักจูงให้ทำดีอยู่ตลอดเวลา”¹⁴ และเตรียมคนทั้งปวงที่แสวงหาความดีและความจริงให้พร้อมรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า พระองค์ทรงเป็นความสว่างที่ “ทำให้ดวงตาของเจ้าสว่าง” “ซุบซิบให้แก่ความเข้าใจของเจ้า” และ “ให้ชีวิตแก่สิ่งทั้งปวง”¹⁵ ความสว่างของพระคริสต์จะช่วยให้เรามองผู้อื่นผ่านพระเนตรของพระผู้ช่วยให้รอด เราจะรักผู้อื่นและเข้าใจปัญหาของพวกเขามากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เราอดทนมากขึ้นกับคนที่อาจไม่ได้นมัสการอย่างเราหรือรับใช้เช่นเดียวกับเรา จะช่วยให้เราเข้าใจแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขอย่างถ่องแท้มากขึ้นและเห็นว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของแผนแห่งความรักอันสำคัญยิ่งนั้นอย่างไร แผนนี้ให้ชีวิต ความ

หมาย และจุดประสงค์แก่ทุกสิ่งที่เราทำ ด้วยความสุขทั้งหมดที่จะมาถึงเราเมื่อเราเข้าใจความสว่างของพระคริสต์อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้จะไม่เทียบเท่าปีติที่เรารู้สึกเมื่อมองเห็นความสว่างของพระคริสต์ฉายส่องในผู้อื่นเช่น ครอบครัว เพื่อน และแม้คนแปลกหน้า

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงปีตินั้นเมื่อได้ยินเรื่องความพยายามของกลุ่มนักดับเพลิงผู้กล้าหาญซึ่งช่วยดับไฟไหม้ศูนย์สเตคโคเนแคลิฟอร์เนียตอนใต้เมื่อปี 2015 เมื่อไฟไหม้กระหน่ำ ผู้บัญชาการกองพันโทรศัพท์ทามเพื่อนแอลดีเอสว่าเกิดอุบัติเหตุที่สี่สิทธิ์และถ้ายศีลระลึกไว้ที่ไหนพวกเขาจะได้รับนำออกมา เพื่อนยืนยันว่าไม่มีวัตถุที่สี่สิทธิ์และถ้ายศีลระลึกที่จริงแล้วก็ประเภทใช้แล้วทิ้ง แต่ผู้บัญชาการรู้สึกว่าเขาควรทำมากกว่านั้น ดังนั้นเขาจึงส่งนักดับเพลิงกลับเข้าไปในอาคารที่ไฟไหม้เพื่อดึงภาพพระคริสต์ทุกภาพออกจากผนังให้รอดพ้นจากกองเพลิง ถึงขนาดที่พวกเขาวางภาพหนึ่งไว้ในรถดับเพลิงด้วยความหวังว่าพระองค์จะทรงคุ้มครองพวกเขา ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจในความเมตตา ความดี และความละเอียดอ่อนต่อความสว่างของผู้

บัญชาการท่านนี้มากในยามยากลำบากและอันตราย

ในโลกที่มีมืดมน *ความสว่างของพระคริสต์* จะส่องแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์!

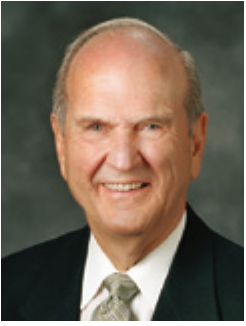
ข้าพเจ้ากล่าวขี้เกียจคำของเปาโลว่า “ให้เราสวมเครื่องอาวุธแห่งความสว่าง”¹⁶ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นความสว่างของโลก ขอให้ความสว่างที่มีไว้ให้เราเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราผ่านการมีส่วนร่วมที่โบสถ์และการประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณในครอบครัวเรามากขึ้น ขอให้เรามองเห็นความสว่างของพระคริสต์ในผู้อื่นและช่วยให้พวกเขามองเห็นความสว่างนั้นในตนเอง เมื่อเราได้รับความสว่าง เราจะได้รับพรด้วยความสว่างที่มากขึ้น จนถึงวันที่สมบูรณ์ซึ่งเราจะเห็น “พระบิดาแห่งความสว่าง”¹⁷ พระบิดาบนสวรรค์ของเราอีกครั้ง ข้าพเจ้าเป็นพยานดังนี้ในพระนามศักดิ์สิทธิ์แห่งความสว่างของโลก แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- 2 โครินธ์ 4:8-9.
- 2 โครินธ์ 4:6.
- ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “ไอ้แผนของพระเจ้าเป็นเจ้าของเราสำคัญยิ่งเพียงใด!” *เสียดีไฮนา*, พ.ย. 2016, 20.
- 1 นิโอฟ 12:17.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
- คิม คาเมรอน, *Positive Leadership: Strategies for Extraordinary Performance*, 2nd ed. (2012) xii; ดู Kim S. Cameron, “Leading with Energy,” Wheatley Institution, Fellow Notes, Feb. 17, 2017, wheatley.byu.edu ด้วย.
- ดู คิม คาเมรอน, *Positive Leadership*, 33, 36, 39.
- ดู เคเวนทีน แอล. คูก, “พระเจ้าเป็นแสงฉัน,” *เสียดีไฮนา*, พ.ค. 2015, 65.
- สุภาษิต 4:18.
- สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่* (2004), 3.
- “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดีไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
- คู่มือพระคัมภีร์, “พระวิหาร.”
- บอยด์ เค. แพคเกอร์, “ความสว่างของพระคริสต์,” *เสียดีไฮนา*, เม.ย. 2005, 13.
- โมโรไน 7:13.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:11, 13.
- โรม 13:12.
- ยากอบ 1:17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:9.

นักดับเพลิงผู้กล้าหาญที่ช่วยให้รอดจากเพลิงไหม้ที่ศูนย์สเตคโคเนแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

โดย ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
ประธาน โควรัมอัครสาวกสิบสอง

ดั่งพลังของพระเยซูคริสต์ เข้ามาในชีวิตเรา

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เปี่ยมด้วยพลังของพระองค์ ซึ่งมีให้แก่บุตรธิดาทุกคน
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่แสวงหาอย่างจริงจัง

พี่น้องทั้งหลาย เรามีชีวิตอยู่ในสมัย
การประทอนที่ยากที่สุด ความ
ท้าทาย ความขัดแย้ง และความ
ยุ่งเหยิงวนเวียนอยู่รอบๆ เรา ช่วงเวลา
อลหม่านเหล่านี้พระผู้ช่วยให้รอดทรง
เห็นล่วงหน้ามาก่อนแล้ว พระองค์
ทรงเตือนเราว่าในสมัยของเราปฏิปักษ์
จะปลุกปั่นใจมนุษย์ให้โกรธและนำ
พวกเขาออกนอกทาง¹ แต่พระบิดา
บนสวรรค์ไม่ทรงประสงค์ให้เรารับมือ
กับความสับสนของปัญหาส่วนตัวและ
ปัญหาสังคมเพียงลำพัง

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโลกตั้งนี้ คือ
ได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์²
มาช่วยเรา³ และพระบุตรของพระองค์
พระเยซูคริสต์ พลิ้วพระชนม์ชีพเพื่อเรา
ทั้งหมดนี้เพื่อเราจะได้มีพลังของพระเจ้า
เป็นเจ้า—พลังที่เพียงพอต่อการรับมือ
กับภาระ อุปสรรค และการล่อลวงใน
สมัยของเรา⁴ วันนี้ข้าพเจ้าจะพูดเกี่ยวกับ
วิธีที่เราสามารถดึงพลังของพระเจ้า
และพระอาจารย์ของเรา พระเยซูคริสต์
เข้ามาในชีวิตเรา

เราเริ่มโดยการเรียนรู้เกี่ยวกับ
พระองค์⁵ “เป็นไปไม่ได้ที่ [เรา] จะรอด
ในความเขลา”⁶ ยิ่งเรารู้เกี่ยวกับการ
ปฏิบัติศาสนกิจและพระพันธกิจของ

พระผู้ช่วยให้รอดมากเท่าใด⁷—เรายัง
เข้าใจหลักคำสอน⁸ และสิ่งที่พระองค์
ทรงทำเพื่อเรามากเท่านั้น—เรายังรู้ว่า
พระองค์ประทานพลังที่เราต้องการใน
ชีวิตของเราได้

เมื่อต้นปีนี้ ข้าพเจ้าขอให้คนหนุ่ม
สาวของศาสนจักรอุทิศเวลาในแต่ละ
สัปดาห์เพื่อศึกษา *ทุกสิ่ง* ที่พระเยซู
คริสต์และทรงทำ ดังที่บันทึกไว้ในงาน
มาตรฐาน⁹ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้พวกเขา
ทำข้ออ้างอิงพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระ
เยซูคริสต์ในคู่มือพระคัมภีร์ให้เป็น
หลักสูตรศึกษาส่วนตัว¹⁰

ข้าพเจ้าท้าทายให้พวกเขาทำเช่นนั้น
เพราะข้าพเจ้ารับการท้าทายนั้นแล้ว
ข้าพเจ้าอ่านและขีดเส้นใต้ *ทุก* ข้อที่
กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ ดังที่ระบุไว้ได้
หัวข้อหลักและหัวข้อย่อยทั้ง 57 ข้อใน
คู่มือพระคัมภีร์¹¹ เมื่อข้าพเจ้าเสร็จสิ้น
กิจกรรมที่น่าตื่นเต้นนั้น ภรรยาข้าพเจ้า
ถามว่ากิจกรรมนั้นส่งผลอย่างไรต่อ
ข้าพเจ้าบ้าง ข้าพเจ้าตอบเธอว่า “ผม
เป็นคนใหม่!”

ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนได้อุทิศตนใหม่
ต่อพระองค์เมื่อข้าพเจ้าอ่านในพระ

คัมภีร์มอรมอนอีกครั้งถึงพระดำรัสของ พระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับพระพันธกิจ ในความเป็นมรรตัย พระองค์ตรัสว่า

“เรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัย ของพระบิดาของเรา, เพราะพระบิดา ของเราทรงส่งเรามา.

“และพระบิดาของเราทรงส่งเรามา เพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน”¹²

เราวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเรียกพระ พันธกิจของพระองค์ว่าการชดใช้ของ พระเยซูคริสต์ ซึ่งทำให้ทุกคนฟื้นคืน ชีวิตได้จริงและทำให้คนที่กลับใจจาก บาป คนที่รับศาสนพิธีและพันธสัญญา สำคัญและรักษาสิ่งเหล่านั้นได้รับชีวิต นิรันดร์

หลักคำสอนจะไม่สมบูรณ์เมื่อพูดถึง การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของ พระเจ้าด้วยวลีสั้นๆ เช่น “การชดใช้”

หรือ “พระเดชานุภาพแห่งการชดใช้ อันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ” หรือ “การประยุกต์ใช้การชดใช้” หรือ “ได้รับ กำลังจากการชดใช้” วลีเหล่านี้เสี่ยงต่อ การชักนำศรัทธาของเราในทางที่ผิดโดย ปฏิบัติต่อ การชดใช้ ราวกับว่า การชดใช้ เป็นสิ่งมีชีวิตและมีสมรรถภาพที่ไม่ ต้องพึ่งพาพระบิดาบนสวรรค์และพระ บุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

ภายใต้แผนนิรันดร์ของพระ บิดา พระผู้ช่วยให้รอดคือผู้ที่ทรงรับ ทุกขเวทนา พระผู้ช่วยให้รอดคือผู้ที่ทรง บันสายรัดแห่งความตาย ทรงจ่ายราคา ค่าบาปและการลวงละเมตให้เรา ทรง ลบสิ่งเหล่านั้นออกตามสภาพการกลับ ใจของเรา พระผู้ช่วยให้รอดคือผู้ที่ทรง ปลดปล่อยเราจากความตายทางร่างกาย และทางวิญญาณ

ไม่มีสัตภาวะซึ่งเป็นอนุรูปที่เรียกว่า “การชดใช้” ซึ่งเราสามารถขอความช่วยเหลือ การเยียวยา การให้อภัย หรือพลัง อำนาจ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นบ่อเกิด ของสิ่งเหล่านั้น คำศัพท์สิทธิ์เช่น การ ชดใช้ และ การฟื้นคืนชีวิต บรรยายถึง สิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำ ตามแผน ของพระบิดา เพื่อเราจะได้อยู่อย่างมี ความหวังในชีวิตนี้และได้รับชีวิตนิรันดร์ ในโลกที่จะมาถึง การพลีพระชนม์ ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้ รอด—การกระทำอันเป็นศูนย์กลาง ประวัติศาสตร์มวลมนุษย์—เป็นที่เข้าใจ และซาบซึ้งใจได้ดีที่สุดเมื่อเราเชื่อมโยง กับพระองค์อย่างชัดเจน

ความสำคัญในพระพันธกิจของ พระผู้ช่วยให้รอดได้รับการเน้นย้ำโดย ศาสตราจารย์คาร์ล โจเซฟ สมิธ ผู้ประกาศ อย่างชัดเจนว่า “หลักธรรมพื้นฐานของ ศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัคร-สาวกและ [ศาสตราจารย์] เกี่ยวกับ พระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งใน วันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่อสวรรค์ เรื่อง อื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเรา ล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดัง กล่าว”¹³

ถ้อยแถลงของศาสตราจารย์นี่เอง ที่เป็นแรงจูงใจให้ศาสตราจารย์ผู้หนึ่ง ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย 15 คนออก ถ้อยแถลงและลงนามประจักษ์พยาน ของพวกท่านเพื่อเฉลิมฉลองครบ รอบ 2,000 ปีวันประสูติของพระเจ้า ประจักษ์พยานประวัติศาสตร์นั้น มีชื่อว่า “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์”¹⁴ สมาชิกหลายคนต้องจำความจริงใน นั้นได้ บางคนแทบจะไม่รู้เลยว่ามี ถ้อยแถลงนี้อยู่ เมื่อท่านพยายามเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้า กระตุ้นให้ท่านศึกษา “พระคริสต์ผู้ทรง พระชนม์”

เมื่อเราใช้เวลาเรียนรู้เกี่ยวกับพระ ผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์ชีพ เพื่อการชดใช้ของพระองค์ ความรู้

นั่นจะดึงเราไปยังองค์ประกอบสำคัญ
อีกอย่างหนึ่งในการเข้าถึงพลังของ
พระองค์ นั่นคือ เราเลือกมีศรัทธาใน
พระองค์และทำตามพระองค์

सानุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซู
คริสต์เต็มใจที่จะโดดเด่น กล้าพูด และ
แตกต่างจากผู้คนของโลก พวกเขาไม่
หวั่นเกรงสิ่งใด อุทิศตน และกล้าหาญ
ข้าพเจ้าทราบว่ามีसानุศิษย์เช่นนั้น
ระหว่างไปทำงานมอบหมายที่เม็กซิโก
เมื่อไม่นานมานี้ ที่นั่นข้าพเจ้าไปพบ
กับเจ้าหน้าที่รัฐบาลตลอดจนผู้นำ
ของศาสนาอื่นๆ แต่ละคนมาขอบคุณ
ข้าพเจ้าสำหรับความกล้าหาญและความ
สำเร็จของสมาชิกในการปกป้องรักษา
การแต่งงานและครอบครัวที่มั่นคงใน
ประเทศของพวกเขา

การเป็นसानุศิษย์ที่ทรงพลังไม่ใช่
เรื่องง่ายหรือเป็นโดยอัตโนมัติ เรา
ต้องมุ่งไปที่พระผู้ช่วยให้รอดและพระ
กิตติคุณของพระองค์ ต้องใช้ความ
พยายามทางจิตใจอย่างมากที่จะมองดู
พระองค์ในความนี้ทุกคิด *ทุกอย่าง*¹⁵ แต่
เมื่อเราทำเช่นนั้น ความสงสัยและความ
กลัวจะหายไป¹⁶

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าทราบเรื่อง
กุลสตรีที่กล้าหาญคนหนึ่ง เธอได้รับ
เชิญให้มีส่วนในการแข่งขันระดับรัฐ
สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในคำคืน
เดียวกันกับการประชุมสมาคมสง
เคราะห์ที่สเตตซึ่งเธอให้คำมั่นสัญญาว่า
จะไป เมื่อเธอตระหนักถึงความขัดแย้ง
และอธิบายกับเจ้าหน้าที่การแข่งขันว่า
เธอจำเป็นต้องออกเร็วขึ้นเพื่อไปร่วม
การประชุมสำคัญ เขาบอกว่าเธอจะถูก
ตัดสิทธิ์จากการแข่งขันหากทำเช่นนั้น

กุลสตรียุคสุดท้ายคนนี้ทำสิ่งใดหรือ
เธอรักษาคำมั่นสัญญาที่จะเข้าร่วมการ
ประชุมสมาคมสงเคราะห์ และเป็น
ไปตามที่บอกไว้ เธอถูกตัดสิทธิ์จาก
การแข่งขันระดับรัฐ เมื่อถามเธอเกี่ยว
กับการตัดสินใจดังกล่าว เธอตอบว่า
“ศาสนจักรสำคัญกว่าใช่ไหมคะ”

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์เป็นแรง

ผลักดันให้เราทำสิ่งที่ปกติแล้วเราจะไม่
ทำ ศรัทธาที่เป็นแรงจูงใจให้เราลงมือ
ปฏิบัติทำให้เราเข้าถึงพลังของพระองค์
มากขึ้น

เราเพิ่มพลังของพระผู้ช่วยให้รอดใน
ชีวิตเราเช่นกันเมื่อเราทำพันธสัญญา
ศักดิ์สิทธิ์และรักษาพันธสัญญาเหล่านั้น
อย่างเที่ยงตรง พันธสัญญาของ
เราผูกมัดเรากับพระองค์และให้พลัง
อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าแก่เรา ในฐานะ
सानุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ เรากลับใจและทำ
ตามพระองค์สู่หน้าแห่งบัพติศมา เราเดิน
ตามทางแห่งพันธสัญญาเพื่อรับศาสน
พิธีสำคัญอื่นๆ¹⁷ และเราสำนึกคุณที่
แผนของพระผู้เป็นเจ้าเปิดทางให้พร
เหล่านั้นขยายออกไปถึงบรรพชนผู้ล่วง
ลับโดยไม่มีโอกาสรับพรเหล่านั้นใน
ชีวิตมรดกของพวกเขา¹⁸

ชายหญิงที่รักษาพันธสัญญาแสวงหา
หนทางที่จะรักษาตนเองให้หมดจดจาก
โลกเพื่อจะไม่มีสิ่งใดขวางกั้นพวกเขา
จากการรับพลังของพระผู้ช่วยให้รอด
ภรรยาและมารดาผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่ง
เขียนข้อความต่อไปนี้ “นี่เป็นช่วงเวลา
ที่ยุ่ยากและเต็มไปด้วยอันตราย ช่วงเป็น
พรที่เรามีความรู้เพิ่มขึ้นถึงแผนแห่ง
ความรอดและมีการนำทางจากศาสดา
พยากรณ์ อัครสาวก ตลอดจนผู้นำซึ่ง
เปี่ยมด้วยความรักและได้รับการดลใจ

เพื่อช่วยเราล่องเรือผ่านคลื่นลมแรงได้
อย่างปลอดภัย เราเลิกนิสัยของการเปิด
วิทยุในตอนเช้า ปัจจุบันเราฟังคำพูด
การประชุมใหญ่สามัญในโทรศัพท์มือถือ
ถือทุกเช้าเมื่อเราเตรียมรับมือกับอีกวัน
หนึ่ง”

องค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งในการ
ดึงพลังของพระผู้ช่วยให้รอดเข้ามาใน
ชีวิตเราคือการเอื้อมไปหาพระองค์ด้วย
ศรัทธา การเอื้อมเช่นนั้นเรียกร้องความ
เพียรพยายามที่เด็ดเดี่ยว

ท่านจำเรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิล
ได้ไหมเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งที่ถูกข่มขืน
มา 12 ปีกับปัญหาที่ทำให้อ่อนเพลีย¹⁹
เธอใช้ศรัทธาอย่างมากในพระผู้ช่วยให้
รอด โดยประกาศว่า “ถ้าฉันได้แต่จะต้อง
เพียงฉลองพระองค์ฉันก็จะหายโรค”²⁰

หญิงที่ซื่อสัตย์และเด็ดเดี่ยวคนนี้
ต้องการเอื้อมให้ไกลที่สุดเท่าที่เธอจะ
ทำได้เพื่อให้เธอได้รับพลังของพระองค์
การเอื้อมทางร่างกายของเธอเป็น
สัญลักษณ์การเอื้อมทางวิญญาณของ
เธอ

พวกเราหลายคนร้องจากส่วนลึกของ
ใจเราด้วยถ้อยคำของสตรีคนหนึ่งที่ปรับให้
แตกต่างว่า “ถ้าฉันเอื้อมทางวิญญาณ
ออกไปได้ไกลพอที่จะดึงพลังของพระผู้
ช่วยให้รอดเข้ามาในชีวิตฉัน ฉันจะรู้วิธี
รับมือกับสถานการณ์ที่บีบคั้นหัวใจ ฉัน

จะรู้ว่าต้องทำอะไร และฉันจะมีพลังในการทำเช่นนั้น”

เมื่อท่านเอื้อมออกไปหาพลังของพระเจ้าในชีวิตท่านอย่างสุดแรงเหมือนคนที่กำลังจมน้ำพยายามอ้าปากหาอากาศหายใจ พลังจากพระเยซูคริสต์จะเป็นของท่าน เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอด ทรงทราบว่าท่านต้องการเอื้อมไปหาพระองค์อย่างแท้จริง—เมื่อพระองค์ทรงสัมผัสได้ว่าสิ่งที่ใจท่านปรารถนาที่สุดคือการดึงพลังของพระองค์เข้ามาในชีวิตท่าน—พระวิญาณบรียูห์จะนำทางให้ท่านรู้แน่ชัดว่าควรทำอะไร²¹ เมื่อท่านเอื้อมทางวิญาณไปไกลกว่าทุกสิ่งที่ท่านเคยทำมาก่อน เมื่อนั้นพลังของพระองค์จะแผ่เข้ามาสู่ท่าน²² แล้วท่านจะเข้าใจความหมายอันลึกซึ้งของคำร้องในเพลงสดุดี “พระวิญาณพระเจ้า”

พระองค์ทรงขยายความเข้าใจของสิทธิชน . . .

ความรู้และพลังของพระเจ้าแผ่ไป

มันปกคลุมพิภพเริ่มคลี่คลายขยายจร²³

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เปี่ยมด้วยพลังของพระองค์ ซึ่งมีให้แก่บุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าที่แสวงหาอย่างจริงจัง ข้าพเจ้าขอแสดง

ประจักษ์พยานว่าเมื่อเราดึงพลังของพระองค์เข้ามาในชีวิตเรา พระองค์จะทรงชื่นชมยินดีและเราก็เช่นกัน²⁴

ในฐานะพยานพิเศษคนหนึ่ง ข้าพเจ้าประกาศว่าพระเจ้าทรงพระชนม์! พระเยซูคือพระคริสต์! ศาสนจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลก! ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกในวันนี้คือประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสัน ผู้ที่ข้าพเจ้าสนับสนุนสุดใจ ข้าพเจ้าเป็นพยาน ด้วยความรักและพรที่มีให้พวกท่านแต่ละคน ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู 2 นีไฟ 28:19–30.
2. ดู ยอห์น 3:16.
3. พระเยซูทรงเป็นผู้รับการเจิม—พระบิดาบนสวรรค์ทรงเจิมพระองค์เพื่อเป็นตัวแทนส่วนพระองค์ในสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวกับความรอดของมนุษยชาติ พระเยซูได้รับการเจิมเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา ก่อนสร้างโลก พระเยซูได้รับการเจิมเพื่อทำให้ความเป็นอมตะเป็นจริงและทำให้ชีวิตนิรันดร์เป็นไปได้สำหรับบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู ยอห์น 17:24; 1 เปโตร 1:20). ฉะนั้นพระเยซูจึงทรงมีพระนามที่เป็นเอกลักษณ์สองอย่าง คือ *พระเมสสิยาห์* (ภาษาฮีบรู) และ *พระคริสต์* (ภาษากรีก)—ซึ่งทั้งสองหมายถึง “ได้รับการเจิม” (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “ผู้ได้รับการเจิม.”)
4. เราปกป้องตนเองได้โดยการรู้และดำเนินชีวิตตามพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู เอเฟซัส 6:17–18; หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:18).
5. ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกนี้ (ดู ยอห์น 1:2–3) และโลกอื่นๆ อีกนับไม่ถ้วน (ดู โโมเสส 1:33) เป็นเวลานานก่อนการประสูติในความเป็น

มรตัย พระเยซูทรงเป็นพระยาห์เวห์ผู้ยิ่งใหญ่—พระเจ้าแห่งพันธสัญญาเดิม พระยาห์เวห์คือผู้ที่สื่อสารกับโมเสสบนภูเขาซีนาย พระยาห์เวห์คือผู้ที่ทำพันธสัญญากับอับราฮัมว่าทุกประชาชาติบนแผ่นดินโลกจะได้รับพรผ่านเชื้อสายของอับราฮัม และพระยาห์เวห์คือผู้ที่ทำพันธสัญญากับครอบครัวของเชื้อสายแห่งอิสราเอล พระเยซูคืออิมมานูเอลที่สัญญาไว้เช่นกัน ตามที่อิสยาห์พยากรณ์ (ดู อิสยาห์ 7:14).

6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 131:6.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:40–41.
8. ดู 2 นีไฟ 31:2–21.
9. พระคัมภีร์ไบเบิล, พระคัมภีร์มอรมอน, หลักคำสอนและพันธสัญญา, และไข่มุกอันล้ำค่า.
10. ดู Topical Guide, “Jesus Christ.” นอกจากข้อความใต้หัวข้อใหญ่แล้ว มีหัวข้อย่อยอีก 57 ข้อเกี่ยวกับพระองค์ สำหรับพระคัมภีร์ที่ไม่ใช่ฉบับภาษาอังกฤษ ให้ใช้คู่มือพระคัมภีร์.
11. มีมากกว่า 2,200 รายการที่อ้างถึงใน Topical Guide 18 หน้า.
12. 3 นีไฟ 27:13–14.
13. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), 49.
14. ดู “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เสียงโชน*, เม.ย. 2000, 2–3.
15. ดู ฮีลามัน 8:15.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา.
17. พระเยซูคริสต์ทรงสอนเราถึงความสำคัญของศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ เช่นบัพติศมา (ดู ยอห์น 3:5) ศีลระลึก (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9) ศาสนพิธีเอ็นดาวเม้นท์และการผนึกของพระวิหาร (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:39–42).
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:29–32.
19. ดู ลูกา 8:43–44.
20. มาระโก 5:28.
21. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63.
22. เมื่อหญิงที่ซื่อสัตย์คนนั้นสัมผัสผลของพระองค์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ตรัสตอบทันทีว่า “เรารู้สึกได้ว่า *ฤทธิ์* ชำนออกจากตัวเรา” (ลูกา 8:46).
23. “พระวิญาณพระเจ้า,” *เพลงสดุดี*, บทเพลงที่ 2.
24. ดู 3 นีไฟ 17:20.

นำเสนอโดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ศาสนจักร

ฟีน้องที่รักทั้งหลาย ประธาน
มอนสันขอให้ข้าพเจ้านำเสนอเจ้า
หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ สวากเจ็ดสิบภาค
และฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ
ของศาสนจักรเพื่อให้ท่านออกเสียง
สนับสนุน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนโธมัส สเปิน-
เซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตราจารย์
ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย และประธาน
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่ เบนเนียน
อวยริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย
ประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค
อุคท์ดอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนริสเชลล์
เอ็ม. เนลสัน ในฐานะประธานโคควรัม
อัครสาวกสิบสอง และสมาชิกโคควรัม

อัครสาวกสิบสองดังต่อไปนี้:
ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช.
โอบส์, เอ็ม. ริสเชลล์ บัลลาร์ด,
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดนาร์,
เคเวนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟ-
เฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น,
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกเรีย อี.
สตีเวนสัน, และเดล จี. เรนสันด์

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาใน
ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง
ในฐานะศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้
เปิดเผย

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่น
เดียวกัน

เราสำนึกคุณสำหรับการรับใช้ของ
เอ็ดเดอร์บรูซ ดี. พอร์เตอร์ เพื่อนและ
ร่วมงานของเรา ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่
28 ธันวาคม ค.ศ. 2016 เราขอแสดงความ
ความรักและความเสียใจอย่างสุดซึ้ง
ต่อซิสเตอร์ซูซาน พอร์เตอร์และบุตร
หลานของท่าน เราสำนึกคุณที่ได้รับใช้
ร่วมกับชายที่ดีท่านนี้

ขอเสนอปลดเทย์เลอร์ จี. โกดอย
และจอห์น ซี. ฟิงกรี จูเนียร์ในฐานะ

สาวกเจ็ดสิบภาค ผู้ที่ปรารถนาจะแสดง
ความขอบคุณพี่น้องชายเหล่านี้สำหรับการ
รับใช้ของพวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดซิสเตอร์ลินดา เค.
เบอร์ตัน, ซิสเตอร์แคโรล เอ็ม.
สตีเฟนส์ และซิสเตอร์ลินดา เอส.
รีฟส์ในฐานะฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ ด้วยความขอบคุณ
ยิ่ง เราขอปลดสมาชิกคณะกรรมการ
สมาคมสงเคราะห์สามัญด้วยเช่นกัน

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความ
ขอบคุณพี่น้องสตรีเหล่านี้สำหรับการ
รับใช้ที่ยอดเยี่ยมและการอุทิศตนของ
พวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดซิสเตอร์จีน บี. บิงแฮม
จากที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
ปลุมนวสามัญและซิสเตอร์บอนนี่ เอช.
คอร์ดอนจากที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานปลุมนวสามัญ

ผู้ที่ปรารถนาจะแสดงความขอบคุณ
พี่น้องสตรีเหล่านี้ อาจทำได้โดยการยกมือ
ขึ้น

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสมาชิกใหม่
ในสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ดังนี้

เทย์เลอร์ จี. โกดอย, โซนี่ แอล. คอช,
อะโดลสัน เดอเปลา ปาเฮยา, จอห์น ซี.
ฟิงกรี จูเนียร์, ไบรอัน เค. เทย์เลอร์
และทาเนียลา บี. วาโคโล

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่น
เดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนจีน บี.
บิงแฮมเพื่อรับใช้ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญพร้อมด้วยแฮรอน
แอล. ยูแบงค์ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และ
เรย์นา ไอ. อะบรูโต ที่ปรึกษาที่สอง

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอนนี่ เอช.
คอร์ดอนเพื่อรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานปลุมนวสามัญและ
คริสตินา บี. ฟรังโกเพื่อรับใช้เป็นที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธานปลุมนวสามัญ

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่
ต่อไปนี้ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาคคน
ใหม่: ลูอิส อาร์. อาร์บิซุ, เดวิด เอ.
เบนัลคาซาร์, เบอร์รีน เอส. บรอดเบนท์,
เดวิด แอล. บัคเนอร์, แอล. ทอดด์ บัดจ์,

ลูเชียน คัสคาร์จี, ดิง จุง แซง,
พาโบล เอช. ซาเวซ, เรย์มอนด์ เอ.
คัตเลอร์, เฟอร์นันโด พี. เดลคาร์ฟีโอ,
โฮเซ ลูอิซ เดลกูเอร์โซ, อเล็กซานเดอร์
เอ. ดราคีโออฟว์, ไอ. เรย์มอนด์
เอคโบ, คาร์ลอส อาร์. หุสโก จูเนียร์,
ฮอร์เก เอ. การ์เซีย, แกรี่ เอฟ.
เกสเซล, ก็แยร์โม ไอ. การ์เดีย, มาร์เซล
เกย์, โฮเซ แฮร์นันเดซ, คาร์ล ดี.
เอิสท์, เรน เอส. จอห์นสัน, เจย์ บี.
โจนส์, แอนโธนี่ เอ็ม. คาคุ, พอล เอน.
เลคอิส, จอห์น เอ. แม็คคูน, โทมัส เอส.
เมอร์เดเยีย, อาร์เทอร์ เจ. มิรันดา,
เอลี เค. มงกา, ฮวน ซี. โปโซ, แอนโธนี่
ควอซี, เจมส์ อาร์. ราสแบนด์,
คาร์ลอส จี. เรบิโอ จูเนียร์, มาร์ติน ซี.
ร็อบบ, จอห์นนี่ เอฟ. รูอิซ, เค. รอย
ทันนิคิลฟี และมอยเชส วียาญอวา

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่
ชั้นผู้ใหญ่ สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่าย
ประธานองค์การช่วยท่านอื่นๆ ตามที่ตั้ง
ขึ้นในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน หากมี

การออกเสียงสนับสนุนได้รับการ
บันทึก ผู้ที่อาจคัดค้านการเสนอชื่อ
โปรดติดต่อกับประธานสภาคของท่าน
พี่น้องทั้งหลาย เราซาบซึ้งในศรัทธา
และคำสวดอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องของ
ท่านเพื่อผู้นำของศาสนจักร

ขอเชิญสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้น
ผู้ใหญ่และสมาชิกฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญที่เพิ่งได้รับเรียกนั่ง
ประจำที่บนยกพื้น ประธานมอนสัน
กล่าวเสมอว่า “เป็นทางเดินที่ยาวไกล”
ขอบคุณพี่น้องสตรี ขอบคุณพี่น้อง
ชาย เราขอแจ้งให้ทราบว่า ซิสเตอร์
ฟรังโกกำลังรับใช้งานเผยแพร่กับสามีใน
อาร์เจนตินา ตามที่ท่านทราบ เธอเพิ่ง
ได้รับการสนับสนุน และจะเริ่มการรับ
ใช้ของเธออย่างเป็นทางการหลังเดิน
ทางกลับมาในเดือนกรกฎาคม ■

รายงานจากแผนกตรวจสอบ บัญชีของศาสนจักรปี 2016

นำเสนอโดย เควิน อาร์. เจอร์เกินเซ็น
กรรมการผู้จัดการ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

ถึงฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ดังที่กำกับไว้โดยการเปิดเผยในภาคที่ 120 ของพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา สภากิจการส่วนสิบ—ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด โควรัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอธิการควบคุม—มีอำนาจอนุมัติการใช้จ่ายเงินทุนของศาสนจักร หน่วยงานของศาสนจักรใช้จ่ายเงินทุนให้อยู่ในงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบายกับระเบียบปฏิบัติ

แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ระดับมืออาชีพที่ได้รับการรับรองและทำงานอิสระโดยไม่ขึ้นอยู่กัแผนกอื่นๆ ของศาสนจักร มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบบัญชีเพื่อจุดประสงค์ในการให้การรับรองที่เหมาะสมในเรื่องรายรับของเงินบริจาค ราย

จ่ายที่เกิดขึ้น และการปกป้องดูแลทรัพย์สินของศาสนจักร

ตามการดำเนินงานตรวจสอบ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรลงความเห็นว่า ในแง่ของทรัพย์สิน รายรับของเงินบริจาค รายจ่ายที่เกิดขึ้น และทรัพย์สินของศาสนจักรสำหรับปี 2016 ได้รับการบันทึกและจัดการตามงบประมาณศาสนจักรที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบายตลอดจนแนวทางที่ถือปฏิบัติตามระบบบัญชี ศาสนจักรปฏิบัติตามแนวทางที่สอนให้กัสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตให้อยู่ในงบประมาณ หลีกเลี่ยงการเป็นหนี้ และการเก็บออมเพื่อยามจำเป็น

ขอแสดงความนับถือ
แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร
เควิน อาร์. เจอร์เกินเซ็น
กรรมการผู้จัดการ ■

รายงานสถิติปี 2016

นำเสนอโดย บรูค พี. เฮลล์
เลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด

ฝ่ายประธานสูงสุดออกรายงานสถิติเกี่ยวกับสถานะของศาสนจักร สิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2016 ดังต่อไปนี้

หน่วยของศาสนจักร	
สเตค	3,266
คณะเผยแผ่	421
ท้องถิ่น	556
วอร์ดกับสาขา	30,304
สมาชิกภาพของศาสนจักร	
สมาชิกภาพทั้งหมด	15,882,417 คน
เด็กใหม่ในบ้นทึก	109,246 คน
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา	240,131 คน
ผู้สอนศาสนา	
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา	70,946 คน
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์	33,695 คน

พระวิหาร	
พระวิหารที่อุทิศในปี 2016 (โพร โวซิติเซนเตอร์, ซัปโปะโระ ญูปูน, ฟิลาเดลเฟีย เพนซิลเวเนีย, ฟอร์ตคอลลินส์ โคโลราโด, สตาร์เวลลีย์ ไวโอมิง, และฮาร์ตฟอร์ด คอนเนตทิคัต)	6 แห่ง
พระวิหารที่อุทิศซ้ำ (ซูวา ฟิจิ และไฟรบูร์ก เยอรมนี)	2 แห่ง
พระวิหารที่เปิดดำเนินการ ณ สิ้นปี	155 แห่ง

โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า ของเรา พระเยซูคริสต์

อุปนิสัยต่างๆ อันเป็นผลมาจากศรัทธาในพระคริสต์ล้วนจำเป็นต่อการยืนหยัดของเรา
ในวันเวลาสุดท้าย

การเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า
ของเรา พระเยซูคริสต์
หมายความว่าอย่างไร สานุศิษย์
คือผู้ที่รับบัพติศมาและเต็มใจรับ
พระนามของพระผู้ช่วยให้รอดไว้กับ
ตนเองและติดตามพระองค์ สานุศิษย์
พยายามเป็นเหมือนพระองค์โดยรักษา
พระบัญญัติของพระองค์ในความเป็น
มรรตัย แจกเช่นศิษย์พยายามเป็น
เหมือนอาจารย์

หลายคนได้ยินคำว่า *สานุศิษย์*
และคิดว่ามีความหมายเพียงเป็น
“ผู้ติดตาม” เท่านั้น แต่สานุศิษย์
ที่แท้จริงเป็นสภาวะหนึ่งซึ่งแน่นอนว่า
ต้องทำมากกว่าศึกษาและประยุกต์
ใช้คุณลักษณะส่วนตัวในด้านต่างๆ
สานุศิษย์ดำเนินชีวิตโดยให้พระอุปนิสัย
ของพระคริสต์ถักทอเข้าไปในทุกอณู
ของพวกเขาราวกับเป็นผ้าทอทาง
วิญญาณ

ขอให้ท่านฟังคำเชื้อเชิญของอัครสาวก
เปโตรที่ให้ป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้
รอด

“พวกท่านจงพยายามอย่างที่สุดที่
จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อของพวก
ท่าน เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม

“เอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้อ
เอาความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุม
ตัวเอง และเอาความยำเกรงพระเจ้า
เพิ่มความทรหดอดทน

“เอาความรักกันพี่น้องเพิ่มความ
ยำเกรงพระเจ้า และเอาความรักเพิ่ม
ความรักกันพี่น้อง”¹

ดังที่ท่านเห็น การทอผ้าทางวิญญาณ
ของการเป็นสานุศิษย์ส่วนตัวต้องการ
ด้ายมากกว่าหนึ่งเส้น ในสมัยของพระ
ผู้ช่วยให้รอด มีหลายคนที่อ้างตนว่ามี
ความชอบธรรมในด้านใดด้านหนึ่งของ
ชีวิต พวกเขาทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่าการ
เชื่อฟังที่เลือกปฏิบัติ ตัวอย่างเช่นพวก
เขารักษาพระบัญญัติที่ไม่ทำงานในวัน
สะบาโตแต่วิพากษ์วิจารณ์พระผู้ช่วยให้
รอดที่ทรงรักษาคนในวันศักดิ์สิทธิ์
นั้น² พวกเขาบริจาควินาศของให้คนยากไร้
แต่ก็ให้เฉพาะของเหลือใช้—สิ่งที่พวก
เขาไม่ต้องการ³ พวกเขาอดอาหารแต่
ด้วยสีหน้าเศร้าหมอง⁴ พวกเขาสวด
อ้อนวอนเฉพาะเวลาที่มีคนเห็น⁵ พระ
เยซูตรัสว่า “พวกเขาเข้าใกล้เราด้วยริม
ฝีปากพวกเขา, แต่ใจพวกเขาอยู่ไกล
จากเรา”⁶ ชายหญิงเช่นนั้นจะให้ความ
สำคัญในการปฏิบัติคุณลักษณะหรือ
การกระทำเฉพาะอย่างแต่ไม่จำเป็นว่า
ใจเขาจะเป็นดังที่พระองค์ทรงเป็น

พระเยซูทรงประกาศถึงสิ่งเหล่านี้ว่า
“เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนจำนวนมากร้อง
แก่เราว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์
ได้เผยพระวจนะในพระนามพระองค์
และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์
และได้ทำการแห่งฤทธานุภาพมากมาย
ในพระนามของพระองค์ไม่ใช่หรือ?

“เมื่อนั้นเราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า
เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย เจ้าผู้ทำความ
ชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา”⁷

คุณลักษณะของพระเจ้าช่วยให้รอดตามที่เรารู้จักนั้นไม่ใช่บทที่เขียนไว้ให้ทำตามหรือรายการที่ให้ขีดฆ่า สิ่งเหล่านี้เป็นอุปนิสัยผสมผสาน เสริมกันและกัน ซึ่งเกิดขึ้นในเราด้วยวิถีปฏิสัมพันธ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราไม่สามารถได้รับอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์โดยไม่ได้รับและมีอิทธิพลต่ออุปนิสัยอื่นด้วย เมื่ออุปนิสัยหนึ่งมั่นคง อุปนิสัยอีกมากมายก็มั่นคงเช่นกัน

ใน 2 เปโตร และใน หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 4 เราเรียนรู้ว่าศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์คือรากฐานเราวัดศรัทธาจากสิ่งที่ศรัทธานำเราให้ทำ—โดยการเชื่อฟังของเรา “หากเจ้าจะมีศรัทธาในเรา” พระเจ้าทรงสัญญา “เจ้าจะมีพลังความสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร”⁸ ศรัทธาคือตัวเร่ง หากไร้งาน ไร้การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม ศรัทธาของเราก็ไม่มีพลังอำนาจที่จะทำให้เกิดความเป็นสานุศิษย์แน่นอนว่า ศรัทธานั้นไร้ผล⁹

เปโตรอธิบายว่า “เอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อของพวกท่าน” คุณธรรมนี้เป็นมากกว่าความสะอาดทางเพศ คุณธรรมคือความสะอาดบริสุทธิ์ในความคิดและร่างกาย คุณธรรมเป็นพลังอำนาจเช่นกัน ขณะที่เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์ เราจะมีพลังอำนาจที่จะทำให้ความคิด ความรู้สึก และการกระทำทุกอย่างของเรามีคุณธรรม จิตใจเราจะเปิดรับการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์และแสงสว่างของพระคริสต์มากขึ้น¹⁰ เราเป็นตัวแทนของพระคริสต์ไม่เพียงสิ่งที่เราพูดและทำเท่านั้นแต่ในสิ่งที่เราเป็นตัว

เปโตรกล่าวต่อไปว่า “เอาความรู้ [ของท่าน] เพิ่มคุณธรรม” ขณะที่เราดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม เราจะรู้จักพระบิดาบนสวรรค์ของเราและพระบุตรของพระองค์ในวิถีพิเศษ “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจาก

พระเจ้า”¹¹ ความรู้ก็คือประจักษ์พยานส่วนตัวอันเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว เป็นความรู้ที่เปลี่ยนแปลงเรา เพื่อให้ “ความรู้แจ้ง [ของพระองค์] แนบสนิทกับความรู้แจ้ง” ของเราและ “คุณธรรม [ของพระองค์] รักคุณธรรม”¹² ของเรา โดยการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม เราเดินทางจาก “นั่นเชื่อ” ไปสู่จุดหมายอันรุ่งโรจน์ของ “นั่นรู้”

เปโตรกระตุ้นให้เราเอา “การควบคุมตนเองเพิ่มความรู้อาความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตนเอง” ในฐานะสานุศิษย์ที่ควบคุมตนเองได้ เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในวิถีที่แน่นอนและสมดุล เราไม่ “วิ่งไปเร็วเกินไปกำลัง [ของเรา]”¹³ วันแล้ววันเล่าเราลดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้งจากความท้าทายที่ช่วยขัดเกลาความเป็นมรรตัย

โดยที่ควบคุมตนเองในวิถีนี้ เราพัฒนาความอดทนและวางใจใน

พระเจ้า เราสามารถพึ่งพาแผนของพระองค์ที่ทรงออกแบบให้ชีวิตเรา ถึงแม้เราจะมองไม่เห็นด้วยดวงตาฝ่ายธรรมชาติ¹⁴ ดังนั้นเราสามารถ “นั่งเถิดและรู้ว่า [พระองค์] คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”¹⁵ เมื่อเราเผชิญกับพายุแห่งการทดลอง เราถามว่า “พระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์เรียนรู้สิ่งใดจากประสบการณ์นี้” โดยที่มีแผนและจุดประสงค์ของพระองค์อยู่ในใจเรา เราไม่เพียงลดหน้าไปโดยอดทนทุกสิ่งเท่านั้นแต่อดทนอย่างใจเย็นและด้วยดีด้วย¹⁶

เปโตรสอนว่าความอดทนนี้ นำเราไปสู่ความเป็นพระเจ้า ดังที่พระบิดาทรงอดทนกับเรา บุตรธิดาของพระองค์ เราจะอดทนซึ่งกันและกันและอดทนกับตนเอง เราสุขใจกับสิทธิ์เสรีของผู้อื่นและโอกาสที่สิทธิ์เสรีนั้นช่วยให้พวกเขาเติบโต “บรรทัดมาเต็มบรรทัด”¹⁷ “เจ็ดจ้ายิ่งขึ้น ๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์”¹⁸

จากการควบคุมตนเองไปสู่ความอดทน และจากความอดทนไปสู่ความเป็นพระผู้เป็นเจ้า ธรรมชาติวิสัยของเราเปลี่ยนแปลง เรามีความกรุณานั้นพี่น้องซึ่งเป็นเครื่องหมายของการเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง เนกเช่นชาวสะมาเรียใจดี เราข้ามถนนไปช่วยเหลือผู้ใดก็ตามที่ตกทุกข์ได้ยากถึงแม้พวกเขาจะไม่ใช่ในแคว้นมิตรสหายของเรา¹⁹ เราช่วยพระผู้ที่เราสวามิภักดิ์ เราทำดีต่อผู้ที่ปฏิบัติต่อเราอย่างเหยียดหยาม²⁰ มีคุณลักษณะใดที่เป็นพระผู้เป็นเจ้าหรือเหมือนพระคริสต์มากกว่านี้หรือ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าความพยายามที่เราทำเพื่อเป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นจะเพิ่มเติมจนความรักของพระองค์ “ครอบครอง” เรา²¹ ความรักนี่คืออุปนิสัยที่นิยามไว้ของสานุศิษย์พระคริสต์

“แม้ข้าพเจ้าจะพูดภาษาแปลกๆ ที่เป็นภาษามนุษย์หรือทูตสวรรค์ได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง

“แม้ข้าพเจ้าจะเผยพระวจนะได้ จะรู้

ความลึกลับทุกอย่างและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้จะมีความเชื่อมากยิ่งขึ้นก็ช่วยเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย”²²

ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลที่ทำให้เราคู่ควรกับงานของพระผู้เป็นเจ้า²³ “และบัดนี้ทั้งสามสิ่งนี้ยังดำรงอยู่... แต่ความรัก (จิตกุศล) นั้นใหญ่ที่สุดในสามสิ่งนี้”²⁴

พี่น้องทั้งหลาย เวลานี้เราไม่สามารถเป็น “สานุศิษย์แบบครึ่งๆ กลางๆ” ได้อีกต่อไป เราไม่สามารถเป็นสานุศิษย์แค่หลักคำสอนประเด็นใดประเด็นหนึ่งอุปนิสัยต่างๆ อันเป็นผลมาจากศรัทธาในพระคริสต์—ได้แก่สิ่งที่เราพูดถึงในวันนี้—ล้วนจำเป็นต่อการยืนหยัดของเราในวันเวลาสุดท้าย

เมื่อเราพยายามอย่างจริงจังที่จะเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ อุปนิสัยเหล่านี้จะได้รับการผสมผสาน เพิ่มเติม และเสริมสร้างอย่างมีปฏิสัมพันธ์ในเรา จะไม่มีความแตกต่างระหว่างความกรุณาที่เรามีต่อศัตรูกับความกรุณาที่เรามีต่อมิตรสหาย เราจะ

เป็นคนซื่อสัตย์ทั้งต่อหน้าและลับหลัง เราจะอุทิศตนต่อพระผู้เป็นเจ้าทั้งในที่สาธารณะและในห้องส่วนตัว

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าทุกคนสามารถเป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอด ความเป็นสานุศิษย์ไม่มีข้อจำกัดเรื่องอายุ เพศ ชาติกำเนิด หรือการเรียก โดยผ่านการเป็นสานุศิษย์ในความเป็นส่วนตัว เราในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเสริมสร้างความเข้มแข็งร่วมกันเพื่อเป็นพรแก่พี่น้องของเราทั่วโลก บัดนี้ถึงเวลาที่เราจะผูกมัดตนอีกครั้งในการเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ด้วยสุดความพากเพียร

พี่น้องทั้งหลาย เราได้รับเรียกเป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอด ขอให้การประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นโอกาสที่ท่านจะ “เริ่มต้นตั้งในสมัยโบราณ, และมาหา [พระองค์] ด้วยสุดใจท่าน”²⁵ นี่คือการกระทำของพระองค์ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานพิเศษว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ขอพระองค์ประทานพรเราในการค้นหาอันเป็นนิรันดร์เพื่อเป็นสานุศิษย์ที่อุทิศตนและกล้าหาญในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 2 เปโตร 1:5-7.
2. ดู ลูกา 13:14.
3. ดู ลูกา 21:4.
4. ดู มัทธิว 6:16.
5. ดู มัทธิว 6:5; ดู แอลมา 38:13 ด้วย.
6. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:19; ดู อีสายห์ 29:13; ลูกา 6:46 ด้วย.
7. มัทธิว 7:22-23.
8. โมโรไน 7:33.
9. ดู ยากอบ 2:20.
10. ดู 1 โครินธ์ 2:16.
11. ยอห์น 7:17.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:40.
13. โมไซยาห์ 4:27.
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:3.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:16.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:8.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:12.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24.
19. ดู ลูกา 10:33.
20. ดู มัทธิว 5:44.
21. โมโรไน 7:47.
22. 1 โครินธ์ 13:1-2.
23. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:5.
24. 1 โครินธ์ 13:13.
25. มอรมอน 9:27.

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

บทเพลงที่ขับขานและ บทเพลงที่เจียบงัน

ข้าพเจ้าวิงวอนให้เรทุกคนอยู่ในขณะนักร้องประสานเสียงอย่างซื่อสัตย์และถาวร

“มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้” เอลิซาฮิววิทท์เขียน “รัศมีพร่างพราวสดใส เจิดจ้ากว่าแสงใดในนภามหาพระเยซูเป็นแสงจ้า”¹ ด้วยในดทุกตัวที่แจ่มจรัส เพลงสวดเก่าแก่ที่ไพเราะมากของชาวคริสต์เพลงนั้น แทบเป็นไปได้ที่จะร้องโดยไม่ยิ้ม แต่วันนี้ข้าพเจ้าขอหยิบคำร้องเพียงท่อนหนึ่งออกจากบริบทซึ่งอาจช่วยได้ในวันที่เรารู้สึกว่ายากจะร้องเพลง หรือ ยิ้มและ “ความสุขประเสริฐสันติ” ดูเหมือนจะไม่ “พรังพรู” ถ้ามีช่วงเวลาหนึ่งที่ท่านไม่สามารถเปล่งเสียงร้องท่วงทำนองที่เบิกบานใจซึ่งท่านได้ยินจากคนอื่น ข้าพเจ้าขอให้ท่านยึดประโยคหนึ่งในเพลงสวดนี้ที่ยืนยันว่า “พระเยซูสามารถได้ยินเพลงที่ [ท่าน] ร้องไม่ได้”²

ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าความจริงที่เราเผชิญในโลกอันชั่วร้ายคือบางวันเป็นวันที่ยาก วันที่ศรัทธาและความอดทนของเราถูกทดสอบ ความท้าทายเหล่านี้อาจมาจากสิ่งที่เราขาด สิ่งทีคนอื่นขาด หรือแค่สิ่งที่ชีวิตขาด แต่

ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม เราพบว่าสิ่งเหล่านั้นทำให้เราไม่อาจเปล่งเสียงร้องเพลงที่เราอยากร้องและบดบังคำสั่งญูถึง “ความสุขสันต์ในใจ”³ ที่เอลิซาฮิววิทท์กล่าวไว้ในคำร้องข้อหนึ่งของเพลงนี้

ดังนั้นเราทำอะไรในช่วงเวลาเช่นนั้น อย่างหนึ่งคือเราน้อมรับคำแนะนำของอัครสาวกเปาโลและ “หวังว่าจะได้

สิ่งที่ยังไม่เห็น . . . [และ] มีความอดทนคอยสิ่งนั้น”⁴ ในช่วงเวลาเหล่านั้นเมื่อท่วงทำนองแห่งปีติลดลงต่ำเกินกว่าจะขับขานบทเพลง เราอาจต้องนั่งงันอยู่ชั่วขณะและฟังผู้อื่นบ้าง ดึงพลังมาจากความไพเราะของเสียงเพลงรอบข้างเรา พวกเราหลายคนที่มี “ปัญหาทางดนตรี” เพิ่มความมั่นใจและพัฒนาการร้องให้เสียงสดใสไพเราะด้วยการยืนอยู่ข้างคนที่ มีพลังเสียงและร้องถูกโน้ตมากกว่าเรา แน่ใจว่าเป็นเช่นเดียวกันนั้นเมื่อเราขับขานบทเพลงสรรเสริญนรินทร์ เราควรยืนใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของโลกให้มากที่สุด—เพราะพระองค์ทรงมีระดับเสียงสมบูรณ์ที่สุด จากนั้นเราจะได้รับความกล้าหาญจากพระปรีชาญาณของพระองค์ที่ทรงได้ยินเสียงเจียบงันของเราและได้รับความหวังจากการวิงวอนขอความรอดแทนเรา จริงแท้ที่ว่า “เมื่อมีพระเจ้าอยู่ใกล้ นกแห่งสันติร้องในใจข้า [และ] มาลีพระคุณเบ่งบาน”⁵

ในวันเวลาที่เรารู้สึกว่าเราร้องเพลงไม่ถูกคีย์ น้อยกว่าที่เราคิดว่าเราเห็นหรือได้ยินคนอื่นร้อง ข้าพเจ้าขอให้เรา โดยเฉพาะเยาวชนของศาสนจักร จำไว้ว่าเป็นการออกแบบของพระเจ้าที่เสียงทุกเสียงในขณะนักร้องประสานเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่เหมือนกัน ต้องใช้

หลากหลายเสียง—โซปราโนกับอัลโต บาริโตนกับเบส—เพื่อสร้างเสียงเพลง ที่ทรงคุณค่า ข้าพเจ้าขออิมข้อความที่ อ้างถึงในจดหมายของสตรีวิสุทธิชนยุค สดุดทำยผู้แสตนดีสองท่าน “ทุกสิ่งทีพระ ผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมีบทบาทในคณะนักร้อง”⁶ เมื่อเราดูแคลนเอกลักษณ์ของ เราหรือพยายามทำตามสามัญทัศน์ของ —สามัญทัศน์ของวัฒนธรรมผู้บริโภคน ที่ไม่รู้จักพอและทำให้เกิดเลอเกินกว่า จะเกิดขึ้นได้จริงโดยสื่อสังคมออนไลน์ —เราสูญเสียความแตกต่างหลากหลาย ของโทนเสียงและน้ำเสียงทีพระผู้เป็น เจ้าตั้งพระทัยไว้เมื่อทรงสร้างโลกแห่ง ความหลากหลาย

แต่นี้ไม่ได้หมายความว่าทุกคนใน คณะนักร้องของพระเจ้าจะเริ่มโห่ร้อง ออราทอรีโอ (บทเพลงทางศาสนา) ของ ตนเองเป็นการส่วนตัว! ความหลากหลาย ไม่ใช่เสียงดังผสมปนเปกันและ คณะนักร้องประสานเสียงต้องมีวินัย— สำหรับจุดประสงค์ของเราวันนี้ เอ็ดเดอร์ เชลส์ ข้าพเจ้าใช้คำว่าความเป็น สาธุศิษย์—แต่เมื่อเราอมรับคำร้องที เปิดเผยจากสวรรค์และการเรียบเรียง เสียงประสานซึ่งประพันธ์ขึ้นก่อนทีโลก นี้มีมา เมื่อนั้นพระบิดาบนสวรรค์ทรง ยินดีทีจะให้เราร้องด้วยเสียงของเราเอง ไม่ใช่เสียงของคนอื่น จงเชื่อในตนเอง และเชื่อในพระองค์ อย่าลดคุณค่าของ

ท่านหรือดูแคลนผลงานของท่าน เหนือ สิ่งอื่นใด อย่าทิ้งบทบาทของท่านใน คณะนักร้อง เพราะท่านเป็นคนพิเศษ ไม่เหมือนใคร ไม่มีใครทดแทนท่านได้ การสูญเสียแม้เพียงเสียงเดียวสลดพลัง ของนักร้องคนอื่นๆ ทุกคนในคณะนักร้องทียิ่งใหญ่แห่งความเป็นมรรตัยนี้ รวมถึงการสูญเสียผู้ทีรู้สึกว่ตนเองอยู่ ตรงชายขอบของสังคมหรือศาสนจักร

แต่แม้ในยามทีข้าพเจ้าให้กำลังใจ ทุก ท่าน ทีจะมีศรัทธาในบทเพลงทีอาจ ร้องยาก ข้าพเจ้ารับทราบโดยเร็วด้วย เหตุผลแตกต่างกันว่ ข้าพเจ้า ก็ประสบ ปัญหาทีบทเพลงประเภทอื่ทีควรจจะ ร้อง—แต่ยังคงเจียบบัง

เมื่อข้าพเจ้าเห็นความไม่เท่าเทียม กันของเศรษฐกิจโลก ข้าพเจ้ารู้สึกผิดที ร้องกับคุณนายฮิววิทว่ “พรที [พระ ผู้เป็นเจ้า] จักประทานบัดนี้ และทีรอ ในสวรรค์”⁷ เราจะไม้อาจร้องท่อนนั้น ได้อย่างเต็มที่ อย่างซื่อสัตย์ จนกว่า เราจะดูแลคนยากไร้ ความตกต่ำทาง เศรษฐกิจเป็นคำสาปทีต่อเนื่องยาวนาน ปีแล้วปีเล่า รุ่งแล้วรุ่งเล่า ก่อความเสียหายต่อร่างกาย ทำร้ายวิญญาณ อันตราย ต่อครอบครัว และทำลายความฝัน ถ้า เราทำได้มากขึ้นเพื่อบรรเทาความ ยากจน ดังทีพระเยซูทรงบัญชาเราครั้ง แล้วครั้งเล่าให้ทำเช่นนั้น บางทีคนที โซโคไม่เดินกในโลกลนี้อาจจจะได้ฮัมทำนอง

เพลง “มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้” เป็น ครั้งแรกในชีวิตพวกเขา

ข้าพเจ้าพบว่เป็นเรื่องยากทีจจะร้อง เพลงว่เริงสดใสม่เมื่อมีหลายคนรอบข้าง เราทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วยทาง จิตใจและอารมณ์ หรือข้อจำกัดอื่ๆ ทางสุขภาพร่างกาย บางครั้งภาระเหล่านี ยังมีอยู่ทังๆ ทีมีความพยายามอันดี เลิศของผู้ให้การดูแลหลายคน รวมถึง สมาชิกครอบครัว ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน ว่เราจะไม่ปล่อยให้บุตรธิดาของพระ ผู้เป็นเจ้าต้องทุกข์ทนอยู่ในความ เจียบบังและเราจะได้รับศักยภาพของ พระองค์ทีจจะได้ยินบทเพลงทีพวกเขา ร้องไม่ไดในขณะนั้น

สักวันหนึ่งข้าพเจ้าหวังว่คณะนักร้องยิ่งใหญ่ระดับโลกจะประสานเสียง กันตลอดทัวทุกเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ ประกาศก้องว่อาวูธ การใส่ร้าย และ วาจาเสียดสี *ไม่ใช่* วิธีรับมือทีความขัดแย้งของมนุษย์ ถ้อยแถลงจากสวรรค์ ร้องบอกเราว่วิธีเดียวทีจจะแก้ไขปัญหา สังคมทีซับซ้อนอย่างน่าพอใจคือโดย การรักพระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระ บัญญัติของพระองค์ ด้วยเหตุนี้จึงเปิด ประตูสู่ทางแห่งความรอดทียังยืนทาง เดียวทีจจะรักกันในฐานะเพื่อนบ้าน ศาสดาพยากรณ์เอ็เธอร์สอนว่เราควร “หวังเพื่อโลกทีดีกว่า” โดยทีอ่านความ คิดนั้นในอื่หนึ่งพันปีต่อมา โมโรไนผู้ เหนือล้ำจากสงครามและความรุนแรง ประกาศว่ “ทางทีประเสริฐยิ่งกว่า” ที นำไปสู่โลกนั้นจจะเป็นพระกิตติคุณของ พระเยซูคริสต์เสมอ⁸

เราสำนึกคุณทีแม่ทำมกลางการ ทำทายเหล่านีจจะมีบทเพลงอื่แบบ หนึ่งมาเป็นครั้งคราวซึ่งเราจะพบว่เรา ร้องไม่ได แต่ด้วยเหตุผลทีต่างกัน นี คือเมื่อความรู้สึกเหล่านีลึกซึ้งและเป็น ส่วนตัวมาก เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ จนทำให ไม่สามารถหรือไม่ควรขับขานออกมา ได้—เช่นเดียวกับความรักทีคอร์เตเลีย มีให้กับคุณพ่อของเธอ ซึ่งเธอบอกว่ “ความรักของนั้น . . . มีคุณค่ามากกว่า

วาคา . . . ฉันไม่สามารถเอ่ยเอื้อนหัวใจ
ได้”⁹ สำหรับเราเป็นบางสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์
ความรู้สึกเหล่านี้มากจนฉันไม่สามารถ
เอ่ยเอื้อนได้—ไม่สามารถพรรณนาทาง
วิญญูณได้—เหมือนคำสวดอ้อนวอนที่
พระเยซูทรงมอบแก่เด็กๆ ชาวไนไฟ
ผู้เห็นเหตุการณ์นั้นบันทึกไว้ว่า

“ดวงตาไม่เคยเห็น, หังหู่ไม่เคย
ได้ยิน, เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์
เช่นนั้น . . . เมื่อเราเห็นและได้ยินพระ
เยซูรับสั่งกับพระบิดา;

“... ไม่มีสิ่งใดจะพูดได้, หังหู่ไม่มี
ผู้ใดจะเขียนไว้ได้, หังหู่ไม่มีมนุษย์เข้าใจ
เรื่องสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์เช่นนั้น
ได้เมื่อเราทั้งเห็นและได้ยินพระเยซู
รับสั่ง”¹⁰

ช่วงเวลาบริสุทธิ์เหล่านี้ไม่สามารถ
เอ่ยเอื้อนได้เพราะว่าการกล่าวถ้อยคำ
แม้จะเป็นไปได้ ก็อาจดูเหมือนเป็นการ
ดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

พี่น้องทั้งหลาย เราอาศัยอยู่ในโลก
มรรตัยพร้อมกับบทเพลงมากมายที่ไม่
อาจร้อง หรือยังไม่ได้ร้อง แต่ข้าพเจ้า
วิงวอนให้เราทุกคนอยู่ในคณะนักร้อง
ประสานเสียงอย่างซื่อสัตย์และถาวร
ที่ซึ่งเราจะสามารถเต็มตัวในวันจันทร์กับ
เพลงสรรเสริญอันล้ำค่าที่สุดนั้น—
“เพลงสดุดีความรักที่ไถ่”¹¹ โชคดี
ที่บทเพลงพิเศษนี้ไม่จำกัดที่หนึ่ง
มีที่ว่างสำหรับคนที่พูดภาษาต่างๆ
ฉลองวัฒนธรรมที่หลากหลาย และ
อาศัยอยู่ในสถานที่ต่างๆ มากมาย มี
ที่ว่างสำหรับคนโสด คนแต่งงานแล้ว
ครอบครัวใหญ่ และคนไม่มีบุตร มีที่
ว่างสำหรับคนที่ครั้งหนึ่งเคยมีคำถาม
เกี่ยวกับศรัทธาของตนและสำหรับคน
ที่ยังคงมีคำถามนั้นอยู่ มีที่ว่างสำหรับ
คนที่มีเส้นทางทางเพศต่างออกไป
สรุปแล้ว มีที่ว่างสำหรับทุกคนที่รักพระ
ผู้เป็นเจ้าและเทิดทูนพระบัญญัติของ
พระองค์เป็นมาตรฐานที่ไม่อาจละเมิด
ได้สำหรับพฤติกรรมส่วนตัว เพราะ
หากความรักของพระผู้เป็นเจ้าเป็น
ทำนองของบทเพลงที่เราร้องร่วมกัน

แน่นอนว่าภารกิจของเราในการเชื่อ
ฟังพระองค์ก็คือเสียงประสานที่สำคัญ
ยิ่งในบทเพลงนั้น ด้วยพระบัญชาจาก
สวรรค์เกี่ยวกับความรักและศรัทธา
การกลับใจและความเมตตาสงสาร
ความซื่อตรงและการให้อภัย มีที่ว่างใน
คณะนักร้องประสานเสียงนี้สำหรับทุก
คนที่ต้องการอยู่ที่นั่น¹² “จงมาอย่าง
ที่เจ้าเป็น” พระบิดาผู้ทรงรักเราตรัสกับ
เราแต่ละคน แต่พระองค์ทรงเสริมว่า
“อย่าคิดว่าเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลง” เรา
ยิ้มและจำได้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมุ่ง
มันจะทำให้เราเป็นมากกว่าที่เราคิดว่า
เราเป็นได้

ในออราทอรีโอ (บทเพลงทาง
ศาสนา) อันไพเราะนี้ซึ่งเป็นแผนของ
พระองค์เพื่อความสูงส่งของเรา ขอให้
เราทำตามคำแนะนำเพลงของพระองค์
ด้วยความนอบน้อมและฝึกซ้อมเพลงที่
เราไม่อาจร้อง จนกว่าเราจะเสนอ “เพลง
สดุดีราชา”¹³ แล้วในวันนั้น ดั่งที่เพลง
สวดที่เราชื่นชอบกล่าวไว้ว่า

เราจะร่วมร้องเพลง จะให้ร้องกับทัพบ

สวรรค์

โฮชันนาแด่พระผู้เป็นเจ้าและ

ลูกแกะ! . . .

. . . เมื่อพระเยซูเสด็จโดยราชรถ

แห่งไฟ!¹⁴

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโมเมนต์นั้นจะมาถึง
เมื่อพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาวันจันทร์จะ
ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด

ของพระองค์มายังแผ่นดินโลกอีกครั้ง
คราวนี้เพื่อปกครองและครองราชย์ใน
ฐานะพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้ง
หลายตลอดชั่วกาลนาน ข้าพเจ้าเป็น
พยานว่านี่คือศาสนจักรที่ได้รับการ
ฟื้นฟูของพระองค์และเป็นพาหนะ
ในการนำมาซึ่งคำสอนและศาสนพิธี
แห่งความรอดของพระกิตติคุณสู่มวล
มนุษยชาติ เมื่อข่าวสารของพระองค์
“จะเข้าไปสู่ทุกทวีป [และ] ไปเยือนทุก
ถิ่น”¹⁵ พระเยซูจะทรง “ส่งพักตร์ยิ้ม
มา”¹⁶ วันนั้นจะมีแสงสว่างนิรันดร์ใน
ใจมากมาย ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วย
ความใฝ่หาสำหรับโมงที่สัญญาไว้ที่จะมา
ถึง ในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. “มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.
2. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.
3. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.
4. โรม 8:25.
5. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.
6. Bill Staines, “All God’s Critters Got a Place in the Choir,” ใน Laurel Thatcher Ulrich and Emma Lou Thayne, *All God’s Critters Got a Place in the Choir* (1995), 4.
7. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.
8. ดู อีเธอร์ 12:4, 11.
9. William Shakespeare, *King Lear*, อดัก 1, ฉาก 1, บรรทัดที่ 79–80, 93–94.
10. 3 นิไฟ 17:16–17; เน้นตัวเอน.
11. แอลมา 5:26; ดู แอลมา 26:13 ด้วย.
12. ดู 2 นิไฟ 26:33.
13. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.
14. “พระวิญญูณพระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 2.
15. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 152.
16. *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120.

โดย เอ็ดเดอร์เกรีย์ บี. เซบิน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ใจทรหดและทุ่มเท หมดทั้งใจ

ขอให้เราค้นหาเส้นทางใหม่หากจำเป็น และฝ่ารอกด้วยความหวังและศรัทธา
ขอให้เรามี “ใจทรหด” โดยการเป็นผู้กล้าและ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ”

เมื่อสี่ห้าปีที่แล้วหลานสาววัยเยาว์ของ
เราวิ่งมาหาข้าพเจ้าและร้องบอกด้วยความ
ความตื่นเต็นว่า “คุณตาขา คุณตา
วันนี้หนูเล่นฟุตบอลยิงได้ตั้งสามประตู
คะ!”

ข้าพเจ้าตอบอย่างกระตือรือร้นว่า
“เยี่ยมมาก ซาราห์!”

แม่ของเธอขยิบตากับข้าพเจ้าและ
บอกว่า “คะแนนคือสองประตูต่อหนึ่ง”

ข้าพเจ้าไม่กล้าถามว่าใครชนะ!

การประชุมใหญ่เป็นเวลาของการ
ใคร่ครวญ การเปิดเผย และบางครั้ง
การเปลี่ยนแปลงทิศทาง

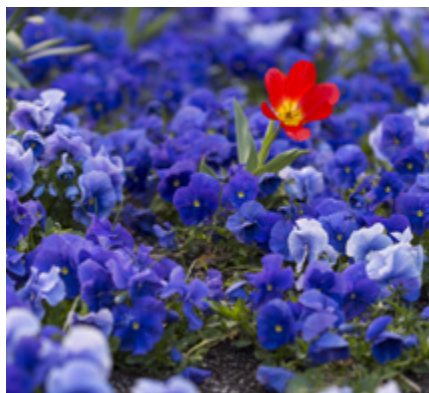
มีบริษัทรถเช่าด้วยระบบนำทาง
อัตโนมัติแห่งหนึ่งชื่อ ไม่มีวันหลง หาก
ท่านเลี้ยวผิดหลังจากท่านกำหนดสถานที่
ปลายทางแล้ว เสียงของระบบนำทาง
จะไม่พูดว่า “โง่จัง!” แต่จะพูดด้วยน้ำ
เสียงสุภาพว่า “กำลังค้นหาเส้นทาง
ใหม่—กลับรถเมื่อถึงจุดกลับรถตามกฎ
หมาย”

ในเอเสเคียลเราพบคำสัญญาที่ยอด
เยี่ยมว่า

“ถ้าคนธรรมดาคนใดหันกลับจาก
บาปทั้งหมดซึ่งเขาได้ทำไป และรักษา
กฎเกณฑ์ทั้งหมดของเรา ทั้งทำความ
ยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะมี
ชีวิตอยู่อย่างแน่นอน เขาจะไม่ตาย

“การละเมิดทั้งหมดซึ่งเขาได้ทำแล้ว
นั้นจะไม่ถูกจดจำไว้เพื่อเอาโทษเขา”¹

ช่างเป็นคำสัญญาที่ยอดเยี่ยม แต่
เรียกร้อง *ทั้งหมด* อยู่สองข้อเพื่อรับคำ
สัญญาของข้อสาม หันกลับจากทั้งหมด
รักษาทั้งหมด จากนั้นนอภัยทั้งหมด จึง
เรียกร้องให้เรา “ทุ่มเทหมดทั้งใจ”

เราไม่ควรเป็นเหมือนชายที่
หนังสือพิมพ์ *Wall Street Journal*
ลงข่าวว่า เขาส่งจดหมายพร้อมเงินสด
โดยไม่ระบุชื่อผู้ส่งไปยังกรมสรรพากร
แจ้งว่า “เรียนกรมสรรพากร ผมส่งเงิน
ภาษีค้างจ่ายที่ผมเป็นหนี้ท่านมาพร้อมกับ
จดหมายฉบับนี้ ป.ล. หลังจากนี้ถ้า
มีนวัตกรรมยังสะกิดใจผมอยู่ ผมจะส่งเงิน
ที่เหลือมาให้ท่าน”²

นี่ไม่ใช่วิธีที่เราทำ! เราไม่ถอยกลับ
เพื่อประเมินว่าจะอะไรคือสิ่งเล็กน้อยที่สุด
ที่จะนำความรอดมาให้เราได้ พระเจ้า
ทรงเรียกร่องใจและความคิดที่เต็มใจ³
ทั้งหมดของใจเรา! เมื่อเราได้รับบทติศ
มา เราจุ่มลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อเป็น
สัญลักษณ์ของคำสัญญาว่าจะติดตาม
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างเต็มที่ ไม่ใช่
ครึ่งๆ กลางๆ เมื่อเรามุ่งมั่นอย่างเต็มที่
และ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” ฟ้าสวรรค์สิ้น
สะเทือนเพื่อความดีของเรา⁴ เมื่อเราไม่
เต็มใจหรือมุ่งมั่นเพียงบางส่วน เราจะ
สูญเสียพรที่เลิศเลอที่สุดจากฟ้าสวรรค์⁵

หลายปีก่อน ข้าพเจ้าพากลุ่มลูกเสือ
ไปตั้งค่ายที่ทะเลทราย เด็กชายเหล่านั้น
นอนรอบกองไฟกองใหญ่ที่พวกเขาอ้อไว้
และเช่นเดียวกับผู้นำลูกเสือที่ดีคนอื่นๆ
ข้าพเจ้าไปนอนที่ท้ายรถกระบะของ
ข้าพเจ้า รุ่งเช้าข้าพเจ้าลุกขึ้นมาหนึ่งมอง
ไปที่ค่าย ข้าพเจ้าเห็นลูกเสือคนหนึ่ง ชื่อ
พอล ซึ่งดูเหมือนเมื่อคืนจะนอนไม่ค่อย
หลับ ข้าพเจ้าถามเขาว่าหลับสบายไหม
เขาตอบว่า “ไม่ค่อยสบายครับ”

เมื่อข้าพเจ้าถามถึงเหตุผล เขากล่าว
ว่า “ผมหนาวครับ กองไฟมอด”

ข้าพเจ้าตอบว่า “ไฟก็ต้องมอดอยู่
แล้ว คุณนอนของเธอไม่อุ่นหรอก”

ไม่มีคำตอบ

ลูกเสืออีกคนหนึ่งจึงตะโกนขึ้นมาว่า
“พอลไม่ได้ใช้คุณนอนครับ”

ข้าพเจ้าถามอย่างแปลกใจว่า “ทำไม
ไม่ใช่ล่ะ พอล”

พอลหนึ่ง—สุดท้ายพอลตอบอย่าง
เจื่อนๆ ว่า “ผมคิดว่าถ้าผมไม่ปูคุณนอน
ผมก็ต้องเก็บมัน”

นี่คือเรื่องจริง พอลหนวเหน็บหลาย ชั่วโมงเพราะพยายามประหยัดเวลาทำงานห้าหน้าที่ เราอาจจะคิดว่า “โง่งอะไร เช่นนี้! ใครจะไปทำอย่างนั้น” จริงๆ แล้วเราทำอย่างนี้เสมอในวิธีที่อันตรายกว่านี้มาก เราปฏิเสธที่จะปล่อยให้ทางวิญญาณเมื่อเราไม่มีเวลาสวดอ่อนวอนอย่างจริงใจ ศึกษา และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างจริงจังในแต่ละวัน ไม่เพียงไฟเท่านั้นที่จะมอด แต่เราจะไม่ได้รับการปกป้องและเราจะหนาวเย็นทางวิญญาณมากขึ้นด้วย

เมื่อเราชะล่าใจกับพันธสัญญาของเรา เราต้องรับผิดชอบผลที่ตามมา พระเจ้าทรงแนะนำให้เรา “ระวังเกี่ยวกับตัวเจ้า, ที่จะใส่ใจอย่างเข้มงวด กวดขันต่อถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์”⁶ และพระองค์ยังทรงประกาศอีกว่า “โลหิตของเราจะไม่ชำระพวกเขาหากพวกเขาหาพึ่งเราไม่”⁷

ในความเป็นจริงนั้น นับว่าง่ายกว่ามากที่จะ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” แทนที่จะทำบางส่วน เมื่อเราทำบางส่วนหรือไม่ทุ่มเทหมดทั้งใจ เราจะมีความรู้สึกเหมือนสำนวนในภาพยนตร์ *สตาร์วอร์* นั่นคือ “ความรู้สึกปั่นป่วนในพลัง” เราไม่ได้เชื่อมความรู้สึกกับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ดังนั้นเราจึงไม่ได้เชื่อมความรู้สึกกับธรรมชาติของความสูง⁸ อีสยาห์ก็กล่าวดังนี้

“คนธรรมดาที่เหมือนทะเลที่กำเริบ ซึ่งนั่งสงบอยู่ไม่ได้และน้ำของมันก็ท่วมและเล่นปั่นมา

“ไม่มีสันติสุขแก่คนธรรมดา พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัส”⁹

โชคดีที่ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนหรือเคยอยู่ที่ไหน เราไม่อยู่ไกลเกินเอื้อมของพระเจ้าช่วยให้รอด พระองค์ตรัสว่า “ฉะนั้น, ผู้ใดที่กลับใจและมาหาเราตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ, เราจะรับเขา, เพราะสำหรับคนเช่นนั้นคืออาณาจักรของพระเจ้า. ดูเถิด, เพื่อคนเช่นนั้นเราจึงสละชีวิตของเรา, และมีชีวิตขึ้นมาก็”¹⁰

เมื่อเรากลับใจอย่างต่อเนื่องและพึ่งพาพระเจ้า เราจะเข้มแข็ง เมื่อเรากลับมาอ่อนน้อมถ่อมตนและมีศรัทธาของเด็กเล็กๆ¹¹ เราสร้างเสริมปัญญาซึ่งมาจากประสบการณ์ในชีวิต โยบประกาศว่า “คนชอบธรรมจะยึดมั่นอยู่กับทางของเขาและผู้มีมือสะอาดก็จะแข็งแรงยิ่งขึ้น”¹² เทนนี่สัน กวีชาวอังกฤษเขียนว่า “พลังกำลังของข้าเท่ากับคนสิบคน เพราะใจข้าบริสุทธิ์”¹³ พระเจ้าทรงแนะนำว่า “เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว”¹⁴

จัสตินบุตรชายข้าพเจ้าสิ้นชีวิตเมื่ออายุ 19 หลังจากต่อสู้โรคร้ายมาตลอดชีวิต สิ่งที่เขาพูดในการประชุมศีลระลึกไม่นานก่อนจะสิ้นชีวิต เขาเล่าเรื่องที่ต้องมีความหมายต่อเขามากเกี่ยวกับพ่อและลูกชายที่เข้าไปในร้านขายของเล่นที่นั่นมีถุงลมสำหรับซ่อมมวยทำเป็นรูปคน เด็กชายชกไปที่มุนษย์ถุงลมจนหงายหลังและเต็งกลับมาทุกหมัด พ่อถามลูกชายว่าทำไมเขาถึงกระเต็งกลับ

มาทุกครั้ง เด็กชายคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วตอบว่า “ไม่ทราบสิครับ ผมคิดว่าคนที่ยืนอยู่ในนั้นทรหดมาก” เพื่อจะ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” เราต้องมี “ใจทรหด” “ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม”¹⁵

ใจเราทรหดเมื่อเราอดทนรอให้พระเจ้าทรงนำหนามในเนื้อเราออกไป¹⁶ หรือประทานพลังให้เราอดทนหนามในเนื้อได้ หนามเช่นนั้นอาจจะเป็นโรคร้าย ความพิการ การเจ็บป่วยทางจิตใจ ความตายของคนที่เรารัก และปัญหาอื่นๆ มากมาย

ใจเราทรหดเมื่อเรายกมือที่อ่อนแรงใจเราทรหดเมื่อเราปกป้องความจริงจากคนชั่วร้ายและจากความรู้ของโลกที่เพิ่มความขัดแย้งกับความสว่าง ที่เรียกความชั่วว่าความดีและเรียกความดีว่าความชั่ว¹⁷ และ “กล่าวโทษคนชอบธรรมเพราะความชอบธรรมของพวกเขา”¹⁸

การมีใจทรหดแม้ในยามยากลำบากอยู่ในวิสัยที่ทำได้เพราะมีธรรมชาติที่ชัดเจน เพราะความเชื่อมั่นที่ให้พลัง

และการปลอมโยนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเพราะมุมมองนิรันดร์ที่เกินความเข้าใจของมรรตัย¹⁹ ในชีวิตก่อนเกิดเราหรือห้องด้วยปีติที่มีโอกาสรับประสบการณ์มรรตัย²⁰ เราได้ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” เมื่อเราตัดสินใจอย่างเต็มใจที่จะเป็นผู้อรรักษาที่อาจให้แผนของพระบิดาบนสวรรค์ ถึงเวลาแล้วที่จะยืนค้ำกันแผนของพระองค์อีกครั้ง!

บิดาข้าพเจ้าอายุ 97 ปีเพิ่งถึงแก่กรรมเมื่อไม่นานมานี้ เมื่อใดก็ตามที่มีคนถามท่านว่าท่านเป็นอย่างไรบ้าง ท่านจะตอบเสมอว่า “จากคะแนน 1-10 ผมได้ 25!” แม้ว่าบิดาที่รักของข้าพเจ้าไม่สามารถยืนหรือนั่งได้อีกต่อไป และพูดได้อย่างยากลำบาก แต่คำตอบของท่านยังเหมือนเดิม ใจท่านทรหดเสมอ

เมื่อบิดาข้าพเจ้าอายุ 90 เราอยู่ในสนามบิน ข้าพเจ้าถามท่านว่าท่านต้องการเก้าอี้เข็นหรือไม่ ท่านตอบว่า “ไม่ แกรี่—พ่อยังไม่แก่” และท่านเสริมว่า “อีกอย่าง ถ้าพ่อเดินแล้วเหนื่อยเดียวพ่อวิ่งแทนก็ได้” หากเราไม่สามารถ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” ในทางที่เราเดินเวลานั้น บางทีเราอาจต้องวิ่ง บางทีเราอาจต้องค้นหาเส้นทางใหม่ เราอาจจำเป็นต้องเลี้ยวกลับ เราอาจต้องศึกษาหนักขึ้น สวดอ้อนวอนอย่างจริงจังมากขึ้น หรือปล่อยให้บางอย่างบ้างเพื่อน้อมรับสิ่งที่สำคัญจริงๆ เราอาจต้องปล่อยวางเรื่องทางโลกเพื่อน้อมรับนิรันดร์ บิดาข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องนี้

เมื่อท่านประจำการกองทัพระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง มีคนอยู่ในอาคารใหญ่และกว้าง²¹ ที่เยาะเย้ยหลักธรรมของท่าน แต่มีกะลาสีเรือสองคน เดล แมตด็อกซ์และดอน เดวิดสันคอยสังเกตแต่ไม่ทำเช่นนั้น พวกเขาถามท่านว่า “เซบีน ทำไมคุณทำตัวต่างจากทุกคนมากเลย คุณมีศีลธรรมสูงส่งไม่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ไม่สบบ แต่คุณดูสงบและมีความสุข”

ความประทับใจที่พวกเขามีต่อบิดาข้าพเจ้าไม่ตรงกับสิ่งที่เขารู้มาเกี่ยวกับ

มอริมอน บิดาข้าพเจ้าสอนและบำบัดศมากะลาสีเรือสองคนนี้ พ่อแม่ของเดลไม่พอใจมากและเตือนว่าหากเขาเข้าร่วมศาสนจักรเขาจะสูญเสีย แมรี่ โอลีฟ คนรักของเขา แต่เธอพบกับผู้สอนศาสนาตามที่เดลขอและเธอรับบำบัดศมาเช่นกัน

ช่วงใกล้ สิ้นสุดสงคราม ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์เรียกผู้สอนศาสนามารวมทั้งชายที่แต่งงานแล้ว ในปี 1946 เดลกับ แมรี่ โอลีฟ ภรรยาของท่านตัดสินใจว่าเดลควรไปรับใช้แม้ว่าพวกเขา กำลังจะมีบุตรคนแรก ในที่สุดพวกเขามีลูกเก้าคน ชายสามหญิงหก ทั้งเก้าคนรับใช้งานเผยแผ่ ตามด้วยเดลและแมรี่ โอลีฟ ผู้รับใช้งานเผยแผ่ของตนเองสามครั้ง หลานหลายสิบคนรับใช้เช่นเดียวกัน บุตรชายสองคนของพวกเขา จอห์นและแมทธิว แมตด็อกซ์ ปัจจุบันเป็นสมาชิกคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล เช่นเดียวกับไรอันบุตรเขยของแมทธิว เวลานี้ครอบครัวแมตด็อกซ์มีสมาชิกทั้งหมด 144 คนและเป็นแบบอย่างทีพิเศษมากของการ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ”

เมื่อเราจัดเอกสารของคุณพ่อ เราพบจดหมายฉบับหนึ่งจากเจนนีเฟอร์ ริชาร์ดส์ บุตรสาวคนหนึ่งจากห้าคนของดอน เดวิดสันกะลาสีเรืออีกคนหนึ่ง เธอเขียนว่า “ความชอบธรรมของคุณเปลี่ยนชีวิตของเรา คงยากจะเข้าใจว่าชีวิตเราจะเป็นอย่างไรถ้าไม่มีศาสนจักร คุณพ่อดิฉันถึงแก่กรรมแล้วโดยที่ยังคงรักพระกิตติคุณและพยายามดำเนินชีวิตตามนั้นจนสิ้นใจ”²²

เป็นเรื่องยากที่จะประเมินผลความดีที่แต่ละคนสามารถทำได้ด้วยใจทรหด บิดาข้าพเจ้าและกะลาสีเรือทั้งสองคนไม่ยึดติดกับเสียงของผู้คนในอาคารใหญ่และกว้างที่กำลังขึ้นเฝ้าเยาะเย้ย²³ พวกเขาทำรู้ว่าเป็นการดีกว่ามากที่จะติดตามพระเจ้าผู้สร้างแทนฝูงชน

อัครสาวกเปาโลสามารถอธิบายเกี่ยวกับวันเวลาของเราเมื่อท่านบอกทิโมธี

ว่า “บางคนหันออกจากเป้าหมายเหล่านี้ไปสู่การพูดที่ไร้สาระ”²⁴ มี “การพูดไร้สาระ” มากมายในโลกทุกวันนี้ เป็นการสนทนาของคนที่อยู่ในอาคารใหญ่และกว้าง²⁵ บ่อยครั้งจะเป็นรูปแบบของการหาเหตุผลมาแก้ตัวให้ความชั่วร้ายหรือรู้ได้ด้วยตนเองว่าหลงทางและต้องเร่งความเร็ว บางครั้งมาจากคนที่ไม่ยอมจ่ายราคาเพื่อจะ “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” และเลือกตามมนุษย์ปุถุชนซึ่งตรงกันข้ามกับศาสดาพยากรณ์

ขอบคุณที่เรารู้ว่าคนซื่อสัตย์จะลงเอยอย่างไร เมื่อเรา “ทุ่มเทหมดทั้งใจ” เรารวบรวมคำสัญญาทั้งหมดไว้ว่า “เหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า”²⁶ เอ็ดเดอร์นี่ล. เอ. แม็กซ์เวลล์กล่าวไว้ว่า “อย่ากลัว จงใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง”²⁷

พ่อตาของข้าพเจ้าเป็นอาจารย์ที่บิวยาย ท่านชอบที่มอริมอนฟุตบอลของบิวยายมากแต่ไม่กล้าไปดูเกมการแข่งขันเพราะกังวลมากเกี่ยวกับผลแพ้ชนะ จากนั้นมีสิ่งที่ยอดเยี่ยมเกิดขึ้น นั่นคือ—การประดิษฐ์ เครื่องวีซีอาร์ ซึ่งทำให้บันทึกเกมการแข่งขันให้ท่านได้ หากบิวยายชนะท่านจะดูบันทึกนั้นอย่างมั่นใจเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อมั่นในตอนจบการแข่งขัน! หากทีมบิวยายถูกตัดสินลงโทษอย่างไม่เป็นธรรม บาดเจ็บ หรือตามหลังในช่วงสุดท้ายของการแข่งขัน ท่านจะไม่เครียดเพราะรู้ว่าพวกเขาจะทำได้! อาจกล่าวได้ว่าท่านมี “ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง”!²⁸

เราเองก็เป็นเช่นนั้น เมื่อเราซื่อสัตย์เรามั่นใจได้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะลงเอยด้วยดี คำสัญญาของพระเจ้านั้นแน่นอนอนันต์ไม่ได้หมายความว่ามหาวิทยาลัยแห่งความเป็นมรรตัยนั้นจะเป็นเรื่องง่ายหรือไม่มีน้ำตา แต่ดังที่เปาโลเขียนไว้ว่า “และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึงคือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์”²⁹

พี่น้องทั้งหลาย ไม่มีใครมีบาปของ

วันพรุ่งนี้ ขอให้เราค้นหาเส้นทางใหม่ หากจำเป็น และฝ่าฝืนด้วยความหวัง และศรัทธา ขอให้เรามี “ใจทรหด” โดยการเป็นผู้กล้าและ “พุ่มเทหมดทั้งใจ” ขอให้เราริสุทธ์และกล้าหาญ ในการอารักขาแผนของพระบิดาบนสวรรค์และพันธกิจของพระบุตรของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ข้าพเจ้าขอแสดงประจักษ์พยานแก่ท่านว่าพระบิดาของเราทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ และแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขเป็นความจริง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ท่านมีพรที่ดีที่สุดของพระเจ้าอยู่กับท่าน และสวดอ้อนวอนดังนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู เอเสเคียล 18:21–22.
2. ดู ตัวอย่าง ประพันธ์โดยรอย บี. ซัคก์ *The Speaker's Quote Book: Over 5,000 Illustrations and Quotations for All Occasions*, (2009), 107–8.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 21:6.
5. ดู วีรธน์ 3:15–16.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:43.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:17.
8. ดู แอลมา 41:11.
9. อีสยาห์ 57:20–21.
10. 3 นีไฟ 9:22.
11. ดู 3 นีไฟ 11:37–38.
12. โยบ 17:9.
13. อัลเฟรด เทนเนสัน, “Sir Galahad,” ใน *Poems of the English Race*, 1842. ฉบับพิเศษ เรย์มันด์ แมคโดนอลด์ ออลเดิน (1921), 296.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8.
15. ดู โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ขอให้ชื่นชมยินดี,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2008, 32–35.
16. ดู 2 โครินธ์ 12:7.
17. ดู อีสยาห์ 5:20.
18. อีลามัน 7:5.
19. ดู ฟิลิปปี 4:7.
20. ดู โยบ 38:7.
21. ดู 1 นีไฟ 8:26.
22. จดหมายจากเจนนีเฟอร์ ริชาร์ดส์ถึงเซบีน มาร์วิน, 5 กรกฎาคม 2009.
23. ดู 1 นีไฟ 8:27, 33.
24. 1 ทิโมธี 1:6.
25. ดู 1 นีไฟ 8:26–28.
26. โรม 8:28.
27. ดู Bangambiki Habyarinmana, *Inspirational Quotes for All Occasions* (2013).
28. 2 นีไฟ 31:20.
29. 1 โครินธ์ 2:9.

โดย เอ็ดเดอร์วาลรี วี. คอร์ดอน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ภาษาของพระกิตติคุณ

การสอนที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างมากต่อการปกป้องรักษาพระกิตติคุณในครอบครัวของเรา และสิ่งนี้เรียกร้องความพยายามและความขยันหมั่นเพียร

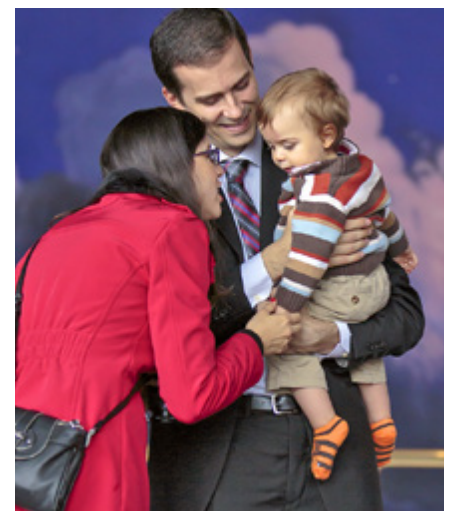
หลังจากได้รับการเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าและครอบครัวย้ายจากคออสตาริกาไปซอลท์เลคซิตีเพื่องานมอบหมายแรกที่นี่ในสหรัฐข้าพเจ้าได้รับพรที่มีโอกาสไปเยี่ยมผู้คนที่ยอดเยี่ยม จากวัฒนธรรมและเชื้อชาติที่แตกต่างกัน หลายคนเป็นเหมือนข้าพเจ้าที่เกิดในประเทศแถบละตินอเมริกา

ข้าพเจ้าสังเกตว่าผู้ที่มีเชื้อสายสเปนรุ่นแรกจำนวนมากที่นี่จะพูดภาษาสเปนเป็นภาษาหลักของพวกเขาและรู้ภาษาอังกฤษมากพอที่จะสื่อสารกับผู้อื่น รุ่นที่สอง ที่เกิดในสหรัฐหรือย้ายมาเมื่ออายุน้อยและเข้าโรงเรียนที่นี่ พูดภาษาอังกฤษได้ดีมากและอาจพูดภาษาสเปนได้ไม่ค่อยดีนัก และบ่อยครั้งเมื่อถึงรุ่นที่สาม ภาษาสเปน ซึ่งเป็นภาษาบรรพบุรุษของพวกเขา ก็สูญหายไป¹

ในด้านภาษาศาสตร์ เราเรียกสิ่งนี้ว่า “การสูญหายของภาษา” การสูญหายของภาษาอาจเกิดขึ้นเมื่อครอบครัวย้ายไปต่างแดนซึ่งภาษาแม่ของพวกเขาไม่ใช่ภาษาหลักของที่นั่น สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในหมู่ชาวสเปนแต่ในบรรดาประชากรทั่วโลกด้วยที่ภาษาแม่

ถูกแทนที่ด้วยความนิยมภาษาใหม่² แม้กระทั่งนี้ไฟ ผู้เป็นศาสตราจารย์ในพระคัมภีร์มอรมอนก็มีความกังวลใจในการสูญหายของภาษาแม่ของบรรพบุรุษเมื่อท่านเตรียมย้ายไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ นีไฟเขียนว่า “ดูเถิด, นี่เป็นปรัชญาอันในพระผู้เป็นเจ้าว่าเราจะได้รับบันทึกเหล่านี้, เพื่อ เราจะปกป้องรักษาภาษาแห่งบรรพบุรุษของเราไว้ให้ลูกหลานของเรา”³

นอกจากนี้ไฟยังกังวลถึงการสูญหายของภาษาในรูปแบบอื่นด้วยเช่น

กัน ในข้อพระคัมภีร์ถัดมา ท่านกล่าว
ต่อว่า “และเพื่อ เราจะปกป้องรักษาไว้ให้
พวกเขา คำซึ่งพูดจากปากของศาสดา
พยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งปวงด้วย, ซึ่งมอบ
ไว้ให้พวกเขาโดยพระวิญญูณและ
เดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า, นับแต่
โลกเริ่มต้น, แม้ถึงมาถึงเวลาปัจจุบัน
นี้”⁴

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นความคล้ายคลึง
กันระหว่างการปกป้องรักษาภาษาแม่กับ
การปกป้องรักษาพระกิตติคุณของพระ
เยซูคริสต์ในชีวิตเรา

วันนี้ในการเปรียบเทียบของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าไม่ต้องการเน้นเฉพาะภาษาใด
ภาษาหนึ่งบนแผ่นดินโลก แต่จะเน้นที่
ภาษานิรันดร์ซึ่งต้องปกป้องรักษาไว้ใน
ครอบครัวเราและไม่มีวันให้สูญหายไป
ข้าพเจ้าพูดถึงภาษา⁵ ของพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ โดย “ภาษาของ
พระกิตติคุณ” ข้าพเจ้าหมายถึงคำสอน
ทั้งหมดของศาสดาพยากรณ์ของเรา
การเชื่อฟังของเราต่อคำสอนเหล่านั้น
และการทำตามประเพณีอันชอบธรรม

ข้าพเจ้าจะพูดถึงวิธีสามวิธีที่สามารถ
ปกป้องรักษาภาษาไว้ได้

วิธีแรก: ขนหมั่นเพียรและทุ่มเทให้บ้าน
มากขึ้น

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา
พระเจ้าทรงเชื่อเชิญสมาชิกที่เป็น
ผู้นำหลายคนของศาสนจักร รวมถึง
นูเวล เค. วิทนีเย่ จัดครอบครัวให้อยู่ใน

ระเบียบ พระเจ้าตรัสว่า “ผู้รับใช้ของ
เรา นูเวล เค. วิทนีเย่ . . . ต้องถูกทดสอบ,
และจัดครอบครัวเขาให้อยู่ในระเบียบ,
และจงดูว่า พวกเขาขยันหมั่นเพียร
และทุ่มเทให้บ้านมากขึ้น, และจงสวด
อ้อนวอนเสมอ, มิฉะนั้นพวกเขาจะถูก
ย้ายออกจากที่ของพวกเขา”⁶

ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการสูญหาย
ของภาษาคือเมื่อบิดามารดาไม่ใช้เวลา
ในการสอนภาษาแม่ให้แก่ลูก เพียงแค่
พูด ภาษานั้นในบ้านเท่านั้นยังไม่เพียงพอ
หากบิดามารดาปรารถนาจะปกป้อง
รักษาภาษาของพวกเขาไว้ ก็จำเป็นต้อง
สอน ภาษานั้น การวิจัยค้นพบว่าบิดา
มารดาที่พยายามตั้งใจปกป้องรักษาภาษา
แม่ของพวกเขาไว้มีแนวโน้มจะประสบ
ความสำเร็จในการทำเช่นนั้น⁷ ดังนั้นสิ่ง
ใดเล่าคือความพยายามตั้งใจในการปก
ป้องรักษาภาษาของพระกิตติคุณ

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดเนอร์แห่งโคเว-
รัมอัครสาวกสิบสองเดือนว่า “การสอน
พระกิตติคุณและการเป็นแบบอย่าง
ที่ได้รับประสิทธิภาพในบ้าน” คือต้นเหตุ
อันสำคัญยิ่งที่อาจทำลายวัฏจักรของ
ครอบครัวหลายรุ่นในศาสนจักร⁸

ดังนั้นเราจึงสามารถสรุปได้ว่าการ
สอนที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญ
อย่างมากต่อการปกป้องรักษาพระ
กิตติคุณในครอบครัวของเรา และสิ่งนี้
เรียกร้องความพยายามและความขยัน
หมั่นเพียร

เราได้รับการเชื่อเชิญหลายครั้งให้
สร้างนิสัยในการศึกษาพระคัมภีร์ส่วน
ตัวและเป็นครอบครัวทุกวัน⁹ หลาย
ครอบครัวที่กำลังทำสิ่งนี้ได้รับพรใน
แต่ละวันด้วยความสามัคคีกลมเกลียว
ยิ่งขึ้นและความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น
มากขึ้นกับพระเจ้า

การศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันจะเกิด
ขึ้นได้เมื่อใด สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อบิดา
มารดาหยิบพระคัมภีร์ขึ้นมาและเชื่อ
เชิญครอบครัวด้วยความรักให้มาศึกษา
รวมกัน หากที่จะเห็นการศึกษานี้เกิด
ขึ้นในวิธีอื่น

บิดาและมารดาทั้งหลาย จงอย่า
พลาดโอกาสได้รับพรอันประเสริฐยิ่ง
เหล่านี้ อย่ารอจนสายเกินไป!

วิธีที่สอง: เป็นแบบอย่างเข้มแข็งในบ้าน
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ท่าน
หนึ่งเขียนว่าการปกป้องรักษาภาษาแม่
ไว้ “ท่านต้อง ทำให้ภาษามีชีวิต” สำหรับ
ลูกๆ ของท่าน¹⁰ เรา “ทำให้ภาษามี
ชีวิต” เมื่อสิ่งที่เราสอนและแบบอย่าง
ของเรากลมเกลียวกัน

เมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าทำงาน
ที่โรงงานของบิดาข้าพเจ้าในช่วงปิด
ภาคเรียน คำถามแรกที่บิดาข้าพเจ้าถาม
อยู่เสมอหลังจากข้าพเจ้าได้รับเงินค่า
จ้างคือ “ลูกจะเอาเงินของลูกไปทำอะไร”

ข้าพเจ้ารู้คำตอบและตอบท่านว่า
“จ่ายส่วนสิบและเก็บออมไว้สำหรับงาน
เผยแผ่ของผม”

หลังจากทำงานกับท่านมาประมาณ
แปดปี และตอบคำถามของท่านคำถาม
เดียวกันนี้อย่างสม่ำเสมอ บิดาข้าพเจ้า
เข้าใจว่าท่านสอนข้าพเจ้าถึงวิธีจ่ายส่วน
สิบแล้ว สิ่งที่ท่านไม่ได้ตระหนักคือ
ข้าพเจ้าเรียนรู้หลักธรรมสำคัญข้อนี้ใน
วันหยุดสุดสัปดาห์ครั้งเดียว ข้าพเจ้าขอ
เล่าให้ฟังว่าข้าพเจ้าเรียนรู้หลักธรรมนั้น
อย่างไร

หลังเหตุการณ์บางอย่างที่เกี่ยวข้อง
กับสงครามกลางเมืองในอเมริกากลาง
ธุรกิจของบิดาข้าพเจ้าล้มละลาย จาก
ที่ท่านเคยมีพนักงานทำงานเต็มเวลา
200 คน พนักงานลดลงเหลือช่างตัด
เย็บน้อยกว่าห้าคนซึ่งทำงานเมื่อมีงาน
ในโรงรถของบ้านเรา วันหนึ่งในช่วงเวลา
ยากลำบากนั้น ข้าพเจ้าได้ยืมบิดามารดา
ของข้าพเจ้าปรึกษากันว่าท่านควรจะ
จ่ายส่วนสิบหรือซื้ออาหารให้ลูกๆ

วันอาทิตย์วันหนึ่ง ข้าพเจ้าตามบิดา
ข้าพเจ้าไปดูสิ่งที่ท่านจะทำ หลังเลิกการ
ประชุมที่โบสถ์ ข้าพเจ้าเห็นท่านหยิบ
ของส่วนสิบขึ้นมาหนึ่งซองและใส่เงิน
ส่วนสิบของท่านลงในนั้น นั่นเป็นเพียง
ส่วนหนึ่งของบทเรียนเท่านั้น คำถามที่

ข้าพเจ้ายังคงต้องการคำตอบคือ แล้วเราจะกินอะไร

ในเช้าตรู่ของวันจันทร์ มีคนมาเคาะประตูบ้านของเรา เมื่อข้าพเจ้าเปิดประตู พวกเขาถามหาบิดาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเรียกท่าน และเมื่อท่านมาถึง ผู้ที่มาเยี่ยมบอกท่านเรื่องงานตัดเย็บเร่งด่วนที่พวกเขาต้องการด่วนที่สุดเท่าที่จะทำได้ พวกเขาขอร้องอีกว่างานดังกล่าวเป็นงานเร่งด่วนมากดังนั้นพวกเขาจะจ่ายเงินให้ล่วงหน้า วันนั้นเป็นวันที่ข้าพเจ้าเรียนรู้หลักธรรมเรื่องการจ่ายส่วนสิบและพรที่ตามมา

ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าตรัสเรื่องการเป็นแบบอย่าง พระองค์ตรัสว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า พระบุตรจะทำสิ่งใดตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ สิ่งนั้นพระบุตรจะทำเหมือนกัน”¹¹

การ พุด กับลูกเรื่องความสำคัญของการแต่งงานในพระวิหาร การอดอาหาร และการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ยังไม่เพียงพอ พวกเขาจำเป็นต้องเห็นเราเวลาในตารางของเราเพื่อไปพระวิหารให้บ่อยมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พวกเขาจำเป็นต้องเห็นเรายึดมั่นที่จะอดอาหารเป็นประจำ¹² และรักษาวันสะบาโตทั้งวันให้ศักดิ์สิทธิ์ หาก

เยาวชนของเราไม่สามารถอดอาหารสองมื้อ ไม่สามารถศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ และไม่สามารถปิดทีวีระหว่างการถ่ายทอดกีฬาที่สำคัญในวันอาทิตย์ พวกเขาจะมีวินัยในตนเองทางวิญญาณที่จะต้านทานสิ่งล่อลวงที่แรงกล้าของโลกอันทำทลายในปัจจุบัน รวมถึงการล่อลวงของสื่อลามกหรือไม่

วิธีที่สาม: ประเพณี

อีกวิธีหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือทำให้ภาษาสูญหายไปก็คือ เมื่อภาษาและประเพณีอื่นเข้ามาผสมผสานรวมกับภาษาแม่¹³

ในปีแรกๆ ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู พระเจ้าทรงเชื่อเชิญให้สมาชิกที่เป็นผู้นำหลายคนของศาสนจักรจัดครอบครัวไว้ให้อยู่ในระเบียบ พระองค์ทรงเริ่มคำเชิญโดยกล่าวถึงสองวิธีที่เราอาจสูญเสียแสงสว่างและความจริงไปจากบ้านของเรา “คนชั่วร้ายคนนั้นมาและนำแสงสว่างและความจริงไป, จากลูกหลานมนุษย์, โดย การไม่เชื่อฟัง, และเนื่องจากประเพณีบรรพบุรุษของพวกเขา”¹⁴

ในฐานะครอบครัว เราจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงประเพณีทุกอย่างที่จะกีดกันเราจากการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์หรือการศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนที่บ้านทุกวัน เราจำเป็นต้องปิดประตูดิจิทัลของบ้านเราไม่ให้สื่อลามกและอิทธิพลชั่วร้ายอื่นๆ ผ่านเข้ามาได้ เพื่อต่อสู้กับประเพณีของโลกในปัจจุบัน เราจำเป็นต้องใช้พระคัมภีร์และเสียงของศาสดาพยากรณ์ในปัจจุบันของเรา สอนลูกๆ เกี่ยวกับอัตลักษณ์อันสูงส่งจุดประสงค์ในชีวิตพวกเขา และพระพันธกิจอันสูงส่งของพระเยซูคริสต์

สรุป

ในพระคัมภีร์ เราพบตัวอย่างมากมายของ “การสูญหายของภาษา”¹⁵ ตัวอย่างเช่น

“บัดนี้เหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือมี

อนุชนรุ่นหลังมากมายที่ *ไม่เข้าใจคำ* ของกษัตริย์เป็นjamin, โดยที่เป็นเด็กเล็กๆ ในเวลาที่ท่านพูดกับผู้คนของท่าน; และพวกเขาไม่เชื่อประเพณีบรรพบุรุษของตน. . .

“และบัดนี้เพราะพวกเขาไม่เชื่อ พวกเขาจึงเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ได้; และใจพวกเขาแข็งกระด้าง”¹⁶

พระกิตติคุณได้กลายเป็นภาษาประหลาดสำหรับอนุชนรุ่นหลัง และขณะที่มีการถกเถียงในบางครั้งถึงประโยชน์ของการรักษาภาษาแม่ แต่ในบริบทของแผนแห่งความรอด *ไม่มี การถกเถียง* ถึงผลในวันตรึงของการสูญหายของภาษาของพระกิตติคุณในบ้านของเรา

ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราเป็นผู้คนที่ไม่มีดีพร้อมที่พยายามเรียนรู้ภาษาอันสมบูรณ์แบบ¹⁷ เจกเช่นมารดาที่มีความเมตตาตาสงสารต่อลูกน้อยของเธอ นั่นคือ พระบิดาบนสวรรค์ทรงอดทนต่อความไม่ดีพร้อมและความผิดพลาดของเรา นั่นคือ พระองค์ทรงเห็นคุณค่าและทรงเข้าใจการเอ่ยวาจาที่อ่อนกำลังของเรา ที่พึมพำจากความจริงใจ ประหนึ่งวาจาในเป็นบทกวีอันไพเราะ พระองค์ทรงชื่นชมยินดีกับเสียงของเราที่เปล่งถ้อยคำแรกของพระกิตติคุณ พระองค์ทรงสอนเราด้วยความรักที่บริสุทธิ์

ความสำเร็จใดก็ตามในชีวิตนี้ แม้ว่า จะสำคัญ ก็ไม่มี ความหมายหากเราสูญเสียภาษาของพระกิตติคุณไปจากครอบครัวของเรา¹⁸ นี่คือการจักษุพยานของข้าพเจ้าว่าพระบิดาบนสวรรค์จะประทานพรเราในความเพียรขณะที่เราพยายามน้อมรับภาษาของพระองค์ แม้จนเราเริ่มคล่องแคล่วในการสื่อสารระดับสูงขึ้นนั้น อันเป็นภาษาแม่ของเราเสมอมา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ในหมู่ผู้คนที่เชื่อสายสเปนรุ่นที่สาม “ระดับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเดียวคือ . . . ร้อย

- ละ 72” (Richard Alba, “Bilingualism Persists, but English Still Dominates,” Migration Policy Institute, Feb. 1, 2005, migrationpolicy.org/article/bilingualism-persists-english-still-dominates).
2. “การพูดเพียงภาษาอังกฤษเท่านั้นเป็นรูปแบบอันโดดเด่นที่สุดของรุ่นที่สาม” (Alba, “Bilingualism Persists, but English Still Dominates”).
 3. 1 นิไฟ 3:19; เน้นตัวเอน.
 4. 1 นิไฟ 3:20; เน้นตัวเอน.
 5. ภาษาสามารถกำหนดได้ว่าเป็น “ระบบการสื่อสารที่ใช้เฉพาะในประเทศใดประเทศหนึ่งหรือในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง” (Oxford Living Dictionaries, “language,” oxforddictionaries.com).
 6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:50; เน้นตัวเอน.
 7. “[การปกป้องรักษาภาษาถิ่น] มีความเป็นไปได้, แต่ต้องใช้ความทุ่มเทและการวางแผน” (Bowyn Crisfield, “Heritage Languages: Fighting a Losing Battle?” onraisingbilingualchildren.com/2013/03/25/heritage-languages-fighting-a-losing-battle). “ยกตัวอย่างเช่น ผู้พูดภาษาเยอรมันในมิดเวสต์ประสบความสำเร็จในการรักษาภาษาถิ่นไว้ได้ตลอดหลายชั่วอายุคน” (Alba, “Bilingualism Persists, but English Still Dominates”).
 8. เดวิด เอ. เบดনার, “Multigenerational Families,” การประชุมผู้นำการประชุมใหญ่สามัญ, เม.ย. 2015, broadcasts.lds.org.
 9. ตัวอย่างในปัจจุบันหนึ่งอย่างที่เป็นคำแนะนำจากฝ่ายประธานสูงสุด “เราขอแนะนำบิดามารดาและลูกๆ ให้ความสำคัญสูงสุดแก่การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การสังสรรค์ในครอบครัว การศึกษาและการสอนพระกิตติคุณ และกิจกรรมที่ทีมงานของครอบครัว” (First Presidency letter, ก.พ. 11, 1999).
 10. “ท่านจำเป็นต้อง *ทำให้ภาษาเรามีชีวิต* สำหรับลูกของท่านเพื่อพวกเขาจะสามารถเข้าใจและสื่อสารได้และรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของผู้คนซึ่งมีภาษานั้นเป็นตัวแทน” (Crisfield, “Heritage Languages: Fighting a Losing Battle?” เน้นตัวเอน).
 11. ยอห์น 5:19.
 12. “ตามหลักแล้วการถือปฏิบัติวันอดอาหารที่ถูกต้องคือการไม่กินอาหารและไม่ดื่มอะไรเลยเป็นเวลาสองมื้อติดต่อกันในช่วงเวลา 24 ชั่วโมง เข้าร่วมการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยาน และมอบเงินบริจาคอดอาหารด้วยน้ำใจเอื้อเฟื้อเพื่อช่วยดูแลคนขัดสน” (*คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* [2010], 21.1.17).
 13. ดู ออมไน 1:17.
 14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:39; เน้นตัวเอน.
 15. ในบริบทของคำปราศรัยนี้, “การสูญหายของภาษา” หมายถึงการที่พระกิตติคุณอาจสูญหายได้ (ดู ผู้วินิจฉัย 2:10; ออมไน 1:17; 3 นิไฟ 1:30).
 16. โมไซยาห์ 26:1, 3; เน้นตัวเอน.
 17. ดู มัทธีว 5:48; 3 นิไฟ 12:48.
 18. ดู มัทธีว 16:24–26.

โดย เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโคออร์ดิเนตสวากสิบสอง

การชนะโลก

การชนะโลกไม่ได้เกิดขึ้นช่วงเดียวในชีวิต แต่เกิดขึ้นหลายช่วงตลอดชีวิตซึ่งกำหนดจุดหมายนิรันดร์

หลายปีก่อน ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์เล่าประสบการณ์อันงดงามที่ท่านมีขณะล่องเรือไปชามัว หลังจากเข้านอน ท่าน “เห็นภาพสวยงามสุดพรรณนาในนิมิต ไกลออกไป” ท่านกล่าว “ท่านเห็นเมืองสีขาวสวยงาม ... ต้นไม้มีผลหวานน้ำหลายต้น ... และดอกไม้บานสะพรั่งทั่วทุกแห่ง ... มีคนกลุ่มใหญ่เข้ามาใกล้เมือง แต่ละคนสวมเสื้อคลุมยาวพลั่วไหวสีขาว ... ความสนใจของข้าพเจ้า ... มุ่งไปที่ผู้นำของพวกเขาทันที และถึงแม้จะเห็นลักษณะเพียงเสี้ยวเดียวของบุคคลคนนั้น ... แต่จำได้ทันทีว่าเป็น

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า! ... สี่พระพักตร์ของพระองค์ผุดผ่องเจิดจ้า ... ความสงบบรรอบพระองค์ ... ล้ำเลิศ!”

ประธานแมคเคย์กล่าวต่อไปว่า “เมืองนั้น ... คือ ... เมืองนิรันดร์ และคนที่ติดตามพระองค์อาศัยอยู่ที่นั่นในความสงบและความสุขนิรันดร์”

ประธานแมคเคย์สงสัยว่า “พวกเขา [เป็น] ใคร [คนเหล่านี้เป็นใคร]”

ท่านอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นต่อมาว่า “ประหนึ่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอ่านความคิดข้าพเจ้าออก พระองค์ทรงตอบโดยชี้ [คำใน] ลักษณะครึ่งวงกลมที่ ...

ปรากฏเหนือ [ผู้คน]... เขียนเป็นอักษรสีทองว่า . . . :

“คนเหล่านี้เป็นคนที่ชนะโลกแล้ว—
“คนที่เกิดใหม่อย่างแท้จริง!”¹

ข้าพเจ้าจำคำเหล่านี้ได้นานหลายสิบปี “คนเหล่านี้เป็นคนที่ชนะโลกแล้ว” พระที่พระเจ้าทรงสัญญากับคนที่ชนะโลกแล้วน่าทึ่งมาก พวกเขาจะ “สวมเสื้อสีขาว . . . และ [มีชื่อใน] หนังสือแห่งชีวิต” พระเจ้า “จะรับรอง [ชื่อของพวกเขา] เฉพาะพระพักตร์พระบิดาและต่อหน้าบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์”² แต่ละคนมี “ส่วนในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก”³ ได้รับชีวิตนิรันดร์⁴ และ “ไม่ออกไปอีก”⁵ จากที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

การชนะโลกและรับพรเหล่านี้ขึ้นอยู่กับวิสัยที่ทำได้หรือไม่ ทำได้แน่นอน

ความรักที่มีต่อพระเจ้าช่วยให้รอด

คนที่ชนะโลกแล้วมีความรักท่วมทับันต่อพระเจ้าและพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

การประสูติ พระชนม์ชีพที่ดีพร้อม การชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ที่เกทเสมเน่และกลโกธารับรองว่าเราแต่ละคนจะฟื้นคืนชีวิต และด้วยการกลับใจที่จริงใจของเรา พระองค์เท่านั้นทรงสามารถชำระเราให้สะอาดจากบาป โดยทรงยอมให้เรากลับไปที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ “เรารักก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน”⁶

พระเยซูตรัสว่า “จงมีใจกล้าเถิด เพราะเราชนะโลกแล้ว”⁷

ต่อมาพระองค์ตรัสอีกว่า “เราประสงค์ให้เจ้าชนะโลก”⁸

การชนะโลกไม่ได้เกิดขึ้นช่วงเดียวในชีวิต แต่เกิดขึ้นหลายช่วงตลอดชีวิตซึ่งกำหนดจุดหมายนิรันดร์

การชนะโลกเริ่มต้นได้เมื่อเด็กฝึกสวดอ้อนวอนและร้องเพลง “ฉันพากเพียรเป็นเหมือนพระเยซู” ด้วยความคารวะ และชนะต่อเนื้อเมื่อบุคคลนั้นศึกษาพระชนม์ชีพของพระเจ้า

ผู้ช่วยให้รอดในพันธสัญญาใหม่และไตร่ตรองอำนาจแห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในพระคัมภีร์มอรมอน

การสวดอ้อนวอน กลับใจ ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และรับพระคุณของพระองค์ทำให้เราเข้าใจดีขึ้นว่าเหตุใดเราจึงอยู่ที่นี้และเราจะเป็นใคร

แอลมาอธิบายดังนี้ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเกิดขึ้นในใจคนเหล่านั้นด้วย, และพวกเขาจึงนอบน้อมถ่อมตนและมอบความไว้วางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขององค์จริงและทรงพระชนม์อยู่ . . . [โดยยังคง] ชื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่”¹⁰

คนที่ชนะโลกรู้ว่าพวกเขาจะต้องทูลซื่อสัตย์ต่อพระบิดาบนสวรรค์ การเปลี่ยนแปลงและการกลับใจจากบาปอย่างจริงใจจะไม่หน่วงเหนี่ยวไว้อีกต่อไปแต่ปลดปล่อย ดัง “บาป . . . สีแดงเข้ม . . . จะขาวอย่างหิมะ”¹¹

การระมัดชอบต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ผู้เป็นของโลกมีปัญหากับการระมัดชอบที่มีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ—เหมือนเด็กจัดงานเลี้ยงในบ้านขณะที่บิดามารดาออกไปนอกเมือง พลังส่งเสียงอีกทีก็

ครีกโครมโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมาในอีก 24 ชั่วโมงเมื่อบิดามารดากลับมาบ้าน

โลกสนใจการปล่อยใจไปกับความเป็นมนุษย์ปุถุชนมากกว่าการข่มใจ แต่เป็นการต่อสู้ส่วนตัวของแต่ละคนต้องสู้กันตัวต่อตัวกับศัตรูภายในตัวเรา

การชนะโลกหมายความว่าเห็นคุณค่าพระบัญญัติข้อสำคัญที่สุด “พวกท่านจงรักองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่าน และด้วยสุดกำลังของท่าน”¹²

ซี. เอส. ลูอิสนักเขียนชาวคริสต์อธิบายดังนี้ “พระคริสต์ตรัสว่า ‘จงให้เราทั้งหมด เราไม่ต้องการเวลาส่วนใหญ่ของเจ้า เงินส่วนใหญ่ของเจ้า และงานส่วนใหญ่ของเจ้า เราต้องการเจ้า’”¹³

การชนะโลกคือการรักษาสัญญาของเรากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ—พันธสัญญาบัพติศมา พันธสัญญาพระวิหารและคำปฏิญาณว่าเราจะซื่อสัตย์ต่อชีวิตนิรันดร์ของเรา การชนะโลกนำเราไปที่โต๊ะศีลระลึกอย่างนอบน้อมทุกสัปดาห์ ทูลขออภัยพระองค์และสัญญาว่าจะ “ระลึกถึงพระองค์และรักษาพระบัญญัติของ

พระองค์” เพื่อเราจะ “มีพระวิญญูญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา”¹⁴

ความรักที่เรามีต่อวันสะบาโตไม่สิ้นสุดเมื่อประตูโบสถ์ปิดตามหลังเรา แต่เปิดประตูรับวันสวดงามของการพักผ่อนจากงานประจำ ศึกษา สวด อ้อนวอน และการยื่นมือช่วยเหลือครอบครัวตลอดจนคนอื่นๆ ผู้ต้องการความเอาใจใส่จากเรา แทนที่จะสวดลมหายใจด้วยความโล่งอกเมื่อโบสถ์เล็ก และรีบหาที่วีย่างกระวนกระวายเพื่อให้ทันดูฟุตบอล ขอให้เรายังคงจดจ่ออยู่ที่พระผู้ช่วยให้รอดและวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

โลกถูกเสียงเข้ายวนใจหลายเสียงฆูดกระซอกไม่หยุด¹⁵

การชนะโลกคือการวางใจในเสียงหนึ่งที่เตือน ปลอดภัย สอนสั่ง และทำให้เกิดสันติสุข ไม่ใช่ “อย่างที่โลกให้”¹⁶

ความไม่เห็นแก่ตัว

การชนะโลกหมายถึงการหันหน้าออก โดยจดจำพระบัญญัติข้อสองที่ว่า “คนที่เป็ใหญ่ในพวกท่านยอมต้องปรนนิบัติท่าน”¹⁸ ความสุขของคุณรองสำคัญกว่าความพอใจของเรา การช่วยให้ลูกของเรารักพระผู้เป็นเจ้าของและ

รักษาพระบัญญัติของพระองค์เป็นเรื่องสำคัญอันดับแรก เราเต็มใจแบ่งพรทางโลกผ่านส่วนสิบ เงินบริจาคคอดอาหาร และการให้คนขัดสน เมื่อเสอากาศทางวิญญูญาณของเราเข้าไปยังสวรรค์ พระเจ้าจะทรงนำทางเราไปยังผู้คนที่เราช่วยได้

โลกสร้างจักรวาลรอบตัวมันเอง พลาจป่าวประกาศอย่างภาคภูมิใจว่า “ดูฉันเทียบกับเพื่อนบ้านสิ! ดูสิ่งที่เป็นของฉันสิ! ดูสิว่าฉันสำคัญแค่ไหน!”

โลกหงุดหงิดง่าย ไม่สนใจใยดี และเรียกร้อง ชอบเสียงไซโยไนท์ร้องของฝูงชน ขณะที่การชนะโลกทำให้เกิดความอ่อนน้อม ความเห็นใจ ความอดทน และความกรุณาต่อคนที่ต่างจากท่าน

ความปลอดภัยอยู่ที่ศาศตพยากรณ์

การชนะโลกมักจะหมายความว่าเรา จะมีความเชื่อบางอย่างที่โลกเย้ยหยัน พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า

“ถ้าโลกนี้เกลียดชังพวกท่าน ก็จงรู้ว่าโลกเกลียดชังเราก่อน

“ถ้าพวกท่านเป็นของโลก โลกก็ยอมจะรักคนที่เป็นของโลกเอง”¹⁹

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวเมื่อเขานี้ว่า “สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์เต็มใจที่จะโดดเด่น กล้าพูด และแตกต่างจากผู้คนของโลก”²⁰

สานุศิษย์ของพระคริสต์จะไม่ตื่นตระหนกถ้าโพสต์เรื่องความเชื่อของเธอไม่ได้ 10,000 โไลค์หรือมีอีโมจิเป็นมิตรเพียงไม่กี่รูป

การชนะโลกคือการกังวลน้อยลงกับความสัมพันธ์ทางออนไลน์และใส่ใจมากขึ้นกับความสัมพันธ์แห่งสวรรค์กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

พระเจ้าประทานความปลอดภัยเมื่อเราเอาใจใส่คำแนะนำจากศาศตพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวว่า “โลก . . . อาจมีความท้าทาย . . . [เมื่อเราไปพระวิหาร] . . . เราจะสามารถทนต่อการทดลองทุกอย่างและเอาชนะการล่อลวงแต่ละอย่างได้ . . . เราจะมีกำลังเสริมเพิ่มขึ้น”²¹

ด้วยการล่อลวง สิ่งล่อใจ และการบิดเบือนที่มากขึ้น โลกพยายามล่อลวงคนเชื่อสัตย์ให้คิดว่าประสบการณ์ทางวิญญูญาณที่มีค่าในอดีตนั้นเป็นการหลอกลวงที่โง่เขลา

การชนะโลกคือการนี้มาถึง แม้เวลาที่เรารู้สึกท้อแท้ เวลาที่เรารู้สึกถึงความรักและความสว่างของพระผู้ช่วยให้รอด เอ็ดเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์อธิบายประสบการณ์ครั้งหนึ่งดังนี้ “ข้าพเจ้าได้รับพร และข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าได้รับพร”²² แม้เราจะรู้สึกว่าการที่เรามีพรไปชั่วคราว แต่เราไม่ลืมพระองค์

การชนะโลกไม่ได้หมายความว่าเราดำเนินชีวิตตัดขาดจากโลกภายนอก ปกป้องตนเองจากความอยุติธรรมและความยุ่งยากในความเป็นมรรตัย แต่เป็นการเปิดมุมมองของศรัทธาให้กว้างขึ้นโดยตั้งเราเข้าไปหาพระผู้ช่วยให้รอดและสัญญาของพระองค์

แม้เราไม่ดีพร้อมในชีวิตรนี้ แต่การชนะโลกทำให้ความหวังของเราโชติช่วงอยู่เสมอว่าสักวันเรา “จะยืนอยู่ต่อพระพักตร์ [พระผู้ไ้]; [และ] เห็นพระพักตร์พระองค์ด้วยความสุขใจ”²³ ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ตรัสว่า

“ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลาย”²⁴

แบบอย่างของเอลเดอร์บรูซ ดี. พอร์เทอร์

วันที่ 28 ธันวาคมปีที่แล้ว เพื่อนรักของข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่เรารัก เอลเดอร์บรูซ ดี. พอร์เทอร์เสร็จสิ้นความเป็นมรตัย เขาอายุ 64 ปี

ข้าพเจ้าพบบรูซครั้งแรกเมื่อเราเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็เป็นคนเก่งที่สุดและฉลาดที่สุดคนหนึ่ง หลังจากเขาได้รับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดด้านความสัมพันธ์กับรัสเซีย ความคิดและงานเขียนของบรูซทำให้เขามีชื่อเสียงซึ่งน่าจะทำให้เขาออกนอกทาง แต่ความมุ่งมั่นและการสรรเสริญของโลกไม่เคยบดบังทัศนคติของเขา²⁵ เขาจงรักภักดีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ ต่อชุมชนคู่ชีวิตนักรัตน์ของเขา ต่อลูกหลานของเขา

บรูซเกิดมาพร้อมภาวะไตบกพร่อง เขาได้รับการผ่าตัด แต่ไตเสื่อมลงเรื่อยๆ

เอลเดอร์และซิสเตอร์พอร์เทอร์กับครอบครัวของท่าน

ครอบครัวพอร์เทอร์ขณะรับใช้ด้วยกันในรัสเซีย

ไม่นานหลังจากบรูซได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในปี 1995 เราได้ใช้ด้วยกันกับครอบครัวของเราในแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี ซึ่งงานของเขาเน้นไปที่รัสเซียและยุโรปตะวันออก

ชีวิตของเอลเดอร์พอร์เทอร์เปลี่ยนแปลงทันทีในปี 1997 เมื่อไตทำงานล้มเหลวและสุขภาพเริ่มทรุดลง ครอบครัวพอร์เทอร์กลับไปโซลท์เลคซิตี

ช่วงเวลา 22 ปีของการรับใช้ในโครัมซาวกเจ็ดสิบ บรูซเข้าออกโรงพยาบาลหลายครั้ง รวมถึงรับการผ่าตัด 10 ครั้ง คณะแพทย์บอกชุมชนสองครั้งว่าบรูซอยู่ไม่พ้นคืนนั้น แต่เขาฟัน

บรูซรับการฟอกเลือดนานกว่า 12 ปีขณะรับใช้เป็นที่ชั้นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่เขาฟอกเลือดสี่สัปดาห์ละห้าคืน คืนละสี่ชั่วโมงเพื่อเขาจะรับใช้การเรียกตอนกลางวันและรับงานมอบหมายการประชุมใหญ่ในวันสุดท้ายได้ เมื่อสุขภาพของเขาไม่ดีขึ้นหลังจากให้พรฐานะปุโรหิตหลายครั้ง บรูซฉงน แต่เขารู้ว่าเขาว่างใจใคร²⁶

ในปี 2010 บรูซได้ไต่จากเดวิดบุตรชาย คราวนี้ร่างกายของเขาไม่ปฏิเสธการปลูกถ่าย นี่เป็นปาฏิหาริย์ ทำให้สุขภาพดีขึ้น จนเขาและชุมชนกลับไปรัสเซียที่พวกเขารักได้อีกครั้งเพื่อรับใช้ในฝ่ายประธานภาค

วันที่ 26 ธันวาคมปีที่แล้ว หลังจากต่อสู้กับการติดเชื้อต่อเนืองที่โรงพยาบาลในโซลท์เลคซิตี เขาขอให้คณะแพทย์ออกจากห้อง บรูซบอกชุมชน “ว่าเขารู้ผ่านพระวิญญูญาณว่าไม่มีวิธีใดที่แพทย์จะช่วยชีวิตเขาได้อีกแล้ว เขารู้ว่า . . . พระบิดาบนสวรรค์จะทรงพาเขากลับบ้าน เขาเปี่ยมด้วยสันติสุข”²⁷

วันที่ 28 ธันวาคม บรูซกลับบ้านของครอบครัวไม่กี่ชั่วโมงต่อมาเขากลับบ้านบนสวรรค์อย่างสงบโดยมีคนรักอยู่รายรอบ

หลายปีก่อน บรูซ พอร์เทอร์เขียนถึงลูกๆ ว่า

“ประจักษ์พยานที่พ่อแม่ต่อการดำรงอยู่จริงและความรักของพระเยซูคริสต์ เป็นเข็มทิศของชีวิตพ่อ . . . พยานที่บริสุทธิ์แรงกล้าของพระวิญญูญาณยืนยันว่าพระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและเป็นมิตรแท้ของพ่อ ทุกครั้งที่ต้องการ”²⁸

“ความท้าทายของเรา . . . คือมารู้จัก [พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด] เอาชนะการทดลองและการล่อลวงของโลกนี้ผ่านศรัทธาในพระองค์”²⁹

“ขอให้เราเชื่อสัตย์และแน่วแน่โดยวางใจในพระองค์”³⁰

บรูซ ดักลาส พอร์เทอร์ชนะโลก ขอให้เราแต่ละคนพยายามมากขึ้นอีกนิดเพื่อชนะโลก ไม่แก้ตัวให้ความ

ผิดร้ายแรงแต่อดทนกับข้อผิดพลาด เล็กๆ น้อยๆ เร่งความเร็วของเรา และมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อท่าน วางใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยสมบูรณ์ ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะมีสันติสุข มากขึ้นในชีวิตและเชื่อมั่นมากขึ้นในเรื่องจุดหมายนิรันดร์ของท่าน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: เดวิด ไอ. แมคเคย์ (2003), 1–2.
2. วิวรณ์ 3:5.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:64.
4. ดู หัวข้อของวิวรณ์ 2.
5. วิวรณ์ 3:12.
6. 1 ยอห์น 4:19.
7. ยอห์น 16:33.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:2.
9. “ฉันพากเพียรเป็นเหมือนพระเยซู;” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 40.
10. แอลมา 5:13.
11. อีสยาห์ 1:18.
12. มาระโก 12:30.
13. ซี. เอส. ลูอิส, *Mere Christianity* (1960), 153.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
15. ดู เจมส์ อี. เฟาสท์, “The Voice of the Spirit” (Brigham Young University fireside, Sept. 5, 1993), speeches.byu.edu.
16. ยอห์น 14:27.
17. ดู มาระโก 12:31.
18. มัทธิว 23:11.
19. ยอห์น 15:18–19.
20. ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน “ดั่งพลังของพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตเรา,” *เสียดินแดน*, พฤษภาคม 2017, 40.
21. โทมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศการส่องโลก,” *เสียดินแดน*, พ.ค. 2011, 117.
22. การสนทนาส่วนตัวกับเอลเดอร์นีล เอ. แมกซ์เวลล์โดยอ้างอิงถึงเรื่องที่แบ่งปันในคำพูดของท่านที่การประชุมใหญ่เดือนเมษายน ปี 2004, “เจ้าไว้ว่าพระเจ้าทรงเมตตาเพียงใด” (ดู *เสียดินแดน*, พ.ค. 2004, 55–58).
23. อีนัส 1:27.
24. มัทธิว 25:34.
25. ตัวอย่างความสามารถทางปัญญาของเอลเดอร์พอร์เตอร์คือหนังสือ 400 หน้าชื่อ *War and the Rise of the State* เขียนไว้เมื่อ 23 ปีก่อน ซึ่งยังคงเป็นที่แพร่หลายในหมู่นักคิดทางการเมือง
26. จดหมายส่วนตัวจากซูซาน พอร์เตอร์, ลงวันที่ 6 มี.ค. 2017.
27. จดหมายส่วนตัวจากซูซาน พอร์เตอร์, ลงวันที่ 6 มี.ค. 2017.
28. บรูซ ดี. พอร์เตอร์, *The King of Kings* (2000), 14, 15.
29. บรูซ ดี. พอร์เตอร์, *The King of Kings*, 7.
30. บรูซ ดี. พอร์เตอร์, *The King of Kings*, 18.

โดย เอลเดอร์เอ็ม. ริสเชลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคออร์ดิเนตสวาทกสิบสอง

หวานกินและได้รับ

การหวานกินสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและการได้รับพรนิรันดร์ที่มาจากการทำงานและรักษาพันธสัญญาเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดสองอย่างที่เราตั้งใจ

ฟัน้องทั้งหลาย บัดนี้งานมอบหมายของข้าพเจ้าคือพูดกับท่านและงานมอบหมายของท่านคือฟัง เป้าหมายของข้าพเจ้าคือพูดให้จบก่อนท่านจะฟังจบ ข้าพเจ้าจะทำให้ดีที่สุดตลอดหลายปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าสังเกตว่าคนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในโลกคือผู้มีวิสัยทัศน์ในชีวิต พร้อมทั้งเป้าหมายที่ช่วยให้พวกเขามุ่งไปยังวิสัยทัศน์และแผนซึ่งมียุทธวิธีบรรลุเป้าหมายนั้น การรู้จุดหมายและวิธีไปถึงจุดหมายของท่านสามารถนำความหมาย จุดประสงค์ และความสำเร็จมาสู่ชีวิต

บางคนพบว่าการแยกแยะความแตกต่างระหว่างเป้าหมายกับแผนเป็นเรื่องยากจนกระทั่งพวกเขารู้ว่าเป้าหมายคือจุดหมายหรือ จุดสิ้นสุด ขณะที่แผนคือเส้นทางซึ่งนำท่านไปที่นั่น ตัวอย่างเช่น เราอาจมีเป้าหมายที่จะขับรถไปยังสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย และตั้งที่สตรีบางคนทราบดี พวกเขาจะคิดว่าเรารู้ทาง—เรามักจะบอก “ผมรู้—เลี้ยวข้างหน้าก็ถึงแล้ว” ภรรยาผมกำลังยืนอยู่แน่นอน เป้าหมายนั้นชัดเจน แต่ไม่มีแผนที่ดีซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายนั้น

การตั้งเป้าหมายคือ “การเริ่มต้นโดยมีจุดสิ้นสุดอยู่ในใจ” และการวางแผน

คือการคิดหาหนทางที่นำไปสู่จุดสิ้นสุดนั้น กุญแจสู่ความสุขอยู่ในความเข้าใจว่าจุดหมายใดสำคัญอย่างแท้จริง—จากนั้นใช้เวลา ความพยายาม และความสนใจของเราในสิ่งซึ่งสร้างหนทางที่แน่นอนเพื่อจะไปถึงจุดหมายนั้น

พระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ประทานแบบอย่างการตั้งเป้าหมายและการวางแผนที่ดีที่สุดแก่เรา เป้าหมายของพระองค์คือ “การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”¹ วิธีที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นคือแผนแห่งความรอด

แผนของพระบิดาบนสวรรค์ได้แก่การประทานชีวิตอมตะให้เราเติบโตทำสุดกำลัง และเรียนรู้ ซึ่งโดยสิ่งนั้นเราจะเหมือนพระองค์ได้มากขึ้น การสวมวิญญาณนิรันดร์ไว้ในร่างกายของเรา การดำเนินชีวิตตามคำสอนและพระบัญญัติของพระบุตรของพระองค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ และการสร้างครอบครัวนิรันดร์ ทั้งหมดนี้โดยผ่านการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายของพระเจ้าเป็นเจ้า อันได้แก่ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์สำหรับบุตรธิดาของพระองค์กับพระองค์ในอาณาจักรสี่เหลี่ยม

การตั้งเป้าหมายที่ฉลาดได้แก่การเข้าใจว่าเป้าหมายระยะสั้นจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวที่เข้าใจได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าเชื่อว่ากุญแจสำคัญสู่ความสุขอย่างหนึ่งคือการเรียนรู้วิธีตั้งเป้าหมายและสร้างแผนของตนเองขึ้นมาภายในกรอบของแผนนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์ ถ้าเรามุ่งเน้นที่เส้นทางนิรันดร์นี้ เราจะมีคุณสมบัติควรแก่การกลับคืนสู่ที่ประทับของพระองค์แน่นอน

เป็นเรื่องดีที่จะมีเป้าหมายและแผนสำหรับงานอาชีพ การศึกษา หรือแม้แต่การเล่นกอล์ฟของเรา เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่จะมีเป้าหมายสำหรับชีวิตแต่งงาน ครอบครัว สภาและการเรียกในศาสนาจักร เรื่องนี้เป็นความจริงโดย

เฉพาะกับผู้สอนศาสนา แต่เป้าหมายยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดของเราควรสอดคล้องกับแผนนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูตรัสว่า “เจ้าจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์เสียก่อน, และสิ่งทั้งหมดนี้จะมีเพิ่มเติมมาให้เจ้า”²

ผู้เชี่ยวชาญการตั้งเป้าหมายบอกเราว่ายิ่งเป้าหมายนั้นเรียบง่ายและตรงไปตรงมามากเท่าไร ก็จะมีประสิทธิภาพมากเท่านั้น เมื่อเราสามารถลดเป้าหมายลงจนเหลือเพียงภาพชัดเพียงภาพเดียวหรือคำสัญลักษณ์ที่มีพลังหนึ่งหรือสองคำ เป้าหมายนั้นจึงจะเป็นส่วนหนึ่งของเราและนำทางเราเกือบทุกสิ่งที่เราคิดและทำ ข้าพเจ้าเชื่อว่ามียูสองคำในบริบทนี้ ที่เป็นสัญลักษณ์ของเป้าหมายที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานแก่เราและเป้าหมายสำคัญที่สุดสำหรับตัวเราเอง คือคำว่า *หวนคืน* และ *ได้รับ*

การ *หวนคืน* สู่ที่ประทับของพระองค์และการ *ได้รับ* พรนิรันดร์ที่มาจากการทำและรักษาพันธสัญญาเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดสองอย่างที่เรารู้ได้

เรา *หวนคืน* และ *ได้รับ* โดยการมี “ศรัทธาอันไม่สั่นคลอนใน [พระเจ้าพระเยซูคริสต์], โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระองค์ . . . มุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์, โดยมีความเจตจำอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง . . . ตีมนำพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”³

ลูซิเฟอร์ไม่ยอมรับแผนของพระบิดาที่ช่วยให้เรา *หวนคืน* สู่ที่ประทับของพระองค์และ *ได้รับ* พรของพระองค์ อันที่จริง ลูซิเฟอร์กับภรรยาพยายามดัดแปลงแผนทั้งหมดของพระบิดา โดยต้องการปรับระดับภาพเกียรติและเดชานุภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าไว้กับตนเอง ผลก็คือเขาถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าพร้อมด้วยบริวารของเขาและ “กลายเป็นซาตาน, แท้จริงแล้ว, แม้มาร, บิดาของความเท็จทั้งปวง, ที่จะหลอกลวงและทำให้มนุษย์มีตบอด, และชักนำพวกเขาไปเป็นทาสตามความประสงค์ของเขา, แม้มากเท่าที่จะไม่สดับฟังเสียงของ [พระเจ้า]”⁴

เพราะการเลือกของชาตานิโลก ก่อนเกิด เขาจึงไม่สามารถ *หวนคืน* หรือ *ได้รับ* สิ่งเดียวที่เขาทำได้คือต่อต้านแผนของพระบิดาโดยใช้สิ่งเฝ้า ยวนและการล่อลวงทุกอย่างที่เป็นไปได้ เพื่อดึงเราลงมาและทำให้เราเศร้าหมอง เหมือนเขา^๖ แผนในการบรรลุเป้าหมายชั่วร้ายของชาตานิใช้ได้กับทุกคน ทุก รุ่น ทุกวัฒนธรรม และทุกสังคม เขาใช้ เสียงอึกทึก—เสียงที่ต้องการกลบพระ สุธเสียงสงบแผ่วเบาของพระวิญญาณ ศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถแสดงให้เราเห็น “สิ่งทั้งปวง” ที่เราควรทำเพื่อจะ *หวนคืน* และ *ได้รับ*^๖

เสียงเหล่านี้เป็นของคนที่ไม่สนใจ ความจริงแห่งพระกิตติคุณและใช้อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อสังคม ออนไลน์ วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ นำเสนอการผิดศีลธรรม ความรุนแรง ภาษาหยาบคาย สิ่งสกปรก และความ ทุจริตในวิธีที่เฝ้ายวนใจซึ่งทำให้เราเขว ไปจากเป้าหมายและแผนซึ่งเรามีไว้เพื่อ นิรันดร

เสียงเหล่านี้อาจรวมถึงบุคคลที่ปรารถนาดีแต่มีติดบอดโดยปรัชญาทาง โลกของชายหญิงตลอดจนผู้ที่หมายมั่น จะทำลายความเชื่อและเบี่ยงเบนจุดมุ่ง

หมายนิรันดรของผู้ที่พยายามจะ *หวนคืน* สู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและ *ได้รับ* “ทุกสิ่งที่พระบิดา [ของเรา] มี”^๗

ข้าพเจ้าพบว่าหากจะแน่วแน่ต่อ *การหวนคืน* และ *การได้รับ* พรที่สัญญาไว้ ข้าพเจ้าต้องแบ่งเวลาตามตนเองอย่าง สม่าเสมอว่า “นั่นทำได้แค่นี้แล้ว”

ลักษณะเหมือนกับเรารับการ สัมภาษณ์ส่วนตัวกับตัวเราเอง และหาก ฟังดูไม่ปกติ ลองคิดตามนี้ ใครในโลกนี้ ที่รู้จักท่านดีกว่าตัวท่านเอง ท่านรู้ความ คิด รู้การกระทำส่วนตัว ความปรารถนา และความใฝ่ฝัน เป้าหมาย และแผน ของตัวท่านเอง และท่านรู้ดีกว่าใครอื่น ว่าท่านก้าวหน้าไปเพียงใดบนถนนสู่ *การหวนคืน* และ *การได้รับ*

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการทบทวน ส่วนตัวนี้ ข้าพเจ้าชอบอ่านและ ไตร่ตรองถ้อยคำสะท้อนแนวคิดซึ่งพบ ในแอลมาบทที่ห้า แอลมาถามว่า “ท่าน เกิดทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้าแล้ว หรือ? ท่านได้รับรูปลักษณะของพระองค์ ไว้ในสีหน้าท่านแล้วหรือ? ท่านประสพ กับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจท่าน แล้วหรือ?”^๘ คำถามของแอลมาเป็น เครื่องเตือนใจว่าเป้าหมายและแผน ของเราควรประกอบด้วยอะไรบ้างจึงจะ

หวนคืน และ *ได้รับ*

จงระลึกถึงพระดำรัสเชิงอุบายของพระ ผู้ช่วยให้รอดว่า “บรรดาผู้เห็นเดหนึ่ง และแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเรา จะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาอกของเราแบกไว้ แล้วเรียน จากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและ ใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะ ได้หยุดพัก”^๙

เมื่อเราเพิ่มศรัทธาในเดซานุภาพ ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ที่จะทำให้จิต วิญญาณของเราหยุดพักโดยประทาน อภัยบาปไถ่ความสัมพันธที่บกพร่อง เยียวยาบอดแผลทางวิญญาณที่ระงับ การเติบโต เสริมกำลังและทำให้เรา สามารถพัฒนาคุณลักษณะของพระ คริสต์ เราจะซาบซึ้งใจอย่างสุดซึ่งต่อ ความยิ่งใหญ่แห่งการชดใช้ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์^{๑๐}

ในตลอดหลายสัปดาห์ที่จะมาถึง จง หาเวลาทบทวนเป้าหมายและแผนของ ชีวิตท่านและให้แน่ใจว่าสิ่งเหล่านั้น สอดคล้องกับแผนอันสำคัญยิ่งของพระ บิดาบนสวรรค์เพื่อความสุขของเรา หาก ท่านต้องกลับใจและเปลี่ยนแปลง จง ลงมือทำเดี๋ยวนี้ จงใช้เวลาคิดร่วมกับการ สวดอ้อนวอนถึงการปรับเปลี่ยนที่ ท่านต้องการเพื่อช่วยให้ท่านมี “ดวงตา ที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า อย่างเดียว”^{๑๑}

เราต้องรักษาหลักคำสอนและ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไว้ที่ ศูนย์กลางของเป้าหมายและแผนของ เรา หากปราศจากพระองค์ไม่มีเป้าหมายนิรันดรใดเป็นไปได้ และแผน เพื่อบรรลุเป้าหมายนิรันดรของเราจะ ล้มเหลวแน่นอน

ความช่วยเหลืออีกอย่างหนึ่งคือ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์ พยานของอัครสาวก”^{๑๒} ซึ่งนำเสนอต่อ ศาสนจักรเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2000 จงวางไว้ในที่ซึ่งท่านมองเห็นได้ และใช้เวลาทบทวนถ้อยแถลงแต่ละข้อ ที่พบในประจักษ์พยานซึ่งมาจากการ

ดลใจถึงพระคริสต์โดยมีพยานพิเศษ
ของพระองค์ลงนามไว้

ข้าพเจ้าขอกระตุ้นให้ท่านศึกษา
“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ไป
พร้อมกันด้วย เรามักจะพูดถึงถ้อยแถลง
เรื่องครอบครัว แต่พึงจำไว้ว่าให้อ่านใน
บริบทของอำนาจแห่งการช่วยให้รอด
ของพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ หาก
ปราศจากพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์
ความคาดหวังที่เราต้องการมากที่สุดจะ
ไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล ดังที่ถ้อยแถลงเรื่อง
ครอบครัวกล่าวไว้ว่า “แผนแห่งความสุข
จากพระเจ้าเป็นเจ้าทำให้ความสัมพันธ์
ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย
ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มี
อยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิด
ความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะ
กลับไปยังที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้า
และเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียว
ชั่ววันรันดร์”¹³

สิ่งนี้เกิดขึ้นได้เพียงเพราะพระคริสต์
ผู้ทรงพระชนม์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ผู้ทรงชดใช้และพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก

ในการนี้ ท่านอาจค้นหาคำพระคัมภีร์
เพื่อขยายความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ
ความจริงจำเพาะที่พบใน “พระคริสต์
ผู้ทรงพระชนม์”

การอ่าน “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์”
ร่วมกับการสวดอ้อนวอนก็เหมือนการ
อ่านประจักษ์พยานของมัทธีว มาร์เชโก
ลูกา ยอห์น และศาสดาพยากรณ์ของ
พระคัมภีร์มอรมอน ซึ่งจะเพิ่มศรัทธาใน
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและช่วยให้ท่านยังคง
จดจ่ออยู่ที่พระองค์เมื่อท่านทำตามแผน
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายวันรันดร์ของท่าน

แม้เราจะมีความผิดพลาด ข้อ
บกพร่อง การหลงทาง และบาป แต่การ
ชดใช้ของพระเยซูคริสต์ช่วยให้เรากลับ
ใจ เตรียมพร้อมที่จะ *หวนคืน* และ
ได้รับ พรอันหาที่เปรียบมิได้ซึ่งพระเจ้า
เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้—คือการได้อยู่กับ
พระบิดาและพระบุตรชั่ววันรันดร์ใน
ระดับสูงสุดของอาณาจักรเฮลเซียม¹⁴

ดังที่ทุกท่านทราบ ไม่มีใครหนึ่งพัน

ความตาย ด้วยเหตุนี้ เป้าหมายและ
แผนระยะยาวของเราควรเป็นว่าเมื่อเรา
หวนคืน สู่อ้อมพระบิดาบนสวรรค์ เราจะ
ได้รับ ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงวางแผนให้
เราแต่ละคน¹⁵

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าไม่มีเป้าหมาย
ใดในความเป็นมรตัยจะยิ่งใหญ่กว่า
การได้อยู่กับพระบิดาพระมารดาบน
สวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเจ้า
พระเยซูคริสต์ชั่ววันรันดร์ แต่ทั้งหมดนี้
เป็นมากกว่าเป้าหมาย *ของเรา* เท่านั้น
นี่คือเป้าหมาย *ของพระองค์* เช่นกัน ทั้ง
สองพระองค์ทรงมีความรักที่สมบูรณ์
สำหรับเรา ทรงปลงเกินกว่าเราจะเข้าใจ
ได้ พระองค์ทรงอยู่ในแนวที่สอดคล้อง
ต้องกันกับเราโดยสมบูรณ์ชั่ววันรันดร์เรา
คืองานและรัศมีภาพของพระองค์ยิ่งกว่า
สิ่งใดอื่น พระองค์ทรงต้องการให้เรากลับบ้าน—เพื่อ *หวนคืน* และ *ได้รับ* ความ
สุขในวันรันดร์ในที่ประทับของพระองค์

พี่น้องที่รัก ในอีกหนึ่งสัปดาห์ เราจะ
ฉลองวันอาทิตย์ไปปาล์ม—การระลึก
ถึงวันที่พระคริสต์เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม
อย่างผู้มีชัยชนะ ในอีกสองสัปดาห์ เรา
จะฉลองวันอาทิตย์อีสเตอร์—การระลึก
ถึงชัยชนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเหนือ
ความตาย

เมื่อใจเรามุ่งไปที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ระหว่างวันอาทิตย์ที่พิเศษสองวัน
นี้ ขอให้เราระลึกถึงพระองค์และต่อ
คำมั่นสัญญาตลอดชีวิตที่จะรักษาพระ
บัญญัติของพระองค์ ขอให้เรามองดู
ชีวิตเราอย่างลึกซึ้ง ตั้งเป้าหมายส่วน
ตัวและทำให้แผนของเราสอดคล้อง
ต้องกันกับแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าในวิธี
ซึ่งสุดท้ายแล้วจะนำเราไปสู่สิทธิพิเศษ
อันล้ำค่าที่จะ *หวนคืน* และ *ได้รับ*—นี่
คือคำสวดอ้อนวอนอันนอบน้อมของ
ข้าพเจ้าในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:39.
2. 3 นีไฟ 13:33.
3. 2 นีไฟ 31:19–20.
4. โมเสส 4:4.
5. ดู 2 นีไฟ 2:18.
6. ดู 2 นีไฟ 32:5.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.
8. แอลมา 5:14.
9. มัทธีว 11:28–29.
10. ดู “Becoming Like God,” Gospel Topics, topics.lds.org.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:5.
12. ดู “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียโฮนา*, เม.ย. 2000, 2–3.
13. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 62: 70.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนตัน

ความกรุณา จิตกุศล และความรัก

ขอให้เราพิจารณาชีวิตและตั้งใจทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยมีใจกรุณาเปี่ยมด้วยความรัก และมีจิตกุศล

พี่น้องที่รัก นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งพร้อมใจมาชุมนุมกันทั่วโลก คำคั้นนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงหัวข้อซึ่งเคยพูดไว้แล้วก่อนหน้านี้

ศาสดาพยากรณ์โมอรมอนอธิบายพระอุปนิสัยสำคัญประการหนึ่งของพระ

ผู้ช่วยให้รอด ซึ่งศาสนุศิษย์ควรถือเป็นแบบอย่าง ท่านกล่าวดังนี้

“และหากผู้ใดมีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม, และสารถภาพโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระเยซูคือพระคริสต์, เขาจำต้องมีจิตกุศล; เพราะหากเขาไม่มีจิตกุศลเขาก็ไม่เป็นอะไรเลย; ดังนั้นเขาต้องมีจิตกุศล.

“และจิตกุศลอดทนนาน, และมีน้ำใจ, และไม่ริษยา, และไม่ผยอง, ไม่แสวงหาเพื่อตน, ไม่พูนเคื่องง่าย . . .

“ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, หากท่านไม่มีจิตกุศล, ท่านก็ไม่ใช่เป็นอะไรเลย, เพราะจิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น. ดังนั้น, จงแนบสนิโทษอยู่กับจิตกุศล, ซึ่งเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้น—

“แต่จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์, และสิ่งนี้ยั่งยืนตลอดกาล; และผู้ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย, ย่อมจะดีกับเขา”¹

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ให้เกียรติฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหากเราไม่มีใจกรุณาต่อผู้อื่น

เอลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน เพื่อนรักและเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีใจกรุณาอย่างแท้จริง ท่านกล่าวว่า

“ความกรุณาคือแก่นแท้ของชีวิตชีเลสเซี่ยล คือวิธีที่บุคคลซึ่งเป็นเหมือนพระคริสต์ปฏิบัติต่อผู้อื่น ความกรุณาควรซึมซาบอยู่ในคำพูดและการกระทำทั้งหมดของเรา ทั้งในที่ทำงาน ในโรงเรียน ที่โบสถ์ และในบ้านของเรา

“พระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ทรงเป็นแบบอย่างอันล้ำเลิศของความเมตตากรุณา”²

พระคัมภีร์สอนเราว่าการใช้ฐานะ

ปุโรหิตอย่างชอบธรรมขึ้นอยู่กับ การดำเนินชีวิตตามหลักธรรมของความกรุณา จิตกุศล และความรัก ในหลักคำสอนและพันธสัญญา เราอ่านว่า

“ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถ หรือจะอ้างไว้ได้โดยอาศัยฐานะ ปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน, . . . โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง;

“โดยความกรุณา, และความรู้บริสุทธิ์, ซึ่งจะขยายจิตวิญญาณออกไปอย่างกว้างขวางโดยปราศจากความหน้าซื่อใจคด, และปราศจากมารยา”³

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราพิจารณาชีวิตและตั้งใจทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยมีใจกรุณา เปี่ยมด้วยความรัก และมีจิตกุศล และเมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะอยู่ในตำแหน่งที่ดีขึ้นในการขอพลังอำนาจจากสวรรค์เพื่อตัวเราเอง เพื่อครอบครัว และเพื่อนผู้ร่วมเดินทางกลับไปยังบ้านบนสวรรค์ของเรา ซึ่งบางครั้งเส้นทางนั้นอาจมีความยากลำบากอยู่บ้าง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้า เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมโรไน 7:44-47.
2. โจเซฟ บี. เวร์ธลิน, “คุณธรรมของความเมตตา,” *เสี้ยวไฮนัว*, พ.ศ. 2005, 33.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41-42.

โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ได้รับเรียกมาทำงาน

งานมอบหมายให้รับใช้ในสถานที่เจาะจงนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น แต่รองมาจากการเรียกมาทำงาน

ประธานมอนสัณครับ เราตื่นตื่นที่ได้ยินเสียงท่านและได้รับคำสอนจากท่าน เราชรักท่าน เราสนับสนุนท่าน และเราสวดอ้อนวอนให้ท่านเสมอ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอลงความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่เราไตร่ตรองหลักธรรมเกี่ยวกับงานสำคัญยิ่งของการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ทุกประชาชาติ ตรีภูต ภาษาและผู้คน¹

ได้รับเรียกให้รับใช้และได้รับมอบหมายให้ทำงาน

ทุกปีชายหนุ่มหญิงสาวหลายหมื่นคนพร้อมทั้งคู่สามีภรรยาอาวุโสหลายคู่คาดหวังอย่างกระตือรือร้นที่จะได้รับจดหมายฉบับพิเศษจากซอลท์เลคซิตี เนื้อหาของจดหมายมีผลในวันถัดต่อผู้ที่ทำหน้าที่ เช่นเดียวกับสมาชิกครอบครัวและผู้คนอื่นๆ อีกจำนวนมาก เมื่อได้รับซอง ผู้รับจะเปิดอย่างประณีตบรรจงหรือไม่ก็รีบฉีกซองด้วยความตื่นเต้น การอ่านจดหมายพิเศษฉบับนี้เป็นประสบการณ์ที่ไม่มีวันลืม

จดหมายลงนามโดยประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สองประโยคแรกอ่านดังนี้ “ท่านได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านได้รับมอบหมายให้ทำงานในคณะเผยแผ่”

โปรดสังเกตว่าประโยคแรกเป็นการเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า ประโยคที่สองระบุงานมอบหมายให้ทำงานในสถานที่และคณะ

เผยแผ่ที่เจาะจง ความแตกต่างที่สำคัญซึ่งระบุไว้ในสองประโยคนี้คือสิ่งจำเป็นที่เราทุกคนต้องเข้าใจ

ในวัฒนธรรมของศาสนจักร เรามักจะพูดว่าได้รับเรียกให้รับใช้ในประเทศหนึ่งเช่นอาร์เจนตินา โปแลนด์ เกาหลีหรือสหรัฐ แต่ผู้สอนศาสนาไม่ได้รับเรียกไปยังสถานที่ในทางกลับกันบุคคลนั้นได้รับเรียกให้รับใช้ ดังที่พระเจ้าทรงประกาศผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทในปี 1829 ว่า “หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมาทำงาน”²

การเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่และงานมอบหมายแต่ละครั้งหรือการเปลี่ยนงานมอบหมายในเวลาต่อมาเป็นผลสืบเนื่องจากการเปิดเผยผ่านผู้รับใช้ของพระเจ้า การเรียกให้มาทำงานมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าผ่านประธานของศาสนจักร การมอบหมายไปสู่คณะเผยแผ่แห่งหนึ่งจาก 400 กว่าแห่งทั่วโลกที่ยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าผ่านทางโควรัมอัครสาวก

สิบสองซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนโดยได้รับมอบอำนาจจากศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ของพระเจ้า ของประธานทางวิญญานแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผยอิทธิพลต่อการเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่และงานมอบหมาย

หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 80 เป็นบันทึกของการเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่จากโจเซฟ สมิทถึงสติเฟนเบอร์เนตต์ในปี 1832 การศึกษาการเรียกบราเดอร์เบอร์เนตต์ครั้งนี้สามารถช่วยให้เรา (1) เข้าใจมากขึ้นถึงความแตกต่างระหว่างการ “ได้รับเรียกมาทำงาน” ในฐานะผู้สอนศาสนากับการ “ได้รับมอบหมายให้ทำงาน” ในสถานที่เฉพาะ (2) ซึ่งชมอย่างเต็มที่ถึงความรับผิดชอบส่วนตัวและที่ได้รับจากเบื้องบนให้ประกาศพระกิตติคุณ

ข้อ 1 ของภาคนี้เป็นการเรียกให้รับใช้ “ตามจริงแล้ว, พระเจ้าตรัสตั้งน้กับเจ้าผู้รับใช้ของเรา สติเฟน เบอร์เนตต์: เจ้าจงไป, เจ้าจงไปในโลกและสั่งสอนพระกิตติคุณแก่ชาวโลกทั้งปวงที่ได้ยินเสียงเจ้า”³

เป็นที่น่าสนใจว่าใน ข้อ 2 แจ้งบราเดอร์เบอร์เนตต์ถึงผู้สอนศาสนาที่ได้รับมอบหมายของเขา “และตราบเท่าที่เจ้าปรารถนาเพื่อนร่วมงาน, เราจะให้ผู้รับใช้ของเรา ฮีเดน สมิท แก่เจ้า”⁴

ข้อ 3 ระบุว่าผู้สอนศาสนาสองคนนี้จะทำงานที่ใด “ดังนั้น, เจ้าจงไปสั่งสอนกิตติคุณของเรา, ไม่ว่าไปเหนือหรือไปใต้, ไปตะวันออกหรือไปตะวันตก, ก็หาสำคัญไม่, เพราะเจ้าไม่อาจผิดพลาดได้”⁵

ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าวลี “ก็หาสำคัญไม่” ที่พระเจ้าทรงใช้ในพระคัมภีร์ข้อนี้เพื่อแนะนำว่าพระองค์ไม่สนพระทัยว่าผู้รับใช้ของพระองค์ทำงานที่ใด อันที่จริงพระองค์สนพระทัยอย่างยิ่ง แต่เพราะงานสั่งสอนพระกิตติคุณเป็นงานของพระเจ้า พระองค์ทรงดลใจ นำทาง และกำกับดูแลผู้รับใช้ที่ได้รับมอบอำนาจจากพระองค์ เมื่อผู้สอนศาสนาพยายาม

ทำตนให้มีค่าควรอยู่เสมอและเป็นเครื่องมือที่มีสมรรถภาพในพระหัตถ์ของพระองค์และทำหน้าที่อย่างสุดความสามารถ เมื่อนั้นพวกเขา “ไม่อาจผิดพลาดได้”—ไม่ว่าจะรับใช้ที่ใดด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์ บางทีบทเรียนหนึ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนเราในการเปิดเผยนี้คือ งานมอบหมายให้รับใช้ในสถานที่เจาะจงนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น แต่รองมาจากการเรียกมาทำงาน

ข้อต่อไปเน้นถึงคุณสมบัติสำคัญของผู้สอนศาสนาทุกคน “ฉะนั้น, จงประกาศเรื่องซึ่งเจ้า ได้ยิน, และ เชื่ออย่างแท้จริง, และ รู้ว่าเป็นความจริง”⁶

ข้อสุดท้ายเตือนบราเดอร์เบอร์เนตต์และเราทุกคนว่าโดยแท้แล้วการเรียกให้รับใช้มาจากใคร “ดูเถิด, นี่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงเรียกเจ้า, พระผู้ไถ่ของเจ้า, แม้พระเยซูคริสต์. เอเมน”⁷

ชนะความเข้าใจผิด

บางท่านอาจถามตนเองว่าเหตุใดข้าพเจ้าจึงเลือกสถานที่ในภาคฐานะปุโรหิตของการประชุมใหญ่ถึงความแตกต่างที่ดูเหมือนจะชัดเจนระหว่างการได้รับเรียกมาทำงานกับการได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าขอตอบคำถามนี้อย่างตรงไปตรงมาว่าประสบการณ์สอนข้าพเจ้าว่าสมาชิกหลายคนของศาสนจักรไม่เข้าใจหลักธรรมข้อนี้ดี

เหตุผลสำคัญข้อเดียวในการพูดถึงเรื่องนี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้าค่าอยู่ๆ เรียนรู้ถึงความวิตกกังวล แม้กระทั่งความรู้สึกผิดของผู้สอนศาสนาหลายคนซึ่งมีเหตุผลให้ต้องเปลี่ยนงานมอบหมายไปยังสนามทำงานที่แตกต่างจากเดิมในช่วงเวลาที่พวกเขากำลังรับใช้ การเปลี่ยนงานมอบหมายเช่นนี้บางครั้งจำเป็นเนื่องจากเหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ เช่นอุบัติเหตุทางร่างกายและการบาดเจ็บ การได้รับวิชาหรือมีปัญหในการ

ได้รับวีซ่า การเมืองไม่มีเสถียรภาพ การสร้างและการจัดกำลังคนในคณะเผยแผ่ใหม่ หรือเพราะความต้องการที่ค่อยๆ เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในโลกของการทำงานเผยแผ่พระกิตติคุณ⁸

เมื่อผู้สอนศาสนาเปลี่ยนแปลงงานมอบหมายไปยังสนามทำงานที่ต่างไป กระบวนการคัดเลือกจึงเป็นเช่นเดียวกับงานมอบหมายแรก สมาชิกโคเวรัมภ์ อัครสาวกสิบสองแสดงหากการดลใจและการนำทางในการเปลี่ยนแปลงงานมอบหมายทั้งหมดนั้น

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพบกับชายที่ชื่อสัตย์คนหนึ่งผู้แบ่งปันความรู้สึกที่ฝังใจเขาอยู่ลึกๆ ในการประชุม ข้าพเจ้าเพิ่งอธิบายความแตกต่างระหว่างการได้รับเรียกมายังงานกับการได้รับมอบหมายให้ทำงาน บราเดอร์ที่เสนอดีท่านนี้ นำดาคลอพลางจับมือข้าพเจ้าแล้วกล่าวว่า “สิ่งที่ท่านช่วยให้ผมเรียนรู้ในวันนี้ยกภาระที่ผมแบกมานาน 30 กว่าปี สมัยเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่ม ในตอนแรกผมได้รับมอบหมายไปสนามทำงานในอเมริกาใต้ แต่ผมขอวีซ่าไม่ได้ดังนั้น งานมอบหมายของผมเปลี่ยนไปที่สหรัฐ ตลอดเวลาที่ผ่านมามีผมสงสัยว่าทำไมผมไม่สามารถรับใช้ในสถานที่ซึ่งผมได้รับเรียกให้ไป ตอนนั้นผมรู้ว่าผมได้รับเรียกมายังงานไม่ใช่สถานที่ ผมบอกไม่ถูกว่าความเข้าใจนี้ช่วยผมได้มากเพียงไร”

ข้าพเจ้าปวดใจแทนชายที่เสนอดีคนนี้ ขณะข้าพเจ้าสอนหลักธรรมพื้นฐานเหล่านี้ไปทั่วโลก มีคนนับไม่ถ้วนมาพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับข้าพเจ้าถึงความรู้สึกเดียวกันกับชายที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดถึง วันหนึ่งที่ข้าพเจ้าพูดหัวข้อนี้เพราะจะต้องไม่มีสมาชิกแม้แต่คนเดียวของศาสนจักรนี้ควรแบกภาระที่ไม่จำเป็นของความเข้าใจผิด ความไม่มั่นใจ ความขมขื่น หรือความผิดเกี่ยวกับงานมอบหมายให้ทำงาน

“ดังนั้น, เจ้าจงไปสั่งสอนกิตติคุณของเรา, ไม่ว่าไปเหนือหรือไปได้, ไป

ตะวันออกหรือไปตะวันตก, ก็หาสำคัญไม่, เพราะเจ้าไม่อาจผิดพลาดได้”⁹ เมื่อท่านไตร่ตรองถ้อยคำในพระคัมภีร์นี้และเปิดใจ ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนว่าท่านจะอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้นำความเข้าใจ การเยี่ยวยา และการฟื้นฟูที่ท่านต้องการเข้าไปสู่กันมั่งแห่งจิตวิญญาณท่าน

เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องสนทนาหัวข้อนี้เพราะประสบการณ์ส่วนตัวในการมอบหมายผู้สอนศาสนา มาตลอดหลายปี สำหรับอัครสาวกสิบสองไม่มีสิ่งใดยืนยันความเป็นจริงของการเปิดเผยยุคสุดท้ายอย่างต่อเนื่อง และทรงพลังกว่าการแสวงหากการเล็งเห็นพระประสงค์ของพระเจ้าขณะที่เราพยายามทำความเข้าใจกับข้อบ่งชี้ในการมอบหมายผู้สอนศาสนาไปยังสนามทำงานของพวกเขา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงทราบและเอาพระทัยใส่เราทุกคน “ทีละคน” และทีละชื่อ

การเตรียมรับการเรียกมายังงาน

ตอนนี้ข้าพเจ้าอยากจะสนทนาพอสังเขปถึงมุมมองพื้นฐานของการเตรียมรับการเรียกมายังงานซึ่งมักจะถูกมองข้าม

คำสามคำที่สัมพันธ์กันอธิบายแบบแผนของการเตรียมและความก้าวหน้าของบุตรธิดาพระเจ้าผู้เป็น

เจ้าได้แก่ *ฐานะบุโรหิต* *พระวิหาร* *งานเผยแผ่* บางครั้งในฐานะที่เป็นบิดามารดา มิตรสหาย และสมาชิกศาสนจักร เรามุ่งเน้นการเตรียมให้เยาวชนชายเป็นผู้สอนศาสนามากเกินไปจนเราหลงลืมขั้นตอนสำคัญบางอย่างที่ควรรู้เกี่ยวกับหนทางแห่งพันธสัญญา ซึ่งต้องทำให้สำเร็จก่อนการเริ่มรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา แน่แน่นอนว่าการทำงานเป็นผู้สอนศาสนาเป็นขั้นตอนสำคัญแต่ไม่ใช่ขั้นตอนเดียวในกระบวนการสร้างพื้นฐานอันแข็งแกร่งของการเติบโตทางวิญญาณและการรับใช้ตลอดชีวิต พระฐานะบุโรหิตและพระวิหารซึ่งเกิดขึ้นก่อนมาถึงสนามทำงานที่มอบหมาย ยังจำเป็นในการเสริมสร้างและปกป้องเราทางวิญญาณไปตลอดชีวิตเช่นกัน

เยาวชนชายทั้งหลาย ขณะที่ท่านทำหน้าที่ฐานะบุโรหิตแห่งอาโรนหรือฐานะบุโรหิตระดับต่ำกว่าให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ท่านกำลังเตรียมตัวรับและขยายคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะบุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคหรือฐานะบุโรหิตระดับสูงกว่า¹⁰ ความมีค่าควรส่วนตัวเป็นคุณสมบัติสำคัญที่สุดเพียงข้อเดียวสำหรับการได้รับฐานะบุโรหิตระดับสูงกว่า การรับใช้ด้วยฐานะบุโรหิตตลอดชีวิตรอท่านอยู่เบื้องหน้า จงเตรียมตั้งแต่นี้โดยรับใช้อย่างมี

ความหมายเป็นประจำ เรียนรู้ที่จะรัก และดำรงความมีค่าควร จึงมีค่าควร จึงมีค่าควรต่อไป

หลังจากได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและการเรียกให้รับใช้ ชายหนุ่มสามารถได้รับอำนาจคุ้มครอง¹¹ ผ่านพันธสัญญาและศาสนพิธีของพระวิหาร ศักดิ์สิทธิ์ การไปพระวิหารและการมีจุดมุ่งหมายในพระวิหารทำให้เกิดการรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพในฐานะผู้สอน ศาสนาเต็มเวลา ความมีค่าควรส่วนตัว เป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดเพียงข้อเดียว สำหรับการได้รับพรพระวิหารสำหรับ ชายหนุ่มและสมาชิกศาสนจักรทุกคน เมื่อท่านดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณท่านสามารถเข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้าและมีส่วนร่วมในศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ตลอดชีวิตด้วยรุ่นของท่าน ความรักและความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับศาสนพิธีพระวิหารจะเสริมสร้างและเป็นพรแก่ท่านไปตลอดชีวิต ขอให้เรียนรู้ที่จะรักความมีค่าควรและมีค่าควรต่อไป จึงมีค่าควร จึงมีค่าควรต่อไป

เยาวชนชายหญิงหลายคนถือใบรับรองพระวิหารจำกัดการใช้ที่เป็นปัจจุบัน อยู่แล้ว ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ท่านต้องค้นหารายชื่อของครอบครัวท่านเอง ประกอบพิธีบัพติศมา และการยืนยันแทนสมาชิกครอบครัวท่านในพระวิหาร การมีใบรับรองพระวิหารแสดงให้เห็นความมีค่าควรของท่านและการรับใช้ผู้อื่นในพระวิหารเป็นส่วนสำคัญของการเตรียมรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

เยาวชนชายทั้งหลาย เวลานี้พวกท่านแต่ละคนเป็นผู้สอนศาสนา ทุกคนที่อยู่รอบข้างท่านทุกวันนี้เป็นเพื่อนและเพื่อนบ้าน “ผู้ที่ถูกกันไว้จากความจริงเพราะพวกเขาไม่รู้ไม่ว่าจะพบได้จากที่ใด”¹² เมื่อท่านได้รับการนำทางจากพระวิญาณท่านสามารถแบ่งปันข้อคิด คำเชื่อเชียว ข้อความหรือทิวทัศน์ที่ จะแนะนำความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูให้เพื่อนของท่าน ท่าน

ไม่จำเป็นต้องรอและไม่ควรรอการเรียกอย่างเป็นทางการที่จะทุ่มเทในงานเผยแผ่ศาสนา

ขณะที่พรฐานะปุโรหิต พรพระวิหาร และพรจากงานเผยแผ่มา “รวมทุกสิ่ง . . . อยู่ในพระคริสต์”¹³ และมีผลส่งเสริมกันในจิตใจ ความคิดและจิตวิญาณของผู้สอนศาสนาหนุ่ม เขาจะมีค่าสมกับงาน¹⁴ ความสามารถของเขาเพิ่มขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากพระเจ้าพระเยซูคริสต์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ศักยภาพทางวิญาณที่เชื่อมโยงกันอันเกิดจากการให้เกียรติฐานะปุโรหิตและพันธสัญญาพระวิหาร การได้รับ “พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้า”¹⁵ ผ่านศาสนพิธีฐานะปุโรหิต¹⁶ การรับใช้อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย และการประกาศพระกิตติคุณอันเป็นนิจแก่บุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะช่วยให้เยาวชนชาย “มั่นคงและแน่วแน่ในความเชื่อ”¹⁷ และ “หยิ่งรักและก่อร่างสร้างขึ้นใน [พระคริสต์]”¹⁸

ในบ้านและที่โบสถ์ เราควรเน้นอย่างสมดุลถึงองค์ประกอบทั้งสามในแบบแผนของพระเจ้าเกี่ยวกับการเตรียมตัวและความก้าวหน้าของบุตรผู้

ซื่อสัตย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของฐานะปุโรหิต พระวิหาร งานเผยแผ่ ทั้งสามสิ่งนี้เรียกร้องให้เรารักความมีและยังคงมีค่าควร จึงมีค่าควร มีค่าควรต่อไป

คำสัญญาและประจักษ์พยาน

พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้าสัญญาว่าของประทานทางวิญาณแห่งการเปิดเผยจะมีอิทธิพลต่อการเรียกท่านมาทำงานแห่งการประกาศพระกิตติคุณและงานมอบหมายผู้สอนที่เจาะจงหรือสอนงานของท่าน ขณะที่ท่านเตรียมตัวอย่างพากเพียรในเวลาผ่านการใช้ฐานะปุโรหิตและการรับใช้ในพระวิหารโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยทั้งหมดนี้ จะเสริมสร้างพยานของท่านถึงความจริงในการดำรงอยู่ของพระเจ้า ใจท่านจะเปี่ยมไปด้วยความรักที่มีต่อพระองค์และงานของพระองค์ เมื่อท่านเรียนรู้ที่จะรักความมีค่าควร ท่านจะกลายเป็นเครื่องมืออันทรงพลังในพระหัตถ์ของพระเจ้าในการเป็นพรและรับใช้ผู้คนจำนวนมาก

ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความปิติยินดีว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงพระชนม์ การมีส่วนร่วมในการรับใช้เป็นพรประเสริฐที่สุดของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:37.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:3.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 80:1.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 80:2.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 80:3.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 80:4; เน้นตัวเอน.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 80:5.
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:49.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 80:3.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33–44.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:22.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 123:12.
13. เอเฟซัส 1:10.
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:5.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–21.
17. ฮีบรามัน 15:8.
18. โคลโลสี 2:7.

เจ้าหน้าที่ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรบัสต์ แอนดสัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ออร์ฟ
ที่ปรึกษาคณะสอง

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง

รัสเซลดี เอ็ม. เนลสัน

ดัลลิน เอช. โอ๊คส์

เอ็ม. รัสเซลดี โฮลต์

โรเบิร์ต ดี. แอนดสัน

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

ดีเทอร์ เอฟ. เมตนาร์

เควิน วิน เออ. ออแกน

ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน

นีล แอด. แอนเดอร์สัน

โรเบิร์ต ดี. แอนดสัน

แจ็กกี้ อี. สตีเวนสัน

เคลดี จี. เรนสันด์

ฝ่ายประธานโค้วรัมสาวกเจ็ดสิบ

เนล. วิกซี แอนดสัน

ดอนัลด์ แอน. ฮอลเตอร์

โรเบิร์ต ดี. แอนดสัน

ดีเทอร์ เอฟ. ฮาวเวิร์ด

โรเบิร์ต ดี. แอนดสัน

ดีเทอร์ เอฟ. ลอน

โดย อธิการเจราลด์ คอเฮซ
อธิการควบคุม

เตรียมทาง

ถึงแม้พวกเขาจะมีพันธกิจและสิทธิอำนาจที่แตกต่างกัน แต่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน และฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเป็นหุ้นส่วนที่แยกกันไม่ได้ในงานแห่งความรอด

เมื่ออายุ 30 ปี ข้าพเจ้าเริ่มทำงานกับบริษัทค้าปลีกที่ฝรั่งเศส วันหนึ่ง ประธานบริษัทซึ่งเป็นคนดีคนหนึ่ง ที่นับถือต่างศาสนาเรียกข้าพเจ้าไปพบในห้องทำงาน ข้าพเจ้าตกใจกับคำถามของเขาที่ว่า “ผมได้ยินมาว่าคุณเป็นนักบวชในศาสนาของคุณ เป็นเรื่องจริงไหม”

ผมตอบว่า “ใช่ครับ ผมมีฐานะปุโรหิต”

คำตอบของผมทำให้เขาประหลาดใจ จึงถามต่อว่า “แล้วคุณเคยศึกษาในโรงเรียนคริสต์ศาสนศาสตร์ไหม”

“เคยครับ” ผมตอบ “สมัยผมอายุ 14 ถึง 18 ผมศึกษาบทเรียนเซมินารีเกือบทุกวันครับ” เขาเกือบจะตกจากเก้าอี้

หลายสัปดาห์ต่อมาเขาทำให้ข้าพเจ้าประหลาดใจ เขาเรียกข้าพเจ้าไปที่ห้องทำงาน เสนอให้ข้าพเจ้าเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทในเครือ ข้าพเจ้าประหลาดใจมากและบอกเขาถึงสิ่งที่ข้าพเจ้ากังวลใจ ข้าพเจ้าอายุยังน้อยและขาดประสบการณ์ที่จะทำหน้าที่รับผิดชอบสูงเช่นนั้น เขายิ้มอ่อนโยนและบอกว่า “นั่นอาจจะจริง แต่ก็ไม่ใช่สำคัญ ผมรู้หลัก

ธรรมของคุณ และรู้ว่าคุณเรียนรู้มาแล้วจากโบสถ์ ผมต้องการคุณ”

เขาพูดถูกว่าข้าพเจ้าเรียนรู้มาแล้วจากที่โบสถ์ หลายปีต่อมาเป็นช่วงเวลาที่ทำหาย ข้าพเจ้าไม่รู้เลยว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่หากไม่มีประสบการณ์ที่เคยได้รับการรับใช้ในศาสนจักรเมื่อยังเป็นเยาวชน

ข้าพเจ้าได้รับพรจากการเติบโตในสาขาเล็กๆ เพราะมีสมาชิกไม่กี่คน เยาวชนจึงได้รับเรียกให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในทุกด้าน ข้าพเจ้ามีงานมากและชอบที่จะรู้สึกที่ตนเองมีประโยชน์ วันอาทิตย์ข้าพเจ้าทำหน้าที่อยู่ที่โบสถ์คริสต์ รับใช้ในโคเวรัมฐานะปุโรหิต และทำการเรียกอื่นมากมาย ระหว่างสัปดาห์ข้าพเจ้ามักจะติดตามบิดาและผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่เป็นผู้ใหญ่ท่านอื่นไปสอนประจำบ้าน ปลอดภัยกับผู้ช่วยและคนทุกขั้ว ยกเว้นเหลือคนขาดสน ไม่มีใครคิดว่าข้าพเจ้าเด็กเกินไปที่จะรับใช้ หรือแม้แต่เป็นผู้นำ สำหรับข้าพเจ้าทุกอย่างดูเป็นเรื่องปกติธรรมดา

การรับใช้ที่ข้าพเจ้าทำในช่วงวัยรุ่น ช่วยเสริมสร้างประจักษ์พยานและยึดเหนี่ยวชีวิตข้าพเจ้าให้อยู่กับพระกิตติคุณ ผู้คนที่แวดล้อมข้าพเจ้าเป็นคนดี มีใจกรุณา ผู้มุ่งมั่นใช้ฐานะปุโรหิตของพวกเขาเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือนพวกเขา การรับใช้กับพวกเขา ซึ่งมากกว่าที่ข้าพเจ้าตระหนักในเวลา นั้น ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้การเป็นผู้นำในศาสนจักรและในโลก

ภาพพระเยซูได้หรือไม่ พระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดจะเป็นอย่างไรหากไม่มีงานแห่งการเตรียมที่ยอห์นทำได้

ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาได้รับพันธกิจอันสูงส่งที่สุดอย่างหนึ่งที่เคยมีมาคือ “เพื่อเตรียมทางของพระเจ้า”¹ เพื่อถวายบัพติศมาพระองค์ด้วยน้ำ และเตรียมผู้คนให้พร้อมรับพระองค์ “คนชอบธรรมและบริสุทธิ์”² ท่านนี้ผู้ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า ตระหนักดีถึงความสำคัญและขอบเขตพันธกิจและสิทธิอำนาจของเขา

ผู้คนพร้อมใจกันมาฟังยอห์นและรับบัพติศมาจากท่าน ผู้คนให้เกียรติและเคารพท่านในฐานะบารุขของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่เมื่อพระเยซูทรงปรากฏ ยอห์นนอบน้อมต่อพระผู้ยิ่งใหญ่กว่าตนเอง และประกาศว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่มีคนหนึ่งยืนอยู่ท่ามกลางพวกท่าน . . . ท่านผู้นั้นมาภายหลังข้าพเจ้า แม้แต่สายรัดรองเท้าของท่าน ข้าพเจ้าก็ไม่สมควรที่จะแก้”³

พระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่สูงกว่า ทรงน้อมรับสิทธิอำนาจของยอห์น พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงยอห์นว่า “ในบรรดาคนซึ่งเกิดจากผู้หญิงนั้น ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา”⁴

ขอให้เรานึกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในโครัมมฐานะปุโรหิตหากความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งสองได้รับแรงบันดาลใจจากแบบแผนที่พระเยซูและยอห์นผู้ถวายบัพติศมากำหนดไว้ ชายหนุ่มผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ดังเช่นยอห์น บทบาทของท่านคือ “เตรียมทาง”⁵ สำหรับงานสำคัญของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ท่านกำลังทำสิ่งนี้ในวิธีที่แตกต่างกัน ท่านปฏิบัติศาสนพิธีบัพติศมาและศีลระลึก ท่านช่วยเตรียมผู้คนให้พระเจ้าโดยการสั่งสอนพระกิตติคุณ โดย “[การเยี่ยม] บ้านสมาชิกแต่ละคน”⁶ และ

ในคำค้นนี้เรามีเยาวชนชายมากมายเข้าร่วมหรือฟังการประชุมนี้ซึ่งเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน จากที่ข้าพเจ้ามองไปยังผู้เข้าร่วมประชุม ข้าพเจ้าเห็นเยาวชนชายหลายคนซึ่งข้างชายที่เป็นผู้ใหญ่ อาจจะเป็นบิดา พี่ชาย หรือผู้นำของท่าน—ทุกคนเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค พวกเขารักท่าน และส่วนใหญ่พวกเขามาที่นี้คืนนี้เพื่อมาอยู่กับท่าน

การประชุมของคนที่มาที่นี่เสนอภาพอันน่าอัศจรรย์ของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความเป็นพี่น้องที่มีอยู่

ระหว่างฐานะปุโรหิตทั้งสองของพระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้พวกเขาจะเกี่ยวข้องกัน พันธกิจและสิทธิอำนาจที่แตกต่างกัน แต่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเป็นหุ้นส่วนที่แยกกันไม่ได้ในงานแห่งความรอด พวกเขาทำงานเคียงข้างกันและร่วมมือร่วมใจกัน

ต้นแบบอันล้ำเลิศของความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างฐานะปุโรหิตทั้งสองมีอยู่ในการสนทนาโต้ตอบกันระหว่างพระเยซูกับยอห์นผู้ถวายบัพติศมา ท่านนึกภาพยอห์นผู้ถวายบัพติศมาโดยไม่มี

โดย “[การดูแล] ศาสนจักร”⁷ ท่านให้ความช่วยเหลือคนยากไร้และคนขัดสน โดยการเก็บเงินบริจาคอาหาร ท่านมีส่วนร่วมดูแลอาคารการประชุมตลอดจนวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ บทบาทของท่านสำคัญ จำเป็น และศักดิ์สิทธิ์

พี่น้องชายที่เป็นผู้ใหญ่ทุกท่านไม่ว่าท่านจะเป็นบิดา อธิการ ผู้ให้คำปรึกษา เยาวชนชาย หรือเป็นเพียงผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ท่านสามารถทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยนึกถึงพี่น้องผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าและเชื่อเชิญให้พวกเขาทำงานกับท่าน ในความเป็นจริง คำเชื่อเชิญนี้มาจากพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์ตรัสว่า “ฉะนั้น, จงพาไปกับเจ้าคนเหล่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า, และส่งพวกเขาไปก่อนเจ้าเพื่อนัดหมาย, และเพื่อเตรียมทาง, และเพื่อไปตามนัดหมายที่ตัวเองไม่สามารถไปได้”⁸

เมื่อท่านเชื่อเชิญให้บรรดาน้องชายของท่าน “เตรียมทาง” ท่านช่วยให้พวกเขาตระหนักและให้เกียรติสิทธิอำนาจศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเขาดำรงอยู่โดยการทำให้ เช่นนี้ ท่านช่วยให้พวกเขาเตรียมทางของตนเองขณะเตรียมพร้อมสำหรับวันที่จะรับและใช้ฐานะปุโรหิตที่สูงกว่า

ข้าพเจ้าขอเล่าเรื่องจริงของอเล็กซ์ ปุโรหิตหนุ่มซึ่งเป็นคนเจียมๆ มีน้ำใจ และเฉลียวฉลาด วันอาทิตย์วันหนึ่ง อธิการเห็นเขาอยู่คนเดียวในห้องเรียน มีท่าทีวิตกกังวลมาก เด็กหนุ่มอธิบายถึงความยากลำบากของการมาโบสถ์โดยที่บิดาซึ่งไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรไม่มาด้วย เขากล่าวทั้งน้ำตาว่าคงจะดีกว่าถ้าเขาจะออกจากศาสนจักร

ด้วยความหวังดีต่อเด็กหนุ่มคนนี้อธิการประชุมสภาวอร์ดทันทีเพื่อช่วยอเล็กซ์ แผนของเขาเรียบง่ายมาก เพื่อให้อเล็กซ์แข็งแรงขึ้นและช่วยให้เขาพัฒนาประจักษ์พยานอันลึกซึ้งในพระกิตติคุณ พวกเขาต้อง “ให้อเล็กซ์แวดล้อมด้วยคนดีและมอบงานสำคัญให้เขาทำ”

พี่น้องฐานะปุโรหิตและสมาชิกทุกคนในวอร์ดพร้อมใจกันช่วยอเล็กซ์ ทุกคนแสดงออกถึงความรักและการสนับสนุน ผู้นำกลุ่มมหาปุโรหิต ชายผู้มีศรัทธาและความรัก ได้รับเลือกเป็นคู่สอนประจำบ้านของอเล็กซ์ สมาชิกฝ่ายอธิการสนับสนุนเขาและทำให้เขาเป็นเพื่อนร่วมงานที่ใกล้ชิด

อธิการกล่าวว่า “เราให้อเล็กซ์มีงานรัดตัว เขาเป็นพนักงานต้อนรับที่งานแต่งงาน ที่งานศพ เขาช่วยผมที่พิธีอุทิศหลุมศพ บัพติศมาสมาชิกใหม่หลายคน แต่งตั้งเยาวชนชายสู่ตำแหน่งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน สอนบทเรียนเยาวชน สอนกับผู้สอนศาสนา เปิดอาคารสำหรับการประชุม และปิดประตูหน้าต่างอาคารหลังการประชุมตอนกลางคืน เขารับใช้หลายโครงการไปเยี่ยมสมาชิกสูงวัยในบ้านพักคนชรา เป็นผู้พูดในการประชุมศีลระลึก ปฏิบัติศีลระลึกให้ผู้ป่วยที่โรงพยาบาลหรือที่บ้านพวกเขา และเป็นคนหนึ่งของกลุ่มคนไม่กี่คนที่ผมในฐานะอธิการจะพึ่งพาได้”

อเล็กซ์เปลี่ยนแปลงทีละน้อย ศรัทธาที่เขามีต่อพระเจ้าเพิ่มพูน เขา

มั่นใจในตนเองและในพลังอำนาจฐานะปุโรหิตที่เขาดำรงอยู่ อธิการสรุปว่า “อเล็กซ์เป็นและจะเป็นพรอันยิ่งใหญ่ที่สุดเสมอในช่วงเวลาที่ผมเป็นอธิการ ช่างเป็นสิทธิพิเศษที่ได้ร่วมงานกับเขา ผมเชื่อจริงๆ ว่าไม่มีเด็กหนุ่มคนไหนไปสนามเผยแผ่ด้วยความพร้อมมากกว่าเขาเพราะการรับใช้ของเขา”

อธิการที่รัก ในการแต่งตั้งและวางมือท่านเป็นอธิการในวอร์ด ท่านมีการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ในการรับใช้ในฐานะของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและโครัม ปุโรหิต ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นภาระหนักที่ท่านต้องแบกรับ แต่ท่านควรทำให้หน้าที่ซึ่งมีต่อเด็กหนุ่มเหล่านี้เป็นหนึ่งในลำดับความสำคัญสูงสุด ท่านต้องไม่ละเลยหรือมอบหมายบทบาทในความรับผิดชอบนี้ให้ผู้อื่น

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านนึกถึงเด็กหนุ่มแต่ละคนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในวอร์ดของท่าน ต้องไม่มีแม่แต่คนเดียวที่รู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้งหรือไร้ค่า มีเด็กหนุ่มคนใดบ้างที่ท่านและพี่น้องปุโรหิตคนอื่นๆ สามารถช่วยได้ เชื่อเชิญให้เขามารับใช้เคียงข้างท่าน บ่อยครั้งที่เราพยายามให้ความบันเทิง

แก่เด็กหนุ่มของเราและปล่อยให้พวกเขาเป็นผู้ชม แต่ศรัทธาและความรักต่อพระกิตติคุณสามารถพัฒนาได้ดีที่สุดโดยการขยายฐานะบุญโรहितของพวกเขา โดยการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานแห่งความรอด พวกเขาจะเชื่อมโยงกับสวรรค์และตระหนักในศักยภาพอันสูงส่งของตนเอง

ฐานะบุญโรहितแห่งอาโรนเป็นมากกว่ากลุ่มอายุ โปรแกรมการสอนหรือกิจกรรม หรือคำเรียกเยาวชนชายของศาสนจักร นี่คือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของการมีส่วนร่วมในงานแห่งการช่วยจิตวิญญาณให้รอด—ทั้งจิตวิญญาณของเด็กหนุ่มเหล่านั้นและจิตวิญญาณของผู้ที่เขารับใช้ ขอให้เราวางฐานะบุญโรहितแห่งอาโรนในที่ซึ่งถูกต้องในที่พิเศษ—ที่แห่งการรับใช้ การเตรียมตัว และความสำเร็จสำหรับเด็กหนุ่มทุกคนของศาสนจักร

พี่น้องชายผู้ดำรงฐานะบุญโรहितแห่งเมลคีเซเดค ขอให้ท่านเสริมสร้างการเชื่อมโยงให้ฐานะบุญโรहितทั้งสองของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน มอบอำนาจให้เด็กหนุ่มฐานะบุญโรहितแห่งอาโรนเพื่อเตรียมทางไว้ก่อนท่าน บอกเขาด้วยความมั่นใจว่า “ผมต้องการคุณ” และถึงท่านผู้ดำรงฐานะบุญโรहितแห่งอาโรน ขณะที่ท่านรับใช้กับบรรดาพี่ชายของท่าน ท่านจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับท่านว่า “เจ้าเป็นสุขแล้ว, เพราะเจ้าจะทำสิ่งสำคัญยิ่ง. ดูเถิด เราส่งเจ้าออกไป, แม้ตั้งยอห์น, ที่จะเตรียมทางไว้ก่อนเรา”¹⁰ ในพระนามของพระเยซูคริสต์

เอเมน ■

อ้างอิง

1. 1 นิไฟ 10:7.
2. มาระโก 6:20.
3. ยอห์น 1:26–27.
4. มัทธีว 11:11.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 35:4.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:51.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:53.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:107.
9. จดหมายส่วนตัว
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 35:4.

โดย ประธานดิเตอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

คนที่ใหญ่ในพวกท่าน

รางวัลใหญ่ที่สุดของพระเจ้าเป็นเจ้าจะมอบให้ผู้รับใช้โดยไม่คาดหวังรางวัล

พิ น้องชาย มิตรสหายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสำนึกคุณยิ่งที่อยู่กับท่าน ในการประชุมฐานะบุญโรहितที่สร้างแรงบันดาลใจทั่วโลกนี้ ประธานมอนสัน คว้าขอบคุณสำหรับข่าวสารและพรของท่าน เราจะเอาใจใส่การให้แนวทาง คำแนะนำ และถ้อยคำเปี่ยมด้วยปัญญาของท่าน เราชรักและสนับสนุนท่าน เราจะสวดอ้อนวอนให้ท่านเสมอ ท่านคือศาสนทายาทของพระเจ้าอย่างแท้จริง ท่านคือประธานของเรา เราสนับสนุนและรักท่าน

เกือบสองทศวรรษที่แล้ว พระวิหารมาดริด สเปนได้รับการอุทิศและเริ่ม

รับใช้ในฐานะพระนิเวศนศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้ากับแฮร์เรียตจำได้ดีเพราะเวลานั้นข้าพเจ้ากำลังรับใช้ในฝ่ายประธานภาคยุโรป เราใช้เวลามากมายนับไม่ถ้วนกับคนอื่น ๆ อีกหลายคนในการใส่ใจรายละเอียดของการวางแผนและจัดเตรียมงานที่นำไปสู่การอุทิศ

ขณะที่วันอุทิศใกล้เข้ามา ข้าพเจ้าสังเกตว่าข้าพเจ้ายังไม่ได้รับบัตรเชิญให้ร่วมพิธี นี่เป็นสิ่งที่ผิดคาดเล็กน้อย แต่ด้วยความรับผิดชอบในฐานะประธานภาค ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในโครงการพระวิหารและรู้สึกที่ตนเองมีความเป็นเจ้าของอยู่บ้างเล็กน้อย

ข้าพเจ้าถามแฮร์รี่รีเวียว่าเธอเห็นบัตร
เชิญหรือไม่ เธอตอบว่าไม่เห็น
หลายวันผ่านไปข้าพเจ้ากังวลมาก
ขึ้น ข้าพเจ้าสงสัยว่าบัตรเชิญของเรา
หาย—บางที่อาจจะอยู่ตรงชอกเบาะ
โซฟา บางที่อาจจะปนไปกับจดหมาย
โฆษณาและเราทิ้งไปแล้ว เพื่อนบ้าน
มีแมวชุกชุน ข้าพเจ้าเริ่มหวาดระแวง
แมวตัวนั้น

ในที่สุดข้าพเจ้าต้องจำใจยอมรับ
ความจริงที่ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้รับเชิญ
แต่นั้นเป็นไปได้อย่างไร ข้าพเจ้าทำ
อะไรผิดหรือ บางคนอาจทักท้วงว่าเราไป
ไม่ได้เพราะไกลเกินไป ข้าพเจ้าถูกลืม
หรือเปล่า

ในที่สุดข้าพเจ้าก็ตระหนักว่าถ้ายัง
จินตคิดอย่างนี้ต่อไปข้าพเจ้าก็จะไปอยู่ใน
ที่ซึ่งข้าพเจ้าไม่อยากจะไปอยู่

ข้าพเจ้ากับแฮร์รี่รีเวียเตือนตนเอง
ว่าการอุทิศพระวิหารไม่ได้จัดขึ้นเพื่อ
เราไม่เกี่ยวกับว่าใครควรจะได้รับเชิญ
หรือไม่ได้รับเชิญ และไม่เกี่ยวกับความ
รู้สึกของเราหรือสิทธิโดยชอบธรรมที่เรา
จะไป

ทั้งหมดนี้เกี่ยวกับการอุทิศอาคาร
ศักดิ์สิทธิ์ พระวิหารของพระเจ้าเป็น
เจ้าสูงสุด เป็นวันแห่งการชื่นชมยินดี
สำหรับสมาชิกศาสนจักรในสเปน

หากข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ร่วมพิธี
ข้าพเจ้าจะยินดีไป แต่ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้อ
รับเชิญ ปีติของข้าพเจ้าจะไม่น้อยไปกว่า
นี้เลย ข้าพเจ้ากับแฮร์รี่รีเวียจะชื่นชม
ยินดีกับมิตรสหายของเรา พี่น้องที่เรา
รักจากแดนไกล เราจะสรรเสริญพระเจ้า
เป็นเจ้าสำหรับพรอันประเสริฐนี้ด้วยความ
กระตือรือร้นจากบ้านของเราใน
แฟรงก์เฟิร์ตเช่นเดียวกับที่เราจะทำ
จากมาดริด

ลูกฟ้าร้อง

ในบรรดาอัครสาวกสิบสองที่พระเยซู
ทรงเรียกและแต่งตั้ง มีพี่น้องสองคน
คือยากอบและยอห์น ท่านจำสมณนาม
ที่พระองค์ประทานแก่พวกเขาได้ไหม

ลูกฟ้าร้อง (โบอาเนอเย)¹
ท่านจะไม่ได้สมณนามอย่างนั้นโดย
ไม่มีเบื้องหลังอันน่าสนใจ น่าเสียดาย
ที่พระคัมภีร์ไม่ได้ให้คำอธิบายมากนัก
ถึงที่มาของสมณนาม อย่างไรก็ตาม
เรามีข้อมูลเล็กน้อยถึงอุปนิสัยของ
ยากอบและยอห์น พี่น้องสองคนนี้คือ
คนที่แนะนำให้ขอไฟจากสวรรค์ลงมา
เผาผลาญหมู่บ้านของชาวสะมาเรียที่ไม่
ต้อนรับพวกเขาเข้าเมือง²

ยากอบกับยอห์นเป็นชาวประมง—
บางที่อาจเป็นคนแข็งแรงตลกเล็กน้อย—
แต่ข้าพเจ้าเดาว่าพวกเขารู้จักองค์
ประกอบของธรรมชาติเป็นอย่างดี
แน่นอนว่าพวกเขาเป็นคนพูดจริงทำจริง
ครั้งหนึ่ง ขณะพระผู้ช่วยให้รอด
ทรงเตรียมการเดินทางครั้งสุดท้ายไป
เยรูซาเล็ม ยากอบกับยอห์นเข้าไปเฝ้า
พระองค์โดยมีคำทูลขอพิเศษ—บางที่
คำทูลขอนี้อาจจะสอดคล้องกับ
สมณนามของพวกเขา

“ข้าพพระองค์ทั้งสองอยากจะขอให้
พระองค์ทำตามคำทูลขอของพวกข้า
พระองค์” พวกเขา กล่าว

ข้าพเจ้าสามารถนึกภาพพระเยซู
ยิ้มพระสรวลให้พวกเขาขณะที่ทรง
ตอบว่า “ท่านทั้งสองอยากจะให้เราทำ
อะไรให้พวกท่าน”

“เมื่อพระองค์จะทรงรับเกียรตินั้น
ขอให้พวกข้าพระองค์นี้ที่เบื้องขวา
พระหัตถ์คนหนึ่ง เบื้องซ้ายคนหนึ่ง”

ตอนนี้พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเชื้อเชิญ
ให้พวกเขาคิดลึกซึ้งซึ่งมากขึ้นอีกนิดถึงสิ่ง
ที่พวกเขาทูลขอและตรัสว่า “แต่การที่
จะให้ที่นั่งข้างขวาหรือข้างซ้ายของเรานั้น
ไม่ใช่เราเป็นผู้จัด แต่ให้กับใครก็จะให้
แก่คนนั้น”³

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ท่านไม่สามารถได้
รับเกียรติในอาณาจักรแห่งสวรรค์ด้วย
การรณรงค์ให้ได้มา ท่านไม่สามารถ
“เลี้ยงพระกระยาหารที่ยัง” เพื่อกรุย
ทางสู่รัศมีภาพนิรันดร์

เมื่ออัครสาวกอีกสิบคนได้ยินคำ
ทูลขอจากลูกฟ้าร้อง พวกเขาไม่พอใจ
พระเยซูทรงทราบเวลาของพระองค์
เหลือน้อย เมื่อทรงเห็นความขัดแย้งใน
บรรดาผู้ที่จะสานต่องานของพระองค์
คงทำให้พระองค์หนักพระทัย

พระองค์ตรัสกับอัครสาวกสิบสอง
ถึงลักษณะของอำนาจและวิธีที่อำนาจ
ส่งผลต่อผู้แสวงหาและครอบครอง
“ผู้คนที่มื่อทธิพลในโลก” พระองค์ตรัส
“ใช้ตำแหน่งที่ทรงอำนาจบังคับผู้อื่น”

ข้าพเจ้าแทบจะเห็นพระเจ้าช่วยให้
รอดทอดพระเนตรด้วยความรักอัน
ไม่สิ้นสุดไปที่ใบหน้าของสานุศิษย์ที่

ชื่อสัตย์และเชื่อ ข้าพเจ้าแทบจะไต่ยีน พระสุรเสียงวิงวอนว่า “ในพวกท่านจะไม่เป็นเช่นนั้น แต่ถ้ามีใครต้องการจะเป็นใหญ่ท่ามกลางท่าน คนนั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติของท่านทั้งหลาย”⁴

ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า ความยิ่งใหญ่และความเป็นผู้นำหมายถึงการเห็นคนอื่นตามที่พวกเขาเป็น—ดังที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเห็น—จากนั้นเอื้อมออกไปปรนนิบัติพวกเขา นั่นหมายความว่าชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความสุข ร้องไห้กับผู้ที่โศกเศร้า ช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก และรักเพื่อนบ้านดังที่พระคริสต์ทรงรักเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงรักบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่ว่าสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ความคิดเห็นทางการเมือง สัญชาติ หรือการรวมกลุ่มแบบอื่นของพวกเขาก็เป็นเช่นไร และเราควรรักให้ได้เช่นนั้น

รางวัลยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าเป็นเจ้าจะมอบให้ผู้ที่รับใช้โดยไม่คาดหวัง รางวัล มอบให้ผู้ที่รับใช้โดยไม่โอ้อวด ผู้ที่ค้นหาวิธีช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเงียบๆ ผู้ที่ปรนนิบัติผู้อื่นเพียงเพราะพวกเขารักพระเจ้าเป็นเจ้าและบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า⁵

อย่าหลงระเริง

ไม่นานหลังจากข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่ ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้เดินทางไปกับประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ เพื่อจัดตั้งฝ่ายประธานสเตคชุดใหม่ ขณะขับรถไปยังงานมอบหมายของเราในยูทาห์ตอนใต้ ประธานเฟาสท์เมตตาให้คำแนะนำและสอนข้าพเจ้า บทเรียนหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม ท่านกล่าวว่า “สมาชิกศาสนจักรจะมีเมตตาแก่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ พวกเขาจะปฏิบัติต่อคุณอย่างอ่อนโยนและพูดสิ่งที่ดีเกี่ยวกับคุณ” ท่านหยุดชั่วขณะก่อนจะกล่าวว่า “ดีเทอร์ จงสำนึกคุณต่อสิ่งนี้ *เสมอ* แต่คุณอย่าได้หลงระเริงไปกับมัน”

บทเรียนสำคัญเกี่ยวกับการรับใช้ในศาสนจักรประยุกต์ใช้ได้กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนในทุกโควรัมของศาสนจักร และประยุกต์ใช้ได้กับเราทุกคนในศาสนจักรนี้

เมื่อประธานเจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ให้คำแนะนำผู้ได้รับเรียกสู่ตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจในศาสนจักร ท่านจะบอกพวกเขาไม่ให้ลืมหักข้อที่หก

ในที่สุดจะมีคนถามว่า “กฎข้อที่หกคืออะไรครับ”

“อย่างกังวลมากเกินไปว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับคุณ” ท่านกล่าว

แน่นอนว่า คำตอบนี้จะนำไปสู่คำถามต่อมา “กฎข้อที่หกคืออะไรครับ”

ด้วยดวงตาที่ใสชื่อ ประธานคลาร์กจะกล่าวว่า “ไม่มีกฎเหล่านั้น”⁶

การจะเป็นผู้นำศาสนจักรที่มีประสิทธิภาพ เราต้องเรียนรู้บทเรียนสำคัญนี้ การเป็นผู้นำในศาสนจักรเกี่ยวข้องกับภารกิจกับดูแลผู้อื่นซึ่งก็ยังไม่เทียบเท่ากับความเต็มใจของเราที่จะได้รับการนำทางจากพระเจ้าเป็นผู้ช่วยให้ช่วยเหลือผู้อื่น

การเรียกเป็นโอกาสรับใช้

ในฐานะวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้าสูงสุด เราต้อง “ระลึกถึงคนจนและคนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก, เพราะคนที่ไม่ทำสิ่งเหล่านี้, คนคนนั้นมีโทษานุโทษของเรา.”⁷ โอกาสในการออกไปกระทำความประโยชน์และรับใช้ผู้อื่นไม่มีขีดจำกัด เราหาโอกาสเหล่านี้ได้ในชุมชนของเรา ในวอร์ดและสาขา และแน่นอนว่าในบ้านของเรา

นอกจากนี้ สมาชิกทุกคนของศาสนจักรได้รับโอกาสอย่างเป็นทางการโดยเฉพาะในการรับใช้ เราเรียกโอกาสเหล่านี้ว่า “การเรียก”—เป็นคำศัพท์ที่เตือนใจเราว่าใครเรียกให้เรารับใช้ ถ้าเรายอมรับการเรียกว่าเป็นโอกาสรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าและปรนนิบัติผู้อื่นด้วยศรัทธาและความอ่อนน้อมถ่อมตน การกระทำทุกอย่างที่มาจาก การรับใช้จะเป็นการ

ก้าวไปสู่หนทางของการเป็นศาสนิกษย์ด้วยวิธีนี้ พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงสร้างศาสนจักรของพระองค์เท่านั้นแต่ทรงสร้างผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย ศาสนจักรต้องการช่วยให้เราเป็นศาสนิกษย์ที่แท้จริงและชื่อสัตย์ของพระคริสต์ เป็นบุตรธิดาที่ดีและสูงส่งของพระเจ้าเป็นเจ้า ทั้งหมดนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะเวลาที่เราไปการประชุมและฟังคำพูด แต่เกิดขึ้นเมื่อเราออกไปรับใช้ข้างนอกด้วย นี่คือนิยามที่เราจะเป็น “ใหญ่” ในอาณาจักรของพระเจ้า

เรายอมรับการเรียกด้วยความสง่างาม อ่อนน้อมถ่อมตน และสำนึกคุณ เมื่อเราได้รับการปลด เรายอมรับการเปลี่ยนแปลงด้วยความสง่างาม อ่อนน้อมถ่อมตน และสำนึกคุณเช่นเดียวกัน

ในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่มีการเรียกใดในอาณาจักรสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน การรับใช้ของเรา—ไม่ว่าจะยิ่งใหญ่หรือเล็กน้อยเพียงใด—จะขัดเกลาวิญญาณของเรา เปิดหน้าต่างฟ้าสวรรค์ และไม่เพียงนำพรจากพระเจ้าเป็นเจ้ามาให้ผู้ที่เรารับใช้เท่านั้นแต่เราจะได้รับพรนั้นด้วย เมื่อเราเอื้อมออกไปช่วยเหลือผู้อื่น เราจะรู้ได้ด้วยความมั่นใจและเจียมตนว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรับรู้การรับใช้ของเราด้วยความยินดีและทรงเห็นชอบ พระองค์แยมพระสรวลกับเราเมื่อเราเกื้อกูลผู้อื่นด้วยใจกรุณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำที่ผู้อื่นมองไม่เห็นและไม่เป็นที่สังเกต⁸

แต่ทุกครั้งที่เราอุทิศตนต่อผู้อื่น คือแต่ละก้าวที่เราเข้าไปใกล้การเป็นศาสนิกษย์ที่ด้อย่างแท้จริงของพระองค์ผู้ประทานทุกสิ่งที่พระองค์ทรงมีให้เรา: พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

จากผู้ควบคุมดูแลผู้ชวบนแห่งในงาน

ระหว่างครบรอบ 150 ปีที่ผู้บุกเบิกมาถึงหุบเขาซอลท์เลค บราเดอร์ไมรอน ริชชินส์กำลังรับใช้ประธานสเตคในเฮเนเฟอร์ ยูทาห์ การเฉลิมฉลอง

ประกอบด้วยการแสดงกลางแจ้งเป็นเรื่องราวการเดินทางของผู้บุกเบิกผ่านเมืองของเขา

ประธานริชชินส์มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับแผนงานเฉลิมฉลองครั้งนี้ เขาเข้าประชุมหลายครั้งกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ตลอดจนคนอื่นๆ เพื่อสนทนาเรื่องงานต่างๆ เขามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

ก่อนที่งานเฉลิมฉลองจะเริ่ม สเตคของประธานริชชินส์มีการจัดตั้งประธานสเตคชุดใหม่และเขาได้รับการปลดจากการเป็นประธาน ในวันอาทิตย์ต่อมา เขาไปการประชุมฐานะบรูโรहितของวอร์ดขณะที่ยังนำอาสาสมัครช่วยงานเฉลิมฉลอง ประธานริชชินส์พร้อมกับชายคนอื่นๆ ยกมือและได้รับคำแนะนำให้แต่งกายมอซอแบบกรรมกรพร้อมกับนำรถบรรทุกและพลั่วมาด้วย ในที่สุดก็ถึงเช้าวันงานที่ยิ่งใหญ่ ประธานริชชินส์รายงานตนทำหน้าที่อาสาสมัคร

เพียงไม่กี่สัปดาห์ก่อนหน้านั้น เขาเป็นผู้มีส่วนร่วมอันทรงอิทธิพลในการวางแผนและดูแลงานใหญ่ครั้งนี้ แต่ในวันนั้น งานของเขาคือเดินตามฝูงม้าในขบวนแห่และเก็บมูลม้า

ประธานริชชินส์ทำด้วยความเต็มใจและเปี่ยมปีติ

เขาเข้าใจว่าไม่มีการใช้ใดสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

เขารู้จักและนำพระวจนะของพระเจ้าช่วยให้รอดมาปฏิบัติ “คนที่เป็นอย่างใหญ่ในพวกท่านย่อมต้องปรนนิบัติท่าน”⁹

ทำตามสิทธิแห่งการเป็นสานุศิษย์

บางครั้งเช่นเดียวกับลูกฟ้าร้อง เราปรารถนาตำแหน่งที่โดดเด่น เรามุ่งหมายให้ใครๆ ยอมรับ เราพยายามนำและเอื้อประโยชน์ให้เป็นที่จดจำ

ไม่ใช่เรื่องผิดที่ต้องการรับใช้พระเจ้า แต่เมื่อเราพยายามสร้างอิทธิพลในศาสนจักรเพื่อประโยชน์ส่วนตน—เพื่อรับคำสรรเสริญและเสียงชื่นชมจากมนุษย์—เรามีรางวัลของเรา เมื่อเรา

“หลงระเริง” ไปกับคำสรรเสริญของผู้อื่น คำสรรเสริญนั้นจะเป็นคำตอบแทนของเรา

การเรียกไต่สำคัญที่สุดในศาสนจักรคือการเรียกที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบันนั่นเอง ไม่ว่าจะการเรียกนั้นจะต่ำต้อยหรือโดดเด่นเพียงใด การเรียกที่ท่านมี ณ เวลานี้เป็นการเรียกที่ไม่เพียงช่วยให้ท่านยกผู้อื่นเท่านั้น แต่จะช่วยให้ท่านเป็นบารุชของพระเจ้าผู้ทรงสร้างท่านให้เป็นด้วย

เพื่อนรักทั้งหลายและพี่น้องชายในฐานะบรูโรहित ยืนตรงไหนยกตรงนั้น!

เปาโลสอนชาวฟีลิปปีว่า “อย่าทำสิ่งใดด้วยการชิงดีหรือถือดี แต่จงถือว่าคนอื่นดีกว่าตัวด้วยใจถ่อม”¹⁰

รับใช้อย่างสมเกียรติ

การแสวงหาเกียรติยศชื่อเสียงในศาสนจักรแทนที่จะรับใช้อย่างแท้จริงและอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้อื่นเป็นการแลกของเฆราวาส¹¹ เราอาจได้รับรางวัลทางโลก แต่ก็แลกด้วยราคาสูง—การสูญเสียความเห็นชอบจากสวรรค์

ขอให้เราทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม ผู้ไม่ทรงแสวงหากำสรรเสริญของมนุษย์แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของพระบิดา¹²

ขอให้เรารับใช้ผู้อื่นอย่างอ่อนน้อม

ถ่อมตน—ด้วยพลัง ด้วยความสำนึกคุณและสมเกียรติ ถึงแม้การกระทำที่เราจะใช้อาจดูต่ำต้อย ต้อยค่า หรือเรียบง่าย แต่ผู้ที่เอื้อมมือไปช่วยเหลือผู้อื่นด้วยใจเมตตากรุณาสักวันหนึ่งจะรู้คุณค่าการรับใช้ของพวกเขาจากพระเจ้า อันเป็นพรนิรันดร์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์¹³

พี่น้องชาย สหายที่รักของข้าพเจ้า ขอให้เราพินิจไตร่ตรอง เข้าใจ และดำเนินชีวิตตามบทเรียนอันสำคัญยิ่งของการเป็นผู้นำในศาสนจักรและการปกครองฐานะบรูโรहित “คนที่เป็นอย่างใหญ่ในพวกท่านย่อมต้องปรนนิบัติท่าน” นี้คือคำสวดอ้อนวอนและพรของข้าพเจ้าในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระอาจารย์ของเรา พระผู้ไถ่ของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู มาระโก 3:17.
2. ดู ลูกา 9:54.
3. ดู Mark 10:35–40, New International Version (2011) and King James Version.
4. ดู มาระโก 10:42–44.
5. ดู มัทธิว 6:4.
6. ดู John E. Lewis, “The Gospel and a Sense of Humor, Too,” *Ensign*, June 1974, 24.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:40.
8. ดู มัทธิว 6:1–2.
9. มัทธิว 23:11.
10. Philippians 2:3, New English Translation (2005).
11. ดู ปฐมกาล 25:33.
12. ดู ยอห์น 5:41; 6:38.
13. ดู มัทธิว 25:31–46.

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

“จงเดินกับเรา”

การแต่งตั้งผู้ฐานะปุโรหิตเป็นการเชื่อเชิญจากพระเจ้าให้เราเดินกับพระองค์ ทำสิ่งที่พระองค์ทรงทำ รับใช้ในวิธีที่พระองค์ทรงรับใช้

พ ็นองผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหลาย
วันนี้จุดประสงค์ของข้าพเจ้าคือ
ทำให้ท่านมั่นใจและเสริมพลังใน
งานรับใช้ฐานะปุโรหิตแก่ท่าน ในบาง
วิธี จะเหมือนกับพระประสงค์ของพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอดในจินตนาการของข้าพเจ้า
เมื่อพระองค์ทรงพบกับเศรษฐีหนุ่มผู้
ทูลถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำความดี
อะไรบ้าง จึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”
(ดู มัทธิว 19:16) บางที่ท่านอาจมาการ
ประชุมใหญ่ครั้งนั้นเหมือนชายหนุ่มไป
เฝ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยสงสัยว่าการ
รับใช้ของท่านเป็นที่ยอมรับหรือไม่ ใน
ขณะเดียวกันท่านอาจสำนึกได้ว่ายังมี
สิ่งที่ต้องทำอีกมาก—อาจมากกว่า
เดิม! ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้สามารถ
ถ่ายทอดความเห็นชอบที่พระเจ้าทรงมี
ต่อสิ่งที่ท่านทำมาแล้ว ขณะเดียวกันก็
กระตุ้นท่านเล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งที่ท่าน
ควรทำให้สำเร็จด้วยความช่วยเหลือจาก
พระองค์ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
ศักดิ์สิทธิ์

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้ชายหนุ่ม
ขายทุกสิ่งที่มีและมอบให้คนยากจน
และติดตามพระองค์ไป ความก้าวหน้า
ในอนาคตอาจไม่เรียกร้องจากท่านมาก

เช่นนั้น แต่จะต้องเรียกร้องการเสียสละ
ระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หวังว่าข่าวสาร
ของข้าพเจ้าคงไม่ทำให้ท่าน “ออกไป
เป็นทุกข์” เหมือนชายหนุ่ม (ดู มัทธิว
19:20–22) ในทางกลับกัน ข้าพเจ้า
วางใจว่าท่านจะ “ไปตามทางของเจ้า
ด้วยความชื่นชมยินดี” (คพ. 84:105)
เพราะท่านต้องการพัฒนาและท่านคิด
ว่าท่านพัฒนาได้

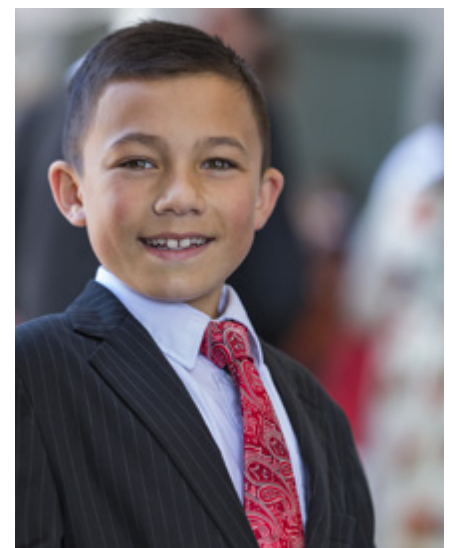
แม้กระนั้น เมื่อพิจารณาสิ่งที่
พระเจ้าทรงเรียกให้เราทำ เป็นธรรมดา
ที่เราจะรู้สึกไม่คู่ควร อันที่จริง ถ้าท่าน
บอกข้าพเจ้าว่าท่านรู้สึกเพียบพร้อม
ด้วยความสามารถที่จะทำหน้าที่ฐานะ
ปุโรหิตให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ข้าพเจ้าคง
กังวลว่าท่านไม่เข้าใจเรื่องนี้ในอีกด้าน
หนึ่ง ถ้าท่านบอกว่าท่านรู้สึกยอมแพ้
เพราะงานนั้นยากเกินขีดความสามารถ
ของท่าน ข้าพเจ้าก็จะต้องการช่วยให้
ท่านเข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำให้ผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตขยายความสามารถและ
เข้มแข็งขึ้นได้อย่างไรเพื่อทำสิ่งที่พวก
เขาไม่มีวันทำได้โดยลำพัง

นี่คือเรื่องจริงสำหรับการเรียกของ
ข้าพเจ้าเท่าๆ กับการเรียกของท่าน
ไม่มีใครทำงานฐานะปุโรหิตได้ และ

ทำได้ดีโดยอาศัยปัญญาและพรสวรรค์
ของตนเองเท่านั้น ทั้งนี้เพราะงาน
นี้ไม่ใช่งานของเรา—แต่เป็นงานของ
พระเจ้า วิธีเดียวที่จะประสบความสำเร็จ
คือฟังพาทขององค์ไม่ว่าท่านจะเป็น
มัคนายกคนใหม่ที่ได้รับการความวางใจใน
งานซึ่งจะนำอำนาจทางวิญญาณระดับ
หนึ่งไปปฏิบัติศาสนพิธีศีลระลึก หรือ
เป็นผู้สอนประจำบ้านหนุ่มตามที่ได้
รับมอบหมายจากพระเจ้าให้รักและ
ปรนนิบัติครอบครัวที่ท่านไม่รู้จักและ
ดูเหมือนว่าครอบครัวนั้นไม่ได้ต้องการ
ความรักและการปรนนิบัติจากท่าน หรือ
อาจเป็นบิดาที่รู้ว่าท่านต้องควบคุมดูแล
ให้ครอบครัวอยู่ในความชอบธรรม แต่
ไม่แน่ใจว่าจะทำอะไร เวลาที่ดูจะหมด
ไปทุกที เพราะลูกๆ โตเร็วมาก โลกก็ดู
เกรี้ยวกราดไร้ความเป็นมิตร

ดังนั้นถ้าท่านรู้สึกหนักใจเล็กน้อย
จงถือว่าเป็นสัญญาณที่ดี แสดงว่าท่าน
สำนึกได้ถึงขนาดของความวางใจที่พระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของทรงวางไว้ในตัวท่าน ความ
หมายก็คือท่านยังเข้าใจอยู่บ้างว่าแท้จริง
แล้วฐานะปุโรหิตคืออะไร

ในโลกนี้มีไม่กี่คนที่เข้าใจเรื่องนี้ แม้
ผู้ที่สามารถท่องจำนิยามที่สมเหตุสม
ผลได้ก็อาจไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ มีพระ
คำภีร์บางข้อซึ่งโดยผ่านอำนาจของพระเจ้า
วิญญาณ สามารถทำให้เราสำนึกในความ
ยำเกรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น
พระคำภีร์บางข้อที่กล่าวไว้มีดังนี้

“พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของ . . .
ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค, คือการ
ถือกุญแจทั้งหลายของพรทางวิญญาณ
ทั้งปวงของศาสนจักร—

“การมีเอกสิทธิ์ได้รับความลี้ลับของ
อาณาจักรแห่งสวรรค์, ให้สวรรค์เปิดต่อ
พวกเขา, ติดต่อกับการชุมนุมใหญ่และ
ศาสนจักรของพระบุตรหัวปี, และปีติ
ยินดีกับการติดต่อและพระสิริแห่งพระ
ผู้เป็นเจ้า พระบิดา, และพระเยซู สื่อก
กลางแห่งพันธสัญญาใหม่.

“พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของ . . .
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, คือการถือ
กุญแจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่า
เทพ” (คพ. 107:18-20)

“ในศาสนพิธี [ของฐานะปุโรหิตนี้],
พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้า
เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์. . .

“เพราะปราศจากสิ่งนี้ไม่มีมนุษย์คน
ใดจะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า, แม้พระบิดา,
และมีชีวิตอยู่ได้” (คพ.
84:20, 22)

“ฐานะปุโรหิตระดับสูงนี้ [เป็นไป]
ตามระเบียบของพระบุตร [ของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้า], ซึ่งระเบียบนี้เป็นมานับจาก
การวางรากฐานของโลก; หรืออีกนัย
หนึ่ง, ไม่มีการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้น
สุดของปี, โดยเตรียมไว้จากวันแรกจน
ตลอดวันแรก, ตามความรู้ล่วงหน้าใน
สิ่งทั้งปวงของพระองค์” (แอลมา 13:7)

“ทุกคนที่ได้รับแต่งตั้งตามระเบียบ
และการเรียกนี้จะมิพลัง, โดยศรัทธา, ที่
จะหลายภูเขา, แยกท้องทะเล, ทำให้ผืน
น้ำเหือดแห้ง, เพื่อแปรเปลี่ยนสายน้ำ
ออกจากเส้นทางเดิม;

“ด้านทานเหล่ากองทัพของบรรดา
ประชาชาติ, แยกผืนดิน, บั่นสายรัดทุก
เส้น, ยืนในที่ประทับของพระเจ้า, ผู้เป็น
เจ้า; ทำสิ่งทั้งปวงตามพระประสงค์ของ
พระองค์, ตามพระบัญชาของพระองค์,
พิชิตบรรดาชนชาติและอำนาจให้
ศิโรราบ; และสิ่งนี้โดยพระประสงค์
ของพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรง
ดำรงอยู่นับแต่ก่อนการวางรากฐานของ

โลก.” (งานที่เลือกสรรจากงานแปลพระ
คัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิธ, ปฐมกาล
14:30-31 [คู่มือพระคัมภีร์, ท้ายพระ
คัมภีร์รวมสามเล่ม], หน้า 223.)

วิธีหนึ่งที่จะตอบสนองต่อคำอธิบาย
เกี่ยวกับพลังอำนาจฐานะปุโรหิตซึ่ง
ดลใจให้เกิดความยำเกรงเช่นนั้นคือ
สรุปว่าสิ่งนี้ประยุกต์ใช้กับเราไม่ได้ อีก
วิธีหนึ่งคือใช้คำถามที่ขุดค้นลึกลงไป
ในจิตวิญญาณถามใจตนเองดังนี้ ฉันเคย
รู้สึกว่าสวรรค์เปิดต่อฉันหรือไม่ มีใคร
ใช้วลี “การปฏิบัติของเหล่าเทพ” อธิบาย
การใช้ด้วยฐานะปุโรหิตของฉันหรือไม่
ฉันน่า “พลังอำนาจของความเป็น
เหมือนพระเจ้า” เข้าสู่ชีวิตของ
ผู้ที่ฉันรับใช้หรือไม่ ฉันเคยหลายภูเขา
ด้านทานกองทัพ บั่นสายรัดของใครบาง
คน หรือพิชิตอำนาจทางโลก—เพื่อให้
พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ
หรือไม่—แม้จะเป็นเพียงการเปรียบเทียบก็ตาม

การพินิจภายในเช่นนี้มักจะทำให้
รู้สึกที่เราสามารถมีวิธีรับใช้พระเจ้า
ได้มากขึ้น ข้าพเจ้าหวังเช่นกันว่าจะ
ทำให้ท่านรู้สึก *ต้องการ* ทำมากขึ้น—
ปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์
มากขึ้นในงานอัศจรรย์ของพระเจ้า
ความรู้สึกเช่นนั้นเป็นก้าวแรกที่น่าไปสู่

การเป็นลูกผู้ชายที่เห็นว่าการรับใช้ด้วย
ฐานะปุโรหิตหมายถึงการสร้างสรรค

ก้าวต่อไปบรรยายไว้ในปฏิสัมพันธ์
ระหว่างพระเจ้ากับเอโนค เรารู้จักเอโนค
ในฐานะศาสตราจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่
สถาปนาโซอันท่ามกลางความชั่วร้าย
อย่างหนัก แต่ก่อนที่ท่านจะเป็นศาสตา
พยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ เอโนคมองตนเอง
ว่าเป็น “เพียงคนหนุ่ม . . . เชื่องช้าใน
การพูด,” และคนทั้งปวงพากันเกลียด
ชัง (โมเสส 6:31) จงฟังพระวจนะที่
พระเจ้าประทานกำลังใจแก่เอโนค พระ
วจนะเหล่านี้ใช้กับท่านที่ได้รับเรียก
ให้ปฏิบัติต่อผู้อื่นในฐานะผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตเช่นกัน

“และพระเจ้าตรัสกับเอโนค: จงออกไป
และทำดั่งที่เราบัญชาเจ้า, และไม่มี
มนุษย์คนใดจะทิ่มแทงเจ้า. จงอ้าปาก
ของเจ้า, และเราจะเติมให้เต็ม, และเรา
จะให้เจ้าเอ๋ยปาก, เพราะเนื้อหนังทั้ง
ปวงอยู่ในมือเรา, และเราจะทำตามที่เรา
เห็นว่าดี. . .

ดูเถิด พระวิญญาณของเราอยู่กับ
เจ้า, ดังนั้นถ้อยคำทั้งหมดของเจ้าเราจะ
รับรอง; และภูเขาจะหลบหนีไปต่อหน้า
เจ้า, และแม่น้ำจะหันไปจากวิถีของมัน;
และเจ้าจะอยู่กับเรา, และเราอยู่กับเจ้า;
ฉะนั้นจงเดินกับเรา” (โมเสส 6:32, 34)

พี่น้องทั้งหลาย การแต่งตั้งฐานะ
ปุโรหิตเป็นการเชื่อเชิญจากพระเจ้า
ให้เราเดินกับพระองค์ การเดินกับ
พระองค์หมายถึงอะไรหรือ หมายถึง
การทำสิ่งที่พระองค์ทรงทำ รับใช้ในวิธี
ที่พระองค์ทรงรับใช้ พระองค์ทรงสละ
ความสุขสบายเพื่อเป็นพรแก่ผู้ขัดสน
และนั่นคือสิ่งที่เราต้องพยายามทำ
พระองค์สนพระทัยเป็นพิเศษกับคนที่
สังคมมองข้ามและรังเกียจเด็ดฉันท์
เราจึงควรทำอย่างนั้นเช่นกัน พระองค์
ทรงเป็นพยานอย่างท้าวหาญแต่เปี่ยม
ด้วยความรักถึงหลักคำสอนแท้ที่ทรงรับ
มาจากพระบิดา ถึงแม้จะไม่เป็นที่นิยม
แต่เราต้องรับเช่นกัน พระองค์ตรัส
แก่คนทั้งปวงว่า “จงมาหาเรา” (มัทธี

11:28) เรากล่าวแก่คนทั้งหลายว่า “จงมาหาพระองค์” ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เราเป็นตัวแทนของพระองค์ เราไม่ได้ทำเพื่อตนเองแต่เราทำเพื่อพระองค์ ถ้อยคำที่เราพูดไม่ใช่ของเรา แต่เป็นพระวจนะของพระองค์ ผู้คนที่เรารับใช้รู้จักพระองค์ดีขึ้นจากการรับใช้ของเรา

ทันทีที่เรายอมรับการเชื่อเชื่อยจากพระเจ้า “จงเดินกับเรา” ลักษณะการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิตของเราจะเปลี่ยนไปทุกอย่างจะสูงส่งและเลอเลิศกว่าเดิม แต่มีผลสำเร็จมากขึ้นเช่นกัน เพราะเรารู้ว่าเราไม่ได้อยู่เพียงลำพัง ข้าพเจ้ารู้สึกอย่างนี้ด้วยพลังแรงกล้าที่สุดเมื่อประธานโธมัส เอส. มอนสันวางมือบนศีรษะข้าพเจ้าเมื่อเก้าปีก่อนและให้พรข้าพเจ้าขณะเริ่มรับใช้ในการเรียกปัจจุบัน ในพรนั้นท่านทอพระวจนะต่อไปนึ่งของพระเจ้าช่วยให้รอด “และผู้ใดที่รับเจ้า, ที่นั้นเราจะอยู่ด้วย, เพราะเราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญูณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้.” (คพ. 84:88)

ข้าพเจ้าฟังพาสัญญานั้นหลายครั้ง และข้าพเจ้าได้เห็นสัญญาดังกล่าวมีสัมฤทธิ์ผลในวิธีต่างๆ มากมาย ตลอดระยะเวลา 72 ปีของการรับใช้ด้วยฐานะ

ปุโรหิต เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอโรคนใหม่พร้อมงานมอบหมายให้ส่งผ่านศีลระลึกโดยกลัวว่าจะทำพลาด ข้าพเจ้าออกไปนอกอาคารก่อนเริ่มการประชุมและสวดอ้อนวอนด้วยความสิ้นหวังว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงช่วย คำตอบมาถึง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพระเจ้าประทับอยู่ด้วย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพระองค์ทรงมั่นใจในตัวข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกมั่นใจกับส่วนที่ข้าพเจ้าทำในงานของพระองค์

เรื่องนี้เกิดอีกครั้งเมื่อรับใช้เป็นการ อธิการ ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากสตรีที่ทำผิดร้ายแรงและขณะนั้นเผชิญกับการตัดสินใจที่ยุ่ยากและเปลี่ยนชีวิต ขณะสนทนากับเธอและรู้สึกว่าข้าพเจ้ามีคำตอบให้เธอ แต่รู้สึกอย่างแรงกล้าด้วยว่า ข้าพเจ้า ไม่ควรให้คำตอบนั้นแก่เธอ—เธอจำเป็นต้องได้คำตอบนั้นมาด้วยตนเอง ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดกับเธอคือ “ผมเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงบอกคุณว่าต้องทำอะไรถ้าคุณทูลถาม” ต่อมาเธอรายงานว่าคุณทูลถามและพระองค์ทรงบอกเธอจริงๆ

อีกครั้งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าเป็นอธิการมีโทรศัพท์มา—คราวนี้มาจากตำรวจ เขาบอกข้าพเจ้าว่ามีคนเมาขับรถชนกระจกเข้าไปอยู่ในล้อบั้งของรถนาคาร์เมื่อคนขับรถที่กำลังมีนงกับเหตุการณ์เห็นเจ้าหน้าที่เล็งปืนมาที่เขา เขาร้องลั่นว่า “อย่ายิงนะ! ผมเป็นมอรรมอน!”

เราพบว่าผู้เมาแล้วขับเป็นสมาชิกวอร์ดของข้าพเจ้า เพิ่งจะรับบัพติศมาขณะรอพูดกับเขาในห้องอธิการ ข้าพเจ้าวางแผนว่าจะพูดอย่างไรให้เขาสำนึกผิดอย่างมากที่ละเมิดพันธสัญญาและทำให้ศาสนจักรขายหน้า แต่ขณะนั่งมองเขา ข้าพเจ้าได้ยินสุรเสียงในความคิด ชัดเจนราวกับมีใครบางคนพูดกับข้าพเจ้าว่า “ขอให้เจ้าเห็นเขาอย่างที่เราเห็น” จากนั้นในช่วงเวลาสั้นๆ รูปลักษณะของเขาก็เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิงสำหรับข้าพเจ้า แทนที่จะเห็นชายหนุ่มท่าทางเด๋อตา ข้าพเจ้ากลับเห็น

เขาเป็นบุตรผู้สูงส่ง สดใสของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ท่านใดนั้นข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเขา นิमितนั้นเปลี่ยนการสนทนาของเรา และเปลี่ยนข้าพเจ้าด้วย

ข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนสำคัญจากประสบการณ์ที่ได้เดินกับพระเจ้าในการทำงานของพระองค์หลายเรื่อง ข้าพเจ้าขอแบ่งปันกับท่านสามเรื่อง เรื่องแรก พระเจ้าเป็นเจ้าของสิ่งเกิดและจะสนับสนุนแม้มีคนที่ใหม่ที่สดและอายุน้อยที่สุด ท่านไม่ต้องรู้สึกว่าท่านเล็กน้อยเกินไป หรือไม่มีความสำคัญต่อพระองค์ให้เป็นที่สังเกตทั้งตัวท่านและการรับใช้ที่ท่านทำในพระนามของพระองค์

บทเรียนที่สอง งานของพระเจ้าไม่เพียงแก้ปัญหา แต่เสริมสร้างคน ดังนั้นขณะเดินกับพระองค์ในการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิต บางครั้งท่านอาจพบว่าการแก้ปัญหาที่ดูเหมือนมีประสิทธิภาพที่สุดไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าทรงเลือก เพราะการแก้ปัญหาแบบนั้นไม่ช่วยให้อุคนเติบโต ถ้าท่านฟัง พระองค์จะทรงสอนวิธีของพระองค์ จงจำไว้ว่างานและรัศมีภาพของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของไม่เพียงดำเนินงานองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่คือ “การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) สรุปลงได้ว่าเป็นเหตุผลที่พระองค์ประทานสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตแก่มนุษย์ผู้มีความบกพร่องอย่างท่านกับข้าพเจ้า และทรงเชื่อเชื่อยให้เรามีส่วนร่วมในงานของพระองค์ ความก้าวหน้าของเรา คือ งานของพระองค์!

ต่อไปเป็นบทเรียนที่สาม การเดินกับพระเจ้าช่วยให้รอดในการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิตจะเปลี่ยนวิธีที่ท่านมองผู้อื่น พระองค์จะทรงสอนให้ท่านเห็นพวกเขาด้วยสายพระเนตรของพระองค์ ซึ่งหมายถึงการมองผ่านรูปลักษณะภายนอกเข้าไปในจิตใจ (ดู 1 ซามูเอล 16:7) นี่คือวิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเห็นว่าซิโมนไม่ใช่ชาวประมงผู้ว่าง

แต่เป็นเปโตร ศิลาที่แข็งแกร่ง ผู้นำใน
อนาคตของศาสนจักร (ดู ลูกา 5:1-11)
นี่คือวิธีที่ทรงเห็นว่าศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่ผู้
เก็บภาษีที่คิดโกงอย่างคนอื่นเห็น แต่
เป็นบุตรของอับราฮัมผู้ซื่อสัตย์และ
เที่ยงธรรม (ดู ลูกา 19:1-9) ถ้าท่านเดิน
กับพระผู้ช่วยให้รอดนานพอ ท่านจะ
เรียนรู้การเห็นทุกคนเป็นลูกของพระผู้
เป็นเจ้าของผู้มั่งคั่งภาพไร้ขีดจำกัด โดยไม่
สนใจสิ่งที่เป็นมาในอดีต และหากท่าน
เดินกับพระผู้ช่วยให้รอดต่อไป ท่านจะ
พัฒนาของประทานอีกอย่างหนึ่งที่ทรง
มี นั่นคือ—ความสามารถในการช่วยให้
ผู้คนอื่นเห็นศักยภาพในตนเองและจาก
นั้นกลับใจ

พี่น้องฐานะปุโรหิตทั้งหลาย ในหลาย
วิธี เราเป็นเหมือนसानุศิษย์สองคนที่
เดินอยู่บนถนนสู่เอมมาอูสในวันอาทิตย์
อีสเตอร์แรก นั่นคือเช้าของวันที่ฟื้นคืน
พระชนม์ แต่ทั้งสองยังไม่แน่ใจว่ามีการ
ฟื้นคืนชีวิตหรือไม่หรือการฟื้นคืนชีวิต
หมายถึงอะไร พวกเขาเคย “มีความหวัง
ว่า [เยซูแห่งนาซาเร็ธ] จะเป็นผู้นั้นที่มา
ไถ่ชนชาติอิสราเอล” แต่พวกเขา “มีใจ
เหนียวแน่นในการเชื่อ” ทุกสิ่งที่พระคัมภีร์
สอนเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิต ขณะพวก
เขาเดินไปด้วยกันและพยายามหาเหตุ
ผลกันอยู่ “พระเยซูก็เสด็จเข้ามาใกล้
ดำเนินด้วยกัน แต่ตาของเขาทั้งสองถูก
ปิดกั้นทำให้จำพระองค์ไม่ได้” (ดู ลูกา
24:13-32)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราเดินใน
วิถีทางของการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิต
พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ทรง
ดำเนินไปกับเรา เพราะนั่นเป็นวิถีทาง
ของพระองค์ แสงสว่างของพระองค์
ส่องทางให้เรา และเหล่าเทพห้อมล้อม
เรา เราอาจไม่เข้าใจทั้งหมดดังที่
พระองค์ทรงเข้าใจว่าฐานะปุโรหิตคือ
อะไรหรือจะใช้อย่างไร แต่ถ้าเราจดจ่อ
อยู่กับช่วงเวลาหัวใจเรา “ร้อนรนภายใน”
(ลูกา 24:32) ดวงตาของเราจะเปิด
เราจะเห็นพระหัตถ์ใน ชีวิตและการ
รับใช้ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเรา

รู้จักพระองค์ได้ดีที่สุดโดยทำงานกับ
พระองค์และรับใช้พระองค์ในงานอัน
ยิ่งใหญ่คือการนำความรอดมาสู่บุตร
ธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของ “เพราะคนจะ
รู้จักผู้เป็นนายซึ่งเขาไม่เคยรับใช้, และ
เป็นคนแปลกหน้าสำหรับเขา, และอยู่
ไกลจากความนึกคิดและเจตนาของใจ
เขาได้อย่างไร?” (โมไซยาห์ 5:13) พระ
เยซูคริสต์คือองค์เจ้านายของเรา นี่คื
ศาสนจักรของพระองค์ เราดำรงฐานะ
ปุโรหิตของพระองค์ ขอให้เราแต่ละคน
เลือกเดินกับพระองค์และตระหนักว่า
พระองค์ทรงเดินกับเราอย่างไร

ข้าพเจ้าให้คำพยานอันศักดิ์สิทธิ์ว่า
พระเยซูคือพระคริสต์ พระเจ้าผู้ฟื้นฟู

คืนพระชนม์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์
พยานว่าฐานะปุโรหิตที่ทรงฝากฝัง
ไว้กับเราคือพลังอำนาจที่จะพูดและ
กระทำในพระนามของพระองค์ เราคือ
บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรง
รักเราทรงตอบคำสวดอ้อนวอนและทรง
ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งให้เราในทุกหน้าที่รับผิดชอบ
ของฐานะปุโรหิตซึ่งเป็นพรแก่เรา
โจเซฟ สมิทเห็นพระบิดาและพระบุตร
ท่านรับกฤษฎาฐานะปุโรหิตที่สืบทอด
มาสู่ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ผู้
ใช้กฤษฎานั้นในปัจจุบัน ข้าพเจ้าเป็น
พยานในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

ภาคเช้าวันอาทิตย์ | 2 เมษายน 2017

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนตัน

พลังของพระคัมภีร์มอรมอน

ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้เราแต่ละคนศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนทุกวัน

พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้าขอต้อนรับท่านอย่างอบอุ่นที่สุดเมื่อเราพบกันอีกครั้งในการประชุมใหญ่สามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเริ่มข่าวสารอย่างเป็นทางการในวันนี้ ข้าพเจ้าขอประกาศพระวิหารใหม่ห้าแห่งที่จะสร้างในสถานที่ต่อไปนี้: บราซีเลีย บราซิล, เมืองหลวงและ

เขตปริมาตรของมะนิลา ฟิลิปปินส์, ไนโรบี เคนยา, โปคาเทลโล ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา และซาราโทกาสปริงส์ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เช้าวันนี้ ข้าพเจ้าพูดเรื่องพลังของพระคัมภีร์มอรมอนและความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนี้ต้องศึกษาไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้คำสอนของพระคัมภีร์

มอรมอนในชีวิตเรา ความสำคัญของการมีประจักษ์พยานอันแน่วแน่มั่นคงในพระคัมภีร์มอรมอนไม่อาจกล่าวเกินจริงได้

เราอยู่ในยุคที่เต็มไปด้วยความทุกข์ยากและความชั่วร้าย สิ่งใดจะปกป้องเราจากบาปและความชั่วร้ายซึ่งมีอยู่ดาษดื่นในโลกทุกวันนี้ ข้าพเจ้าขอประกาศว่าประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณของพระองค์จะช่วยนำทางเราไปสู่ความปลอดภัย หากท่านไม่ได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน ขอให้ท่านอ่านเถิด หากท่านจะอ่านร่วมกับการสวดอ้อนวอนและปรารภนาอย่างจริงใจที่จะรู้ความจริงนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงแสดงความจริงให้ประจักษ์แก่ท่าน หากพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง—และข้าพเจ้าขอยืนยันด้วยความเคารพว่า เป็น ความจริง—โจเซฟ สมิธยอมเป็นศาสตาศาพากรณ์ซึ่งเห็นพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

เพราะพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจึงเป็นศาสนจักรของ

พระเจ้าบนแผ่นดินโลก ในฐานะโปรเทสแตนต์
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
การฟื้นฟูเพื่อประโยชน์และพรของ
บุตรธิดาพระองค์

หากท่านไม่มีประจักษ์พยานอัน
มั่นคงถึงสิ่งเหล่านี้ จงทำสิ่งที่ต้องทำ
เพื่อให้ได้รับประจักษ์พยานนี้ เป็น
เรื่องสำคัญยิ่งที่ท่านจะมีประจักษ์
พยานของตนเองในยามยากลำบาก
เพราะประจักษ์พยานของผู้อื่นจะพยุง
ท่านไปได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้น แต่
เมื่อได้มาแล้ว ท่านต้องรักษาประจักษ์
พยานนั้นให้ดำรงอยู่ต่อไปโดยการเชื่อ
ฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่าง
ต่อเนื่องรวมทั้งการสวดอ้อนวอนและ
ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน

ท่านทั้งหลายผู้มีส่วนร่วมในงานของ
พระเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้เราแต่ละ
คนศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์มอ
รมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนทุกวัน
เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะได้ยินสุรเสียง
ของพระวิญญาณ เพื่อให้เราต้านทาน
การล่อลวง เอาชนะความสงสัยและ
ความกลัว เราจะได้รับความช่วยเหลือ
จากสวรรค์ในชีวิตเรา ข้าพเจ้าเป็น
พยานดังนี้ด้วยสุดใจข้าพเจ้า ใน
พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย จอย ดี. โจนส์
ประธานปฐมวัยสามัญ

อนุชนที่ต้านบาป

เมื่อท่านสอน นำ และรักเด็กๆ ท่านจะได้รับการเปิดเผยส่วนตัวที่จะช่วยท่านสร้างและ
ปกป้องเด็กๆ ผู้กล้าหาญที่ต้านบาป

หนึ่งปีครึ่งที่ผ่านมา ประธาน
ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันพูดถึง
ความจำเป็นที่ต้อง “สอนและ
ช่วยเลี้ยงดูอนุชนที่ต้านบาป”¹ วลีที่ว่า
“อนุชนที่ต้านบาป”—มีความหมายทาง
วิญญาณต่อดิฉันอย่างลึกซึ้ง

เราให้เกียรติเด็กๆ ที่พยายามดำเนิน
ชีวิตอย่างบริสุทธิ์และเชื่อฟัง ดิฉันเห็น
ความเข้มแข็งของเด็กหลายคนทั่วโลก

พวกเขาเป็นอย่างมั่นคง “แน่วแน่และไม่
หวั่นไหว”² ในสภาพแวดล้อมและสภาพ
การณ์ต่างๆ ที่ท้าทาย เด็กเหล่านี้เข้าใจ
อัตลักษณ์อันสูงส่ง รู้สึกถึงความรักที่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อพวกเขา
และพยายามเชื่อฟังพระประสงค์ของ
พระองค์

อย่างไรก็ตาม ยังมีเด็กที่ประสบ
ปัญหาในการยืนอย่าง “แน่วแน่และไม่
หวั่นไหว” จิตใจอันละเอียดอ่อน
ของพวกเขาบาดเจ็บ³ พวกเขาถูก
โจมตีรอบด้านจาก “ลูกศรเพลิงของ
ปญฺปิภัย”⁴ ต้องการกำลังใจเสริมและ
ความช่วยเหลือ เด็กเป็นแรงจูงใจอย่าง
ท่วมท้นให้เราลุกขึ้นสู้กับบาปโดยการ
นำเด็กๆ มาหาพระคริสต์

ขอให้ฟังถ้อยคำของเอลเดอร์
บรูซ อาร์. แมคคองกี ที่พูดไว้เกือบ
43 ปีที่แล้ว

“ในฐานะที่เป็นสมาชิกศาสนจักร
เรามีส่วนในความขัดแย้งอย่างรุนแรง
เราอยู่ในสงคราม เราเข้าร่วมใน
อุดมการณ์ของพระคริสต์เพื่อต่อสู้กับ
ลูซิเฟอร์ . . .

“สงครามใหญ่ที่ลุกลามไปทุกด้าน
และน่าเสียดายที่ส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บ

เป็นจำนวนมาก บางคนถึงกับเสียชีวิต
ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหม่ . . .

“เวลานี้ทุกคนไม่มีและไม่สามารถมี
ความเป็นกลางในสงครามครั้งนี้”⁵

ปัจจุบันสงครามยังคงทวีความ
รุนแรง การสู้รบส่งผลต่อเราทุกคน
และเด็กๆ ของเราอยู่ในแนวหน้ากำลัง
เผชิญกับกองกำลังฝ่ายตรงข้าม ดังนั้น
จึงจำเป็นอย่างมากที่เราต้องเสริมสร้าง
ยุทธวิธีทางวิญญาณของเรา

การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เด็ก
ด้านบาปคืองานและพรของบิดามารดา
ปู่ย่าตายาย สมาชิกครอบครัว ครู และ
ผู้นำ เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบ
ที่จะช่วยเหลือ แต่พระเจ้าประทานคำ
แนะนำอย่างเจาะจงแก่ *บิดามารดา* ให้
สอนลูกๆ “เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการ
กลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระชนม์, และเรื่อง
บังเกิดใหม่และของประทานแห่งพระ
วิญญาณบริสุทธิ์” และ “สวดอ้อนวอน,
และให้ดำเนินชีวิตอย่างเชื่อตรงต่อพระเจ้า”⁶

วิธี “เลี้ยงดูลูกของ [เรา] ในแสง
สว่างและความจริง”⁷ อาจเป็นคำถามที่
ทำทนายเพราะเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละ
ครอบครัวและของเด็กแต่ละคน แต่
พระบิดาบนสวรรค์ประทานแนวทาง
ทั่วไปที่จะช่วยเรา พระวิญญาณจะทรง
ดลใจเราถึงวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุด
ที่เราจะสามารถสร้างภูมิคุ้มกันทาง
วิญญาณให้เด็กของเราได้

อันดับแรก การมีวิสัยทัศน์ถึงความ
สำคัญของหน้าที่รับผิดชอบนี้เป็นสิ่ง
จำเป็น เราต้องเข้าใจอัตลักษณ์อัน
สูงส่งและจุดประสงค์ของเรา—และ
ของพวกเขา—ก่อนที่จะเราสามารถ
ช่วยให้เด็กเห็นว่าพวกเขาเป็น *ใคร*
และ พวกเขาอยู่ที่นั่นเพราะ *เหตุใด*
เราต้องช่วยให้พวกเขา *รู้* โดยไม่มีข้อ
สงสัยว่าพวกเขาคือบุตรธิดาของพระ
บิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและรู้ว่า
พระองค์ทรงมีความคาดหวังอันสูงส่ง
กับพวกเขา

สอง การเข้าใจหลักคำสอนเรื่องการ
กลับใจเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสามารถ
ในการต้านบาป การต้านบาปไม่ได้
หมายความว่าไม่มีบาป แต่มีนัยที่บ่ง
บอกว่ากลับใจ รมัถระวัง และองอาจ
อยู่เสมอ บางทีการต้านบาปอาจเป็น
พรที่มาจาก การต้านบาปครั้งแล้วครั้ง
เล่า ดังที่ยากอบกล่าวว่า “จงต่อสู้กับมาร
แล้วมันจะหนีท่านไป”⁸

นักบวชหนุ่ม “องอาจยิ่งในด้านความ
กล้าหาญ . . . แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ทั้งหมด
—พวกเขาเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตตลอด
เวลาในเรื่องใด ๆ ก็ตามที่พวกเขาได้
รับมอบหมาย แท้จริงแล้ว . . . พวกเขา
ได้รับการสอนให้รักษาพระบัญญัติ
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของดำเนินชีวิต
อย่างเชื่อตรงต่อพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์”⁹
ชายหนุ่มเหล่านี้ไปทำสงครามโดยมี
คุณธรรมเหมือนพระคริสต์เป็นอาวุธ

ที่ใช้ต่อสู้กับปฏิบัติของพวกเขา
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันเตือนเราว่า
“การเรียกให้กล้าหาญมาสู่เราตลอดเวลา
ทุกวันในชีวิตเราต้องการความกล้าหาญ
—ไม่เฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤติ
เท่านั้น แต่บ่อยครั้งเมื่อเราต้องตัดสินใจ
หรือตอบสนองต่อสภาวะการณ์ต่างๆ
รอบตัว”¹⁰

เด็กจะสวมเกราะทางวิญญาณเมื่อ
พวกเขาสร้างแบบแผนของการเป็น
ศาสนิกชนเป็นส่วนตัวทุกวัน บางทีเรา
อาจประเมินความสามารถของเด็ก
ต่ำเกินกว่าที่จะคิดว่าพวกเขาเข้าใจ
แนวคิดของการเป็นศาสนิกชนทุกวัน
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์แนะนำเราว่า
“เริ่มต้นแต่เนิ่นๆ และมุ่งมั่น”¹¹
ดังนั้นสิ่งสำคัญประการที่สามในการ
ช่วยให้เด็กต้านบาปคือเริ่มสอนหลักคำ
สอนและหลักธรรมพระกิตติคุณพื้นฐาน

ให้พวกเขาด้วยความรักเมื่ออายุยังน้อย—สอนจากพระคัมภีร์ หลักแห่งความเชื่อ จุลสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เพลงปсалมวัย เพลงสวด และประจักษ์พยานส่วนตัวของเธอ—สิ่งเหล่านี้จะช่วยนำเด็กไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

การสร้างนิสัยของการสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ การสังสรรค์ในครอบครัว และการนมัสการในวันสะบาโตอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เป็นคนดี เสมอต้นเสมอปลาย และยึดมั่นในศีลธรรม—กล่าวอีกนัยหนึ่งคือความซื่อสัตย์สุจริตทางวิญญาณ ในโลกทุกวันนี้ที่ไร้ความซื่อสัตย์สุจริต เด็กของเราควรเข้าใจว่าความซื่อสัตย์สุจริตอย่างแท้จริงคืออะไรและเหตุใดจึงสำคัญมาก—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเตรียมพวกเขาให้พร้อมทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์เมื่อรับบัพติศมาและในพระวิหาร ดังที่ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* สอนว่า “การรักษาคำมั่นสัญญาเตรียมให้ผู้คน [รวมถึงคนที่อายุน้อยมาก] พร้อมที่จะทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์”¹²

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ สอนว่า “เมื่อเราพูดถึงการรักษาพันธสัญญา เรากำลังพูดถึงความสำคัญของจุดประสงค์ในความเป็นมรดกของเรา”¹³ มีอำนาจพิเศษในการทำและรักษาพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ ปฏิบัติกรู้เรื่องนี้ ดังนั้นเขาจึงบิดเบือนแนวคิดของการทำพันธสัญญา¹⁴ การช่วยให้เด็กเข้าใจ ทำ และรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์คือสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการสร้างอนุชนที่ดำเนินา

เราจะเตรียมเด็กของเราให้พร้อมทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไรขณะที่พวกเขาเข้าสู่และดำเนินไปตามเส้นทางแห่งพันธสัญญา การสอนให้เด็กรักษาคำสัญญาที่เรียบง่ายเมื่อพวกเขาอายุยังน้อยจะทำให้พวกเขามีพลังที่จะรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ต่อไปในภายหน้า

ดิฉันขอเล่าตัวอย่างเรียบง่ายเรื่องหนึ่งให้ท่านฟัง ที่การสังสรรค์ในครอบครัว คุณพ่อถามว่า “ครอบครัวจะเข้ากันดีได้อย่างไร” ลิซซี่วัยห้าขวบบอกว่าเควิน พี่ชายของเธอแกล้งเธอมากเกินไปและทำร้ายความรู้สึกของเธอ เควินยอมรับอย่างไม่เต็มใจกว่าลิซซี่พูดถูก คุณแม่ของเควินถามเขาว่าเขาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้เข้ากับน้องสาวได้ดีขึ้น เควินคิดและตัดสินใจว่าเขาจะสัญญากับลิซซี่ว่าจะไม่แกล้งเธอเลยทั้งวันเป็นเวลาหนึ่งวัน

เมื่อวันรุ่งขึ้นสิ้นสุด ขณะทุกคนมารวมกันสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว คุณพ่อถามเควินถึงการรักษาสัญญาของเขา คำตอบของเควินคือ “พ่อครับ ผมรักษาสัญญาของผม!” ลิซซี่เห็นชอบอย่างมีความสุข และครอบครัวแสดงความยินดีกับเควิน

จากนั้นคุณแม่แนะนำว่าหากเขาสามารถรักษาสัญญาได้หนึ่งวัน ทำไมจะรักษาสัญญาเพิ่มเป็นสองวันไม่ได้ เควินตกลงใจว่าจะลองอีกครั้ง สองวันผ่านไป เควินประสบความสำเร็จในการรักษาคำสัญญาของเขา และลิซซี่ถึงกับขอบคุณเขามากขึ้น! เมื่อคุณพ่อถามว่าทำไมเขาถึงรักษาสัญญาได้ดี เควินพูดว่า “ผมรักษาสัญญาเพราะผมพูดว่าผมจะทำ”

เมื่อประสบความสำเร็จในการรักษาสัญญาเล็กๆ น้อยๆ อย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้จะนำไปสู่ความซื่อสัตย์สุจริต การฝึกรักษาสัญญาอย่างสม่ำเสมอคือการเตรียมทางวิญญาณให้เด็กรับพันธสัญญาแรกของบัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพวกเขาทำพันธสัญญาว่าจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์¹⁵ คำสัญญาและพันธสัญญาแยกจากกันไม่ได้

ในหนังสือของดาเนียล เราเรียนรู้ว่าซัดรัก เมซาค และอาเบดเนโก ไม่ยอมนมัสการรูปเคารพของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์¹⁶ กษัตริย์เตือนว่าพวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกไหม้

หากไม่ให้ความร่วมมือ พวกเขาปฏิเสธและกล่าวว่า

“ข้าแต่พระราชา ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระบาท ผู้ซึ่งพวกข้าพระบาทปรนนิบัตินั้น พอพระทัยจะช่วยพวกเรา ข้าพระบาทให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ . . .

“ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ข้าแต่พระราชา ขอฝ่าพระบาททรงทราบว่าพวกข้าพระบาทจะไม่ปรนนิบัติพระของฝ่าพระบาท”¹⁷

“ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น” ขอให้พิจารณาความหมายของวลีนี้และวิธีที่วลีนี้เชื่อมโยงกับการรักษาพันธสัญญา ชายหนุ่มสามคนนี้ไม่ยอมให้การเชื่อฟังของพวกเขากับอยู่กับการได้รับความช่วยเหลือ แม้พวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือ พวกเขาจะรักษาสัญญาต่อพระเจ้าเพราะพวกเขาพูดว่าจะทำการรักษาพันธสัญญามากไม่ขึ้นอยู่กับสภาวะการณเสมอไป ชายหนุ่มสามคนนี้ เช่นเดียวกับนักบวชหนุ่ม พวกเขาคือแบบอย่างที่ดีเยี่ยมของการดำเนินาไปให้เด็กๆ ของเรา

แบบอย่างเหล่านี้จะประยุกต์ใช้ในบ้านและครอบครัวของเราได้อย่างไร “บรรพตมาเต็มบรรพต, ภูเขามาเต็มภูเขามา”¹⁸ เราช่วยให้เด็กลิ้มรสความสำเร็จที่เล็กที่ละน้อย เมื่อพวกเขารักษาคำสัญญา พวกเขาจะรู้สึกถึงพระวิญญาณในชีวิต เอลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลินสอนว่า “รางวัลสูงสุดของความสุจริตคือความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์”¹⁹ เมื่อนั้นเด็กจะมี “ความมั่นใจที่แข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้าเป็นเจ้า”²⁰ ความซื่อสัตย์สุจริตทำให้เกิดอนุชนดำเนินาที่ทรงพลัง

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้ท่านใกล้ชิดกับเด็กเล็กๆ—ใกล้มากพอที่พวกเขาจะเห็นพฤติกรรมประจำวันทางศาสนาของท่านและมองเห็นว่าท่านรักษาคำสัญญาและพันธสัญญา “เด็กคือผู้เลียนแบบที่ดี” ดังนั้นจงเป็นแบบอย่างที่ดี

เพื่อให้พวกเขาทำตาม”²¹ อันที่จริง เรา กำลังช่วยสอนและเลี้ยงดูอนุชนที่ด้าน บาบของพระเจ้าที่ละสัญญา

ดิฉันเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ ทรงนำศาสนาจักรนี้ เมื่อท่านสอน นำ และรักเด็กในวิถีของพระเจ้าช่วยให้รอด ท่านจะได้รับการเปิดเผยส่วนตัวที่จะ ช่วยท่านสร้างและปกป้องเด็กๆ ผู้กล้าหาญที่ด้านบาป ดิฉันสวดอ้อนวอนขอ ให้เด็กของเราจะกล้าท้าทายคำของ นี้ไฟ “พระองค์จะทรงทำให้ข้าพระองค์ สันต่อสิ่งที่ปรากฏเป็นบาปหรือ”²² ดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าช่วยให้รอด ทรงไถ่เราจากบาปของโลก²³—เพราะ พระองค์ตรัสว่าจะทรงไถ่เรา—และ พระองค์ทรงรักเราเกินกว่าเรา ผู้เป็นเพียงมนุษย์จะเข้าใจได้²⁴— เพราะพระองค์ตรัสว่าจะทรงรักเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์

เอเมน ■

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า,” *เสียดัชนี*, พ.ย. 2015, 97.
2. โมไซยาห์ 5:15.
3. ดู เจคอบ 2:9.
4. 1 นีไฟ 15:24; ดู ฮีลามัน 5:12 ด้วย.
5. บรูซ อาร์. แมคคอกกี, “Be Valiant in the Fight of Faith,” *Ensign*, พ.ย. 1974, 33, 34.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25, 28.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:40.
8. ยากอบ 4:7; ดู แอลมา 19:33 ด้วย.
9. แอลมา 53:20–21.
10. โรมัส เอส. มอนสัน, “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด,” *เสียดัชนี*, พ.ค. 2014, 66.
11. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “การเตรียมพร้อมทางวิญญาณ เริ่มต้นแต่เนิ่นๆ และมุ่งมั่น,” *เสียดัชนี*, พ.ย. 2005, 44.
12. *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้ งานเผยแพร่* (2004), 196.
13. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “รักษาพันธสัญญา: ข่าวสารสำหรับคนที่รับใช้งานเผยแพร่,” *เสียดัชนี*, ม.ค. 2012, 48.
14. ดู 1 นีไฟ 13:26–28.
15. ดู โมไซยาห์ 18:10.
16. ดู ดาเนียล 3.
17. ดาเนียล 3:17–18.
18. 2 นีไฟ 28:30.
19. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “Personal Integrity,” *Ensign*, พ.ค. 1990, 33.
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45.
21. นัรนาม
22. 2 นีไฟ 4:31.
23. ดู 3 นีไฟ 27:14–15.
24. ดู ยอห์น 15:13.

โดย เฮลเดอร์ยูน ฮวาน ขอย
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

อย่ามองรอบข้าง จงมองขึ้นไป!

การเชื่อเชิญผู้คนมาสู่พระคริสต์คือจุดประสงค์ของเรา และจุดประสงค์จะสำเร็จได้เมื่อ เรามองขึ้นไปที่พระเยซูคริสต์

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าซึ่งเป็นของ ท่านด้วย คือ “เชื้อเชิญผู้คนให้มา สู่พระคริสต์”¹ เราทำจุดประสงค์นี้ ให้สำเร็จได้โดยมองขึ้นไปที่พระคริสต์ ข้าพเจ้ารับบัพติศมาพร้อมคุณ พ่อคุณแม่เมื่ออายุ 16 ปี คยอง ฮวาน น้องชายข้าพเจ้า อายุ 14 ปี เป็นสมาชิก ศาสนจักรโดยการแนะนำของ ยัง จิก ลี คุณลุงของข้าพเจ้า และเชิญเราไป ที่โบสถ์ของเขา สมาชิกในครอบครัว ของเราทั้ง 10 คนต่างก็เป็นสมาชิก ของแต่ละโบสถ์ที่แตกต่างกัน เราจึง มีความสุขมากที่ได้พบความจริงและ ต้องการแบ่งปันความสุขที่เราพบใน พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์หลังรับ บัพติศมา

ในครอบครัวเราคุณพ่อเป็นคนที่ดี้น เต็มที่สุดในการเรียนรู้และแบ่งปันความ จริง ท่านคุ้นเคยกับการตื่นแต่เช้าเพื่อ ศึกษาพระคัมภีร์นานกว่าสองชั่วโมงทุก วัน หลังเลิกงานท่านกับผู้สอนศาสนา ไปเยี่ยมครอบครัวของเรา เพื่อนๆ และ เพื่อนบ้านเกือบทุกวัน หลังจากเรารับ

บัพติศมาได้เจ็ดเดือนสมาชิกครอบครัว และญาติของเรา 23 คนเป็นสมาชิก ศาสนจักร สิ่งที่ตามมาคือปาฏิหาริย์ที่ได้ เห็นผู้คน 130 คนรับบัพติศมาในปีต่อ มาจากงานสมาชิกผู้สอนศาสนาของคุณ พ่อข้าพเจ้า

ประวัติครอบครัวสำคัญต่อท่านมาก เช่นกัน ซึ่งท่านทำเสร็จสมบูรณ์ได้ถึง แปดชั่วอายุบรรพชน นับจากเวลานั้น มา ผลจากการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของ ครอบครัวเราซึ่งเริ่มจากน้องชายอายุ 14 ปีได้เพิ่มทวีขึ้นจนนับไม่ถ้วนไม่ เพียงสำหรับคนเป็นแต่สำหรับคนตาย ด้วย โดยสร้างเสริมขึ้นจากงานของคุณ พ่อและคนอื่นๆ ขณะนี้แผนภูมิสืบสกุล ของเราขยายขึ้นไปถึง 32 ชั่วอายุ และ เราทำงานพระวิหารเสร็จสมบูรณ์ไป หลายส่วนแล้ว วันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกพิศวง และรู้สึกปีติยิ่งกับการเชื่อมโยงบรรพชน กับลูกหลานของเรา

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ บันทึกร ุประสมการณ์คล้ายกันไว้ในพระวิหาร โคลัมบัส โอไฮโอ:

“ขณะข้าพเจ้านั่งอยู่ในพระวิหาร
พลากรุ่นคิดถึงชีวิตของ [คุณปู่ทวด
คุณปู่และบิดาของข้าพเจ้า] ข้าพเจ้า
มองไปที่บุตรสาวของข้าพเจ้า บุตรสาว
ของเธอ . . . และลูกๆ ของเธอ ซึ่งเป็น
เหลนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตระหนักใน
ทันทีว่าข้าพเจ้าอยู่ตรงกลางคนเจ็ดรุ่น
นี้พอดี—สามรุ่นก่อนข้าพเจ้าและสาม
รุ่นหลังข้าพเจ้า

“ในพระนิเวศน์อันบริสุทธิ์และ
ศักดิ์สิทธิ์นั้นข้าพเจ้าสำนึกว่าข้าพเจ้า
มีภาระหน้าที่ใหญ่หลวงต้องส่งต่อ
ทั้งหมดที่ได้รับเป็นมรดกจากบรรพชน
ไปให้คนรุ่นต่อจากข้าพเจ้า”²

เราทุกคนอยู่ตรงกลางของครอบครัว
นินทรืร์ บทบาทของเราอาจเป็นจุด
เปลี่ยนผันที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญ
เกิดขึ้นทั้งบวกและลบ ประธานอิงค์ลี
กล่าวต่อไปว่า “อย่า *ปล่อยให้ตนเอง*
เป็นห่วงโซ่ที่อ่อนแอในสายโซ่แห่งรุ่น
อายุของท่าน”³ ความซื่อสัตย์ในพระ
กิตติคุณจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้
ครอบครัว จะมั่นใจได้อย่างไรว่าเราคือ

ห่วงโซ่ที่แข็งแกร่งในครอบครัวนินทรืร์
ของเรา

วันหนึ่งไม่กี่เดือนหลังข้าพเจ้ารับ
บัพติศมา ข้าพเจ้าได้ยืมสมาชิกบางคน
วิพากษ์วิจารณ์คนอื่นในโบสถ์ ข้าพเจ้า
ผิดหวังมาก ข้าพเจ้ากลับบ้านและบอก
คุณพ่อว่าข้าพเจ้าอาจไม่ไปโบสถ์อีก
แล้ว เป็นเรื่องที่ทำให้ใจหายเมื่อเห็น
สมาชิกวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นเช่นนั้น
เมื่อฟังจบ คุณพ่อสอนข้าพเจ้าว่า
พระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูและดี
พร้อม แต่สมาชิกยังไม่เป็นเช่นนั้น
ไม่ว่าตัวคุณพ่อเองหรือข้าพเจ้าก็ตาม
ท่านกล่าวอย่างหนักแน่นว่า “อย่าสิ้น
ศรัทธาเพราะผู้คนที่อยู่รอบตัวลูก
แต่จงเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพอัน
แข็งแกร่งกับพระเยซูคริสต์ อย่ามอง
รอบข้าง จงมองขึ้นไป!”

มองขึ้นไปที่พระเยซูคริสต์—คำ
แนะนำอันชาญฉลาดของคุณพ่อ—
เสริมสร้างศรัทธาข้าพเจ้าทุกเมื่อที่
เผชิญเรื่องท้าทายในชีวิต ท่านสอนวิธี
ประยุกต์ใช้คำสอนของพระคริสต์

ดังที่พระวจนะเหล่านี้กล่าว: “จงดูที่เรา
ในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย,
อย่ากลัว.”⁴

เมื่อข้าพเจ้าเป็นประธานคณะ
เผยแผ่ต่อซิงตัน ซีแอตเทิล ปีนั้นมี
ฝนตกหลายวัน ผู้สอนศาสนาของเรา
ยังคงได้รับคำแนะนำให้ออกไปและ
สอนศาสนาท่ามกลางสายฝน ข้าพเจ้า
เคยบอกพวกเขาว่า “ออกไปแม้ฝนตก
แหงนหน้ามองฟ้า อ้าปาก ต้มน้ำฝน!
เมื่อพวกคุณมองขึ้นไป พวกคุณจะได้
รับพลังเพิ่มขึ้นที่จะอ้าปากพูดกับทุก
คนโดยไม่กลัว” นั่นเป็นบทเรียนเชิง
สัญลักษณ์ให้พวกเขามองขึ้นไปเมื่อ
เผชิญเรื่องท้าทายแม้หลังจากจบการ
เป็นผู้สอนศาสนา กรุณาอย่าทำแบบนี้
ในพื้นที่ที่มลภาวะสูง

ขณะรับใช้ในคณะเผยแผ่ซีแอตเทิล
ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จาก ชันบีม
ลูกชายคนโต ซึ่งเป็นนักเปียโน เขาพูด
ว่าเขาได้รับเกียรติให้แสดงในคาร์เนกี-
ฮอลล์ นิวยอร์กเพราะชนะการแข่งขัน
ระดับนานาชาติ เรามีความสุขและปลื้ม
ใจมากกับเขา แต่ค่าวันนั้นขณะสด
อ้อนวอนด้วยความสำนึกคุณ ภรรยา
ข้าพเจ้าก็ตระหนักว่าเราจะไปพบลูก
และชมการแสดงของเขาไม่ได้จึงทูล
พระบิดาบนสวรรค์บ้างอย่างทำนองนี้
“พระบิดาบนสวรรค์ ลูกสำนึกคุณยิ่ง
ต่อพรที่พระองค์ประทานให้ชันบีม แต่
ว่าลูกเสียใจที่ไปที่นั่นไม่ได้ ลูกคงไปได้
ถ้าพระองค์ประทานพรนี้ก่อนหรือหลัง
งานเผยแผ่ครั้งนี้ ลูกไม่ได้บ่น แต่ลูก
รู้สึกเสียใจนิดหน่อย”

ทันทีที่สดอ้อนวอนเสร็จ เธอได้ยืม
สุรเสียงที่ชัดเจนว่า “เพราะเจ้าไปไม่
ได้นะสิ ลูกชายจึงได้รับเกียรตินี้ เจ้าจะ
แลกคืนหรือไม่เล่า”

ภรรยาข้าพเจ้าประหลาดใจมาก
เธอทราบดีว่าลูกๆ จะได้รับพรจากการ
ทำงานอันซื่อสัตย์ของบิดามารดาใน
อาณาจักรของพระเจ้า แต่นี่เป็นครั้ง
แรกที่เธอเข้าใจบทบาทของเธออย่าง
ชัดเจนเช่นนี้ เธอตอบพระองค์ทันที

ท่านเป็นสมาชิกในหน่วยเล็กๆ ของศาสนจักร เมื่อคุ้มครองของท่านไม่เป็นสมาชิก เมื่อท่านยังโสดทั้งที่พยายามสุดความสามารถที่จะแต่งงาน เมื่อลูกคนหนึ่งออกนอกทาง เมื่อต้องเป็นพ่อหรือแม่ตัวคนเดียว เมื่อต้องรับความยากลำบากทางร่างกายหรืออารมณ์ เมื่อตกเป็นเหยื่อของภัยพิบัติ และอื่นๆ ในช่วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านั้นจงยึดศรัทธาไว้ให้มั่น มองขึ้นไปที่พระคริสต์เพื่อความเข้มแข็ง ดุลยภาพ และการเยียวยาโดยพลังอำนาจแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ “สิ่งทั้งปวง จะร่วมกันส่งผลเพื่อความดี [ของท่าน]”⁸

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ เมื่อเราทำตามศาสนพยากรณ์ผู้มีชีวิต ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เรามองขึ้นไปที่พระเยซูคริสต์ เมื่อเราสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน และรับส่วนศีลระลึกอย่างจริงจังทุกสัปดาห์ เราได้รับพลังที่จะมองขึ้นไปที่พระองค์อยู่ *เสมอ* ข้าพเจ้ามีความสุขที่เป็นสมาชิกศาสนจักรนี้และเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดร์ ข้าพเจ้ารักการแบ่งปันพระกิตติคุณอันยิ่งใหญ่กับผู้คน การเชื่อเชิญผู้คนมาสู่พระคริสต์คือจุดประสงค์ของเรา และจุดประสงค์จะสำเร็จได้เมื่อเรามองขึ้นไปที่พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างนอบน้อมถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 1.
2. *คำสอนของประธานศาสนจักร: กอร์ดอน บี. อิงค์ลี* (2016), 82.
3. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “Keep the Chain Unbroken” (Brigham Young University devotional, Nov. 30, 1999), 3, speeches.byu.edu; เน้นด้วยเอน.
4. *หลักคำสอนและพันธสัญญา* 6:36.
5. *หลักคำสอนและพันธสัญญา* 130:21.
6. เอ็ม. ร็สเซลล์ บัลลาร์ด, “พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้” *เสียดิฉัน*, พ.ย. 2016, 91.
7. โรมัส เอส. มอนสัน, “การเลือก,” *เสียดิฉัน*, พ.ค. 2016, 86.
8. *หลักคำสอนและพันธสัญญา* 100:15.

“ไม่ พระเจ้าข้า ลูกไม่ไปก็ไม่เป็นไรให้เขาได้รับเกียรตินี้เถิด”

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ไม่ง่ายเลยที่เราจะตระหนักถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์เมื่อเรามองรอบข้างด้วยดวงตาทางโลกเพราะเราจะเห็นความไม่สะดวกสบาย การสูญเสีย ภาระหนักหรือความว้าเหว่ก่อนเสมอ ตรงกันข้ามเราจะเห็นพรที่รออยู่ได้เมื่อเรามองขึ้นไป พระเจ้าทรงเปิดเผยว่า “และเมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้.”⁵ ถึงทุกท่านที่อยู่ในการรับใช้ *ใดๆ* ของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้ท่านรู้ว่าท่านคือการเชื่อมโยงอันแข็งแกร่งสำหรับพรอันทรงพลังแก่ผู้ที่อยู่ก่อนท่านและลูกหลานรุ่นต่อจากท่าน

วันนี้ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่เห็นว่า มีสมาชิกครอบครัวของเราหลายคน ชื่อสัตย์บนเส้นทางพันธสัญญาแต่รู้สึกเศร้าใจเมื่อจินตนาการถึงที่นั่งว่างเปล่าที่อยู่ติดกับเรา เอิลเดอร์เอ็ม. ร็สเซลล์ บัลลาร์ดกล่าวว่า “หากท่านเลือกที่จะไม่แข็งขันหรือทิ้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ได้รับการฟื้นฟู ท่านจะไปไหน ท่านจะทำอะไร การตัดสินใจว่าจะ “ไม่ติดตาม” สมาชิกศาสนจักรและผู้นำที่พระเจ้า

ทรงเลือกอีกต่อไปจะมีผลกระทบระยะยาวที่เวลานี้ยังมองไม่ออกเสมอ”⁶ ประธานโรมัส เอส. มอนสันกระตุ้นเราว่า “ขอให้เราเลือกสิ่งถูกต้องที่ยากกว่า แทนการเลือกสิ่งผิดที่ง่ายกว่า”⁷

ไม่มีวันสายเกินไปที่จะมองขึ้นไปที่พระเยซูคริสต์ พระพาทูของพระองค์ อารัมภ์ท่านเสมอ มีคนรุ่นก่อนเราและหลังเราต้องอาศัยเราในการติดตามพระคริสต์เพื่อที่เราจะได้เป็นครอบครัวนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อข้าพเจ้าได้รับการปลดจากการเรียกเป็นประธานสภาค ลูกชายต่างพากันตื่นเต้นที่จะได้มีเวลาอยู่กับข้าพเจ้ามากขึ้น สามสัปดาห์ต่อมาข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบ ตอนแรกข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาจะผิดหวัง แต่การตอบสนองอย่างนอบน้อมของลูกชายคนเล็กคือ “พ่อครับไม่ต้องกังวลนะ เราเป็นครอบครัวนิรันดร์” ช่างเป็นความจริงที่เรียบง่ายและชัดเจนยิ่งนัก! ข้าพเจ้ากังวลเล็กน้อยเพราะมองรอบข้างแต่เพียงชีวิตมรตัยนี้ก่อน แต่ลูกชายมีความสุขเพราะเขาไม่ได้มองรอบข้างแต่มองขึ้นไปด้วยดวงตาที่มุ่งสู่นิรันดร์และพระประสงค์ของพระเจ้า

ไม่ง่ายเสมอไปที่มองขึ้นไปเมื่อพ่อแม่ของท่านต่อต้านพระกิตติคุณ เมื่อ

โดย เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ให้พระวิญาณทรงนำ

โดยงานมอบหมายจากสวรรค์ พระวิญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ เป็นพยาน สอน และกระตุ้นเตือนให้เราเดินในความสว่างของพระเจ้า

พี่น้องทั้งหลาย เช่นเดียวกับทุกท่าน ข้าพเจ้าตระหนักว่าเรากำลังเห็นการแรงงานของพระเจ้าผ่านประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันและข้าพเจ้าของท่านเข้านี้ เรายกท่าน สนับสนุนท่าน และสวดอ้อนวอนให้ท่านเสมอ “ศาสนาดायากรณที่รักของเรา”¹

เราสัมผัสถึงการหลังเทมาของพระวิญาณในสุดสัปดาห์นี้ ไม่ว่าท่านจะอยู่ในหอประชุมอันยิ่งใหญ่หรือชมจากบ้านหรืออาคารประชุมในสถานที่ห่างไกลทั่วโลก ท่านมีโอกาสรู้สึกถึงพระวิญาณของพระเจ้า พระวิญาณทรงยืนยันในใจและความนึกคิดท่านถึงความจริงที่สอนในการประชุมใหญ่นี้
ลองพิจารณาเนื้อร้องของเพลงสวดที่คุ้นเคย

ให้พระวิญาณทรงนำทาง
สอนทุกอย่างสิ่งไหนถูกผิด
พระจะเป็นพยานพระคริสต์
ให้ดวงจิตเราเห็นสวรรค์²

จากการเปิดเผยยุคสุดท้ายเราทราบ
ว่าพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ประกอบ
ด้วยพระสัถภาวะที่แยกและแตกต่างกัน

สามพระองค์ คือพระบิดาในสวรรค์ พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และพระวิญาณบริสุทธิ์ เราทราบว่า “พระบิดาทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกสัมผัสได้ดังของมนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน; แต่พระวิญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, แต่เป็นรูปกายที่เป็นวิญาณ. หากไม่เป็นเช่นนั้น, พระวิญาณบริสุทธิ์จะสถิตในพวกเราไม่ได้”³
ข้าพเจ้าขออวยพรให้ท่านมีความสำคัญของพระวิญาณบริสุทธิ์

ในชีวิตเรา พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบ
ว่าในความเป็นมรรตัยเราจะเผชิญ
ความท้าทาย ความยากลำบาก และ
ความวุ่นวาย พระองค์ทรงทราบว่าเรา
จะต้องรับมือกับคำถาม ความผิดหวัง
การล่อลวงและความอ่อนแอ เพื่อมอบ
พลังทางโลกและการนำทางจากสวรรค์
แก่เรา พระองค์ประทานพระวิญาณ
ศักดิ์สิทธิ์ อีกรูปนามหนึ่งของพระ
วิญาณบริสุทธิ์

พระวิญาณบริสุทธิ์ทรงผูกมัดเรา
กับพระเจ้า โดยงานมอบหมายจาก
สวรรค์ พระองค์ทรงดลใจ เป็นพยาน
สอน และกระตุ้นเตือนให้เราเดินใน
ความสว่างของพระเจ้า เรามีหน้าที่รับ
ผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเรียนรู้การ
ตระหนักถึงอิทธิพลของพระองค์ใน
ชีวิตเราและทำตาม

จงจำคำสัญญาของพระเจ้า “เราจะ
เผยพระวิญาณของเราส่วนหนึ่งให้เจ้า,
ซึ่งจะให้ความสว่างแก่ความคิดเจ้า, ซึ่ง
จะทำให้จิตวิญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ”⁴
ข้าพเจ้าขออวยพรคำสัญญานั้น ปีติที่เต็ม
เปี่ยมจิตวิญาณเรานำมาซึ่งมุมมอง
นิรันดร์ที่ต่างกับการใช้ชีวิตประจำวัน
ปีตินั้นมาในรูปแบบของความสงบสุข
ท่ามกลางความยากลำบากหรือความ
ปวดร้าวใจ ซึ่งให้การปลอบประโลม
และความกล้า สำแดงความจริงแห่ง
พระกิตติคุณ เพิ่มพูนความรักที่เรา
มีต่อพระเจ้าและบุตรธิดาทุกคนของ

พระองค์ ถึงแม้ความต้องการพระเช่นนั้นจะมีมาก แต่ในหลายๆ ทางโลกได้หลงลืมและทอดทิ้งพระเหล่านั้น

ในแต่ละสัปดาห์เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกศักดิ์สิทธิ์ เราทำพันธสัญญาที่จะ “ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา” พระเจ้าพระเยซูคริสต์ และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ เมื่อเรารักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์นี้ พระองค์ทรงสัญญาว่าเรา “จะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา”⁵

เราจะทำได้อย่างไร

หนึ่ง เราพยายามดำเนินชีวิตให้คู่ควรแก่พระวิญญาณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับผู้ที่ “เคร่งครัดในการระลึกถึงพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา”⁶ ดังที่พระเจ้าทรงแนะนำ เราต้อง “ละทิ้งสิ่งต่างๆ ของโลกนี้, และแสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกที่ดีกว่า”⁷ เพราะ “พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ประทับอยู่ในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์”⁸ เราต้องพยายามเชื่อฟังกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่เสมอ ศึกษาพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน เข้าพระวิหาร และดำเนินชีวิตที่แน่วแน่ต่อ หลักแห่งความเชื่อข้อสิบสาม “การเป็นคนซื่อสัตย์,

แน่วแน่, บริสุทธิ์, มีเมตตา, มีคุณธรรม, และในการทำดีต่อมนุษย์ทั้งปวง”

สอง เราต้องเต็มใจรับพระวิญญาณพระเจ้าทรงสัญญาว่า “เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า”⁹ ข้าพเจ้าเริ่มเข้าใจสิ่งนี้เมื่อเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มในสก็อตซ์เพลนส์ นิวเจอร์ซีย์ เข้าวันที่อากาศอบอุ่นวันหนึ่งในเดือนกรกฎาคม ข้าพเจ้ากับคู่ได้รับการกระตุ้นเตือนให้ติดตามผลใบแนะนำชื่อที่อยู่จากเท็มเปิลสแควร์ เราเคาะประตูบ้านของเอลลูดี แชนเฟออร์ คุณนายแชนเฟออร์ ปฏิเสธพวกเราอย่างสุภาพ

เมื่อเธอกำลังจะปิดประตู ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำบางสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน และไม่ได้ทำอีกตั้งแต่นั้นมา! ข้าพเจ้ายื่นเท้าเข้าไปในประตูและถามว่า “มีใครอีกไหมครับที่อาจสนใจข่าวสารของเรา” ลูกสาววัย 16 ปีของเธอ มาร์ตี้สนใจ และเมื่อวานเธอได้สวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้าขอการนำทาง มาร์ตี้พบกับเรา เวลาผ่านไป คุณแม่ของเธอเข้ามาฟังบทสนทนาด้วย ทั้งสองคนเข้าร่วมศาสนจักร

ผลของการบัพติศมาของมาร์ตี้คือมี 136 คน หลายคนมาจากครอบครัวของเธอเอง ได้รับบัพติศมาและทำพันธสัญญาพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่ฟังพระวิญญาณและยื่นเท้าขวางประตูไว้ในวันท้อบอว์เดือนกรกฎาคมวันนั้น มาร์ตี้กับสมาชิกครอบครัวผู้เป็นที่รักของเธอจำนวนหนึ่งอยู่ที่นั่น

สาม เราต้องรับรู้ถึงพระวิญญาณเมื่อพระวิญญาณเสด็จมา

ประสบการณ์ส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าคือว่าพระวิญญาณมักจะสื่อสารด้วยความรู้สึก ท่านรู้สึกได้ในถ้อยคำที่ท่านคุ้นเคย ที่สมเหตุสมผลสำหรับท่าน ที่ “กระตุ้นเตือนท่าน” ให้พิจารณาการตอบรับของชาวนีไฟเมื่อพวกเขาได้ยินพระเจ้าทรงสวดอ้อนวอนให้พวกเขา “และฝูงชนได้ยินและเป็นพยาน; และใจพวกเขาเปิดและพวกเขาเข้าใจถ้อยคำที่พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนในใจพวกเขา”¹⁰ ใจของพวกเขาสัมผัสถึงคำสวดอ้อนวอนของพระองค์ พระสุรเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์สงบและแผ่วเบา

ในพันธสัญญาเดิม เอลียาห์แข่งขันกับบรูโรทของพระบาอัล บรูโรทคิดว่า “เสียง” ของพระบาอัลจะเป็นราวกับสายฟ้าฟาดลงมาและจุดไฟเครื่องถวายบูชาของพวกเขา แต่ไม่มีเสียง และไม่มีไฟ¹¹

ต่อมาภายหลัง เอลียาห์สวดอ้อนวอนว่า “และนี่แน่ะ พระยาห์เวห์กำลังทรงผ่านไป และลมพายุรุนแรงได้พัดพังภูเขา และทำให้หินแตกเป็นเสี่ยงๆ เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ แต่พระยาห์เวห์ไม่ได้สถิตในลมนั้น ภายหลังลมก็เกิดแผ่นดินไหว แต่พระยาห์เวห์ไม่ได้สถิตในแผ่นดินไหวนั้น

“ภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระยาห์เวห์ไม่ได้สถิตในไฟนั้น ภายหลังไฟก็มีเสียงเบาๆ”¹²

ท่านรู้จักเสียงนั้นไหม

ประธานมอนสันสอนว่า “เมื่อเราเดินตามหนทางแห่งชีวิต ขอให้เราเรียนรู้ภาษาของพระวิญญาณ”¹³ พระวิญญาณตรัสถ้อยคำที่เราารู้สึก ความรู้สึกเหล่านี้อ่อนโยน กระตุ้นให้ปฏิบัติ ทำบางสิ่ง กล่าวบางอย่าง ตอบรับในวิถีใดวิถีหนึ่ง ถ้าเราไม่ตั้งใจหรือชะล่าใจในการนมัสการของเรา ถูกชักจูงและเหนี่ยวนำ เพราะการแสวงหาสิ่งทางโลก เราจะพบว่าความสามารถที่เราจะรู้สึกได้นั้นลดลงนี้ไฟกล่าวกับเลมมันและเลมวีเอลว่า “ไฟได้ยื่นเสียงท่านเป็นครั้งคราว; และท่านพูดกับไฟด้วยเสียงสงบแผ่วเบา, แต่ไฟก็เกินกว่าจะรู้สึก, พลังสัมผัสพระวจนะของพระองค์ไม่ได้”¹⁴

เดือนมิถุนายนปีที่แล้ว ข้าพเจ้าไปทำงานมอบหมายในอเมริกาใต้ ตารางเวลาของเราเต็มตลอดทั้ง 10 วันในการไปเยี่ยมโคลอมเบีย เปรู และเอกวาดอร์ แผ่นดินไหวครั้งใหญ่คร่าชีวิตผู้คนหลายร้อยคน มีผู้บาดเจ็บหลายหมื่นคน บ้านเรือนและชุมชนในเมืองปอร์โตเวโอะโฮและมันตาของเอกวาดอร์เสียหายและพังทลาย ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้เพิ่มการเยี่ยมสมาชิกที่อาศัยอยู่ในเมืองเหล่านั้นเข้าไปในตารางเวลา โดยที่ถนนได้รับความเสียหายมาก เราไม่แน่ใจว่าจะไปถึงที่นั่นได้ อันที่จริง มีผู้บอกเราแล้วว่าไปไม่ได้ แต่การกระตุ้นเตือนนั้นยังคงมีอยู่ ผลสุดท้าย เราได้รับพรและสามารถไปเยี่ยมได้ทั้งสองเมือง

โดยไม่มีเวลาแจ้งเตือนล่วงหน้ามากนัก ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะมีผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นเพียงสองสามคนมา การประชุมที่จัดขึ้นอย่างเร่งรีบ แต่เมื่อเรามาสู่ศูนย์สเตคแต่ละแห่งเราพบว่ามีคนเต็มห้องประชุมจนถึงเวทิด้านหลัง บางคนเข้าร่วมเป็นสมาชิกที่แข็งขันมากในเขตนี้ ผู้บุกเบิกที่ยึดมั่นศาสนจักร กระตุ้นให้ผู้อื่นเข้าร่วมนมัสการและสัมผัสพระวิญญาณในชีวิตพวกเขา คนที่นั่งอยู่แถวหน้าคือสมาชิกที่สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักและเพื่อน

บ้านในเหตุการณ์แผ่นดินไหว ข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นให้ประสาทพรของอัครสาวกแก่ทุกคนในที่ประชุม เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าให้พรของอัครสาวก แม้จะยืนอยู่หน้าห้องนั้น แต่กลับรู้สึกว่ามีข้าพเจ้าอยู่บนศีรษะของแต่ละคน และพระคำของพระเจ้าหลังเทศนา

ไม่ได้จบแค่นั้น พระวิญญาณกระตุ้นเตือนให้ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาเหมือนที่พระเยซูคริสต์ทรงทำเมื่อเสด็จเยี่ยมผู้คนในทวีปอเมริกา “พระองค์ทรงพาเด็กเล็กๆ ของพวกเขา... และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา”¹⁵ เราอยู่ที่เอกวาดอร์ กำลังทำกิจธุระของพระบิดา และคนเหล่านี้คือบุตรธิดาของพระองค์

สี่ เราต้องทำตามการกระตุ้นเตือนครั้งแรก

ฟังจำถ้อยคำของนี้ไฟ “ข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระวิญญาณ, โดยहारูล่วง

หน้าไม่ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ. กระนั้นก็ตาม” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าก็เข้าไป”¹⁶

เราต้องทำเหมือนกัน เราต้องมุ่งมั่นในการกระตุ้นเตือนครั้งแรก บางครั้งเราพยายามหาเหตุผล เราสงสัยว่าเรากำลังรู้สึกถึงความประทับใจทางวิญญาณหรือเป็นแค่ความคิดของตนเอง เมื่อเราเริ่มสงสัยความรู้สึกของเราอีกครั้ง หรือสองครั้ง—ซึ่งเราทุกคนเคย—เรากำลังเมินพระวิญญาณ เรากำลังสงสัยคำแนะนำจากสวรรค์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนว่าหากท่านจะฟังการกระตุ้นเตือนครั้งแรก ท่านจะถูกแก้แค้นครั้ง

ต่อไปเป็นคำเตือน จงอย่าคาดหวังว่าจะมีผลเพราะท่านตอบรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฟังจำไว้ว่าท่านกำลังทำตามเสียงสงบแผ่วเบา

ขณะกำลังรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ในมหานครนิวยอร์ก ข้าพเจ้าอยู่กับผู้สอนศาสนาบางคนในร้านอาหาร

ย่านบรองซ์ มีครอบครัวลูกเล็กเข้ามา
นั่งใกล้เรา พวกเขาตุงธงสำหรับพระ
กิตติคุณ ข้าพเจ้ามองดูผู้สอนศาสนา
ของเราเมื่อพวกเขาพูดคุยกับข้าพเจ้า
ต่อไป จากนั้นจึงสังเกตเห็นครอบครัว
ดังกล่าวรับประทานอาหารเสร็จแล้ว
และลูกเดินออกไป ข้าพเจ้ากล่าวว่า
“เอ็ดเดอร์ครับ มีบทเรียนที่นั่นไหม
คุณเห็นครอบครัวที่น่ารักนั้นไหม
เราควรทำอะไรครับ”

เอ็ดเดอร์ครับคนหนึ่งพูดขึ้นอย่างรวดเร็ว
ว่า “ผมคิดว่าจะลุกขึ้นเดินไปคุยกับพวก
เขา ผมได้รับการกระตุ้น แต่ผมไม่ได้
ตอบรับ”

“เอ็ดเดอร์ครับ” ข้าพเจ้าบอกเขา
“เราต้องทำตามการกระตุ้นเตือนครั้ง
แรกเสมอ การกระตุ้นเตือนที่คุณรู้สึก
นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์!”

การกระตุ้นเตือนครั้งแรกเป็นการ
ดลใจจากสวรรค์ เมื่อสิ่งเหล่านั้นยืนยัน
หรือเป็นพยานกับเรา เราต้องรับรู้และ
ต้องไม่ปล่อยให้ผ่านไป บ่อยครั้งสิ่งนั้น
คือพระวิญญาณที่ดลใจเราให้อือมออก

ไปช่วยเหลือคนบางคนที่ขัดสน โดย
เฉพาะครอบครัวกับมิตรสหาย “เสียง
สงบแผ่วเบา . . . ซึ่งกระซิบผ่าน
และเสียดแทงสิ่งทั้งปวง”¹⁸ นำเราไปสู่
โอกาสในการสอนพระกิตติคุณ แบ่งปัน
ประจักษ์พยานถึงการฟื้นฟูและพระ
เยซูคริสต์ ในการให้ความช่วยเหลือและ
ความหวังใย และในการช่วยชีวิตบุตร
ธิดาผู้ล้ำค่าคนหนึ่งของผู้เป็นเจ้า

ลองนึกว่าเป็นหน่วยปฏิบัติการ
ฉุกเฉินเบื้องต้น ในชุมชนส่วนใหญ่
หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้นต่อ
เหตุการณ์ร้ายแรง ภัยพิบัติ หรือหายนะ
คือพนักงานดับเพลิง ตำรวจ หน่วยกู้
ชีพ พวกเขามาถึงพร้อมไฟฉาย ข้าพเจ้า
ขอเสริมว่าเราสำนึกคุณพวกเขาอย่าง
ยิ่ง วิธีของพระเจ้าไม่ชัดเจนเท่าแต่เรียก
ร้องการตอบรับทันทีเช่นกัน พระเจ้า
ทรงทราบความต้องการของบุตรธิดา
ทุกคน—และทรงทราบว่ามีใครพร้อมจะ
ช่วยเหลือ ถ้าเราให้พระเจ้าทรงทราบ
ในคำสวดอ้อนวอนตอนเช้าว่าเราพร้อม
พระองค์จะทรงเรียกเราให้ตอบรับ ถ้า

เราตอบรับ พระองค์จะทรงเรียกเรา
อีก ครั้งแล้วครั้งเล่า และเราจะพบว่า
ตนเองกำลังทำ “กิจธุระของพระเจ้า”
ตามที่ประธานมอนสันเรียก¹⁹ เราจะ
กลายเป็นผู้ปฏิบัติภารกิจเงินเบื้องต้น
ต้นทางวิญญาณนำความช่วยเหลือมา
จากเบื้องบน

ถ้าเราเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนที่เกิด
ขึ้นกับเรา เราจะเติบโตในวิญญาณแห่ง
การเปิดเผย ได้รับข้อคิดและการนำทาง
ที่เกิดจากพระวิญญาณมากขึ้น พระเจ้า
ตรัสว่า “จงวางใจในพระวิญญาณองค์
นั้นซึ่งนำให้ทำดี”²⁰

ขอให้เราทำตามพระดำรัสเรียกของ
พระเจ้าอย่างจริงจัง “จงรีบเร่งเถิด,
เพราะเราจะนำทางเจ้าไป”²¹ พระองค์
ทรงนำเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
ขอให้เราดำเนินชีวิตใกล้ชิดกับพระ
วิญญาณ ทำตามการกระตุ้นเตือนครั้ง
แรกอย่างรวดเร็ว โดยรู้ว่ามาจากพระเจ้า
เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจ
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะนำทาง
เรา ปกป้องเรา และอยู่กับเราตลอด
เวลาในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. “พระเจ้าเป็นเจ้าโปรดอวยพรศาสนา,”
เพลงสวด, บทเพลงที่ 11.
2. “ให้พระวิญญาณทรงนำ,” *เพลงสวด*,
บทเพลงที่ 64.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:22.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:13.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
6. แอลมา 58:40.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:10.
8. ฮีลามัน 4:24.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2.
10. 3 นีไฟ 19:33.
11. ตู 1 พงศกษัตริย์ 18:17–29.
12. 1 พงศกษัตริย์ 19:11–12.
13. โทมัส เอส. มอนสัน, “The Spirit Giveth
Life,” *Ensign*, May 1985, 70.
14. 1 นีไฟ 17:45.
15. 3 นีไฟ 17:21.
16. 1 นีไฟ 4:6–7.
17. ตู Truman G. Madsen, *Joseph Smith
the Prophet* (1989), 103.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 85:6.
19. โทมัส เอส. มอนสัน, “พึงเรียนรู้ พึงทำ
พึงเป็น,” *เสียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 77.
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:12.
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:18.

โดย เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเย์ เคลย์ตัน
แห่งฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมสวากเจ็ดสิบ

จงทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเถิด

เมื่อเราตัดสินใจทำ “ตามที่ [พระผู้เป็นเจ้า] สั่ง” เท่ากับเราตั้งใจมั่นว่าจะทำให้พฤติกรรมทุกวันของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำปาฏิหาริย์ครั้งแรกที่งานสมรสในคานาแคว้นกาลิลี มารีย์ พระมารดา และสาวกของพระองค์อยู่ที่นั่นเช่นกัน มารีย์รู้สึกชัดเจนว่าต้องมีส่วนรับผิดชอบความสำเร็จของงานนี้ ระหว่างงานเลี้ยงฉลอง เกิดปัญหา—คือเหล้าองุ่นหมด มารีย์เป็นห่วงและไปหาพระเยซู ทั้งสองพูดคุยกันสั้นๆ จากนั้นมารีย์ก็หันไปหาคนรับใช้และพูดว่า

“จงทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเถิด
“มีโอ่งหินตั้งอยู่ที่นั่นหกใบ . . . [โอ่งหินเหล่านั้นไม่ได้ใช้เก็บน้ำดื่มแต่ใช้สำหรับพิธีชำระล้างตามกฎของโมเสส]
“พระเยซูตรัสสั่งพวกคนใช้ว่า จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็มเถิด แล้วพวกเขาก็ตักน้ำเต็มโอ่งเสมอปาก
“แล้วพระองค์ตรัสสั่งพวกเขาว่า จงตักเอาไปให้เจ้าภาพเถิด เขาก็เอาไปให้
“[จากนั้น] เจ้าภาพชิมน้ำที่กลายเป็นเหล้าองุ่นแล้ว” และแสดงความประหลาดใจที่งานเลี้ยงเสิร์ฟเหล้าองุ่นที่ดีที่สุดช่วงท้ายงานเลี้ยง¹
ปกติเราจำเหตุการณ์นี้ได้เพราะการเปลี่ยนน้ำเป็นเหล้าองุ่นคือการแสดงเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า—คือ

ปาฏิหาริย์ นั่นเป็นข่าวสารสำคัญ แต่มีข่าวสารสำคัญอีกอย่างหนึ่งในเรื่องราวของยอห์น มารีย์เป็น “ภาชนะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว”² ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเป็นผู้ให้กำเนิด อบรมสั่งสอน และเลี้ยงดูพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า เธอรู้จักพระองค์มากกว่าใครๆ บนแผ่นดินโลก เธอรู้ความจริงของการประสูติอันน่าอัศจรรย์ เธอรู้ว่าพระองค์ไม่มีบาป และพระองค์ “หาได้รับสิ่งดั่งมนุษย์คนอื่นไม่ ทั้งพระองค์ไม่อาจรับการสอนได้ เพราะพระองค์หาจำเป็นไม่ที่จะให้มนุษย์คนใดสอนพระองค์”³ มารีย์รู้จัก

ความสามารถพิเศษของพระองค์ในการแก้ปัญหา รวมถึงปัญหาส่วนตัวเช่นการจัดการจัดหาเหล้าองุ่นในงานสมรส เธอมีความเชื่อมั่นไม่สั่นคลอนในพระองค์และในเดชานุภาพของพระองค์ คำที่เธอกล่าวกับคนรับใช้ เรียบง่ายตรงไปตรงมา ไม่มีข้อแม้ ไม่มีข้อบังคับ ไม่มีข้อจำกัด “จงทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเถิด”

มารีย์เป็นสาวรุ่นเมื่อเทพกาเบรียลปรากฏต่อเธอ ตอนแรกเธอ “ตกใจ” เมื่อเทพบอกว่าเป็นพระเจ้าทรง “โปรดปรานมาก” และเธอ “[ได้รับพร . . . ในหมู่สตรี] . . . และรำพึงว่าคำทักทายมีความหมายว่าอย่างไร” กาเบรียลรับรองกับเธอว่าเธอไม่มีอะไรต้องกลัว—ข่าวที่เขานำมาเป็นข่าวดี เธอจะ “ตั้งครรรภ์ . . . บุตรของพระเจ้าสูงสุด” และ “คลอดบุตรชาย . . . [ผู้] จะครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์”

มารีย์สงสัยว่า “เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้ายังไม่เคยหลับนอนกับชายใด?” เทพอธิบายเพียงสั้นๆ โดยยืนยันกับเธอว่า “ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้”

มารีย์ตอบรับอย่างนอบน้อมว่าเธอจะทำตามตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงขอ โดยไม่ต้องการรู้รายละเอียดและไม่สงสัย แม้จะมีคำถามนับไม่ถ้วนเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตเธอ เธอมุ่งมั่นทำตามโดยไม่เข้าใจว่าเหตุใดพระองค์ทรงขอให้ทำหรือต่อจากนั้นจะเป็นอย่างไร เธอยอมรับพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไข⁴ และไม่รู้เลยว่าวันข้างหน้าจะเกิดอะไรขึ้น ด้วยความวางใจอันเรียบง่ายในพระผู้เป็นเจ้า มารีย์ก็กล่าว “นี่แน่ะ ข้าพเจ้าเป็นทาสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน”⁵

เมื่อเราตัดสินใจทำ “ตามที่ [พระผู้เป็นเจ้า] สั่ง” เท่ากับเราตั้งใจมั่นว่าจะทำให้พฤติกรรมทุกวันของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า การแสดงศรัทธาอันเรียบง่ายเช่นศึกษาพระ

คัมภีร์ทุกวัน อดอาหารเป็นประจำ และ สวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริงทำให้ ความสามารถทางวิญญาณของเราใน การสนองข้อเรียกร้องของความเป็น มรรตัยลึกลับซึ่งยิ่งขึ้น ทีละเล็กทีละน้อย นิสสัยที่เรียบง่ายของความเชื่อนำไปสู่ ผลลัพธ์อันเป็นปาฏิหาริย์ สิ่งเหล่านั้น เปลี่ยนศรัทธาของเราจากต้นอ่อนเป็น พลังขับเคลื่อนความดีในชีวิตเรา จาก นั้น เมื่อเกิดความท้าทาย การหยั่งราก ในพระคริสต์จะทำให้จิตวิญญาณเรา เติบโตเร็ว พระผู้เป็นเจ้าของเราเพิ่มพลัง ให้ความอ่อนแอของเรา เพิ่มปีติของเรา และทำให้ “เหตุการณ์ทุกอย่างจะร่วมกัน ส่งผลเพื่อความดีของ [เรา]”⁶

หลายปีก่อน ข้าพเจ้าพูดคุยกับ อธิการวัยหนุ่มคนหนึ่งซึ่งใช้เวลา สัปดาห์ละหลายชั่วโมงให้คำปรึกษากับสมาชิกกอร์ด เขาตั้งข้อสังเกตที่น่า สนใจ เขากล่าวว่าปัญหาที่สมาชิกกอร์ด ประสบคือปัญหาที่สมาชิกศาสนจักร ทุกแห่งประสบ—อย่างเช่น วิธีทำให้ ชีวิตแต่งงานมีความสุข ความยากของ การทำให้งาน ครอบครัว และหน้าที่ ในศาสนจักรสมดุลกัน ความท้าทาย เรื่องพระคำแห่งปัญญา การงานอาชีพ หรือสื่อลามก หรือมีปัญหาการยอมรับ

นโยบายศาสนจักรหรือคำถามด้าน ประวัติศาสตร์ที่พวกเขาไม่เข้าใจ

บ่อยครั้งมากที่เขาแนะนำให้สมาชิก กอร์ดกลับสู่การปฏิบัติที่เรียบง่ายของ ศรัทธา เช่น คึกษาพระคัมภีร์มอรมอน —อย่างที่เราอ่านโรมัส เอส. มอน- สันแนะนำให้เราทำ—จ่ายส่วนสิบ และ อุทิศตนรับใช้ในศาสนจักร อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งคำตอบของพวกเขา คือความสงสัย “ผมไม่เห็นด้วยกับคุณ คริส อธิการ เรา *ทุกคน* ู้ว่านั่นเป็นสิ่งที่ เราพึงทำ เราพูดเรื่องนี้ *ตลอดเวลา* ใน ศาสนจักร แต่ผมไม่แน่ใจว่าคุณเข้าใจ ผม การทำสิ่ง *เหล่านั้น* เกี่ยวข้องอะไร กับปัญหาที่ *ผม* กำลังประสบหรือครับ”

นั่นเป็นคำถามที่ยุติธรรมดี ตลอด เวลาที่ผ่านมาอธิการหนุ่มคนนั้นและ ข้าพเจ้าสังเกตว่าคนที่ตั้งใจทำ “เรื่อง เล็กและเรียบง่าย”⁷—เชื่อฟังสิ่งที่ดู เหมือนเล็กน้อย—ล้วนได้รับพรให้มี ศรัทธาและความเข้มแข็งเกินกว่าการ เชื่อฟังที่พวกเขาปฏิบัติจริง และอาจ ดูเหมือนไม่เกี่ยวข้องกันเลย การเชื่อม ต่อระหว่างการเชื่อฟังพื้นฐานประจำ วันกับวิธีแก้ไขปัญหาใหญ่โตซับซ้อน ที่เราประสบอาจจะดูเหมือนยาก แต่ *เกี่ยวข้องกัน* ในประสบการณ์ของ

ข้าพเจ้า การสร้างนิสัยแห่งศรัทธาที่ดี วันละเล็กละน้อยทุกวัน เป็นทาง เดียวที่จะป้องกันเราจากความเดือด ร้อนของชีวิต ไม่ว่าจะไรก็ตาม การ กระทำเล็กๆ น้อยๆ ตามศรัทธา แม้มดู เหมือนไม่สำคัญหรือไม่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาที่ก่อกวนเรา จะเป็นพรแก่เราใน *ทุกสิ่ง* ที่เราทำ

ลองนึกถึงนาอามาน “ผู้บัญชาการ กองทัพของ . . . ซีเรีย” “. . . นักรบกล้า หาญ” และเป็นโรคเรื้อน สาวีไซบอกว่า ศาสตาศาพยากรณ์คนหนึ่งในอิสราเอล รักษานาอามานได้ เขาจึงเดินทางไป อิสราเอลพร้อมข้าราชการ ทหาร และ ของกำนัล จนมาถึงบ้านของเอลีชา คนใช้ของเอลีชา ไม่ใช่ตัวเอลีชาเอง มาบอกนาอามานว่าพระบัญชาของ พระเจ้าคือให้ “ไปชำระตัวในแม่น้ำ จอร์แดนเจ็ดครั้ง” เรียบง่ายมาก บางที คำสั่งที่เรียบง่ายนี้อาจทำให้นักรบผู้ เกเรียงไกรคนนั้นเห็นว่าไร้เหตุผลง่าย เกินไป หรือไม่สมกับฐานะของเขาจน เขาไม่พอใจ อย่างน้อยที่สุดคำแนะนำ ของเอลีชาฟังดูไม่สมเหตุผลสำหรับ นาอามาน เขาจึง “หันหลังไปเสียด้วย ความเดือดดาล”

แต่พวกข้าราชการของนาอามานเข้า มาพูดทัดทานอย่างนุ่มนวลว่าถ้าเอลีชา ขอให้ทำ “สิ่งใหญ่อย่างหนึ่ง” เขาจะทำ ไหม พวกเขาบอกว่าที่เอลีชาขอให้นาอามานทำนั้นเล็กน้อย ถึงแม้ไม่เข้าใจว่า ทำไมแต่เขาไม่ควรทำหรือ นานา-มานคิดทบทวนปฏิกิริยาของตนและ อาจจะสงสัยด้วยซ้ำ แต่เขาเชื่อฟัง เขา “ไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดน” และหายอย่างน่าอัศจรรย์⁸

รางวัลบางอย่างของการเชื่อฟังมา เร็ว บางอย่างมาหลังจากทดสอบเราแล้ว เท่านั้น ในพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า เรา อ่านเรื่องความเพียรพยายามอย่างไม่รู้ เหน็ดเหน้อยของอาดัมในการทำตาม พระบัญชาให้ถวายเครื่องพลีบูชาเมื่อ เทพถามอาดัมว่าเหตุใดจึงถวายเครื่อง พลีบูชา ท่านตอบว่า “ข้าพเจ้าหาไม่รู้ไม่

นอกจากพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้” เทพอธิบายว่าเครื่องพลีบูชาของเขา เป็น “อุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพของ พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา” แต่คำอธิบายนั้นมาหลังจากอาดัมแสดง ให้เห็นว่าท่านตั้งใจเชื่อฟังพระเจ้านาน “หลายวัน” โดยไม่รู้ว่ เหตุใด ท่านควร ทำการถวายพลีบูชาเหล่านั้น”

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงอวยพรเรา เสมอสำหรับการเชื่อฟังพระกิตติคุณ อย่างแน่วแน่และความภักดีที่เรามีต่อ ศาสนจักร แต่พระองค์แทบจะไม่ทรงให้ เราเห็นตารางเวลาของพระองค์ล่วงหน้า สำหรับการอวยพรเรา พระองค์ไม่ทรง แสดงให้เราเห็นภาพรวมตั้งแต่ต้น จุด นั้นเองที่ต้องการศรัทธา ความหวัง และ การวางใจพระเจ้า

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้เราอดทน กับพระองค์—วางใจพระองค์และทำ ตามพระองค์ พระองค์ทรงขอร้องเรา ว่า “อย่าเถียงกันเลยเพราะท่านไม่เห็น” พระองค์ทรงเตือนว่าเราไม่ควรคาดหวัง คำตอบง่ายๆ หรือวิธีแก้ปัญหาที่รวดเร็ว ทันใจจากสวรรค์ สถานการณ์คลี่คลาย เมื่อเราเขียนหัดในช่วง “การทดลอง ศรัทธา [ของเรา];” ไม่ว่าการทดสอบนั้น จะอดทนยากเพียงใดหรือคำตอบจะมา ช้าเพียงใดก็ตาม¹⁰ ข้าพเจ้าไม่ได้พูด ถึง “การเชื่อฟังแบบหลับหูหลับตา”¹¹ แต่พูดถึงความเชื่อมั่นในความรักอัน สมบูรณ์และจังหวะเวลาที่ดีที่สุดของ พระเจ้า

การทดลองศรัทธาของเราจะ เกี่ยวข้อง *เสมอ* กับการแน่วแน่ต่อการ

ปฏิบัติที่เรียบง่ายของศรัทธาในทุกๆ วัน หลังจากนั้น หลังจากนั้นเท่านั้น พระองค์ทรงสัญญาว่าเราจะได้รับคำ ตอบที่เราอมานาน เฉพาะเมื่อเรา พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเราเต็มใจ ทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอโดยไม่เรียกร้อง ให้รู้ก่อนว่าเมื่อใด เหตุใด และอย่างไร ที่เราจะ “เก็บเกี่ยวรางวัลแห่งศรัทธา [ของเรา] ความขยันหมั่นเพียร [ของ เรา] และความอดทน, และความอด กลั้น”¹² การเชื่อฟังที่แท้จริงจะยอมรับ พระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ โดยไม่มีเงื่อนไข¹³

ทุกวันเราทุกคนตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ เลือกว่าเรา “จะปรนนิบัติใคร”¹⁴ เรา แสดงให้เห็นว่าเราตั้งใจรับใช้พระเจ้า โดยอุทิศตนทุกวันอย่างซื่อสัตย์ พระเจ้า ทรงสัญญาจะทรงนำทางเรา¹⁵ แต่เพื่อ ให้พระองค์ทำเช่นนั้น เราต้องเดิน โดยวางใจว่าพระองค์ทรงรู้ทางเพราะ พระองค์ทรง เป็น “ทางนั้น”¹⁶ เราต้อง เต็มใจให้เต็ม เมื่อเราวางใจและทำ ตามพระองค์ เหมือนน้ำเป็นเหล้าองุ่น ชีวิตเราจะเปลี่ยน เราจะเป็่มากกว่าและ ดีกว่าที่เราจะเป็นได้ จงวางใจพระเจ้า และ “ทำตามทีพระองค์สั่งท่าน” ใน พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 2:5-9; ดู ยอห์น 2:10 ด้วย.
2. แอลมา 7:10.
3. งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มัทธิว 3:25 (ในภาคผนวกพระคัมภีร์ไบเบิล).
4. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 18.
5. ดู ลูกา 1:26-38.
6. โรม 8:28; หลักคำสอนและพันธสัญญา 90:24.
7. แอลมา 37:6.
8. ดู 2 พงศกษัตริย์ 5:1-14.
9. ดู โมเสส 5:5-11.
10. ดู อีเธอร์ 12:6.
11. ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Agency and Control,” *Ensign*, May 1983, 66-68; โรเบิร์ต ซี. โอคัส, “Believe All Things,” *Ensign*, July 2005, 30-33.
12. แอลมา 32:43.
13. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *Christ and the New Covenant*, 18.
14. โยชูวา 24:15.
15. ดู สุภาษิต 3:6.
16. ยอห์น 14:6.

โดย เอ็ดเดอร์คัลลิน เอช. อดิสต์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ กับแผนแห่งความรอด

เพราะเรามีความจริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์และความสัมพันธ์ของเราต่อทั้งสามพระองค์ เราจึงมีแผนที่อันเป็นเลิศสำหรับการเดินทางผ่านความเป็นมรรตัยของเรา

I. หลักแห่งความเชื่อข้อแรก ประกาศว่า “เราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดา, พระเยซูคริสต์, และในพระบุตรของพระองค์, พระวิญญาณบริสุทธิ์, และในพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราก็มองเหมือนชาวคริสต์อื่นๆ

ที่เชื่อในพระบิดาและพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่สิ่งที่เราเชื่อเกี่ยวกับทั้งสามพระองค์นั้นแตกต่างจากที่ผู้อื่นเชื่อ เราไม่เชื่อในสิ่งที่โลกของชาวคริสต์เรียกว่าหลักตรีเอกานุภาพ ในนิมิตแรก โจเซฟ สมิทเห็นพระอัครทูตที่แตกต่าง

กันสองพระองค์ พระสัถภาวะสองพระองค์ จึงทำให้เข้าใจชัดเจนว่าความเชื่อที่มีอยู่สมัยนั้นเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ไม่ใช่อะไรที่แท้จริง

ในทางตรงกันข้ามกับความเชื่อที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงลึกลับเกินกว่าจะเข้าใจได้และไม่อาจรู้ได้ คือความจริงที่ว่าพระอุปนิสัยของพระผู้เป็นเจ้าและความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์เป็นที่รู้ได้และเป็นกุญแจสู่ทุกสิ่งทุกอย่างในหลักคำสอนของเรา พระคัมภีร์ไบเบิลบันทึกคำสวดอ้อนวอนที่พระเยซูทรงวิงวอนแทนเรา พระองค์ทรงประกาศว่า “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17:3)

ความพยายามรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและงานของพระองค์เริ่มต้นก่อนความเป็นมรรตัยและไม่จบลงที่นั่น ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนว่า “แต่ก่อนที่ท่านจะเรียน [หลักธรรมทั้งหมดของความสูงส่ง] ต้องใช้เวลาอีกนานหลังจากท่านผ่านมันไป” เราเสริมต่อจากความรู้ที่เราได้รับในโลกวิญญาณก่อนเกิด ฉะนั้น เพื่อพยายามสอนชาวอิสราเอลเรื่องพระลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและความสัมพันธ์ของพระองค์กับบุตรธิดา ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์กล่าว ดังที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลว่า

“ท่านทั้งหลายจะเปรียบพระเจ้าเหมือนกับใครหรือเปรียบพระองค์คล้ายกับอะไร? . . .

“พวกท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือ? ท่านเคยได้ยินไม่ใช่หรือ? พวกท่านได้รับการบอกกล่าวตั้งแต่ต้นแล้วไม่ใช่หรือ? ท่านไม่เข้าใจเรื่องราวของแผ่นดินโลกหรือ?” (อิสยาห์ 40:18, 21)

เราทราบว่าสมาชิกของพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์เป็นพระสัถภาวะที่แยกจากกันและแตกต่างกัน เราทราบเรื่องนี้จากคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์

โจเซฟ สมิท “พระบิดาทรงมีพระวรกาย เป็นเนื้อหนังและกระดูกสัมผัสได้ตั้ง ของมนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน; แต่พระ วิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงมีพระวรกาย เป็นเนื้อหนังและกระดูก, แต่เป็นรูป ภายที่เป็นวิญญาณ. หากไม่เป็นเช่นนั้น, พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตในพวกเรา ไม่ได้” (คพ. 130:22)

สืบเนื่องจากตำแหน่งสูงสุดของพระ ผู้เป็นเจ้าของพระบิดาในพระผู้เป็นเจ้าของสาม พระองค์ ตลอดจนบทบาทของพระ อตริรูปแต่ละพระองค์ ศาสดาพยากรณ์ โจเซฟอธิบายว่า

“บุคคลใดก็ตามที่เคยเห็นท้องฟ้า เปิดจะรู้ว่าสามพระองค์ในสวรรค์ ผู้ทรงถือกุญแจแห่งอำนาจ และองค์ หนึ่งทรงควบคุมทั้งหมด . . .

“. . . ทั้งสามพระองค์ . . . ทรงมี พระนามว่าพระผู้เป็นเจ้าองค์แรก พระ ผู้สร้าง พระผู้เป็นเจ้าขององค์ที่สอง พระผู้ โถ่ และพระผู้เป็นเจ้าขององค์ที่สาม พระ ผู้ทรงเป็นพยานหรือพระผู้ตรัสคำ พยาน

“[นั่นคือ] สิทธิโดยชอบของพระบิดา ที่จะทรงควบคุมในฐานะหัวหน้าหรือ ประธาน พระเยซูทรงเป็นพระผู้ไถ่ เกอีย์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น พยานหรือตรัสคำพยาน”²

II. แผน

เราเข้าใจความสัมพันธ์ของเรา กับ สมาชิกของพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ จากสิ่งที่เปิดเผยเกี่ยวกับแผนแห่ง ความรอด

คำถามเช่น “เรามาจากไหน” “เรามา ที่นี้ทำไม” และ “เราจะไปไหน” มีคำตอบ อยู่ในสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “แผน แห่งความรอด” “แผนอันสำคัญยิ่งแห่ง ความสุข” หรือ “แผนแห่งการไถ่” (แอล- มา 42:5, 8, 11) พระกิตติคุณของพระ เยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของแผนนี้

ในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของ พระผู้เป็นเจ้า ในการดำรงอยู่ก่อนความ เป็นอมรตย์ เราปรารถนาชีวิตนิรันดร์

เป็นจุดหมายแต่ไม่ก้าวหน้าไปกว่าที่เรา ทำได้หากปราศจากประสบการณ์มรดย ในร่างกาย เพื่อให้โอกาสนั้น พระบิดา บนสวรรค์ทรงควบคุมดูแลการสร้าง โลกนี้ ที่ความทรงจำในเรื่องก่อนเกิด ถูกริบไป เราสามารถพิสูจน์ความเต็มใจ ของเราในการรักษาพระบัญญัติและได้ รับประสบการณ์พร้อมกับเติบโตผ่าน ความท้าทายอื่นๆ ของชีวิตมรดย แต่ ในประสบการณ์มรดยนั้น และสืบ เนื่องจากการตกของบิดามารดาแรก ของเรา เราจะประสบกับความตายทาง วิญญาณโดยถูกตัดออกจากที่ประทับ ของพระผู้เป็นเจ้า แปรเป็นด้วยบาป และต้องได้รับความตายทางร่างกาย แผนของพระบิดามุ่งหวังและจัดเตรียม หนทางที่จะเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น

III. พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

เมื่อทราบจุดประสงค์ของแผนอัน สำคัญยิ่งของพระผู้เป็นเจ้า ต่อไปนี้เรา จะพิจารณาบทบาทที่สมาชิกในพระผู้ เป็นเจ้าสามพระองค์ทรงมีในแผนนั้น เราเริ่มด้วยคำสอนจากพระคัมภีร์ ไบเบิล เพื่อตั้งท้ายจดหมายฉบับ ที่สองที่จะส่งไปให้ชาวโครินธ์ อัคร- สาวกเปาโลอ้างถึงพระผู้เป็นเจ้าสาม พระองค์ พระบิดา พระบุตร และ พระวิญญาณบริสุทธิ์โดยมิได้คิด

ล่วงหน้ามาก่อน “ขอให้พระคุณของ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ความรักของพระเจ้า และการมีส่วนร่วม กัน [หรือ “สัมพันธภาพ”³] ที่มาจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่กับ ท่านทั้งหลายทุกคนเถิด” (2 โครินธ์ 13:14)

พระคัมภีร์ไบเบิลข้อนี้แสดงถึงพระ ผู้เป็นเจ้าสามพระองค์และอ้างอิงความ รักที่เป็นแรงจูงใจและนิยามไว้ชัดเจน ถึงพระผู้เป็นเจ้า พระบิดา ถึงพระพันธ กิจแห่งความรอดอันเป็นพระเมตตา ของพระเยซูคริสต์ และถึงสัมพันธภาพ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

ทั้งหมดเริ่มที่พระผู้เป็นเจ้าพระ บิดา ขณะที่เราทราบเพียงน้อยนิดเกี่ยวกับ พระองค์ สิ่งที่เราทราบนั้นสำคัญ มากในการเข้าใจตำแหน่งอันสูงสุด ของพระองค์ ความสัมพันธ์ที่เรามีกับ พระองค์ และบทบาทการควบคุมดูแล ของพระองค์ในแผนแห่งความรอด การ สร้าง และสิ่งอื่นๆ ทั้งหมดที่ตามมา

ดังที่เอลเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองก็ เขียนไว้ก่อนท่านถึงแก่กรรม “ในความ หมายที่ยิ่งใหญ่และสำคัญที่สุดของ คำ มีพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์และ แท้จริงเพียงองค์เดียวเท่านั้น พระองค์

ทรงเป็นพระบิดา เอโลฮิมผู้ยิ่งใหญ่ พระผู้ทรงเป็นเหนือทุกสิ่ง พระผู้สร้างและปกครองจักรวาล”⁴ พระองค์คือพระเจ้าและเป็นเจ้าและพระบิดาของพระเยซูคริสต์และของเราด้วยประธานเดวิด โอ. แมคเคย์สอนว่า “ความจริงพื้นฐานอย่างแรกที่พระเยซูคริสต์ทรงสนับสนุนคือความจริงที่ว่าผู้กำกับดูแลทุกสิ่งซึ่งคือพระเจ้าเป็นเจ้าของพระบิดา พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก”⁵

สิ่งที่เราทราบเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้าเป็นเจ้าของพระบิดาคือสิ่งที่เราเรียนรู้เกือบทั้งหมดได้จากการปฏิบัติศาสนกิจและคำสอนของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ดังที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์สอนไว้ จุดประสงค์สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคือการเปิดเผยต่อมนุษย์ว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าของพระบิดานิรันดร์ของเรา . . . ทรงเป็นอย่างไร . . . [เพื่อ] เปิดเผยและทรงทำให้พระลักษณะที่แท้จริงของพระบิดาของพระองค์ พระบิดาในสวรรค์ของเราเป็นเรื่องใกล้ตัวเรา”⁶ พระคัมภีร์ไบเบิลมีพยานของอัครสาวกว่าพระเยซู “ทรงมีแก่นแท้เดียว” กับพระบิดา (ฮีบรู 1:3) ซึ่งเพียงขยายความคำสอนของพระเยซูที่ว่า “คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9)

พระเจ้าเป็นเจ้าของพระบิดาคือพระบิดาของวิญญานเรา เราเป็นบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงรักเรา และพระองค์ทรงทำทุกสิ่งเพื่อประโยชน์นิรันดร์ของเรา พระองค์คือผู้สร้างแผนแห่งความรอด และโดยเดชานุภาพของพระองค์ที่แผนของพระองค์บรรลุจุดประสงค์เพื่ออัครสาวกนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์

พระบุตร

สำหรับมนุษย์แล้วสมาชิกในพระเจ้าเป็นเจ้าของสามพระองค์ที่เห็นได้ชัดมากที่สุดคือพระเยซูคริสต์ ถ้อยแถลงหลักคำสอนสำคัญที่ฝ่ายประธานสูงสุด

ประกาศไว้เมื่อปี 1909 กล่าวว่าพระองค์ทรงเป็น “พระบุตรหัวปีในบรรดาบุตรทั้งหลายของพระเจ้า—พระผู้ถือกำเนิดองค์แรกในวิญญาน และเป็นพระผู้ถือกำเนิดพระองค์เดียวในเนื้อหนัง”⁷ พระบุตร ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด ได้รับเลือกโดยพระบิดาให้ดำเนินการแผนของพระบิดาให้ลุล่วง—ให้ใช้เดชานุภาพของพระบิดาในการสร้างโลกที่สุดจะกลมกลืน (ดู โโมเสส 1:33) และให้ช่วยชีวิตบุตรธิดาของพระองค์เป็นเจ้าของจากความตายด้วยการฟื้นคืนพระชนม์และจากบาปด้วยการชดใช้ของพระองค์ การเสียดสอันสูงส่งนี้จึงเรียกว่า “การกระทำอันเป็นศูนย์กลางประวัติศาสตร์มวลมนุษย์”⁸ อย่างแท้จริง

ในโอกาสที่พิเศษและศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าของพระบิดาทรงแนะนำพระบุตรด้วยพระองค์เอง พระองค์ตรัสว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด” (มาระโก 9:7; ลูกา 9:35; ดู 3 นิไฟ 11:7; โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:17 ด้วย) ฉะนั้นพระเยซูคริสต์ พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล คือผู้ที่ตรัสกับศาสดาพยากรณ์และตรัสผ่านพวกท่านเหล่านั้น นั่นคือเหตุผลที่ว่าเมื่อพระเยซูทรงปรากฏต่อชาวนี้ไฟหลังการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงแนะนำพระองค์เองว่าเป็น “พระเจ้าเป็นเจ้าของทั้งแผ่นดินโลก” (3 นิไฟ 11:14) นั่นคือเหตุผลที่ว่าพระเยซูมักจะตรัสกับศาสดาพยากรณ์ของพระคัมภีร์มอรมอนและต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในฐานะ “พระบิดาและพระบุตร” พระนามที่อธิบายไว้ในคำแถลงหลักคำสอนที่ได้รับการดลใจของฝ่ายประธานสูงสุดและไควรัมอัครสาวกสิบสองเมื่อเพียง 100 ปีที่ผ่านมา¹⁰

พระวิญญานบริสุทธิ์

สมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าเป็นเจ้าของสามพระองค์คือพระวิญญาน

บริสุทธิ์ บางครั้งเรียกว่าพระวิญญานศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญานของพระเจ้าและพระผู้พลบโยนเช่นกัน พระองค์คือสมาชิกในพระเจ้าสามพระองค์ที่เป็นผู้แทนของการเปิดเผยส่วนตัวในฐานะพระอธิรูปที่เป็นวิญญาน (ดู คพ. 130:22) พระองค์ทรงสามารถสถิตอยู่ในเราและทำหน้าที่สำคัญของการเป็นสื่อสื่อสารระหว่างพระบิดาและพระบุตรกับลูกๆ ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก พระคัมภีร์หลายข้อสอนว่าพระพันธกิจของพระองค์คือเพื่อเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร (ดู ยอห์น 15:26; 3 นิไฟ 28:11; คพ. 42:17) พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าพระผู้พลบโยนจะทรงสอนทุกสิ่ง ทำให้เราระลึกถึงทุกสิ่ง และนำเราไปสู่ความจริงทั้งหมด (ดู ยอห์น 14:26; 16:13) ฉะนั้น พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงช่วยให้เราแยกแยะออกกระหว่างความจริงกับความเท็จ ทรงนำเราในการตัดสินใจครั้งสำคัญ และทรงช่วยเราผ่านความท้าทายในความเป็นมรรตัย¹¹ พระองค์ยังทรงเป็นวิธีซึ่งเราจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ นั่นคือสะอาดและบริสุทธิ์จากบาป (ดู 2 นิไฟ 31:17; 3 นิไฟ 27:20; โมโรไน 6:4)

IV.

ดังนั้น การเข้าใจหลักคำสอนที่สวรรค์เปิดเผยเกี่ยวกับพระเจ้าสามพระองค์และแผนแห่งความรอดช่วยเรารับมือกับความท้าทายของเราทุกวันนี้ได้อย่างไร

เพราะเรามีความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้าของสามพระองค์และความสัมพันธ์ของเราต่อทั้งสามพระองค์ จุดประสงค์ของชีวิต และลักษณะของจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของเรา เราจึงมีแผนที่ดีและการรับประกันที่เป็นเลิศสำหรับการเดินทางผ่านความเป็นมรรตัยของเรา เรารู้ว่าเราไม่มีสารใดและเพราะเหตุใด เรารู้ว่าเราเป็นใครและสามารถเป็นใครได้ (ดู คพ. 93:19) เรารู้ว่าใครทำให้

ทั้งหมดนี้เป็นไปได้ และเรารู้ว่าเราต้องทำสิ่งใดเพื่อจะเบิกบานใจกับพรสูงสุดที่มาจากแผนแห่งความรอดของพระเจ้า เป็นเจ้า เรารู้ทั้งหมดนี้ได้อย่างไร เรารู้จากการเปิดเผยของพระเจ้าเป็นเจ้าต่อศาสนตพยากรณ์และต่อเราแต่ละคน

การบรรลุสิ่งที่อัครสาวกเปาโลอธิบายว่า “โตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:13) เรียกร้องมากกว่าแค่การได้มาซึ่งความรู้ เพียงแต่ *เชื่อมั่น* ในพระกิตติคุณเท่านั้นยังไม่พอ เราต้องกระทำและคิด ทั้งนี้เพื่อพระกิตติคุณจะทำให้เรา *เปลี่ยนใจเลื่อมใส* ตรงกันข้ามกับสถาบันอื่นๆ ของโลก ที่สอนเราให้ *รู้* บางสิ่งบางอย่าง แผนแห่งความรอดและพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ทำให้เรา *เป็น* บางสิ่งบางอย่าง

ดังที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราในการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่แล้ว

“ส่วนสำคัญต่อแผนคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ หากไม่มีการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ ทุกคนจะหลงหายไป อย่างไรก็ตาม การเชื่อในพระองค์และพันธกิจของพระองค์เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เราต้องลงมือทำ เรียนรู้ ค้นหาและสวด อ้อนวอน กลับใจและปรับปรุงตนเอง เราต้องรู้จักกฎของพระเจ้าเป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามนั้น เราต้องรับศาสนพิธีแห่งความรอดของพระองค์ เราจะได้รับความสุขนิรันดร์ที่แท้จริงก็ต่อเมื่อเราทำสิ่งเหล่านี้ . . .

“จากส่วนลึกของจิตวิญญาณข้าพเจ้าด้วยความนอบน้อมอย่างที่สุด” ประธานมอนสันประกาศ “ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงของประทานอันสำคัญยิ่ง คือแผนของพระบิดาสำหรับเรา เป็นเส้นทางที่สมบูรณ์ทางเดียวที่นำไปสู่สันติและความสุขทั้งที่นี้และในโลกที่จะมาถึง”¹² ข้าพเจ้าขอเพิ่มประจักษ์พยานของข้าพเจ้าถึงสิ่งที่ประธานผู้เป็นศาสนตพยากรณ์ที่รักของเรากล่าวไว้ ข้าพเจ้า

เป็นพยานว่าเรามีพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงนำทางเรา และข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นไปได้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 289.

2. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 43–44.

3. นี่เป็นความหมายทั่วไปของคำว่า *การมีส่วนร่วม* เมื่อผู้แปลฉบับ King James เลือกใช้คำนั้น (ดู *The Oxford Universal Dictionary*, 3rd ed., rev. [1955], 352).

4. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), 51.

5. เดวิด โอ. แมคเคย์, ใน Conference Report, Oct. 1935, 100.

6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นเจ้า,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2003, 84.

7. ฝ่ายประธานสูงสุด, “The Origin of Man,” *Ensign*, Feb. 2002, 26, 29.

8. ดู ตัวอย่างเช่น, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ตั้งพลังของพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตเรา,” *เสียดินนา*, พ.ค. 2017, 40; “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เสียดินนา*, เม.ย. 2000, 2.

9. ดู โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie (1954), 1:27.

10. ดู ฝ่ายประธานสูงสุดและไคร้มย์อัครสาวกสิบสอง, “The Father and the Son,” *Ensign*, Apr. 2002, 13–18.

11. ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “พระวิญญาณบริสุทธิ์,” *เสียดินนา*, พ.ค. 2016, 105–107.

12. โรมัส เอส. มอนสัน, “เส้นทางที่สมบูรณ์ซึ่งนำไปสู่ความสุข,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2016, 80–81.

โดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ความรักที่สมบูรณ์จับได้ ความกลัวออกไป

ขอให้เราจัดความกลัวออกไปและดำเนินชีวิตด้วยปีติ ความนอบน้อม ความหวัง และความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย มิตรสหายที่รัก ช่างเป็นโอกาสพิเศษและเปี่ยมปีติอย่างยิ่งที่ได้มาพบกันในฐานะศาสนจักรทั่วโลกที่เป็นหนึ่งเดียวกันในศรัทธาและความรักของเราที่มีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและลูกๆ ของพระองค์

ข้าพเจ้าสำนึกคุณเป็นพิเศษที่โรมัส เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รักของเราอยู่กับเราที่นี่ ประธานครับ เราจะรับถ้อยคำแห่งการนำทาง คำ

ปรึกษา และปัญญาของท่านไว้ในใจเราเสมอ เรารักท่าน ประธานมอนสัน และสวดอ้อนวอนให้ท่านเสมอ

หลายปีมาแล้ว เมื่อข้าพเจ้ารับใช้เป็นที่ปรึกษาประเทศที่แฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี สตรีที่น่ารักแต่ไม่มีความสุขคนหนึ่งเข้ามาหาข้าพเจ้าเมื่อจบการประชุมสัปดาห์หนึ่ง

“แย่มากเลยใช่ไหม” เธอบอก “น่าจะมีประมาณสีหรือห้าคนที่หลับสนิทในระหว่างที่คุณพูด!”

ข้าพเจ้าคิดชั่วครู่และตอบว่า “ผมมั่นใจว่าการหลับในโบสถ์เป็นการหลับที่ดีต่อสุขภาพมากที่สุด”
แฮร์เรียต ภรรยาแสนดีของข้าพเจ้าได้ยื่นการสนทนານี้และพูดถึงในภายหลังว่านั่นเป็นคำตอบที่มีมิตรไมตรีมากที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยตอบ

การปลุกศรัทธาครั้งใหญ่
สองสามร้อยปีมาแล้วในอเมริกาเหนือ มีขบวนการหนึ่งเรียกว่า “การปลุกศรัทธาครั้งใหญ่” กระจายอยู่ทั่วชนบท วัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งคือเพื่อปลุกผู้คนทีดูเหมือนกำลังหลับอยู่ในเรื่องทางวิญญาณ

เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่ท่านได้ยินจากนักเทศน์ผู้เป็นส่วนหนึ่งของการตื่นตัวทางศาสนาครั้งนี้ นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ท่านตัดสินใจแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าในคำสวดอ้อนวอนส่วนตัว

นักเทศน์เหล่านี้มีรูปแบบการเทศนาที่น่าตื่นตะลึง ได้อารมณณ์ คำเทศนามุ่งเน้นเรื่องเพลงนรกโลกกันตร์ที่ร็อคคอยคนบาป¹ คำพูดของพวกเขาไม่ได้ทำให้คนง่วงนอน—แต่อาจจะทำให้ฝันร้ายบ้าง จุดประสงค์และรูปแบบเช่นนี้ดูเหมือนจะสร้างความหวาดกลัวเพื่อให้ผู้คนมาสู่ศาสนจักร

ใช้ความกลัวไป
ในประวัติศาสตร์ ความกลัวมักจะใช้บังคับให้คนทำบางสิ่งบางอย่าง บิดามารดาใช้ความกลัวกับลูกของตน เจ้านายใช้กับลูกน้อง นักการเมืองใช้กับคนที่มีสิทธิออกเสียง

ผู้เชี่ยวชาญการตลาดเข้าใจพลังของความกลัวและมักนำไปใช้ นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมโฆษณาบางอย่างดูเหมือนจะมีข่าวสารเป็นนัยว่าถ้าเราไม่ซื้อซีเรียลอาหารเช้ายี่ห้อนั้นหรือพลาตวดีไอเกมหรือโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุด เราจะเสี่ยงต่อการมีชีวิตที่ทุกข์ยาก อยู่อย่างโดดเดี่ยวจนตาย และไม่มีความสุข

เรายึดกับเรื่องนี้และคิดว่าเราจะไม่มีวันตกหลุมพรางของการเป่าหูเช่นนั้น แต่บางครั้งเราก็ตกหลุมจริง ที่แย่งยิ่งกว่าคือ บางครั้งเราใช้วิธีเดียวกันนี้เพื่อให้ผู้อื่นทำสิ่งที่เราต้องการ

วันนี้ข่าวสารของข้าพเจ้ามีจุดประสงค์สองอย่าง อย่างแรกคือเพื่อกระตุ้นให้เราไตร่ตรองและพิจารณาขอบเขตซึ่ง เราใช้ความกลัวในการจูงใจผู้อื่น—รวมถึงตัวเราเอง อย่างที่สองคือเสนอแนะวิธีที่ดีกว่า

ปัญหาของความกลัว

ก่อนอื่น เราจะพูดถึงปัญหาของความกลัว อย่างไรก็ตาม มีใครบ้างที่ไม่เคยถูกความกลัวบังคับให้กินอาหารดีขึ้น คาดเข็มขัดนิรภัย ออกกำลังกายมากขึ้น ออมเงิน หรือแม้แต่กลับใจจากบาป

จริงหรือไม่ที่ความกลัวสามารถมีอิทธิพลทรงพลังเหนือการกระทำและความประพฤติของเรา แต่อิทธิพลนั้นมักเป็นเพียงชั่วคราวและผิวเผินไม่บ่อยนักที่ความกลัวมีพลังเปลี่ยนแปลงใจเรา และความกลัวจะไม่มีวันเปลี่ยนเราให้เป็นคนที่รักสิ่งถูกต้องและต้องการเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ได้ คนที่รู้สึกกลัวอาจ พุด และทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่พวกเขาไม่มี *ความรู้สึก* ที่ถูกต้อง พวกเขามักจะรู้สึกไร้ที่พึ่งและขุ่นเคืองใจ แม้กระทั่งโกรธ เมื่อเวลาผ่านไปความรู้สึกเหล่านี้จะนำไปสู่ความไม่ไว้วางใจ การต่อต้าน หรือแม้แต่การกบฏ

น่าเสียดาย แนวทางผิดๆ ของชีวิตและการเป็นผู้นำนี้ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เรื่องทางโลก ข้าพเจ้าเศร้าใจที่ได้ยินว่ามีสมาชิกศาสนจักรผู้ใช้อำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรม—ไม่ว่าจะในบ้าน ในการเรียกของศาสนจักร ที่ทำงาน หรือในการปฏิสัมพันธ์ประจำวันกับผู้อื่น

บ่อยครั้ง ผู้คนอาจประณามการข่มเหงรังแกของผู้อื่น แต่พวกเขาไม่เห็นว่าคุณเองก็ทำ พวกเขาเรียกร้องให้ผู้อื่นทำตามกฎที่ตนเองกำหนดไว้ แต่

เมื่อผู้อื่นไม่ทำตามกฎส่งเดชเหล่านี้ คนพวกนั้นก็จะมีโทษพวกเขาทางวาจา อารมณ์ และบางครั้งทางร่างกาย

พระเจ้าตรัสว่า “เมื่อเรา . . . ใช้การควบคุมหรืออำนาจการปกครองหรือการบังคับจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์, ในความไม่ชอบธรรมระดับใดก็ตาม, . . . สวรรค์ย่อมถอนตัว; พระวิญญาณของพระเจ้าเศร้าโศก”²

อาจมีบางเวลาที่เราอยากจะทำเหตุผลมาแก้ต่างการกระทำของเราโดยเชื่อว่าผลลัพธ์สร้างความชอบธรรมให้วิธีการ เราอาจคิดว่าการควบคุม เป่าหู และแข็งกร้าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ไม่ใช่เลย เพราะพระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่า “ส่วนผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน [และ] การรู้จักบังคับตน”³

วิธีที่ดีกว่า

ยิ่งข้าพเจ้ารู้จักพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้นเท่าใด ข้าพเจ้ายิ่งเห็นวิธีที่พระองค์ทรงเฉลียวฉลาดและนำบุตรธิดาของพระองค์มากขึ้นเท่านั้น พระองค์ไม่ทรงพระพิโรธ เคียดแค้น หรืออาฆาต⁴ พระประสงค์เดียว—งานและรัศมีภาพของพระองค์—คือนำทางเราไปสู่ความสูงส่งและไปสู่ความบริบูรณ์ของพระองค์⁵

พระเจ้าเป็นเจ้าตรัสกับโมเสสว่า พระองค์ทรง “เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ พระองค์ก็รู้ข้า ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์จริง”⁶

ความรักที่พระบิดาในสวรรค์ทรงมีต่อเรา บุตรธิดาของพระองค์ เกินความสามารถที่เราจะเข้าใจมาก⁷

นี่หมายความว่าพระเจ้าประธานอภัยหรือทรงมองข้ามความประพฤติที่ขัดกับพระบัญชาหรือไม่ ไม่เลย ไม่ใช่แน่นอน!

แต่พระองค์ทรงประสงค์จะเปลี่ยนมากกว่าแค่พฤติกรรมของเรา พระองค์

ทรงประสงค์จะเปลี่ยนธรรมชาติวิสัยและใจของเรา

พระองค์ทรงต้องการให้เราเอื้อมออกไปจับราวเหล็กไว้แน่น เผชิญหน้ากับความกลัว ก้าวไปข้างหน้าและขึ้นไปตามทางค้ำแคบและแคบอย่างกล้าหาญ พระองค์ทรงประสงค์เช่นนี้เพราะทรงรักเรา เพราะนี่เป็นหนทางสู่ความสุข ฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้าทรงจูงใจให้บุตรธิดาทำตามพระองค์อย่างไรในสมัยของเรา

พระองค์ทรงส่งพระบุตร!

พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งพระบุตรผู้ถือกำเนิดองค์เดียวของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เพื่อให้เรารู้ทางที่ถูกต้อง

พระผู้เป็นเจ้าทรงจูงใจเราโดยการชักชวน ความอดกลั้น ความสุภาพ อ่อนน้อม ความอ่อนโยน และความรักที่ไม่เสแสร้ง⁸ พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เคียงข้างเรา ทรงรักเรา เมื่อเราสะดุดล้ม พระองค์ทรงต้องการให้เราลุกขึ้น ลองอีกครั้ง และเข้มแข็งขึ้น

พระองค์คือครูพี่เลี้ยงของเรา

พระองค์คือความหวังอันเป็นมิ่งขวัญของเรา

พระองค์ทรงปรารถนาจะกระตุ้นเรา
ด้วยศรัทธา
พระองค์ทรงวางใจว่าเราจะเรียนรู้
จากความผิดพลาดของเราและเลือกสิ่ง
ที่ถูกต้อง
นี่คือวิธีที่ดีกว่า!⁹

แล้วความชั่วร้ายของโลกเล่า

วิธีหนึ่งที่ซาตานต้องการให้เราเป่าหู
ผู้อื่นคือโดยการมุ่งเน้นและแม้แต่ขยาย
ความชั่วร้ายในโลก

แน่นอนว่าโลกของเราไม่ได้ดีพร้อม
อยู่เสมอ และจะไม่ดีพร้อมต่อไป มี
คนบริสุทธิมากเกินไปด้วยทุกข
เนื่องจากสภาวะการณ์ของธรรมชาติ
ตลอดจนความริเริ่มมนุษย์ของ
มนุษย์ ความเสื่อมทรามและความชั่วร้าย
ในสมัยของเราไม่เหมือนใครและน่า
หวาดหวั่น

แต่ทั้งๆ ที่มีความไม่ดีพร้อมทั้งหมด
นี้ ข้าพเจ้าจะไม่ขอแลกการมีชีวิตอยู่ใน
สมัยนี้กับสมัยอื่นใดในประวัติศาสตร์
โลก เราได้รับพรจนมีอาจประมาณได้ที่
เรามีชีวิตอยู่ในวันเวลาของความรุ่งเรือง
ความรู้แจ้ง และเป็นประโยชน์อย่างไม่มี
สิ่งใดเทียบเท่า เหนือสิ่งอื่นใด เราได้รับ
พรที่มีความสมบูรณ์ในพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งช่วยให้เรามองภัย
ของโลกแตกต่างออกไปและแสดงให้เรา
เห็นวิธีหลีกเลี่ยงหรือรับมือกับภัยเหล่านั้น

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงพรเหล่านี้ ข้าพเจ้า
อยากจะถูกเปล่งเสียงสรรเสริญ
แต่พระบิดาบนสวรรค์สำหรับความรัก
อันไม่รู้จบที่พระองค์ประทานให้บุตร
ธิดาทุกคนของพระองค์

ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรง
ต้องการให้บุตรธิดาของพระองค์รู้สึก
กลัวหรือหมกมุ่นครุ่นคิดเรื่องความ
ชั่วร้ายของโลก “เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้
ประหวั่นใจที่ขลาดกลัวแก่เรา แต่
ประหวั่นใจที่ประกอบด้วยฤทธานุภาพ
ความรัก และการบังคับตนเองแก่เรา”¹⁰

พระองค์ประทานเหตุผลมากมายให้
เราเริ่มเรื่องยินดี เราเพียงต้องค้นหาและ

รับรู้ถึงเหตุผลเหล่านั้น พระเจ้าทรง
เตือนเราบ่อยๆว่า “อย่าครั่นคร้าม”
“จงเริ่มเรื่องเกิด”¹¹ และ “ฝูงแกะเล็กน้อย
เอ๋ย อย่ากลัวเลย”¹²

พระเจ้าจะทรงสู้สงครามแทนเรา

พี่น้องทั้งหลาย เราคือ “ฝูงแกะ
เล็กน้อย” ของพระเจ้า เราเป็นวิสุทธิ-
ชนแห่งยุคสุดท้าย ชื่อของเราโดยแท้
แล้วคือคำมั่นสัญญาที่จะรอดและการ
เสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดและ
เตรียมตัวเราและโลกไว้รับพระองค์
ฉะนั้น ขอให้เรารับใช้พระเจ้าและ
รักเพื่อนมนุษย์ของเรา ขอให้เราทำสิ่ง
นี้ด้วยความมั่นใจโดยธรรมชาติ ด้วย
ความนอบน้อมถ่อมตน ไม่ดูถูกศาสนา
อื่นหรือผู้คนกลุ่มใด พี่น้องทั้งหลาย เรา
ได้รับมอบหมายให้ศึกษาพระคำของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเอาใจใส่สุรเสียงของ
พระวิญญาณ เพื่อเราจะ “รู้เครื่องหมาย
แห่งกาลเวลา และเครื่องหมายแห่งการ
เสด็จมาของบุตรแห่งพระมหาบุรุษ”¹³

ด้วยเหตุนี้ เราจึงไม่ได้เพิกเฉยต่อ
ความท้าทายของโลกหรือไม่ตระหนัก
ถึงความยากลำบากในสมัยของเรา แต่
ไม่ได้หมายความว่าเราควรเพิ่มภาระให้
ตนเองหรือผู้อื่นด้วยความกลัวอยู่เสมอ
แทนที่จะหมกมุ่นอยู่กับกองทุกข์ของ
ความท้าทาย ดีกว่าไหมที่จะจดจ่ออยู่กับ
ความยิ่งใหญ่อันไม่สิ้นสุด พระคุณความ
ดี และเดชานุภาพที่เที่ยงแท้ของพระ
ผู้เป็นเจ้า วางใจพระองค์และเตรียมรับ
การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ด้วยใจ
ปีติยินดี

ในฐานะผู้คนที่แห่งพันธสัญญาของ
พระองค์ เราไม่จำเป็นต้องหยุดนิ่ง
เพราะความกลัวว่าสิ่งที่ไม่ดีอาจจะเกิด
ขึ้น แต่เราสามารถมุ่งหน้าต่อไปด้วย
ศรัทธา ความกล้าหาญ ความมุ่งมั่น
และความวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเมื่อ
เราเข้าไปใกล้ความท้าทายและโอกาสที่อยู่
เบื้องหน้า¹⁴

เราไม่ได้เดินในวิถีแห่งसानุศิษย์
เพียงลำพัง “เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือ

พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน พระองค์
จะไม่ทรงปล่อยให้ท่านให้ล้มเหลวหรือ
ทอดทิ้งท่าน”¹⁵

“พระยาห์เวห์จะทรงรับแทนท่าน
ทั้งหลาย พวกท่านจงสงบอยู่เกิด”¹⁶

เมื่อเผชิญหน้ากับความกลัว ขอให้
เรากล้าหาญ รวบรวมศรัทธาของเรา
และเชื่อมั่นในคำสัญญาว่า “อาวุธทุก
ชนิดที่สร้างขึ้นเพื่อต่อสู้เจ้าจะไม่ชนะ”¹⁷

เรามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งอันตราย
และความโกลาหลใช้ใหม่ ใช้แน่นอน

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ในโลกนี้ท่าน
จะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้า
เกิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว”¹⁸

เราใช้ศรัทธาที่จะเชื่อและปฏิบัติตาม
ได้หรือไม่ เราทำตามคำมั่นสัญญาและ
พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของเราได้หรือไม่
เรารักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า
แม้ในสภาวะการณ์ที่ท้าทายได้หรือไม่
แน่นอนเราทำได้!

เราทำได้เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรง
สัญญาว่า “สิ่งทั้งปวงจะร่วมกันส่งผล
เพื่อความดีของเจ้า หากเจ้าดำเนิน
ชีวิตอย่างซื่อตรง”¹⁹ ฉะนั้นขอให้เรา
ขจัดความกลัวออกไปและดำเนินชีวิต
ด้วยปีติ ความนอบน้อม ความหวัง และ
ความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา

ความรักที่สมบูรณ์ขับไล่ความกลัวออกไป
มิตรสหายที่รัก พี่น้องในพระคริสต์
ถ้าเราพบว่าตนเองดำเนินชีวิตในความ
กลัวหรือความวิตกกังวล หรือถ้าเราพบ
ว่าถ้อยคำ เจตคติ หรือการกระทำของ
เราสร้างความกลัวให้ผู้อื่น ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนสุดพลังของจิตวิญญาณว่าเรา
จะได้รับการปลดปล่อยจากความกลัว
นี้ด้วยยาด้านความกลัวจากสวรรค์ ซึ่ง
ได้แก่ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์
เพราะ “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ขับไล่
ความกลัวออกไป”²⁰

ความรักอันสมบูรณ์ของพระคริสต์
เอาชนะการล่อลวงที่จะทำร้าย ปูเป็ญ
ข่มเหงรังแก หรือกดขี่

ความรักอันสมบูรณ์ของพระคริสต์

ช่วยให้เราดำเนินชีวิตอย่างนอบน้อม มีศักดิ์ศรี และเชื่อมั่นในฐานะผู้ติดตามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความรักอันสมบูรณ์ของพระเจ้าทำให้ความมั่นใจแก่เราที่จะดำเนินต่อไปท่ามกลางความกลัว วางใจในเดชะภาพและพระคุณความดีของพระบิดาบนสวรรค์ และของพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

ในบ้าน ในที่ทำงาน ในการเรียกของศาสนจักร ในใจเรา ขอให้เราแทนที่ความกลัวด้วยความรักอันสมบูรณ์ของพระเจ้า ความรักของพระเจ้าจะแทนที่ความกลัวด้วยศรัทธา!

ความรักของพระเจ้าจะทำให้เราสามารถตระหนัก วางใจ และมีศรัทธาในพระคุณความดีของพระบิดาบนสวรรค์ ในแผนแห่งสวรรค์ พระกิตติคุณ และพระบัญญัติของพระองค์²¹ การรักพระเจ้าเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์จะเปลี่ยนการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นพรแทนที่จะเป็นภาระ ความรักของพระเจ้าจะช่วยให้เราเป็นคนที่ไม่เมตตาให้อภัย ใส่ใจ และอุทิศตนมากขึ้นแก่งานของพระเจ้า

เมื่อเราเต็มเต็มใจเราด้วยความรักของพระเจ้า เราจะตั้งขึ้นด้วยความสดชื่นทางวิญญาณและเราจะเดินอย่าง

ปีติ มั่นใจ ตื่น และมีชีวิตชีวาในความสว่างและรัศมีภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่รักของเรา พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าเป็นพยานร่วมกับอัครสาวกยอห์นว่า “ในความรัก [ของพระเจ้า] นั้นไม่มีความกลัว”²² พี่น้องทั้งหลาย สหายที่รัก พระองค์ทรงรู้จักท่าน ทรงรักท่านอย่างสมบูรณ์ พระองค์ทรงทราบอนาคตของท่าน ทรงประสงค์ให้ท่าน “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น”²³ และ “ติดสนิทอยู่กับความรัก [อันสมบูรณ์] ของพระองค์”²⁴ นี่คือการสวดอ้อนวอนและพรของข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้าเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. จอร์จ ไวท์ฟิลด์และโจนาธาน เอ็ดเวิร์ดส์เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดของนักเทศน์ประเภทนี้.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:37.
3. กาลาเทีย 5:22–23.
4. ครั้งหนึ่ง พระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการเข้าไปในหมู่บ้านชาวสะมาเรีย แต่ผู้คนปฏิเสธพระเยซูและไม่ต้อนรับพระองค์เข้ามาในหมู่บ้าน สาธุศิษย์สองคนรู้สึกขุ่นเคืองมากจึงทูลถามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงต้องการให้พวกข้าพระองค์ออกไปจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญพวกเขาไหม?” พระเยซูทรงตอบด้วยพระดำรัสเตือนนี้ “ท่านไม่รู้ว่ ท่านมีจิตใจท่านเองใด เพราะว่าบุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด” (ดู ลูกา 9:51–56, คิงเจมส์ฉบับใหม่ [1982]).
5. ดู โมเสส 1:39; ดู เอเฟซัส 3:19 ด้วย.
6. อพยพ 34:6.

7. ดู เอเฟซัส 3:19.
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41.
แน่นอนว่าหากพระเจ้าเป็นเจ้าของทรงคาดหวังเรา บุตรตามรอยของพระองค์ให้ประพฤติเช่นนั้นต่อกัน พระองค์—พระสัจภาวะที่สมบูรณ์แบบซึ่งมีคุณธรรมทุกอย่าง—จะเป็นต้นแบบสำหรับความประพฤติเช่นนั้น.
9. สภาก่อนเกิดในสวรรค์เป็นกรณีศึกษาที่ดีเยี่ยมซึ่งแสดงให้เห็นพระอุปนิสัยของพระเจ้าเป็นเจ้า ที่นั่น พระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอแผนเพื่อความก้าวหน้าในสวรรค์ของเรา องค์ประกอบสำคัญของแผนนั้นได้แก่สิทธิเสรี การเชื่อฟัง และความรอดผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ แต่ลูซิเฟอร์เสนอวิธีที่ต่างออกไป เขายืนยันว่าทุกคนจะต้องเชื่อฟัง—จะไม่มีใครสูญเสียเลย วิธีเดียวที่สิ่งนี้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลได้คือโดยใช้อำนาจกดขี่และบังคับ แต่พระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงอนุญาตแผนเช่นนั้น พระองค์ทรงเห็นคุณค่าในสิทธิเสรีของบุตรธิดา พระองค์ทรงทราบที่เราต้องทำผิดพลาดไปตลอดหากเราจะเรียนรู้อย่างแท้จริง นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ประทานพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การพลีพระชนม์ชีพในสวรรค์ของพระองค์จะทำให้เราสะอาดจากบาปได้และทรงอนุญาตให้เราเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า.
เมื่อพระบิดาในสวรรค์ทรงเห็นว่าบุตรธิดาที่รักหลายคนถูกลูซิเฟอร์ล่อลวงไป พระองค์ทรงบังคับให้พวกเขาทำตามแผนของพระองค์หรือไม่ พระองค์ทรงข่มขู่หรือคุกคามผู้ที่เลือกไม่ดีหรือไม่ ไม่เลยแน่นอนว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงฤทธิ์ทางญาณภาพทรงยุติการกบฏได้ พระองค์ทรงบังคับผู้คัดค้านให้ทำตามพระประสงค์และยินยอมได้ แต่พระองค์ทรงปล่อยให้บุตรธิดาของพระองค์เลือกด้วยตนเอง.
10. 2 ทิโมธี 1:7.
11. ดู, ตัวอย่างเช่น, โยฮัน 1:9; อีสายาห์ 41:13; ลูกา 12:32; ยอห์น 16:33; 1 เปโตร 3:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36; 50:41; 61:36; 78:18.
12. ลูกา 12:32.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:11.
14. คำแนะนำของโมเสสต่อผู้คนในสมัยของ ท่านยังคงประยุกต์ใช้ได้ “อย่ากลัวเลย . . . คอยดูความรอดจากพระยาห์เวห์ ซึ่งทรงทำเพื่อพวกท่านในวันนั้น” (อพยพ 14:13, คิงเจมส์ฉบับใหม่).
15. เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6.
16. อพยพ 14:13–14, ฉบับ New King James.
17. อีสายาห์ 54:17.
18. ยอห์น 16:33.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 90:24; ดู 2 โครินธ์ 2:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 105:14 ด้วย.
20. 1 ยอห์น 4:18.
21. ขอให้เราระลึกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่ได้เสด็จ “มาในโลกเพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” (ยอห์น 3:17) อันที่จริง “พระองค์ยอมไม่ทรงกระทำสิ่งใดเว้นแต่จะไปกับเพื่อประโยชน์ของโลก; เพราะพระองค์ทรงรักโลก, จนพระองค์ทรงยอมพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เองเพื่อจะทรงจูงใจมนุษย์ซึ่งบังพวนหาพระองค์” (2 นีไฟ 26:24).
22. 1 ยอห์น 4:18; ดู 1 ยอห์น 4:16 ด้วย.
23. มาระโก 5:36.
24. ยอห์น 15:10.

โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เสียงเตือน

ขณะที่การเตือนเป็นหน้าที่ของศาสนคณาจารย์ โดยเฉพาะ แต่คนอื่นๆ
ก็มีส่วนในหน้าที่นี้เช่นกัน

ศาสนคณาจารย์เอเสเคียลเกิดก่อนสิ้นยุคของครอว์ออก จากเยรูซาเล็มประมาณสอง ทศวรรษ เมื่อ 597 ปีก่อนคริสตกาล ขณะอายุ 25 ปี เอเสเคียลเป็นหนึ่งในบรรดาคนที่ถูกเนบูกัดเนสซาร์จับไป เป็นเชลยที่บาบิโลน และเท่าที่เราทราบ ท่านใช้ชีวิตที่เหลือของท่านที่นั่น¹ ท่านเป็นเชื้อสายปุโรหิตแห่งออโรน และเมื่อท่านอายุ 30 ปีท่านเป็นศาสนคณาจารย์²

ในการเรียกเอเสเคียล พระยาห์เวห์ใช้อุปนิสัยเรื่องคนยาม “และเมื่อ [คนยาม] เห็นดาบมาเหนือแผ่นดิน เขาจึงเป่าแตรเพื่อเตือนประชาชน

“เมื่อคนหนึ่งคนใดได้ยินเสียงแตร แต่ไม่สนใจเสียงเตือน ดาบนั้นก็มาเอาคนนั้นไปเสีย และโลหิตของเขาจะตกบนศีรษะของเขาเอง”³

กล่าวอีกนัยหนึ่ง “ถ้าคนยามเห็นดาบมาแล้วแต่ไม่ได้เป่าแตร ประชาชนจึงไม่ได้รับเสียงเตือน และดาบมาเอาคนหนึ่งคนใดของพวกเขาไปเสีย . . . เราจะไม่โทษคนยามเรื่องโลหิตของคนนั้น”⁴

จากนั้นพระยาห์เวห์ตรัสกับเอเสเคียลโดยตรงว่า “ส่วนเจ้า บุตรมนุษย์เอ๋ย เราได้ตั้งเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล และเมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากเรา เจ้าจงเตือนพวกเขาแทนเรา”⁵ คำเตือนนั้นคือให้หันไปจากบาป

“ถ้าเรากล่าวกับคนอธรรมว่า ‘โอคนอธรรม เจ้าจะต้องตายแน่’ และเจ้าไม่ได้กล่าวเตือนคนอธรรมให้กลับจากทางของเขา คนอธรรมนั้นจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเรื่องโลหิตของเขา

“แต่ถ้าเจ้าได้เตือนคนอธรรมให้หันกลับจากทางของเขา แต่เขาไม่หันกลับจากทางของเขา เขาจะต้องตายเนื่องจากความผิดบาปของเขา แต่เจ้าจะช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด . . .

“นอกจากนี้ แม้เราจะได้กล่าวกับคนอธรรมว่า เจ้าจะต้องตายแน่ ถ้าเขาหันกลับจากบาปของเขา มาทำความยุติธรรมและความชอบธรรม . . .

“บาปทั้งหมดซึ่งเขาได้ทำมาแล้ว จะไม่ถูกจดจำไว้กล่าวโทษเขา เขาได้ทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว เขาจะมีชีวิตอยู่แน่”⁶

น่าสนใจมาก คำเตือนนี้ประยุกต์ใช้กับคนชอบธรรมได้ด้วย “แม้เราจะกล่าวกับคนชอบธรรมว่า เขาจะมีชีวิตอยู่แน่ แต่ถ้าเขาไว้วางใจในความชอบธรรมของเขาและทำบาป การกระทำที่ชอบธรรมทั้งหมดของเขาย่อมไม่ได้รับการจดจำอีกเลย และเขาจะต้องตายเพราะบาปซึ่งเขาได้ทำไว้”⁷

โดยวิงวอนต่อบุตรธิดาของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของตรัสกับเอเสเคียลว่า “จงกล่าวต่อพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่นอนอย่างไร เราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม แต่พอใจในการที่คนอธรรมหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือ? จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย ทำไมจึงยอมตาย?”⁸

แทนที่จะรอประณามเรา พระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยหรืออดทรงแสวงหาความสุขของเราและทรงวิงวอนให้เรากลับใจ โดยทรงทราบดีว่า “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็น [และจะไม่มีวันเป็น] ความสุขเลย”⁹ ดังนั้นเอเสเคียลและศาสนคณาจารย์ทุกคนก่อนหน้าและนับแต่นั้นเป็นต้นมา จึงกล่าวพระคำ

ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยสุดใจ เตือนทุกคนที่ฟังให้หันไปจากซาตาน ศัตรูแห่งจิตวิญญาณของพวกเขา และ “เลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระเจ้าผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์”¹⁰

ขณะที่การเตือนเป็นหน้าที่ของศาสนตพพยากรณ์โดยเฉพาะ แต่คนอื่นๆ ก็มีส่วนในหน้าที่นี้เช่นกัน อันที่จริง “จำเป็นที่ทุกคนซึ่งได้รับการเตือนจะเตือนเพื่อนบ้านของตน”¹¹ เราผู้มีความรู้เรื่องแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข—และพระบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับแผนนั้น—ควรมีความปรารถนาที่จะแบ่งปันเนื่องจากความรู้ที่นั่นสร้างความแตกต่างอย่างยิ่งทั้งที่นั่นและในนิรันดร์ ถ้าเราถามว่า “เพื่อนบ้านที่นั่นควรเตือนคือใคร” แน่ใจว่าเราจะพบคำตอบในอุปมาที่เริ่มต้นว่า “มีชายคนหนึ่งลงจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค และเขาถูกพวกโจรปล้น”¹² และต่อไป

การพิจารณาอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีในบริบทนี้เตือนเราว่าคำถาม “เพื่อนบ้านนั่นคือใคร” เกี่ยวข้องกับพระบัญญัติยิ่งใหญ่สองข้อคือ “จงรักองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน และด้วยความคิดของท่าน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”¹³ แรงจูงใจในการส่งเสริมเตือนคือความรัก—รักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและมนุษย์ทั้งปวง การเตือนคือความห่วงใย พระเจ้าทรงแนะนำว่าควรเตือน “ในความนุ่มนวลและในความอ่อนโยน”¹⁴ และ “โดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดย . . . ความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง”¹⁵ การเตือนทำอย่างเร่งด่วนได้ เหมือนที่เราเตือนเด็กไม่ให้ยื่นมือเข้าไปในไฟ การเตือนต้องชัดเจนและแน่วแน่บ้างในบางครั้งการเตือนอาจทำในรูปแบบการว่ากล่าว “เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ”¹⁶ แต่มีรากฐานอยู่บนความรักเสมอ—ตัวอย่างเช่น ความรักที่จงใจให้

ผู้สอนศาสนาของเราไว้ใช้และเสียสละ แน่ใจว่าความรักจะบังคับบิดามารดาให้เตือน “เพื่อนบ้าน” ที่ใกล้ตัวที่สุด—นั่นคือลูกของพวกเขา ซึ่งหมายถึงการสอนและเป็นพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณ หมายถึงการสอนลูกๆ ถึงหลักคำสอนของพระคริสต์ได้แก่ ศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁷ พระเจ้าทรงเตือนบิดามารดาว่า “เราบัญชาเจ้าไว้ให้เลี้ยงดูลูกๆ ของเจ้าในแสงสว่างและความจริง”¹⁸

องค์ประกอบสำคัญในหน้าที่ของบิดามารดาที่ต้องเตือนนั้นไม่เพียงอธิบายผลอันเสื่อมเสียศีลธรรมของบาปแต่กล่าวถึงปิตของการดำเนินชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังพระบัญญัติด้วย ขอให้นึกถึงถ้อยคำของอิสัสเกี่ยวกับสิ่งที่นำท่านไปแสวงหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ รับการไถ่บาป และเปลี่ยนใจเลื่อมใส

“ดูเถิด, ข้าพเจ้าไปล่าสัตว์ในป่า; และคำพูดซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากบิดาข้าพเจ้าบอๆ เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ และปิตของวิสุทธิชน, ฝังลึกอยู่ในใจข้าพเจ้า.

“และจิตวิญญาณข้าพเจ้าหิวโหย; และข้าพเจ้าคุกเข่าลงต่อพระพักตร์

พระเจ้าผู้สร้างสรรคของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้าร้องทูลพระองค์ในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังและการวิงวอน”¹⁹

เนื่องจากความรักและความห่วงใยหาที่เปรียบมิได้ซึ่งพระองค์ทรงมีต่อผู้อื่นและความสุขของพวกเขา พระเยซูไม่ทรงลังเลที่จะเตือน ในช่วงต้นของการปฏิบัติศาสนกิจ “พระเยซูทรงตั้งต้นประกาศว่า จงกลับใจใหม่ เพราะแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”²⁰ เนื่องจากพระองค์ทรงทราบว่าทางที่นำไปสู่สวรรค์ไม่ได้มีหลายทาง จึงทรงบัญชาดังนี้

“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะประตูใหญ่ และทางกว้างนั้นนำไปถึงความพินาศ และคนทั้งหลายที่เข้าไปทางนั้นมีมาก

“เพราะประตูที่แคบและทางที่ลำบากนั้นนำไปสู่ชีวิต และพวกที่หาพบก็มีน้อย”²¹

พระองค์ทรงอุทิศเวลาให้คนบาปโดยตรัสว่า “เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่”²²

สำหรับพวกธรรมาจารย์ ฟาริสี และสะดูสี พระเยซูทรงหนักแน่น

ในการประณามความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา พระดำรัสเตือนและพระบัญชาตรงไปตรงมา “วิธีดีแก่พวกเจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เพราะพวกเจ้าถวายนามว่าที่เป็ยสะระแห่น ลูกผักชี และยี่หระ แต่เรื่องที่สำคัญกว่าในธรรมบัญญัติ คือความยุติธรรม ความเมตตาและความเชื่อนั้นพวกเจ้ากลับละเลย การถวายนามนั้นเจ้าก็ควรปฏิบัติ แต่ไม่ควรละเลยเรื่องที่สำคัญนั้นด้วย”²³ แน่นนอนไม่มีใครกล่าวหาว่าพระองค์ไม่ทรงรักพวกธรรมาจารย์และฟาริสี—ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขาจะรอดเช่นกัน แต่เพราะทรงรักพวกเขา จึงไม่ทรงยอมให้พวกเขาทำบาปต่อไปโดยไม่แก้ไขพวกเขาอย่างชัดเจน มีคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่า “พระเยซูทรงสอนผู้ติดตามให้ทำเหมือนอย่างทีพระองค์ทรงทำ คือต้อนรับทุกคนแต่ให้สอนเกี่ยวกับบาปด้วย เพราะความรักเรียกร้องให้เตือนผู้อื่นถึงสิ่งที่จะทำร้ายพวกเขาได้”²⁴

บางครั้งผู้ที่เปล่งเสียงเตือนถูกเพิกเฉยเพราะถือเป็นคนชอบตัดสินอย่างไรก็ตาม เหมือนจะขัดแย้งกัน ผู้ที่อ้างว่าความจริงเป็นแค่มุมมองและมาตรฐานทางศีลธรรมเป็นเรื่องของความชอบส่วนตัวมักจะเป็นคนเดียวกันกับผู้วิพากษ์วิจารณ์คนที่ไม่ยอมรับบรรทัดฐานปัจจุบันว่าเป็น “ความคิดที่ถูกต้อง” นักเขียนคนหนึ่งเรียกสิ่งนี้ว่าเป็น “วัฒนธรรมความละอาย”

“ในวัฒนธรรมความรู้สึกผิด คุณรู้ว่าคุณดีหรือไม่ดีจากความรู้สึกในมโนธรรม ในวัฒนธรรมความละอาย คุณรู้ว่าคุณดีหรือไม่ดีจากชุมชนที่พูดถึงคุณ ไม่ว่าจะให้เกียรติคุณหรือไม่ยอมรับคุณ... [ในวัฒนธรรมความละอาย] ชีวิตที่มีศีลธรรมไม่ได้สร้างบนหลักธรรมแห่งความถูกผิด แต่สร้างบนความเห็นของการยอมรับและการไม่ยอมรับ...

“... ทุกคนไม่ปลอดภัยตลอดกาล ในระบบศีลธรรมที่ขึ้นอยู่กับการยอมรับและการไม่ยอมรับ ไม่มีมาตรฐานถาวร แต่แปรผันไปตามการตัดสินใจของฝูงชน นี่เป็นวัฒนธรรมความโมโหหุนหัน มีปฏิกริยารุนแรงเกินไป และการตื่นตระหนกบอยกับปัญหาทางศีลธรรมซึ่งในระหว่างนั้นทุกคนรู้สึกว่าจะต้องคล้อยตามเสียงส่วนใหญ่...

“วัฒนธรรมความรู้สึกผิดอาจรุนแรงแต่อย่างน้อยคุณก็เกลียดบาปและยังคงรักคนบาปได้ นับว่าวัฒนธรรมความละอายในปัจจุบันเห็นค่าของการยอมรับและอะลุ่มอล่วยกัน แต่ก็อาจไร้ซึ่งความเมตตาปราณีอย่างน่าประหลาดต่อผู้ไม่เห็นด้วยหรือไม่เข้าพวก”²⁵

ตรงข้ามกับสิ่งนี้คือ “ศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา”²⁶ รากฐานที่มั่นคงถาวรของความยุติธรรมและคุณธรรม การมีกฎที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระผู้เป็นเจ้าดีกว่ามาก เพราะทำให้เราสามารถเลือกจุดหมายของเราได้แทนที่จะอยู่ใต้อาณัติของกฎที่คาดเดาไม่ได้และโทษของฝูงชนในสื่อสังคมออนไลน์ ดีกว่ามากที่ได้รับความจริงแทนที่จะ “ถูกชดไปชดมาและพัดไปพัดมาด้วยลมคำสั่งสอนทุกอย่าง”²⁷ ดีกว่ามากที่ได้กลับใจและ

พยายามดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณแทนที่จะเสแสร้งว่าไม่มีถูกหรือผิด เสื่อมโทรมอยู่ในบาปและความรู้สึกเสียใจ

พระเจ้าทรงประกาศว่า “เสียงเตือนจะมาถึงผู้คนที่ทั้งปวง, โดยปากของสานุศิษย์เรา, ผู้ที่เราเลือกไว้ในเวลาสุดท้ายนี้”²⁸ ในฐานะคนยามและสานุศิษย์ เราไม่สามารถเป็นกลางใน “ทางที่ดีที่สุด”²⁹ นี้ เช่นเดียวกับเอเสเคียล เราไม่สามารถเห็นดาบมาเหนือแผ่นดิน “แล้วไม่ได้เป่าแตร”³⁰ แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าเราควรเคาะดังๆ ทีประตูของเพื่อนบ้านหรือยื่นในให้สาธารณะพร้อมตะโกนว่า “จงกลับใจ!” เมื่อท่านลองนึกดูในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเรามีสิ่งที่ ลึกลงไปในใจใครๆ ก็ต้องการ ด้วยเหตุนี้เสียงเตือนโดยทั่วไปจึงไม่ใช่เสียงสุภาพ แต่ในวลีของผู้เขียนสุดดี เสียงเตือนคือการ “โหมร้องด้วยความชื่นบาน”³¹

ฮัล บอยด์ ผู้เขียนบทบรรณาธิการของ *Deseret News* เขียนตัวอย่างหนึ่งของอันตรายในการไม่ออกความเห็น เขาสังเกตว่าแม้แนวคิดเรื่องการแต่งงานยังคงเป็น “การถกเถียงทางปัญญา” ท่ามกลางสังคมชั้นสูงใน

อเมริกา แต่ในทางปฏิบัติการแต่งงานไม่ใช่เรื่องถกเถียงสำหรับพวกเขา “คนชั้นสูงแต่งงานและคงสถานะแต่งงานไว้ และทำให้แน่ใจว่าลูกๆ ของตนมีความสุขกับผลประโยชน์ของชีวิตแต่งงานที่มีเสถียรภาพ . . . แต่ปัญหาคือ [พวกเขา] มักจะไม่สอนสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ” พวกเขาไม่ต้องการ “ยึดเยียด” ให้กับคนที่อาจต้องการความเป็นผู้นำทางศีลธรรมของพวกเขาจริงๆ แต่ “ถึงเวลาแล้วสำหรับผู้มีการศึกษาและครอบครัวที่มั่นคงที่จะหยุดแสวงหาเป็นกลางและเริ่มสั่งสอนสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติเกี่ยวกับชีวิตแต่งงานและการเป็นบิดามารดา . . . [และ] ช่วยเหลือเพื่อนพ้องชาวอเมริกาให้หันมารับเช่นกัน”³²

เราวางใจท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะคนหนุ่มสาวที่พระเจ้าทรงพึงพาเพื่อให้งานของพระองค์ประสบความสำเร็จในอนาคตที่จะคำจูนคำสอนของพระกิตติคุณและมาตรฐานของศาสนจักรในที่สาธารณะ เช่นเดียวกับในที่ส่วนตัว จงอย่าทอดทิ้งคนที่รับความจริงโดยปล่อยให้พวกเขาตื่นตระหนกและล้มเหลวอยู่ในความเขลา อายายอมจำนนต่อความเชื่อผิดๆ ของการอะลุ่มอล่วยกันหรือต่อความกลัว—กลัวความไม่สะดวก กลัวการไม่ยอมรับ หรือแม้แต่ความทุกข์ทน จงจำคำสัญญาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

“เมื่อพวกเขาจะตื่นขึ้นมาแห่ง และนินทาว่าร้ายท่านทั้งหลายต่างๆ เป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข “จงชื่นชมและยินดี เพราะว่า บ้าแห่งใจของพวกท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะพวกเขาชมเชยบรรดาผู้เผยพระวจนะที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน”³³

สุดท้ายแล้ว เราทุกคนมีภาระรับผิดชอบต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตของเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “พระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้อภัยบาปของทุกคน; และหลังจากที่เราถูกยกขึ้น

บนกางเขนแล้ว, เพื่อเราจะตั้งมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อตั้งที่เราถูกยกขึ้นโดยมนุษย์นั้นได้ แม้นั้นมนุษย์จะถูกยกขึ้นโดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่าจะงานดีหรือไม่ทำงานชั่ว”³⁴

โดยตระหนักในฤทธานุภาพสูงสุดของพระเจ้า ข้าพเจ้าวิงวอนด้วยถ้อยคำของแอลมา

“และบัดนี้, พี่น้องข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าปรารถนาจากในส่วนลึกที่สุดของใจข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, ด้วยความหวังใหญ่หลวงแม้ถึงความเจ็บปวด, ให้ท่าน . . . ทั้งบาปของท่าน, และไม่ผิดวันแห่งการกลับใจของท่าน;

“แต่ให้ท่านนอบน้อมถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า, และเรียกหาพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์, และเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอ, เพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวงจนเกินขนาดที่ท่านจะทนได้, และตั้งมั่นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ซึ่งนำท่าน . . . ;

“โดยมีศรัทธาในพระเจ้า; มีความหวังว่าท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์; มีความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่ในใจท่านเสมอ, เพื่อพระองค์จะทรงยกท่านขึ้นในวันสุดท้ายและเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์”³⁵

ขอให้เราแต่ละคนกล่าวต่อพระเจ้าร่วมกับบิดาว่า “ข้าพระองค์มีใจในการชอบธรรมของพระองค์ไว้แต่ในใจ ข้าพระองค์ได้พูดถึงความซื่อสัตย์และความรอดของพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ปิดบังความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์ของพระองค์ไว้จากชุมชนใหญ่ ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขออย่าทรงปิดกั้นพระกรุณาของพระองค์จากข้าพระองค์”³⁶ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Richard Neitzel Holzapfel, Dana M. Pike, and David Rolph Seely, *Jehovah and the World of the Old Testament* (2009), 344.
2. ดู เอเสเคียล 1-3; Holzapfel, *Jehovah and the World of the Old Testament*, 344.

3. เอเสเคียล 33:3-4.
4. เอเสเคียล 33:6.
5. เอเสเคียล 33:7.
6. เอเสเคียล 33:8-9, 14, 16.
7. เอเสเคียล 33:13.
8. เอเสเคียล 33:11.
9. แอลมา 41:10.
10. 2 นิไฟ 2:27.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:81.
12. ลูกา 10:30.
13. ลูกา 10:27.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:41.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:43.
17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:40.
19. อันัส 1:3-4; เพิ่มตัวเอน. ดังที่ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวไว้ในการประชุมใหญ่สามัญหกเดือนที่แล้ว “พี่น้องที่รัก ปิตีที่เรารู้สึกแทบไม่เกี่ยวกับสภาพการณ์ในชีวิตและทุกอย่างที่เราทำกับศูนย์กลางชีวิตเรา . . . ปิตีมาจาก [พระเยซูคริสต์] และมาเพราะพระองค์ พระองค์ทรงเป็นที่มาของปิตีทั้งปวง” (“ปิตีและการอยู่รอดทางวิญญาณ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2016, 82).
20. มัทธีว 4:17.
21. มัทธีว 7:13-14.
22. ลูกา 5:32.
23. มัทธีว 23:23.
24. Chris Stefanick, *Absolute Relativism: The New Dictatorship and What to Do about It* (2011), 33.
25. David Brooks, “The Shame Culture,” *New York Times*, Mar. 15, 2016, A29.
26. ฮีลามัน 5:12.
27. เอเฟซัส 4:14. เราควรนึกไว้เสมอว่าบางคนที่เราต้องการเตือนอาจไม่ตระหนักถึงสถานการณ์แล้วร้ายของตนเอง พระเจ้าทรงพูดถึงหลายคนในสมัยของเราเมื่อพระองค์ตรัสว่า “เจ้าพูดว่า ข้าเป็นเศรษฐีและข้าร่ำรวยแล้ว ข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย ข้าไม่รู้ว่าเป็นคนน่าสมเพช น่าสังเวช เจ้ายากจน ตาบอด และเปลือยกาย “เราแนะนำเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมด้วยไฟจากเรา เพื่อเจ้าจะได้มีมัน และให้ซื้อเสื้อผ้าน้ำขาว เพื่อเจ้าจะได้สวมให้พ้นจากความอับอายที่ต้องเปลือยกาย และขออย่าหยอดตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะได้เห็น [อย่างแท้จริง]” (วิวรณ์ 3:17-18).
28. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:4; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:5 ด้วย.
29. 1 โครินธ์ 12:31.
30. เอเสเคียล 33:6.
31. สดุดี 66:1; 98:4.
32. Hal Boyd, “Hey Progressive Elites! It’s Time to Preach What You Practice,” *Deseret News*, Oct. 20, 2016, deseretnews.com. เขาอ้างอิงคำพูดจาก W. Bradford Wilcox นักสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียด้วย.
33. มัทธีว 5:11-12.
34. 3 นิไฟ 27:14.
35. แอลมา 13:27-29.
36. สดุดี 40:10-11.

โดย เอ็ดเดอร์วาคิน อี. คอสตา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ถึงเพื่อนและผู้สนใจของ ศาสนจักร

หากท่านพยายามทำตามข้อกำหนดเพื่อรับการเปิดเผย อ่อนน้อมถ่อมตน อ่าน
สวดอ้อนวอน และกลับใจ ฟ้าสวรรค์จะเปิดและท่านจะรู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์

ปลายวันศุกร์ที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1988 ณ อาคารประชุมของวอร์ดบีเซนตีโลเปซในบัวโนสไอเรส ประเทศอาร์เจนตินา ข้าพเจ้ารับบัพติศมาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เพื่อนที่ดีมากของข้าพเจ้า อลิน สปีนนาวส์ เป็นผู้ให้บัพติศมาข้าพเจ้าในวันนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุข โล่งใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มากขึ้น

วันนี้ ข้าพเจ้าประสงค์จะแบ่งปันบทเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนรู้บนเส้นทางสู่บัพติศมา— บทเรียนที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะช่วยท่านที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรและกำลังฟังอยู่ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าพระวิญญาณจะสัมผัสใจท่านเช่นเดียวกับข้าพเจ้า

บทเรียนที่หนึ่ง การพบกับผู้สอนศาสนา เหตุใดคนที่ไม่มีศรัทธาทำหยาบช้า บังคับ ความต้องการ หรือคำถามจะ

สนใจพบกับผู้สอนศาสนาและรับฟังบทเรียนของพวกเขา ในกรณีของข้าพเจ้าคือความรัก—ความรักที่มีต่อหญิงสาวคนหนึ่งชื่อ เรเน ข้าพเจ้าตกหลุมรักเธอ และต้องการแต่งงานกับเธอ เธอแตกต่างและมีมาตรฐานต่างจากหญิงสาวส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้ารู้จัก แต่ข้าพเจ้า

ตกหลุมรักเธอแล้วและขอเธอแต่งงาน—เธอปฏิเสธ!

ข้าพเจ้าสับสน ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีเสน่ห์! ข้าพเจ้ารูปหล่อ อายุ 24 ปี เรียนจบมหาวิทยาลัย มีหน้าที่การงานดีเยี่ยม เธอพูดถึงเป้าหมายของเธอ—เกี่ยวกับการแต่งงานกับผู้ที่สามารถพาเธอไปพระวิหารพูดถึงการมีครอบครัว—เธอรันด์ร์—เธอปฏิเสธข้อเสนอของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากสานต่อสัมพันธภาพนั้น จึงตกลงรับฟังผู้สอนศาสนา นี่คือเหตุผลที่ดีหรือไม่ในการพบกับผู้สอนศาสนา สำหรับข้าพเจ้าคือใช่

เมื่อข้าพเจ้าพบกับผู้สอนศาสนาครั้งแรก ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่พวกเขาพูด กล่าวตามตรงคือ ข้าพเจ้าอาจไม่ได้ตั้งใจฟังพวกเขาสักเท่าไรใจข้าพเจ้าไม่เปิดรับศาสนาใหม่ ข้าพเจ้าแค่อยากพิสูจน์ว่าพวกเขาไม่ถูกต้องและมีเวลาโน้มน้าวให้เรเนแต่งงานกับข้าพเจ้า

เวลานี้ลูกๆ ของข้าพเจ้ามีทั้งจบการรับใช้และกำลังรับใช้งานเผยแผ่ ข้าพเจ้าเข้าใจการเสียสละที่หนุ่มสาวเหล่านี้ทำเพื่อสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ทุกวันนี้ข้าพเจ้านึกเสียตายที่น้ำจะตั้งใจฟังเอ็ดเดอร์ริชาร์ดสัน เอ็ดเดอร์ฟาร์เรลล์ และเอ็ดเดอร์ไฮแลนด์ ผู้สอนศาสนาที่ยอดเยี่ยมซึ่งสอนข้าพเจ้า

ดังนั้น จากบทเรียนแรกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน เพื่อนและผู้สนใจของศาสนจักรว่า เมื่อท่านได้พบกับผู้สอนศาสนา โปรดให้ความสำคัญกับพวกเขา พวกเขาเสียสละช่วงเวลาสำคัญในชีวิตเพื่อท่าน

บทเรียนที่สอง การไปโบสถ์

ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร ข้าพเจ้าได้ยินหลายคำที่ไม่เข้าใจ ใครคือตรูณี ฐานะบรูโรทิตแห่งออโรนคืออะไร สมาคมสงเคราะห์คืออะไร

หากนี่เป็นครั้งแรกที่ท่านเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรและท่านกำลังสับสนในบางสิ่งที่ท่านไม่เข้าใจ อย่าได้

กังวล! ข้าพเจ้าเคยไม่เข้าใจเช่นกัน แต่ข้าพเจ้ายังจดจำความประทับใจ ความรู้สึกใหม่ของสันติสุขและปีที่ข้าพเจ้าสัมผัส เวลานั้นข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเป็นอะไร แต่พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงกระซิบที่หู และใจข้าพเจ้าว่า “นี่คือสิ่งที่ถูกต้อง”

ดังนั้น ขอให้ข้าพเจ้าสรุปบทเรียนนี้ในหนึ่งประโยค: หากท่านสับสน อย่าได้กังวล—ขอให้ท่านจดจำความรู้สึกที่ท่านได้สัมผัส สิ่งนี้มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า

บทเรียนที่สาม การอ่านพระคัมภีร์มอรมอน หลังจากพบผู้สอนศาสนาหลายครั้ง การเรียนรู้ของข้าพเจ้าไม่ได้คืบหน้ามากนัก ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่ได้รับการยืนยันความจริงของพระกิตติคุณ

วันหนึ่ง เรนถามข้าพเจ้า “คุณกำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอยู่หรือเปล่า”

ข้าพเจ้าตอบว่า “ไม่ได้อ่าน” ข้าพเจ้ากำลังรับฟังผู้สอนศาสนา—ท่านนั้นไม่พอหรือ

เรนน้ำตาคลอ เธอยืนยันกับข้าพเจ้าว่าเธอรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริง และอธิบายว่าหากข้าพเจ้าต้องการรู้ว่าจริงหรือไม่ มีทางเดียวเท่านั้นคือ—ทายสิ คืออะไร—คือการอ่าน! และจากนั้น ถาม!

อ่าน ไตร่ตรองในใจท่าน และ “ทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ในพระนามของพระคริสต์... ด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์” (โมโรไน 10:4) ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ ว่าศาสนจักรนี้จริงหรือไม่

ดังนั้น บทเรียนที่สามในประโยคเดียว: เมื่อท่านได้รับเรื่องเหล่านี้—พระคัมภีร์มอรมอน—และท่านได้รับคำแนะนำให้อ่านและทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้าว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่ จงทำเถิด!

สุดท้าย การกลับใจ

ประสบการณ์สุดท้ายที่ข้าพเจ้าประสงค์จะแบ่งปันคือการกลับใจ หลังจากข้าพเจ้าเรียนบทเรียนทั้งหมด

ของผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้ายังไม่เชื่อมั่นว่าชีวิตข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง วันหนึ่ง เอิลเดอร์คัทเลอร์ ผู้สอนศาสนาหนุ่มผู้มีความมั่นใจ แม้ว่าภาษาสเปนของเขายังจำกัด กล่าวกับข้าพเจ้าว่า “วาควิน เราอ่าน แอลมาบทที่ 42 ด้วยกันนะครับ เราจะใส่ชื่อคุณขณะที่เราอ่าน”

ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ แต่ข้าพเจ้าทำตามที่เอิลเดอร์คัทเลอร์บอกและอ่าน ข้อ 1 ดังนี้ “และบัดนี้, ลูกพ่อ [วาควิน], พ่อสำเนียงว่ายังมีบางสิ่งอยู่ อีกที่ทำให้จิตใจของลูกกังวล, ซึ่งลูกไม่อาจเข้าใจได้” โอ! หนังสือเล่มนี้กำลังพูดกับข้าพเจ้า

เราอ่าน ข้อ 2 “บัดนี้ดูเถิด, ลูกพ่อ [วาควิน], พ่อจะอธิบายเรื่องนี้แก่ลูก” จากนั้นการตกของอาดัมมีคำอธิบาย และใน ข้อ 4 “และดังนั้นเราจึงเห็น, ว่ามีเวลาที่ประทานให้ [วาควิน] เพื่อกลับใจ”

เราอ่านต่อไปอย่างช้าๆ ทีละข้อ จนถึงสามข้อสุดท้าย พลังอันแรงกล้ากระตุ้นข้าพเจ้า หนังสือเล่มนี้พูดกับข้าพเจ้า โดยตรง ข้าพเจ้าเริ่มร้องไห้เมื่ออ่านว่า “และบัดนี้, [วาควิน] ลูกพ่อ, พ่อปรารถนาว่าลูกจะไม่ให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ลำบากใจลูกอีกต่อไป, และขอให้บาป

ของลูกท่านนั้นเป็นเรื่องลำบากใจลูก, ด้วยความลำบากใจนั้นซึ่งจะนำลูก... มาสู่การกลับใจ” (ข้อ 29)

ข้าพเจ้าตระหนักแล้วว่าข้าพเจ้าคาดหวังการเปิดเผยโดยไม่พยายามทำตามข้อกำหนด จนกระทั่งเวลานั้น ข้าพเจ้าไม่เคยพูดกับพระเจ้าอย่างจริงจัง และความคิดเกี่ยวกับการพูดกับคนที่ไม่ได้อยู่ตรงหน้าดูโง่เขลา ข้าพเจ้าต้องอ่อนน้อมถ่อมตนและทำสิ่งที่ได้รับคำแนะนำให้ทำ ถึงแม้ในความคิดทางโลกดูเป็นเรื่องไร้สาระ

วันนั้นข้าพเจ้าเปิดใจต่อพระวิญญาน ปรารถนาจะกลับใจ และต้องการรับบัพติศมา! ก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้ามีความคิดว่าการกลับใจคือบางสิ่งในแง่ลบที่เกี่ยวข้องกับบาปและการทำผิดเท่านั้น แต่โดยฉับพลัน ข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องนี้ในแง่บวกที่ต่างออกไป—การกลับใจคือบางสิ่งในแง่บวกที่เปิดทางสู่การเติบโตและความสุข

เอิลเดอร์คัทเลอร์อยู่ที่นั่นในวันนั้น ข้าพเจ้าอยากจะทำขอบคุณเขาที่ช่วยเปิดตาข้าพเจ้าสู่ความเข้าใจ การตัดสินใจทุกอย่างที่ข้าพเจ้าทำในชีวิตนับจากนั้นมาได้รับอิทธิพลจากช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าอ่อนน้อมและสวดอ้อนวอนขอการให้อภัย และการซดใช้ของพระเจ้า

คริสต์กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต
ข้าพเจ้า

ดังนั้น บทเรียนสุดท้ายในหนึ่ง
ประโยคคือ มีประสบการณ์ของการกลับ
ใจ ไม่มีสิ่งใดนำท่านมาใกล้พระเจ้า
พระเยซูคริสต์มากไปกว่าความ
ปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลง

เรียนท่านผู้สนใจ เพื่อนของ
ศาสนจักร หากท่านกำลังฟังอยู่วันนี้
ท่านอยู่ใกล้มากกับการได้รับปีติที่ยิ่ง
ใหญ่ที่สุด ท่านอยู่ใกล้!

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านสุดพลังใจ
และจากส่วนลึกของจิตวิญญาณ
ข้าพเจ้า ขอให้ท่านไปรับบัพติศมา!
นั่นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ท่านจะทำ สิ่งนี้
จะไม่เพียงเปลี่ยนแปลงชีวิตท่าน
เท่านั้นแต่จะเปลี่ยนชีวิตของลูกหลาน
ท่านด้วย

พระเจ้าประทานพรแก่ข้าพเจ้าด้วย
ครอบครัว ข้าพเจ้าแต่งงานกับเรเน
เรามีลูกที่น่ารักสี่คน และเนื่องจาก
บัพติศมาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสามารถ
ทำเช่นเดียวกับศาสดาพยากรณ์ลีไฮ
ในสมัยโบราณ คือเชื่อเชิญพวกเขา
มารับส่วนผลของต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งคือ
ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู 1 นิโไฟ
8:15, 11:25) ข้าพเจ้าช่วยให้พวกเขา
มาหาพระคริสต์

ดังนั้นขอให้พิจารณาประสบการณ์
ของข้าพเจ้า และ (1) ตั้งใจฟังผู้สอน
ศาสนา (2) ไปโบสถ์และจดจำความรู้
สึกทางวิญญาณ (3) อ่านพระคัมภีร์
มอรมอนและทูลถามพระเจ้าว่าสิ่งนี้
จริงหรือไม่ (4) รับประสบการณ์ของ
การกลับใจและรับบัพติศมา

ข้าพเจ้าเป็นพยานกับท่านว่าหาก
ท่านพยายามทำตามข้อกำหนดเพื่อ
รับการเปิดเผย อ่อนน้อมถ่อมตน อ่าน
สวดอ้อนวอน และกลับใจ ฟ้าสวรรค์
จะเปิดและท่านจะรู้เช่นเดียวกับที่
ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์
พระองค์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของ
ข้าพเจ้าและของท่าน ในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเดอร์เอส. มาร์ก พอลเมอร์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

พระเยซูทอดพระเนตรดูคุณ นั่น ทรงเอ็นดูเขา

เมื่อรู้สึกว่ามีผู้ขอให้ท่านทำบางอย่างที่ยาก จงนึกว่าพระเจ้ากำลังทอดพระเนตรดูท่าน
ทรงเอ็นดูท่าน ทรงเชื่อเชิญให้ท่านติดตามพระองค์

หลายปีก่อนข้าพเจ้าได้รับเรียก
พร้อมแฉกก็ ภรรยาข้าพเจ้า
ให้ควบคุมดูแลคณะเผยแผ่
สปีแคน วอชิงตัน เรามาถึงสนามเผยแผ่
ด้วยความรู้สึกหวั่นใจระคนตื่นเต้นใน
หน้าที่รับผิดชอบของการทำงานกับผู้
สอนศาสนาหนุ่มสาวที่โดดเด่นมากมาย
พวกเขามาจากพื้นเพต่างกันและเป็น
เสมือนบุตรธิดาของเราเองอย่างรวดเร็ว
แม้ส่วนใหญ่จะทำได้ดีเยี่ยม แต่บาง
คนมีปัญหากับความคาดหวังอันสูงลิ่ว
ของการเรียก ข้าพเจ้าจำผู้สอนศาสนา

คนหนึ่งได้ เขาบอกว่า “ประธานครับ
ผมแค่ไม่ชอบผู้สอน” อีกหลายคนบอกว่า
พวกเขาไม่ยอมทำตามกฎผู้สอนศาสนา
ที่ค่อนข้างเข้มงวด ข้าพเจ้ากังวลและ
สงสัยว่าจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเปลี่ยนใจ
ผู้สอนศาสนาไม่กี่คนเหล่านั้นซึ่งยังไม่
ได้เรียนรู้ถึงปีติของการเป็นคนเชื่อฟัง
วันหนึ่งขณะขับรถเข้าไปในทุ่งข้าว
สาาลีที่ไหวพริ้วเป็นระลอกสวยงามแถบ
ชายแดนวอชิงตัน-ไอดาโฮ ข้าพเจ้าฟัง
การบันทึกเสียงพันธสัญญาใหม่ เมื่อ
ฟังมาถึงเรื่องราวที่คุ้นเคยของเศรซฐี

หนุ่มผู้เข้ามาทูลถามพระผู้ช่วยให้รอดว่า จะต้องทำอะไรบ้างเพื่อมีชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยส่วนตัวอันลึกซึ้งอย่างไม่คาดฝันซึ่งเวลานี้เป็นความทรงจำอันศักดิ์สิทธิ์

หลังจากได้ยินพระเยซูทรงแจกแจงพระบัญญัติ ชายหนุ่มตอบว่าเขาจะรักษาพระบัญญัติทุกข้อมาตั้งแต่เด็ก ข้าพเจ้าได้ยินพระผู้ช่วยให้รอดตรัสแก่ใจอย่างอ่อนโยนว่า “ท่านยังขาดอยู่อย่างหนึ่ง . . . จงไปขายบรรดาสิ่งของที่ท่านมีอยู่ แล้วจงกลับมา . . . ติดตามเรา”¹ แต่ข้าพเจ้าแปลกใจที่ตนเองกลับได้ยินคำหาคำที่อยู่ก่อนข้อความนี้ของข้อพระคัมภีร์ซึ่งดูเหมือนจะไม่เคยได้ยินหรืออ่านมาก่อน ราวกับมีใครเพิ่มคำเหล่านั้นเข้าไปในพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าประหลาดใจกับความเข้าใจที่มาจากการดลใจซึ่งเผยออกมาขณะนั้น

ช่วงเป็นคำหาคำที่ส่งผลอย่างลึกซึ้ง ลองฟังดูว่าท่านจะจำได้หรือไม่ถึงถ้อยคำที่ดูธรรมดาเหล่านี้ซึ่งไม่มีอยู่ในเรื่องราวพระกิตติคุณอื่นแต่มีอยู่ในพระกิตติคุณของมาระโกเท่านั้น

“มีคนหนึ่งวิ่งมาหา . . . ถามพระองค์ว่า อาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำอะไร ถึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”

“พระเยซูตรัสกับคนนั้นว่า . . .

“ท่านก็รู้จักบัญญัติแล้วว่า ห้ามฆ่าคน ห้ามล่วงประเวณีห้ามเมียเขา ห้ามลักทรัพย์ ห้ามเป็นพยานเท็จ ห้ามโกงเขา จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า

“คนนั้นจึงทูลพระองค์ว่า . . . ท่านอาจารย์ บัญญัติเหล่านั้นข้าพเจ้าถือรักษาไว้ตั้งแต่เด็ก

“*พระเยซูทอดพระเนตรดูคนนั้น ทรงเอ็นดูเขา* แล้วตรัสว่า ท่านยังขาดอยู่อย่างหนึ่ง จงไปขายบรรดาสิ่งของที่ท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้กับคนยากจน ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงกลับมาติดตามเรา”²

“*พระเยซูทอดพระเนตรดูคนนั้น ทรงเอ็นดูเขา*”

ขณะได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ มีโน้ตภาพที่ชัดเจนของข้าพเจ้าคือพระผู้ช่วยให้รอดทรงหยุดและ *ทอดพระเนตรดู* ชายหนุ่มคนนั้น *ทอดพระเนตรดู*—ดูลึกเข้าไปในจิตวิญญาณของ

เขา ทรงตระหนักในคุณงามความดี และศักยภาพของเขารวมทั้งสิ่งที่เขาต้องการที่สุดด้วย

จากนั้นเป็นถ้อยคำที่เรียบง่าย—พระเยซู *ทรงเอ็นดูเขา* พระองค์ทรงรู้สึก รักและเมตตาชายหนุ่มที่ดีคนนั้นมาก และ *เพราะ* ความรักนี้และ *ด้วย* ความรักนี้ พระเยซูจึงทรงขอจากเขามากขึ้น ข้าพเจ้านึกภาพว่าชายหนุ่มคนนี้จะรู้สึกอย่างไร คงเหมือนถูกห่อหุ้มไว้ด้วยความรักนั้นแม้ขณะมีผู้ขอให้ทำบางอย่างที่ยากที่สุดเช่นการขายทุกสิ่งที่มีแล้วแจกจ่ายให้แก่คนยากจน

ช่วงเวลานั้น ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่เพียงใจของผู้สอนศาสนาบางคนเท่านั้นที่ต้องเปลี่ยน แต่เป็นใจข้าพเจ้าด้วย คำถามไม่ใช่ “ประธานคณะเผยแผ่ที่ท้อแท้ จะทำอะไรให้ผู้สอนศาสนาที่ไร้ความสุขประพุดิตัวดีขึ้น” อีกต่อไป แต่จะเป็น “ทำอะไรข้าพเจ้าจึงจะมีความรักเหมือนพระคริสต์ เพื่อให้ผู้สอนศาสนา รู้สึกถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าผ่านข้าพเจ้าและปรารถนาจะเปลี่ยนแปลง” ทำอย่างไรข้าพเจ้าจะ *มองดู* เขาในวิธีเดียวกันกับที่พระเจ้าทอดพระเนตรดูเศเรซูลีหนุ่ม โดยมองดูว่าจริงๆ แล้วพวกเขาคือใครและพวกเขาสามารถเป็นใคร แทนที่จะดูว่าพวกเขาทำหรือไม่ทำสิ่งใดในขณะนี้ ข้าพเจ้าจะเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นได้อย่างไร

“*พระเยซูทอดพระเนตรดูคนนั้น ทรงเอ็นดูเขา*”

นับจากนั้นเป็นต้นมา ขณะนั่งประจันหน้ากับผู้สอนศาสนาที่มีปัญหาบางอย่างเรื่องการเชื่อฟัง ในตอนนั้นใจข้าพเจ้าจะเห็นผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวที่ซื่อสัตย์ว่าเป็นผู้ทำตามความตั้งใจจะรับใช้งานเผยแผ่ ข้าพเจ้าจึงสามารถบอกเล่าความรู้สึกได้ทุกอย่างเหมือนบิดาผู้อ่อนโยนว่า³ “เอลเดอร์หรือซิสเตอร์ ถ้าผมไม่รักคุณ ผมคงไม่ใส่ใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับงานเผยแผ่ของคุณ แต่ผมรักคุณจริงๆ และเพราะผมรักคุณ ผม

จึงเป็นห่วงว่าคุณจะเป็นคนอย่างไร ดังนั้นผมเชื่อเชียวให้คุณเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ที่ยากสำหรับคุณและมาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงต้องการให้คุณเป็น”

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าไปสัมภาษณ์ผู้สอนศาสนา ก่อนอื่นข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนขอของประทานแห่งจิตกุศลและขอให้เห็นเอ็ลเดอร์หรือซิสเตอร์แต่ละคนได้อย่างที่พระเจ้าทรงเห็น

ก่อนประชุมโซน ซิสเตอร์พอลเมอร์และข้าพเจ้าจะทักทายผู้สอนศาสนาทีละคน ข้าพเจ้าจะหยุดและมองลึกเข้าไปในดวงตา *มองดู* พวกเขา—สัมภาษณ์โดยปราศจากคำพูด—และไม่เคยพลาด ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วย *ความรัก* มากมายต่อบุตรธิดาอันล้ำค่าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนเปลี่ยนชีวิตหลายบทจากประสบการณ์อันลึกซึ้งส่วนตัวซึ่งมาจาก มาระโกบทที่ 10 นี้ต่อไปนี่คือบทเรียนสั้นที่ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะช่วยเราแต่ละคนได้

1. เมื่อเราเรียนรู้การมองผู้อื่นดังที่พระเจ้าทรงมองพวกเขาแทนที่จะมองด้วยตาของเราเอง ความรักที่เรามีต่อพวกเขาจะเพิ่มขึ้นและความปรารถนาที่เราจะช่วย

พวกเขาจะเพิ่มขึ้นเช่นกัน เราจะเห็นศักยภาพในผู้อื่นที่พวกเขามักจะมองไม่เห็นในตนเอง ด้วยความรักเหมือนพระคริสต์เราจะไม่กลัวการพูดอย่างท้าวหาญเพราะ “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ขับไล่ความกลัวออกไป”⁴ และเราจะไม่ยอมแพ้โดยจำไว้ว่าผู้ที่รักได้ยากที่สุดคือผู้ที่ต้องการความรักมากที่สุด

2. ไม่มีการเรียนการสอนที่แท้จริงใดจะเกิดขึ้นหากทำด้วยความท้อแท้หรือคับข้องใจ และใจจะไม่มีวันเปลี่ยนได้หากไม่มีความรักอยู่ที่นั่น ไม่ว่าเราจะทำในบทบาทของพ่อแม่ ครู หรือผู้นำ การสอนที่แท้จริงจะเกิดได้เฉพาะในบรรยากาศของความไว้วางใจไม่ใช่การกล่าวโทษ บ้านของเราควรเป็นสถานที่หลบภัยสำหรับเด็กเราเสมอ—ไม่ใช่บรรยากาศของความเป็นศัตรูกัน

3. ความรักไม่ควรเสื่อมคลายเมื่อลูกเพื่อน หรือสมาชิกในครอบครัวไม่อาจดำเนินชีวิตตามความคาดหวังของเราได้ เราไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเศรษฐกิจหนุ่มหลังจากที่เขาออกไปด้วยความโศกเศร้า แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระเยซูยังทรงรักเขาอย่างแท้จริงแม้ว่าเขาจะเลือกทางที่ง่าย

กว่า บางทีด้วยวัยที่มากขึ้น เมื่อเขาพบว่าสมบัติมากมายที่มีนั้นไร้ความหมายสำหรับเขา เขาอาจจำได้และทำตามประสบการณ์เดียวกันที่พระเจ้าของเขาทอดพระเนตรดูเขา ทรงเอ็นดูเขาและเชื่อเชียวให้เขาติดตามพระองค์

4. เพราะพระเจ้าทรงรักเรา พระองค์จึงทรงคาดหวังจากเรามาก หากเราอ่อนน้อมถ่อมตน เราจะยอมรับพระดำรัสเชียวของพระเจ้าให้กลับใจ เสียสละ และรับใช้ ซึ่งเป็นหลักฐานแห่งความรักอันแท้จริงที่ทรงมีต่อเรา คำเชื่อเชียวให้กลับใจคือคำเชื่อเชียวให้รับของประทานอันล้ำเลิศแห่งการให้อภัยและสันติสุขด้วย ฉะนั้น “อย่าละเลย . . . การติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าท้อใจเมื่อพระองค์ทรงตักเตือน เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตักเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก”⁵

พี่น้องทั้งหลาย ต่อไปนี้ทุกครั้งที่ท่านรู้สึกว่ามีผู้ขอให้ท่านทำบางอย่างที่ยาก—ไม่ว่าจะเป็นการเลิกนิสัยที่ไม่ดีหรือสิ่งเสพติด ละทิ้งเรื่องทางโลก สละกิจกรรมที่โปรดปรานเพราะตรงกับวันสะบาโต ให้อภัยคนที่ทำผิดต่อท่าน—จงนึกว่าพระเจ้า *ทอดพระเนตรดู* ท่าน *ทรงเอ็นดู* ท่าน ทรงเชื่อเชียวให้ท่านปล่อยวางและ *ติดตาม* พระองค์ จงขอบพระทัยพระองค์ที่ทรงรักท่านมากพอจะเชื่อเชียวให้ท่านทำมากขึ้น

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ เฝ้ารอวันที่พระองค์จะทรงโอบกอดเราแต่ละคน *ทอดพระเนตรดู* เราและทรงโอบเราไว้ด้วย *ความรัก* อย่างแท้จริงในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มาระโก 10:21.
2. มาระโก 10:17–21; เน้นตัวเอน
3. ดู 1 โครินธ์ 13:7.
4. 1 ยอห์น 4:18.
5. ฮีบรู 12:5–6.

โดย เอ็ดเดอร์เกรีย์ อี. สตีเวนสัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง ช่วยท่านอย่างไร

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเตือน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลอบโยน และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน

ในคืนวันจันทร์เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้ากับภริยาภรรยาไปเยี่ยมบ้านของครอบครัวหนุ่มสาวในละแวกเดียวกันกับเรา ขณะอยู่ที่นั่น พวกเขาชวนเราอยู่สังสรรค์ในครอบครัว โดยบอกว่าลูกชายวัยเก้าขวบของพวกเขาเตรียมบทเรียนไว้แล้ว เราจึงอยู่!

หลังจากเพลงเปิด สวดอ้อนวอนเปิด และกิจกรรมครอบครัว เด็กชายวัยเก้าขวบเริ่มอ่าน คำถามชวนคิดในบทเรียนที่เขาเขียนไว้ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร” คำถามนี้เป็นการเริ่มต้นการสนทนาที่มีความหมายขณะทุกคนในครอบครัวแบ่งปันความคิดและความเข้าใจ ข้าพเจ้าประทับใจกับการเตรียมบทเรียนของครอบครัวนี้และคำถามที่ดีมากของเขาซึ่งทำให้ข้าพเจ้านึกทบทวนหลายครั้ง

นับแต่นั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าเฝ้าถามตนเองว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร” — คำถามเกี่ยวข้องกับเป็นพิเศษกับเด็กปฐมวัยที่จะอายุครบแปดขวบและเตรียมรับบัพติศมา และ

กับเด็กที่เพิ่งรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว อีกทั้งเกี่ยวข้องกับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หลายพันคน

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้เราแต่ละคน โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยพิจารณาว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร” เมื่อข้าพเจ้าไตร่ตรองคำถามนี้ ข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์ในวัยเยาว์ทันที นี่เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าเล่าให้เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ฟังหลังจากการเรียก

ข้าพเจ้าสู่โคเวรัมอัครสาวกสิบสองได้ไม่นานและท่านลงไว้ในบทความนิตยสารศาสนจักรที่ท่านเขียนเกี่ยวกับชีวิตข้าพเจ้า¹ บางท่านอาจเคยได้ยินแล้ว แต่หลายท่านอาจจะไม่เคยได้ยิน

เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ 11 ขวบ วันหนึ่งในฤดูร้อนข้าพเจ้ากับคุณพ่อไปเดินเขาในเทือกเขาใกล้บ้านเรา ขณะคุณพ่อเดินขึ้นทางชัน ข้าพเจ้าก็กระโดดบนหินก้อนใหญ่ข้างทางจากก้อนหนึ่งไปอีกก้อนหนึ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจจะปีนขึ้นไปจนถึงแผ่นหินด้านบนของหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง ขณะปีนอยู่นั้น ข้าพเจ้าประหลาดใจเมื่อคุณพ่อคว้าเข็มขัดข้าพเจ้าไว้และดึงข้าพเจ้าลงอย่างรวดเร็ว พลางพูดว่า “อย่าปีนขึ้นไปบนหินก้อนนั้น แต่เดินอยู่ในทางก็พอ”

ครู่ต่อมาเรามองลงมาจากทางขึ้นเนินและตกตะลึงเมื่อเห็นงูหางกระดิ่งตัวใหญ่นอนแอบแดดอยู่บนหินก้อนที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะปีนขึ้นไป

ต่อมา ขณะขับรถกลับบ้าน ข้าพเจ้ารู้ว่าคุณพ่อกำลังรอให้ข้าพเจ้าถาม ข้าพเจ้าจึงถามว่า “คุณพ่อรู้ได้อย่างไรครับว่างูอยู่ตรงนั้น” คำตอบของท่านนำเราไปสู่การสนทนาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์และวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยเราได้ ข้าพเจ้าไม่เคยลืมสิ่งที่ได้เรียนรู้วันนั้น

ท่านเห็นหรือไม่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าสำนึกคุณอยู่เสมอที่คุณพ่อฟังสุรเสียง

สงบแผ่วเบาของพระวิญญานบริสุทธิ์ และเสียงนั้นช่วยชีวิตข้าพเจ้า

สิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับพระวิญญานบริสุทธิ์

ก่อนจะพิจารณาเพิ่มเติมว่า “พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร” เรามาทบทวนบางส่วนของพระเจ้าทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพระวิญญานบริสุทธิ์ มีความจริงนิรันดร์หลายข้อที่เราพิจารณาได้ แต่วันนี้ข้าพเจ้าจะเน้นเพียงสามข้อหนึ่ง พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์ที่สามในพระเจ้าเป็นเจ้าสามพระองค์ เราเรียนรู้ความจริงนี้ในหลักแห่งความเชื่อข้อที่หนึ่ง “เราเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร์, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญานบริสุทธิ์”²

สอง พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงมีรูปกายเป็นวิญญาน ดังอธิบายไว้ในพระคัมภีร์ยุคปัจจุบัน “พระบิดาทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกสัมผัสได้ดังของมนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน; แต่พระวิญญานบริสุทธิ์ไม่ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, แต่เป็นรูปกายที่เป็นวิญญาน. หากไม่เป็นเช่นนั้น, พระวิญญานบริสุทธิ์จะสถิตในพวกเราไม่ได้”³ หมายความว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงมีร่างวิญญานไม่เหมือนพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ผู้ทรงมีพระวรกาย ความจริงนี้ขยายความพระนามอื่นที่ประทานแก่พระวิญญานบริสุทธิ์และเราคุ้นเคยดีได้แก่ พระวิญญานศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้า พระวิญญานของพระเจ้า พระวิญญานศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา และพระผู้พลอโยน⁴

สาม ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์มาโดยการวางมือ ศาสนพิธีนี้ต่อจากบัญญัติมา ทำให้เราคู่ควรแก่การเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญานบริสุทธิ์ เพื่อประกอบศาสนพิธีนี้ ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่มีค่าควรวางมือบนศีรษะบุคคลนั้น⁶ เรียกชื่อเขา

กล่าวถึงสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตของพวกเขา และยืนยันเขาในพระนามของพระเยซูคริสต์ให้เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และเอ่ยประโยคสำคัญ “จงรับพระวิญญานบริสุทธิ์”

พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร

เมื่อทบทวนความจริงพื้นฐานสามประการเกี่ยวกับพระวิญญานบริสุทธิ์แล้ว เราจะกลับมาที่คำถามแรก “พระวิญญานทรงช่วยท่านอย่างไร”

พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเตือน

ดังที่อธิบายไว้ในประสบการณ์วัยเด็กของข้าพเจ้า พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านได้โดยเตือนท่านล่วงหน้าให้รู้อันตรายทางกายและทางวิญญาน ข้าพเจ้าเรียนรู้บทบาทการเตือนครั้งสำคัญของพระวิญญานบริสุทธิ์อีกครั้งขณะรับใช้ในฝ่ายประธานภาคที่ประเทศญี่ปุ่น

ช่วงนั้นข้าพเจ้าทำงานใกล้ชิดกับประธานรีด ทาเทโอเกะ ประธานคณะเผยแผ่เซ็นตะอิ ญี่ปุ่น งานประจำคณะเผยแผ่ส่วนหนึ่งของประธานทาเทโอเกะคือวางแผนการประชุมหัวหน้าผู้สอนศาสนาทางภาคใต้ของคณะเผยแผ่ไม่

กี่วันก่อนการประชุม ประธานทาเทโอเกะมีความรู้สึกในใจว่าต้องเชิญผู้สอนศาสนา ทุกคน ของโซนมามาการประชุมผู้นำ แทนที่จะเชิญหัวหน้าเอ็ลเดอร์และซิสเตอร์เพียงไม่กี่คน

เมื่อเขาประกาศเจตนารมณ์ มีคนเตือนเขาว่าการประชุมนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับผู้สอนศาสนาทุกคนแต่มีไว้สำหรับหัวหน้าเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เขายกเลิกแผนงานเพื่อทำตามการกระตุ้นเตือนที่ได้รับ เขาเชิญผู้สอนศาสนาทุกคนที่รับใช้ในเมืองชายฝั่งหลายเมืองรวมทั้งเมืองฟูกุชิมะมาร่วมการประชุม เมื่อถึงวันที่กำหนด คือ 11 มีนาคม ปี 2011 ผู้สอนศาสนามาร่วมการประชุมคณะเผยแผ่ในเมืองโคริยะมะซึ่งอยู่ห่างจากชายฝั่ง

ระหว่างการประชุม เกิดแผ่นดินไหวขนาด 9.0 และสึนามิในเขตญี่ปุ่นบริเวณแถบที่ตั้งของคณะเผยแผ่เซ็นตะอิ นำเศรัที่เมืองชายฝั่งหลายเมือง—รวมทั้งเมืองที่ผู้สอนศาสนาออกจากเมืองนั้นมาร่วมการประชุม—ประสบความเสียหายอย่างรุนแรง คร่าชีวิตคนจำนวนมาก และเมืองฟูกุชิมะประสบเหตุนิวเคลียร์ตามมาติดๆ

ถึงแม้อาคารประชุมที่ผู้สอนศาสนากำลังประชุมวันนั้นได้รับความเสียหาย

จากแผ่นดินไหว แต่โดยทำตามการ กระตุ้นเตือนของพระวิญญูณบริสุทธี ประชานกับซิสเตอร์ทาเทโอคะและผู้ สอนศาสนาทุกคนปลอดภัย พวกเขาอยู่ ห่างจากพื้นที่ประสบภัยสึนามิและฝุ่น รั้งสีนิวเคลียร์หลายไมล์

เมื่อท่านเอาใจใส่การกระตุ้นเตือน จากพระวิญญูณบริสุทธี—ความรู้สึก ที่มักจะสงบแผ่วเบา—ท่านจะพ้นจาก อันตรายทางโลกและทางวิญญูณโดย ไม่รู้ตัว

พี่น้องทั้งหลาย พระวิญญูณบริสุทธี จะทรงช่วยท่านโดยเตือนท่าน เหมือนที่ ทรงเตือนคุณพ่อข้าพเจ้าและประชาน ทาเทโอคะ

พระวิญญูณบริสุทธีทรงปลอบโยน

เพื่อตอบคำถามนี้ต่อไป “พระ วิญญูณบริสุทธีทรงช่วยท่านอย่างไร” ตอนนี้จะสำรวจบทบาทของพระองค์ ในฐานะพระผู้ปลอบโยน เหตุการณ์ไม่ คาดคิดในชีวิตเราทุกคนก่อให้เกิดความ เศร้าเสียใจ ความเจ็บปวด และความ ผิดหวัง ทว่าท่ามกลางการทดลองเหล่านี้ พระวิญญูณบริสุทธีทรงรับใช้เราใน บทบาทสำคัญบทบาทหนึ่ง—ในฐานะ พระผู้ปลอบโยน ซึ่งจริงๆ แล้วเป็น พระนามหนึ่งของพระองค์ พระดำรัส ปลอบขวัญจากพระเยซูคริสต์บรรยาย บทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าว “เราจะทูล ขอบพระบิดาและพระองค์จะประทานผู้ ช่วยอีกผู้หนึ่งให้กับพวกท่านเพื่อจะอยู่ กับท่านตลอดไป”⁷

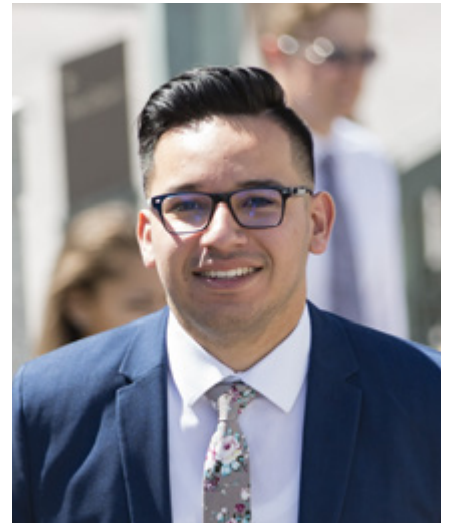
เพื่ออธิบายเพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะเล่า เรื่องจริงของครอบครัวที่มีลูกชายห้าคน ซึ่งย้ายจากลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย สหรัลฐอเมริกามาอยู่ชุมชนเล็ก ๆ เมื่อ หลายปีก่อน ลูกชายคนโตกับคนรองเริ่ม เล่นกีฬาสมัครเล่นและคบหาสมาคม กับเพื่อนๆ หัวหนา และโค้ช—หลาย คนเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักร ความสัมพันธ์เหล่านี้ช่วยให้เฟอร์นันโด พี่ชายคนโตกับน้องชายคนถัดมา รับผิดชอบมา

ต่อมาเฟอร์นันโดย้ายไปอยู่ไกล บ้านเพื่อศึกษาต่อและเล่นฟุตบอล มหาวิทยาลัย เขาแต่งงานกับเบย์ลีย์ คู่รักสมัยมัธยมปลายในพรวิหาร เมื่อ เฟอร์นันโดกับเบย์ลีย์เรียนจบ พวกเขา รอคอยวันที่ลูกสาวคนแรกจะเกิดอย่าง ใจจดใจจ่อ แต่ระหว่างครอบครัวของพวกเขาช่วยเฟอร์นันโดกับเบย์ลีย์ย้าย กลับบ้าน เบย์ลีย์กับน้องสาวของเธอ กำลังขับรถอยู่บนทางด่วนและประสบ อุบัติเหตุที่น่าสลดใจที่เกี่ยวข้องกับรถ หลายคัน เบย์ลีย์กับลูกน้อยในครรภ์ เสียชีวิต

แม้เฟอร์นันโดกับพ่อแม่พี่น้องของ เบย์ลีย์จะเจ็บปวดที่สุด แต่พวกเขา ประสบสันติสุขและการปลอบโยนเกือบ จะทันทีเช่นกัน พระวิญญูณบริสุทธี ในบทบาทพระผู้ปลอบโยนทรงประทับ ประคองเฟอร์นันโดผ่านความทุกข์ที่ ไม่อาจเข้าใจได้นี้ พระวิญญูณทรงส่ง ต่อสันติสุขอันยั่งยืนที่ทำให้เฟอร์นันโด มีเจตคติของการให้อภัยและรักทุกคน ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุอันน่าโศกสลด ครั้งนั้น

พ่อแม่ของเบย์ลีย์โทรบอกน้องชาย เธอที่กำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาใน เวลานั้น เขาบรรยายความรู้สึกไว้ใน จดหมายเมื่อทราบข่าวพี่สาวที่เขารัก ดังนี้ “การได้ยินเสียงพ่อแม่ทำให้ใจผม สงบอย่างน่าประหลาดท่ามกลางความ ปั่นป่วน ผมไม่รู้จะพูดอะไรดี . . . เท่าที่ นี้ก็ออกคือพี่สาวจะไม่อยู่ที่นั่นเมื่อผม กลับบ้าน . . . ประจักษ์พยานที่มั่นคง ของคุณพ่อคุณแม่ในพระผู้ช่วยให้ รอดและแผนของพระองค์ปลอบโยน ผม ความรู้สึกอ่อนโยนทางวิญญูณที่ ทำให้ผมนำดารินขณะศึกษาและสอน ทำให้ใจผมอึดอัดเช่นกัน สิ่งเหล่านั้น ปลอบโยนผมและเตือนให้ผมนึกถึงสิ่ง ที่ผมรู้”⁸

พระวิญญูณบริสุทธีจะทรงช่วยท่าน โดยปลอบโยนท่าน เช่นเดียวกับที่ทรง ปลอบโยนเฟอร์นันโดกับครอบครัวของ เบย์ลีย์

พระวิญญูณบริสุทธีทรงเป็นพยาน

พระวิญญูณบริสุทธีทรงเป็นพยาน และกล่าวคำพยานถึงพระบิดา พระ บุตร และความจริงทั้งมวล” พระเจ้า ตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “แต่เมื่อ องค์ผู้ช่วยเสด็จมา ซึ่งเป็นผู้ที่เราจะ ใช้จากพระบิดามาหาพวกท่าน . . . พระองค์จะทรงเป็นพยานให้เรา”¹⁰

เพื่ออธิบายบทบาทอันล้ำค่าของพระ วิญญูณบริสุทธีในฐานะพยาน ข้าพเจ้า จะเล่าเรื่องเฟอร์นันโดกับเบย์ลีย์ต่อ ถ้า ท่านจำได้ ข้าพเจ้าบอกว่าเฟอร์นันโด กับน้องชายคนรองรับบัพติศมา แต่พ่อ แม่กับน้องชายอีกสามคนไม่รับ ถึงแม้ จะชวนหลายครั้งตลอดหลายปีให้พบกับ ผู้สอนศาสนา แต่ครอบครัวปฏิเสธ ทุกครั้ง

ครอบครัวของเฟอร์นันโดทุกใจ กับการจากไปอันแสนเจ็บปวดของเบย์ ลีย์และลูกสาว ต่างกับเฟอร์นันโดและ ต่างกับครอบครัวของเบย์ลีย์ พวกเขา ไม่พบความอบอุ่นใจหรือสันติสุข พวกเขาไม่เข้าใจว่าลูกชายของพวกเขาเอง กับครอบครัวของเบย์ลีย์แบกภาระหนัก เช่นนั้นได้อย่างไร

ในที่สุด พวกเขาสรุปได้ว่าสิ่งที่ ลูกชายมีและพวกเขาไม่มีคือพระ กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระ เยซูคริสต์ และสิ่งนี้ต้องเป็นที่มาแห่ง สันติสุขและความอบอุ่นใจของเขา

แน่นอน หลังจากรับรู้เช่นนี้ พวกเขาจึงเชื่อผู้สอนศาสนาที่สอนพระกิตติคุณ ส่งผลให้พวกเขาได้รับพยานและประจักษ์พยานของตนเองเกี่ยวกับแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข ซึ่งทำให้พวกเขาเกิดสันติสุขและความอบอุ่นใจที่พวกเขากำลังแสวงหาอย่างจริงจัง

สองเดือนหลังจากสูญเสียเบย์ลีย์กับหลานสาวที่ยังอยู่ในครรภ์ พ่อแม่ของเฟอร์นันโดกับน้องชายสองคนของเขาได้รับบาดเจ็บมาและการยืนยันและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่น้องชายคนสุดท้ายของเฟอร์นันโดเฝ้ารอรับติศมาของเขาเมื่ออายุครบแปดขวบ พวกเขาแต่ละคนเป็นพยานว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณ โดยนำพวกเขาให้ปรารถนาจะรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

พี่น้องทั้งหลาย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยท่านโดยเป็นพยานต่อท่านดังที่ทรงเป็นพยานต่อครอบครัวของเฟอร์นันโด

บทสรุป

ตอนนี้เราจะสรุป เราพูดไปแล้วถึงความจริงสามประการที่ทำให้เรา

มีความรู้เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์ที่สามในพระเจ้าสามพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีรูปกายเป็นวิญญาณ และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาโดยการวางมือ เราพูดถึงคำตอบสามข้อของคำถามที่ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเตือน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลอบโยน และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน

ความมีค่าควรที่จะรักษาของประทานนั้น สำหรับท่านที่กำลังเตรียมรับบัพติศมา และการยืนยัน ท่านที่เพิ่งได้รับ หรือแม้แต่ได้รับนานแล้ว การรักษาของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์สำคัญยิ่งต่อความปลอดภัยทางกายและทางวิญญาณของเรา เราเริ่มทำเช่นนั้นโดยพยายามรักษาพระบัญญัติ สวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว อ่านพระคัมภีร์ และสร้างความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักและการให้อภัยกับครอบครัวและคนที่เรารัก เราควรรักษาความนึกคิด การกระทำ และคำพูดของเราให้สะอาดบริสุทธิ์ เราควรนมัสการพระบิดาบนสวรรค์ในบ้าน ที่โบสถ์

และในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้ จงอยู่ในใกล้ชิดกับพระวิญญาณ และพระวิญญาณจะทรงอยู่ในใกล้ชิดกับท่าน

ประจักษ์พยาน

ข้าพเจ้าขอทิ้งท้ายด้วยคำเชื้อเชิญและประจักษ์พยาน ข้าพเจ้าเชื้อเชิญให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างเพียบพร้อมมากขึ้นตามคำร้องในเพลงที่เด็กปฐมวัยร้องกันบ่อยๆ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านจำได้ “ฟัง ฟัง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะกระซิบ ฟัง ฟัง สุรเสียงสงบแผ่วเบา”¹¹

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ทั้งสูงวัยและเยาว์วัย ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงการดำรงอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งประกอบเป็นพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์—พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่าเอกสิทธิ์อย่างหนึ่งซึ่งเราได้รับในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในความสัมพันธ์แห่งเวลาคือของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง *ช่วยท่านและ* จะ ทรงช่วยท่านจริง ข้าพเจ้าเพิ่มเติมพยานพิเศษถึงพระเยซูคริสต์และบทบาทของพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ และถึงพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเราเช่นกัน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- ดูโรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “เอลเดอร์แกรีย์ อี. สตีเวนสัน: ใจที่เข้าใจ,” *เสียงโซนา*, มิ.ย. 2015, 14.
- หลักแห่งความเชื่อ 1:1.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:22.
- ดู โยฮันนาห์ 18:13; แอลมา 5:46; 9:21; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:33.
- ดู 1 นิไฟ 13:37; 2 นิไฟ 31:12; หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:46.
- ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:33.
- ยอห์น 14:16.
- จดหมายส่วนตัว, 18 ธ.ค. 2016.
- ดู ฮีบรู 10:15; 2 นิไฟ 31:18; เจคอบ 4:13.
- ยอห์น 15:26.
- “The Still Small Voice,” *Children’s Songbook*, 107.

โดย เอ็ดเดอร์ ซี. สก็อตต์ โกรว์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรู้จักท่านและทรงเชื้อเชิญท่านให้รู้จักพระองค์

ภาพเจ้าพูดกับท่าน อนุชนรุ่นหลัง—เยาวชนและคนหนุ่มสาว โสดหรือแต่งงานแล้ว—ท่านซึ่งเป็นผู้นำในอนาคตของศาสนจักรของพระเจ้าแห่งนี้ เนื่องจากความชั่วร้าย ความยุ่งเหยิง ความกลัว และความสับสนในโลกทุกวันนี้ ข้าพเจ้าพูดกับท่านด้วยความชัดเจนเกี่ยวกับความสง่างามและพรของการรู้จักพระเจ้าเป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงสอนความจริงหลายประการซึ่งอธิบายแผนแห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์และที่ของท่านในแผนนั้น ข้าพเจ้าจะมุ่งเน้นความจริงสองข้อที่จะช่วยให้ท่านเข้าใจ *อัตลักษณ์* ของท่านในฐานะลูกพระเจ้าเป็นเจ้าและรู้ *จุดประสงค์* ของท่านในชีวิตนี้

ข้อที่หนึ่ง “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”¹

ข้อที่สอง “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงไช้มา”²

ขอให้อ่านข้อความจริงเหล่านี้ไว้หัวใจ—ซึ่งสอนถึง *สาเหตุ*—ขณะที่ข้าพเจ้า

มุ่งอธิบาย *วิธี* ที่ท่านและเราทุกคนจะรู้จักพระเจ้า

รู้จักพระองค์ผ่านการสวดอ้อนวอน เพื่อนวัยเยาว์ของข้าพเจ้า เราจะเริ่มรู้จักพระเจ้าผ่านการสวดอ้อนวอน ในวันที่ 7 เมษายน ปี 1829 ออลิเวอร์ คาวเดอรี อายุ 22 ปี เริ่มทำงานเป็นผู้จดคำแปลให้โจเซฟ สมิทซึ่งอายุ 23 ปี พวกเขาอายุน้อย—เหมือนท่าน ออลิเวอร์ถูกลบออกจากรายชื่อจากพระเจ้าเป็นเจ้าเกี่ยวกับการฟื้นฟูและงานของเขาใน

นั้น เขาได้รับการเปิดเผยต่อไปนี้เป็นคำตอบ

“ดูเถิด, เจ้ารู้ว่า เจ้าสอบถามเรา และเราได้ทำให้ความนึกคิดของเจ้าสว่าง. . . .

“แท้จริงแล้ว, เรบอกเจ้า, เพื่อเจ้าจะรู้ว่า ไม่มีใครอีกเลยนอกจากพระเจ้าเป็นเจ้าที่ทรงรู้ความนึกคิดเจ้าและเจตนาของใจเจ้า. . . .

“. . . หากเจ้าปรารถนาพยายามอีก, จงทวนระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเราในใจเจ้า. . . .

“เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือ . . . ? เจ้าจะมีพยายามใดดีไปกว่าจากพระเจ้าเป็นเจ้าเล่า?”³

เมื่อ ท่าน สวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา ท่านจะรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อพระวิญญาณของพระองค์ตรัสกับจิตวิญญาณ ท่าน ไม่ว่าท่านอาจจะรู้สึกโดดเดี่ยวหรือไม่แน่ใจในบางครั้ง ท่านไม่ได้ได้อยู่คนเดียวในโลกนี้ พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรู้จัก ท่าน เป็นการส่วนตัว เมื่อท่านสวดอ้อนวอน ท่านจะรู้จัก *พระองค์*

รู้จักพระองค์ผ่านการศึกษาพระคัมภีร์ เมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์ ท่านไม่เพียงเรียนรู้ *เกี่ยวกับ* พระผู้ช่วยให้รอด แต่ท่านจะ *รู้จัก* พระผู้ช่วยให้รอดจริง ๆ

ในเดือนเมษายน ปี 1985 เอ็ดเดอร์ บรูซ ฮาร์. แมคคองก็พูดในการประชุมใหญ่สามัญ—เพียง 13 วันก่อนท่านถึงแก่กรรม ท่านสรุปด้วยประจักษ์พยานดังนี้

“ข้าพเจ้าเป็นพยานคนหนึ่งของพระองค์ และในวันที่พระองค์เสด็จมาข้าพเจ้าจะได้สัมผัสสร้อยตะปู้ในพระหัตถ์และพระบาทและจะขลิบพระบาทของพระองค์ด้วยน้ำตาข้าพเจ้า

“แต่ข้าพเจ้าคงไม่ *รู้* ดีไปกว่าเวลานี้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ ความรอดนี้เข้ามาและโดยผ่านพระเจ้า

โลहितที่ทรงหลังเพื่อการชดใช้ มิใช่ทางอื่น”⁴

พวกเราที่ได้ยินเอลเดอร์แมคคองกีพูดวันนั้นไม่เคยคิดว่าเรารู้สึกอย่างไร เมื่อท่านเริ่มพูด ท่านเผยว่า เหตุใดพยานของท่านจึงมีพลังอย่างมาก ท่านกล่าวดังนี้

“ในการพูดถึงสิ่งมหัศจรรย์ทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าจะใช้คำพูดของตนเอง แม้ท่านอาจจะคิดว่าเป็นถ้อยคำจากพระคัมภีร์ . . .

“จริงอยู่คนอื่นๆ อาจเคยกล่าวไว้แล้ว แต่ *เวลานี้* นี่คือถ้อยคำของข้าพเจ้า เพราะพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำพยานต่อข้าพเจ้าว่า ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความจริง และราวกับว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้นกับข้าพเจ้าเป็นคนแรก ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึง *ได้ยิน* สুরเสียงของพระองค์ และ *รู้* พระคำของพระองค์”⁵

เมื่อท่านศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์ ท่านจะได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำพยานของพระองค์และมารู้จักพระองค์เช่นกัน พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำพยานเปิดเผยความจริงในรันดร์แก่ท่านเป็นการส่วนตัว หลักคำสอนและหลักธรรมเหล่านั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ท่านเป็นและจะออกมาจากจิตวิญญาณท่าน

นอกจากการศึกษาส่วนตัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ

ในบ้านเรา เราต้องการให้ลูกของเราฝึกจำสุรเสียงของพระวิญญาณ เราเชื่อว่า จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนแต่ละวันเป็นครอบครัว ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งขึ้นเมื่อเราพูดเกี่ยวกับความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

การศึกษาพระคัมภีร์เป็นช่องทางให้พระวิญญาณประทานการสอนที่กำหนดไว้เป็นพิเศษสำหรับเราแต่ละคน เมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์ในแต่ละวัน คนเดียวและกับครอบครัว ท่านจะเรียนรู้การจดจำสุรเสียงของพระวิญญาณและจะรู้จักพระเจ้า

รู้จักพระองค์โดยทำตามพระประสงค์ของพระองค์

นอกจากการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ เราต้องทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำพยาน

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมใจให้แก่เรา พระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา”⁶

เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏต่อชาวไนไฟ พระองค์ตรัสว่า “และดูเถิด, เราเป็นแสงสว่างและเป็นชีวิตของโลก; และเราต็มแล้วจากถ้วยอันขมขื่นซึ่งพระบิดาประทานให้เรา, และถวายสรรเสริญพระบิดาโดยรับเอาบาปของโลกมาไว้บนเรา, ซึ่งในการนี้เรายอมตาม *พระประสงค์* ของพระบิดา *ในสิ่งทั้งปวง* นับจากกาลเริ่มต้น.”⁷

ท่านและข้าพเจ้า ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาโดยให้เกียรติพันธสัญญาของเรา รักษาพระบัญญัติรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำพยานของเรา

ข้าพเจ้ากับรอนดา ภรรยาข้าพเจ้ามีพ่อแม่เป็นคนธรรมดา—น่าจะเหมือนกับพ่อแม่ของพวกท่าน แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ารักเกี่ยวกับพ่อแม่ของเราคือ พวกท่านอุทิศชีวิตรับใช้พระเจ้า และสอนเราให้ทำเช่นเดียวกัน

เมื่อพ่อแม่รอนดาแต่งงานได้เพียงสองปี คุณพ่อซึ่งอายุ 23 ปีได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ท่านจากภรรยาสาวและลูกสาวอายุ 2 ขวบของท่าน จากนั้นภรรยาของท่านได้รับเรียกให้รับใช้กับท่านในช่วงเจ็ดเดือนสุดท้ายของงานเผยแพร่—โดยทิ้งลูกสาวไว้ให้ญาติดูแล

ไม่กี่ปีหลังจากนั้น พวกท่านมีลูกสี่คน พวกท่านย้ายไปมิสซูลา รัฐมอนแทนา เพื่อที่พ่อแม่ของเธอจะเรียนต่อในมหาวิทยาลัย แต่พวกท่านอยู่ที่นั่นได้ไม่กี่เดือนเท่านั้นเมื่อประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์และเอลเดอร์มาร์ค อี. พีเตอร์เซ็นมอบการเรียกให้พ่อตาข้าพเจ้าเป็นประธานคนแรกของสเตตมิสซูลาที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ ท่านอายุเพียง 34 ปี ความคิดเรื่องมหาวิทยาลัยไว้ก่อน เมื่อท่านมุ่งทำตามพระประสงค์ *ของพระเจ้า*—ไม่ใช่ตามความต้องการของตนเอง

พ่อแม่ *ข้าพเจ้า* รับใช้ในพระวิหารมานานกว่า 30 ปี—พ่อเป็นผู้ฝึกและแม่เป็นเจ้าของหน้าที่ยานศาสนพิธี พวกท่านรับใช้งานเผยแพร่เต็มเวลาห้าครั้งด้วยกัน—ไนริเวอร์ไซด์ แคลิฟอร์เนีย อูลานบาตอร์ มองโกเลีย ไนโรบี เคนยา พระวิหารนอวู อิลลินอยส์ และพระวิหารมอนเทอริ เม็กซิโก ในเม็กซิโก พวกท่านทำงานหนักเพื่อเรียนรู้ภาษาใหม่ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายขณะอายุ 80 แต่พวกท่านมุ่งทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าแทนที่จะทำตามความปรารถนาของตนเองในชีวิต

ถึงท่านเหล่านั้นและวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้ศรัทธาทุกท่านทั่วโลก ข้าพเจ้าขอยกพระดาร์สที่พระเจ้าตรัสกับศาสดาพยากรณ์นี้ไฟ

บุตรชายของอีลามันมากล่าวกับท่านว่า “เจ้าจงเป็นสุขเถิด, . . . เพราะสิ่งเหล่านี้ที่เจ้าทำไป . . . โดยไม่รู้จักรู้จักเหน็ดเหนื่อย . . . [เพราะเจ้า] ไม่ได้แสวงหาเพื่อชีวิตเจ้า, แต่แสวงหาความประสงค์ของเรา, และเพื่อรักษาบัญญัติของเรา.”⁸

เมื่อ เรา มุ่งทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าโดยรับใช้พระองค์และเพื่อนมนุษย์ของเราอย่างซื่อสัตย์ เราจะรู้สึกถึงการยอมรับจากพระองค์และรู้จักพระองค์อย่างแท้จริง

รู้จักพระองค์โดยเป็นเหมือนพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงบอกเราว่าวิธีที่ดีที่สุดในการรู้จักพระผู้เป็นเจ้าคือเป็นเหมือน พระองค์ พระองค์ทรงสอนว่า “ฉะนั้น, เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า? ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เราเป็น.”⁹

คำควรเป็นสิ่งจำเป็นในการเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงบัญชาให้เรา “ชำระตนเองให้บริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, ทำให้ใจของเจ้าบริสุทธิ์, และชำระมือเจ้า . . . เพื่อเราจะทำให้เจ้าสะอาด”¹⁰ ในการเริ่มต้นบนหนทางสู่การเป็นเหมือนพระองค์ เรากลับใจและรับการให้อภัยจากพระองค์ และพระองค์ทรงชำระจิตวิญญาณของเรา

เพื่อช่วยเราขณะที่เราก้าวหน้าไปสู่พระบิดา พระเจ้าประธานสัญญาแก่เรา “จิตวิญญาณทุกดวงที่ละทิ้งบาปของตนและมาหาเรา, และเรียกนามของเรา, และเชื่อฟังเสียงของเรา, และรักษาบัญญัติของเรา, จะเห็นหน้าเรา และ รู้ว่าเราดำรงอยู่”¹¹

โดยผ่านศรัทธาที่เรามีต่อการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงชำระเรา ทรงรักษาเราและทำให้เรา รู้จัก พระองค์ โดยช่วยให้เราเป็น เหมือน พระองค์ มอรมอนสอนว่า “จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, . . . เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตร [และบิดา] ของ

พระผู้เป็นเจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏเราจะ เป็น เหมือน พระองค์”¹² เมื่อเราพากเพียรเพื่อเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์จะทรงทำให้เรามากกว่าที่เราจะทำได้ด้วยตนเอง

รู้จักพระองค์โดยทำตามครุฑที่เลี้ยง

ขณะที่เราพากเพียร พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเราโดยประทานแบบอย่างและครุฑที่เลี้ยงแก่เรา ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันความรู้สึกเกี่ยวกับแบบอย่างหรือครุฑที่เลี้ยงคนหนึ่งของข้าพเจ้า เอ็ดเวิร์ด นีล เอ. แมกซ์เวลล์ ท่านแสวงหาอยู่เสมอเพื่อให้ความประสงค์ของท่านเป็นไปตามพระประสงค์ของพระบิดาในความพยายามเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อ 20 กว่าปีมาแล้ว ท่านแบ่งปันความรู้สึกของท่านกับข้าพเจ้าหลังจากแพทย์วินิจฉัยว่าท่านเป็นมะเร็ง ท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ผมอยากอยู่ในทีม ฟังนี้ [ของมา] หรือฟังนั้น ผมไม่อยากนั่งอยู่ข้างสนาม ผมอยากเล่นในการแข่งขัน”¹³

ตลอดสองสามสัปดาห์หลังจากนั้น ท่านล้มที่จะทูลขอพระผู้เป็นเจ้าให้รักษาท่าน ท่านเพียงต้องการทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า คอลลิ้นภรรยาท่านชี้ให้เห็นว่าพระดำรัสแรกของพระเยซูในสวนเกทเสมนี่คือ “ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้า

พระองค์เถิด” หลังจากนั้นพระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้ไปไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้ไปไปตาม พระทัยของพระองค์”¹⁴ เขอกระตุ้นเอ็ดเวิร์ดแมกซ์เวลล์ให้ทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อทูลขอการบรรเทาทุกข์และ จากนั้นท่านยอมให้ความประสงค์ของท่านเป็นไปตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งท่านก็ทำเช่นนั้น¹⁵

หลังจากอดทนผ่านการรักษาอันหนักหน่วงเกือบหนึ่งปี ท่านกลับเข้ามา “ในการแข่งขัน” อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ท่านรับใช้อีกเจ็ดปี

ข้าพเจ้ามีงานมอบหมายหลายงานกับท่านในช่วงหลายปีหลังจากนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเมตตา ความสงสาร และความรักของท่าน ข้าพเจ้าประจักษ์ถึงการขัดเกลาทางวิญญาณที่เพิ่มพูนขึ้นผ่านการทนทุกข์และการรับใช้อันต่อเนื่อง ขณะที่ท่านพากเพียรเพื่อเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด

แบบอย่างและครุฑที่เลี้ยง สูงสุด ที่เราทุกคนมีคือพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ผู้ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา”¹⁶ “จงตามเรา”¹⁷

พี่น้องหนุ่มสาวของข้าพเจ้า การรู้จักพระเจ้าเป็นการแสวงหาทั้งชีวิต “และ

นี้แหละ คือ ชีวิตนิรันดร์ คือการที่ [เรา] รู้จักพระองค์... พระเจ้าเที่ยงแท้เที่ยงเดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่ [พระบิดา] ทรงใช้มา”¹⁸

“เราจะไม่ก้าวต่อไปในอุดมการณ์อันสำคัญยิ่งเช่นนั้นหรือ?... ความกล้าหาญ, [เพื่อนหนุ่มสาวของข้าพเจ้า]; และก้าวต่อไป, ต่อไปถึงชัยชนะ!”¹⁹

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงรู้จัก ท่าน และทรงเชื่อเชิญ ท่าน ให้รู้จัก พระองค์ สวดอ้อนวอนพระบิดา ศีรษะพระคัมภีร์ มุ่งทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พยายามเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และทำตามครูที่เลี้ยงที่ชอบธรรม เมื่อท่านทำ ท่านจะ รู้จัก พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระเยซูคริสต์ ท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก ทั้งหมดนี้เป็นคำเชื่อเชิญที่ข้าพเจ้ามอบให้ท่านในฐานะพยานพิเศษที่ได้รับแต่งตั้งของพระองค์ทั้งสอง พระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักท่าน ข้าพเจ้าเป็นพยานดังนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 3:16.
2. ยอห์น 17:3.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:15-16, 22-23.
4. บรูซ อาร์. แมคคองกี, “The Purifying Power of Gethsemane,” *Ensign*, พ.ศ. 1985, 11; เน้นตัวเอน.
5. บรูซ อาร์. แมคคองกี, “The Purifying Power of Gethsemane,” 9; เน้นตัวเอน.
6. ยอห์น 6:38.
7. 3 นีไฟ 11:11; เน้นตัวเอน.
8. ฮีลามัน 10:4.
9. 3 นีไฟ 27:27.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:74.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:1; เน้นตัวเอน.
12. โมโรไน 7:48; เน้นตัวเอน.
13. ดูข้อความที่คล้ายกันในบรูซ ซี. ฮาเฟน, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell* (2002), 19.
14. มัทธิว 26:39; เน้นตัวเอน.
15. ดู บรูซ ซี. ฮาเฟน, *A Disciple's Life*, 15.
16. ยอห์น 14:6.
17. มัทธิว 19:21.
18. ยอห์น 17:3; เน้นตัวเอน.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22.

โดย เอลเดอร์เบ็นฮามิน เด โอโยส
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เพื่อแสงสว่างของเราจะเป็น รงให้ประชาชาติ

พระกิตติคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์เปิดโอกาสมากมายให้แสงสว่างของเราเป็นส่วนหนึ่งของขงคืนใหญ่สำหรับประชาชาติ

หลายปีก่อน ขณะข้าพเจ้ารับใช้เป็นครูเซมินารี ข้าพเจ้าได้ยินผู้ร่วมงานคนหนึ่งขอให้นักเรียนตริกร้องคำถามที่ว่าถ้าท่านอยู่ในสมัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เหตุใดท่านจึงคิดว่าท่านจะติดตามพระองค์ในฐานะสานุศิษย์คนหนึ่ง พวกเขาได้ข้อสรุปว่าคนที่ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในปัจจุบันและพยายามเป็นสานุศิษย์ของพระองค์น่าจะเป็นเช่นนั้นในสมัยของพระองค์ด้วย

ข้าพเจ้าตริกร้องคำถามนี้และข้อสรุปของพวกเขา นับแต่นั้น ข้าพเจ้า

สงสัยบ่อยครั้งว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไรถ้าได้ยินสุรเสียงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์ตรัสสั่งนี้ในคำเทศนาบนภูเขา “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้ “เมื่อจุดตะเกียงแล้วไม่มีผู้ใดเอาถังครอบไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในบ้านนั้น “ท่านองเดียวกับพวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:14-16)

ท่านนี้ภาพออกใหม่ที่ท่านจะรู้สึก
อย่างไรเมื่อได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอด อันที่จริงเราไม่ต้องนึกภาพ เรา
ได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าเสมอเพราะ
เมื่อเราได้ยินเสียงผู้รับใช้ของพระองค์
เท่ากับเราได้ยินสุรเสียงของพระองค์

ในปี 1838 ในข่าวสารที่คล้ายกับ
ที่ประทานให้ในคำเทศนาบนภูเขา
พระเจ้าทรงประกาศผ่านศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธดังนี้

“เพราะจะเรียกศาสนจักรของเราใน
วันเวลาสุดท้ายดังนี้, แม้ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย.

“ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้าทุกคน:
จงลุกขึ้นและขายสองออกไป, เพื่อแสง
สว่างของเจ้าจะเป็นธงให้ประชาชาติ”
(คพ. 115:4-5)

ยุคสมัยของเราพิเศษมากถึงขนาด
แสดงให้ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์เห็น
ในนิมิต ท่านเห็นและพยากรณ์ถึงสมัย
นี้ของการฟื้นฟูศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์และจุดประสงค์ของศาสนจักร
โดยกล่าวว่า “พระองค์จะทรงชูธง
สัญญาอันขึ้นให้แก่ประชาชาติทั้งหลาย
และจะชุมนุมอิสราเอลที่พลัดพราก
และรวบรวมยูดาห์ที่กระจัดกระจาย
จากมุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก” (อิสยาห์
11:12)

ในบริบทพระคัมภีร์ ธงสัญญา
หรือธง คือธงที่ผู้คนมาห้อมล้อมเพื่อ
แสดงความสามัคคีในจุดประสงค์
ในสมัยโบราณธงใช้เป็นจุดรวมพล
ของทหารในสงคราม ถ้ากล่าวในเชิง
สัญลักษณ์ พระคัมภีร์มอรมอนและ
ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซู
คริสต์เป็นธงสำหรับประชาชาติทั้งหลาย
(ดู Guide to the Scriptures, “Ensign,”
scriptures.lds.org.)

แน่นอนว่าธงผืนใหญ่ผืนหนึ่งของยุค
สุดท้ายนี้คือการประชุมใหญ่สามัญที่ดี
เยี่ยมครั้งนี้ซึ่งประกาศงานและแผนอัน
สำคัญยิ่งของพระบิดาบนสวรรค์ไม่ขาด
สายเพื่อ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและ
ชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

การจัดการประชุมใหญ่สามัญอย่าง
ต่อเนื่องเป็นประจักษ์พยานยิ่งใหญ่ที่สุด
อย่างหนึ่งที่ยืนยันความจริงว่าเราเหล่า
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย “เชื่อทุกสิ่งที่พระ
ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้ว, ทุกสิ่งที่
พระองค์ทรงเปิดเผยขณะนี้, และเรา
เชื่อว่าพระองค์จะยังทรงเปิดเผยเรื่อง
สำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่องเกี่ยว
กับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” (หลัก
แห่งความเชื่อ 1:9)

แล้วพระเจ้าทรงเปิดเผยอะไรผ่าน
ประธานโรมัส เอส. มอนสันที่เราต้องทำ
ต่อเนื่องเพื่อแสงสว่างของเราจะเป็นธง
ให้ประชาชาติ สิ่งสำคัญอะไรบางอย่างที่ต้อง
ทำในช่วงเจ็ดจรัสของการเสริมสร้าง
ไซอันและการรวมอิสราเอล

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ต่อ
เราเสมอ “บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎ
เกณฑ์มาเต็มกฎเกณฑ์, ที่นั่นนิตและ
ที่นั่นหน้อย” (2 นีไฟ 28:30) ดังนั้น
เราจึงไม่ควรประหลาดใจกับสิ่งที่อาจ
ดูเหมือนเล็กน้อยเนื่องด้วยลักษณะที่

เรียบง่ายและเข้าไปซ้ำมาของมัน เพราะ
พระเจ้าทรงแนะนำเราแล้วโดยตรัส
บอกเราว่า “คนที่ฟังกฎเกณฑ์ของเรา,
และเงี่ยหูฟังคำแนะนำของเราย่อม
เป็นสุข, เพราะพวกเขาจะเรียนรู้ปัญญา;
เพราะแก่เขาที่รับไว้เราจะให้อีก”
(2 นีไฟ 28:30)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยการเรียนรู้
“บรรทัดมาเต็มบรรทัด, กฎเกณฑ์
มาเต็มกฎเกณฑ์, ที่นั่นนิตและที่นั่น
หน้อย” และโดยสดับฟังคำแนะนำของ
ผู้นำ เราจะมีน้ำมั่นในสตะเกียงเพื่อที่เรา
จะสามารถให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นตามที่
พระเจ้าทรงบัญชาเรา

แม้มีหลายสิ่งที่เราทำได้เพื่อเป็น
แสงสว่างและธงสัญญาณแก่ผู้อื่น แต่
ข้าพเจ้าต้องการเน้นสามเรื่องต่อไปนี้
ได้แก่ การถือปฏิบัติวันสะบาโต การเร่ง
งานแห่งความรอดทั้งสองด้านของมาอัน
และการสอนในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

แสงสว่างที่เรากำลังพูดถึงมาจากการ
อุทิศตนที่เรามอบให้ต่อการถือปฏิบัติวัน

สะบาโตในศาสนจักรและในบ้าน แสงสว่างเพิ่มขึ้นเมื่อเราศึกษาตัวให้หมดจดจากโลก แสงสว่างมาจากการถวายศีลระลึกของเราในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และจากการแสดงความจงรักแต่พระผู้สูงสุด ซึ่งทั้งหมดนั้นทำให้เรามีพระวิญญาณอยู่กับเราตลอดเวลา แสงสว่างนั้นเพิ่มขึ้นและมองเห็นได้เมื่อเรากลับบ้านด้วยความรู้สึกถึงการให้อภัยที่ประทานเฮนรี่ บี. อายริงก์พูดไว้ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมที่ผ่านมาเมื่อท่านกล่าวว่า “จากพรทั้งหมดที่เรานับได้ พรประเสริฐสุดคือความรู้สึกถึงการให้อภัยที่มาจากการรับส่วนศีลระลึก เราจะรู้สึกรักและสำนึกคุณพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น ซึ่งการพลีพระชนม์อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ทำให้เราสะอาดจากบาปได้” (*ศาสนจักร*, พ.ย. 2016, 100)

เมื่อเราศึกษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และรับส่วนศีลระลึก เราไม่เพียงสะอาดเท่านั้นแต่แสงสว่างของเราจะเจิดจ้าขึ้นด้วย

แสงสว่างของเราเพิ่มขึ้นเช่นกันเมื่อเราอุทิศและทุ่มเทเวลาหาข้อบรรพชนของเรา นำชื่อไปพระวิหาร อีกทั้งสอนครอบครัวเราและคนอื่นๆ ให้ทำเหมือนเรา

งานพระวิหารและประวัติครอบครัวอันศักดิ์สิทธิ์นี้ที่เราทำร่วมกับวิสุทธิชนทั้งสองด้านของม่านกำลังรูดหน้ามากกว่าแต่ก่อนขณะกำลังสร้างพระวิหารของพระเจ้า เพราะว่าพระวิหารมีกำหนดเวลาพิเศษสำหรับกลุ่มครอบครัวที่มาพร้อมบัตรรายชื่อครอบครัวของตน ข้าพเจ้ากับภรรยาจึงมีประสบการณ์อันน่ายินดีขณะรับใช้ในพระวิหารด้วยกันกับลูกและหลานของเรา

เมื่อเราพบและนำชื่อไปพระวิหารและสอนคนอื่นๆ ให้ทำเช่นเดียวกัน เราขายส่งดังธงสัญญาณหรือธง

การเรียนรู้ที่จะสอนเนกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเป็นอีกวิธีหนึ่งที่เราจะลุกขึ้นและขายส่ง ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีพร้อมกับทุกคนที่กำลังเรียนรู้ที่จะสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้า

ขออนุญาตอ่านจากหน้าปกคู่มือการสอนเล่มใหม่ “เป้าหมายของครูสอนพระกิตติคุณทุกคน—บิดามารดาทุกคน คนที่เคยเป็นครูทุกคน ผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอนทุกคน และผู้ติดตามพระคริสต์ทุกคน—คือเพื่อสอนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณโดยพระวิญญาณ เพื่อช่วยบรรดาของพระผู้เป็นเจ้าสร้างศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดและกลายเป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น” (*การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด* [2016])

ในเวลานี้ ครูที่ซื้อสัตย์หลายพันคนของเราจะแสงสว่างขณะพวกเขาเรียนรู้ที่จะสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด ในบริบทนี้ การประชุมสภาครูเป็นวิธีที่ถูกต้องและขายส่งเหมือนนักเรียนพบกันรอบธงหลักคำสอนของพระคริสต์ เพราะ “กุญแจของการสอนอย่างพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนคือการดำเนินชีวิตอย่างพระผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนินพระชนม์ชีพ” (*การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด*, 4)

เมื่อเราทุกคนสอนและเรียนรู้ในวิธีของพระองค์และเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น แสงสว่างของเราเจิดจ้ามากขึ้นและปิดบังไว้ไม่ได้ และกลายเป็นธงให้คนที่กำลังมองหาแสงสว่างของพระผู้ช่วยให้รอด

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย เราไม่ควรและต้องไม่ปิดบังแสงสว่างของเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาเราให้แสงของเราขายส่งเหมือนนครบนภูเขาหรือเหมือนแสงจากเชิงเทียน เมื่อเราทำเช่นนั้น เรากำลังสรรเสริญพระบิดาในสวรรค์ พระกิตติคุณและศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระผู้ช่วยให้รอด เปิดโอกาสมากมายให้แสงสว่างของเราเป็นส่วนหนึ่งของธงผืนใหญ่สำหรับประชาชาติ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแสงสว่างที่เราต้องสะท้อนให้เห็น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเวิร์ดเคเวนทิน แอล. อุก
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

รากฐานแห่งศรัทธา

ข้าพเจ้าวิงวอนให้เราเสียสละและมีความอ่อนน้อมถ่อมตนเพื่อเสริมสร้างรากฐานแห่งศรัทธาของเราในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

นี่เป็นการประชุมใหญ่สามัญที่งดงาม เราได้รับการจรรโลงใจอย่างแท้จริง จุดประสงค์สำคัญที่สุดของการประชุมใหญ่สามัญ คือการสร้างศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดา และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเจ้า พระเยซูคริสต์

คำพูดของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับรากฐานแห่งศรัทธานั้น

เช่นเดียวกับการแสวงหาสิ่งที่คุ้มค่ารากฐานส่วนตัวสร้างขึ้นอย่างช้าๆ—ที่ละขั้น ที่ละประสบการณ์ ที่ละความท้าทาย ที่ละความปราชัย และที่ละความสำเร็จ ประสบการณ์ทางกายที่มีคุณค่าอย่างหนึ่งคือก้าวแรกของทารก เป็นสิ่งที่งดงามมาก สีหน้าเปี่ยมสุข—รวมไว้ด้วยความมุ่งมั่น ปีติ ความประหลาดใจ และความสำเร็จ ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญมาก

ในครอบครัวเรา มีเหตุการณ์หนึ่งซึ่งเป็นที่น่าจดจำคือ เมื่อลูกชายคนเล็กวัยประมาณสี่ขวบของเราเข้ามาในบ้านและประกาศอย่างเบิกบานต่อครอบครัวด้วยความภูมิใจว่า “ตอนนี้ผมทำได้ทุกอย่างแล้ว ผมผูก ผมปั่น ผมซิปได้” เราเข้าใจว่าเขากำลังบอกว่าเขาผูกเชือก

รองเท้าได้ เขานั่งจักรยานสามล้อคันใหญ่ได้ และเขารูดซิปเสื้อโค้ทของเขาได้ เราพากันหัวเราะและตระหนักว่าเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ของเขา เขาคิดว่าเขาโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว

การพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ และวิญญาณเหมือนกันในหลายด้าน เรามองเห็นการพัฒนาทางร่างกายได้ง่าย เริ่มด้วยการก้าวของทารกและ

การเติบโตวันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า เป็นการเติบโตและการพัฒนาอันนำไปสู่การเติบโตทางร่างกายที่สมบูรณ์ การพัฒนาจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

เมื่อเรามองนักกีฬาหรือนักดนตรีที่เก่งมากๆ เรามักจะกล่าวว่าพวกเขาดีพรสวรรค์ ซึ่งเป็นความจริง แต่ความสามารถนี้เกิดจากการเตรียมและการฝึกฝนมานานหลายปี มัลคอล์ม แกลดเวลล์ นักเขียนมีชื่อคนหนึ่งเรียกสิ่งนี้ว่า กฎ 10,000 ชั่วโมง นักวิจัยสรุปว่าจำนวนชั่วโมงในการฝึกจำเป็นต่อนักกีฬา การเล่นดนตรี ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ ทักษะการทำงานเฉพาะด้าน ความเชี่ยวชาญทางกฎหมายหรือการแพทย์ เป็นต้น งานวิจัยงานหนึ่งกล่าวว่า “ต้องฝึกหนึ่งหมื่นชั่วโมงจึงจะถึงระดับความเชี่ยวชาญจนติดกลุ่มยอดฝีมือระดับโลก—inด้านใดด้านหนึ่ง”¹

หลายคนยอมรับว่าเพื่อจะบรรลุถึงความมีประสิทธิภาพสูงสุดทางร่างกายและจิตใจ การเตรียมและการฝึกฝนเช่นนั้นเป็นสิ่งจำเป็น

น่าเสียดายในโลกที่มุ่งจะส่งเสริมเรื่องของวัตถุและเน้นเรื่องของการเติบโตทางวิญญาณน้อยลง ซึ่งสิ่งนี้จำเป็นต่อการเป็นเหมือนพระคริสต์

เวลานั้นมีเหตุการณ์ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่เกิดขึ้นในครอบครัวเรา เมื่อพี่ชายที่รักของข้าพเจ้ากำลังวางแผนสมัครเป็นผู้สอนศาสนา แต่คุณพ่อซึ่งเป็นสมาชิกแข็งขันน้อย ต้องการให้เขาศึกษาต่อและไม่เป็นผู้สอนศาสนา เรื่องนี้จึงกลายเป็นความขัดแย้ง

เมื่อข้าพเจ้าสนทนากับพี่ชาย ซึ่งอายุมากกว่าข้าพเจ้าห้าปี โดยเขาเป็นผู้นำการสนทนา เราสรุปว่าการตัดสินใจว่าเขาควรจะใช้เป็นผู้สอนศาสนาหรือไม่ ขึ้นอยู่กับประเด็นสำคัญสามข้อ (1) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่ (2) พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงหรือไม่ (3) โจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟูหรือไม่

เมื่อข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังในคืนนั้น พระวิญญาณทรงยืนยันกับข้าพเจ้าถึงความจริงของคำถามทั้งสามข้อ และข้าพเจ้าเข้าใจว่าการตัดสินใจเกือบทุกครั้งในชีวิตข้าพเจ้า ต่างอยู่บนพื้นฐานของคำตอบที่มาจากคำถามทั้งสามข้อนี้ ข้าพเจ้าตระหนักว่าศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมองย้อนกลับไป ข้าพเจ้าจำได้ว่า เป็นเพราะคุณแม่ข้าพเจ้า ที่ท่านวางรากฐานไว้ให้ข้าพเจ้ารับการยืนยันทางวิญญาณในคืนนั้น พี่ชายซึ่งมีประจักษ์พยานแล้ว ตัดสินใจรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและในที่สุดได้รับการสนับสนุนจากคุณพ่อ

เราได้รับการนำทางทางวิญญาณในยามต้องการ ตามตารางเวลาของพระเจ้า และตามพระประสงค์ของพระองค์³ พระคัมภีร์มอรมอน พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์คือตัวอย่างที่ดีเยี่ยม ข้าพเจ้าเพิ่งอ่านพระคัมภีร์มอรมอนฉบับจัดพิมพ์ครั้งที่หนึ่ง โจเซฟ สมิททำงานแปลเสร็จเมื่อท่านอายุ 23 ปี เรารู้อย่างเกี่ยวกับการกระบวนกรและเครื่องมือที่ท่านใช้ในการแปล ในการจัดพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี 1830 โจเซฟเขียนคำนำสั้นๆ และประกาศอย่างชัดเจนว่า พระคัมภีร์แปล

และการสร้างรากฐานอันนำไปสู่ศรัทธาที่ยั่งยืน เรามุ่งเน้นไปยังช่วงเวลาของความเข้าใจทางวิญญาณอยู่บ่อยครั้ง สิ่งเหล่านี้มีค่าเมื่อเรารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานแก่ความเข้าใจลึกซึ้งทางวิญญาณที่พิเศษต่อใจและความคิดของเรา เราชื่นชมยินดีในช่วงเวลาเหล่านี้ที่ไม่ควรเลื่อนหาย การมีศรัทธาที่ยั่งยืนและมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืนต้องแลกด้วยการรักษาพระบัญญัติ เปรียบได้กับการพัฒนาร่างกายและจิตใจ เราควรสร้างประสบการณ์เหล่านี้ ซึ่งบางครั้งเปรียบได้กับการก้าวเดินของทารก เราทำได้ด้วยการอุทิศถวายคำมั่นสัญญาในการประชุมศีลระลึกอันศักดิ์สิทธิ์ ศึกษาพระ

คัมภีร์ สวดอ้อนวอน และรับใช้ตามการเรียก ในคำไว้อาลัยบิดาของบุตร 13 คน เมื่อไม่นานมานี้ผู้พูดกล่าวว่า “การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์อย่างซื่อสัตย์ในแต่ละวันของเขามีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อลูกๆ เสริมสร้างรากฐานอันมั่นคงให้ศรัทธาของพวกเขาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์”²

ข้าพเจ้ามีประสบการณ์หนึ่งเมื่ออายุ 15 ปี ซึ่งเป็นรากฐานให้ข้าพเจ้าคุณแม่ผู้ซื่อสัตย์พยายามอย่างเต็มที่ที่จะช่วยสร้างรากฐานแห่งศรัทธาในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมศีลระลึก ปลูกม้วย เยาวชนชายและเซมินารี ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและสวดอ้อนวอนส่วนตัวอย่างสม่ำเสมอ

โดย “ของประทานและพลังอำนาจของ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”⁴ แล้วเครื่องมือช่วยแปล อูริมกับทุมมิมและศิลาผู้หยั่งรู้ สิ่งเหล่านี้จำเป็นไหม หรือเป็นเหมือนล้อพวง ในการฝึกปั่นจักรยาน จนกว่าโจเซฟจะสามารถใช้ศรัทธาที่จำเป็นในการรับการเปิดเผยโดยตรงมากขึ้น⁵

การฝึกสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้ำๆ อย่างสม่ำเสมอฉันใด เรื่องทางวิญญาณก็ต้องทำเช่นเดียวกันฉันนั้น เพียงระลึกว่าโมโรไนมาเยือนศาสนายาครณ์โจเซฟ สมธิหลายครั้ง ท่านให้ถ้อยคำเดียวกันถึงสี่ครั้งเพื่อเตรียมรับแผ่นจารึก ข้าพเจ้าเชื่อว่าการมีส่วนร่วมในการประชุมศีลระลึกทุกสัปดาห์ มีนัยทางวิญญาณที่เราไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ การไตร่ตรองพระคัมภีร์เป็นประจำ—แทนที่จะอ่านเป็นครั้งคราว สามารถเสริมสร้างความเข้าใจและเพิ่มพลังศรัทธาให้เราเปลี่ยนชีวิตได้

ศรัทธาคือหลักธรรมแห่งพลังอำนาจ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างดังนี้ เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่ม ประธานคณะเผยแผ่ที่ยอดเยี่ยม⁶ แนะนำวิธีที่ลึกซึ้งให้ข้าพเจ้าเข้าถึงเรื่องราวของพระคัมภีร์ที่อยู่ในลูกาบที่ 8 เรื่องราวของหญิงที่ตกเลือดเป็นเวลา 12 ปีและทำทุกอย่างเพื่อหาทางรักษา แต่ก็ไม่เป็นผล พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นข้อที่ข้าพเจ้าชื่นชอบจนทุกวันนี้

ท่านคงจำได้ สตรีผู้นี้มีศรัทธาว่าหากเธอสัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระผู้ช่วยให้รอด เธอก็จะหายจากโรค เมื่อเธอทำเช่นนั้น เธอหายจากโรคทันที ขณะนั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนินอยู่กับสานุศิษย์ พระองค์ตรัสว่า “ใครแต่จะต้องเรา”

คำตอบของเปโตรคือ ทุกคนแต่จะต้องพระองค์เพราะต่างเดินเบียดเสียดพระองค์

“แต่พระเยซูตรัสว่า มีคนหนึ่งแต่จะต้องตัวเรา เพราะเรารู้สึกได้ว่าฤทธิ์อำนาจออกจากตัวเรา”

รากศัพท์ของคำว่า *ฤทธิ์* แปลง่ายๆ ว่า “พลัง” ในภาษาสเปนและโปรตุเกส แปลว่า “พลัง” เช่นกัน พระผู้ช่วยให้รอดไม่ทรงเห็นเธอ พระองค์ยังไม่ทรงทราบความจำเป็นของเธอ แต่ด้วยศรัทธานั้น ทำให้การสัมผัสชายฉลองพระองค์นำไปสู่พลังแห่งการรักษาจากพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

และพระเยซูตรัสตอบเธอว่า “ลูกหญิงเอ๋ย ที่หายโรคนั้นก็เพราะลูกเชื่อจงไปเป็นสุขเถิด”⁷

ข้าพเจ้าใคร่ครวญเรื่องราวนี้ตลอดช่วงวัยผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าตระหนักว่าการสวดอ้อนวอนส่วนตัวและการวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราในพระนามพระเยซูคริสต์ สามารถนำพรมาสู่ชีวิตเราเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ รากฐานแห่งศรัทธาในลักษณะเดียวกันกับสตรีผู้นี้ควรเป็นสิ่งที่เราปรารถนาอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม รากฐานแห่งศรัทธาที่มีมาแต่เดิม แม้จะมีการยืนยันทางวิญญาณ ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่เผชิญความท้าทาย การเปลี่ยนใจ เลื่อมใสสู่พระกิตติคุณไม่ได้หมายความว่าปัญหาทั้งหมดของเราจะได้รับการแก้ไข

จากประวัติศาสตร์นิกายแรกและการเปิดเผยที่บันทึกไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญาที่มีตัวอย่างที่ดีเยี่ยมของการสร้างรากฐานแห่งศรัทธาและการรับมือกับความผันผวนและความท้าทายที่ทุกคนต้องเผชิญ

การสร้างพระวิหารเคิร์ทแลนด์เสร็จสมบูรณ์คือรากฐานของทั้งศาสนจักร นำมาสู่การหลังเทพระวิญญาณ การเปิดเผยหลักคำสอน และการฟื้นฟูบุญแก่ที่จำเป็นต่อการสถาปนาศาสนจักรต่อไป เช่นเดียวกับเหล่าอัครสาวกในสมัยโบราณในวันเพ็นเทคอสต์ สมาชิก

มากมายมีประสบการณ์ทางวิญญาณที่
น่าอัศจรรย์ในการอุทิศพระวิหารเคิร์ท-
แลนด์⁸ เคนเช่นชีวิตเราเองไม่ได้
หมายความว่าเราจะไม่เผชิญกับความ
ท้าทายหรือความยากลำบากในอนาคต
สมาชิกในยุคแรกๆเพียงน้อยนิดว่าพวก
เขาจะต้องเผชิญกับวิกฤตทางการเงิน
ของสหรัฐ—เหตุการณ์ต้นตระหนกในปี
1837—สิ่งเหล่านั้นจะทดสอบแก่นแท้
ในจิตวิญญาณพวกเขา⁹

ตัวอย่างหนึ่งของความท้าทายที่
เกี่ยวข้องกับวิกฤตทางการเงินคือ
ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับเอลเดอร์
พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ ผู้นำที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง
ของการฟื้นฟู ท่านเป็นสมาชิกดั้งเดิม
ของโครัมอัครสาวกสิบสอง เมื่อต้นปี
1837 แรงค์ฟูล ภรรยาอันเป็นที่รักของ
ท่านสิ้นชีวิตหลังจากให้กำเนิดบุตรคน
แรก พาร์ลีย์กับแรงค์ฟูลแต่งงานกันมา
เกือบ 10 ปี ความตายของเธอทำให้ท่าน
ทุกข์ใจที่สุด

ไม่กี่เดือนหลังจากนั้น เอลเดอร์
แพรทท์ต้องเผชิญกับช่วงเวลาที่ยาก
ลำบากที่สุดของศาสนจักร ท่ามกลาง
วิกฤตในชาติ ปัญหาเศรษฐกิจในท้องที่
ซึ่งรวมถึงการเก็งกำไรที่ดินและปัญหา

ที่รุมเร้าอยู่ในสถาบันการเงินซึ่งโจเซฟ
สมิธและสมาชิกศาสนจักรคนอื่นๆ ร่วม
ก่อตั้ง—สร้างความบาดหมางและความ
ขัดแย้งในเคิร์ทแลนด์ ผู้นำศาสนจักร
ไม่ได้ตัดสินใจเรื่องทางโลกในชีวิตพวก
เขาได้อย่างชาญฉลาดเสมอไป พาร์ลีย์
ต้องทนรับสภาพความสูญเสียแทบสิ้น
เนื้อปราศตัวและในช่วงเวลาหนึ่งท่าน
ไม่พอใจศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ¹⁰
ท่านเขียนวิพากษ์วิจารณ์โจเซฟอย่าง
เจ็บแสบและกล่าวต่อต้านท่านบนแท่น
พูด แต่ในเวลาเดียวกัน พาร์ลีย์กล่าวว่า
ท่านยังเชื่อในพระคัมภีร์มอรมอนและ
หลักคำสอนและพันธสัญญา¹¹

เอลเดอร์แพรทท์สูญเสียภรรยา สูญ
เสียที่ดินและบ้านของท่าน พาร์ลีย์ออก
จากมิสซูรีโดยไม่บอกโจเซฟ ระหว่าง
ทาง ท่านพบกับเพื่อนอัครสาวกโธมัส บี.
มาร์ชและเดวิด แพทเทินโดยบังเอิญ
พวกเขากำลังเดินทางกลับเคิร์ทแลนด์
คนเหล่านั้นรู้สึกว่าเป็นอย่างยิ่งที่
ต้องนำความปรองดองกลับคืนมาสู่
โครัมและเกลี้ยกล่อมให้พาร์ลีย์กลับไป
พร้อมกับพวกเขา ท่านตระหนักว่าไม่มี
ใครสูญเสียมากกว่าโจเซฟ สมิธและ
ครอบครัวท่านอีกแล้ว

พาร์ลีย์เข้าไปพบศาสนาดพยากรณ์
ร่ำไห้สารภาพถึงสิ่งที่ท่านทำผิดไป หลาย
เดือนหลังจากแรงค์ฟูล ภรรยาท่านสิ้น
ชีวิต พาร์ลีย์ถูกรอรับด้วย“เมฆฝน”
สิ้นหวังและหวาดหวั่น¹² โจเซฟ ซึ่งรู้
ว่าการตื่นนอนต่อสู้กับปฏิปักษ์และการ
ล่อลวงเป็นอย่างไร “ยกโทษ”ให้พาร์ลีย์
สวดอ้อนวอนให้ท่านและให้พรท่าน¹³
พาร์ลีย์และคนอื่นๆ ที่ยังคงซื่อสัตย์ได้
รับประโยชน์จากความท้าทายในเคิร์ท
แลนด์ พวกเขาเพิ่มพูนปัญญา ความ
สูงส่ง และคุณธรรม ประสบการณ์นี้
กลายเป็นส่วนหนึ่งของรากฐานแห่ง
ศรัทธา

เราไม่ควรมองความยากลำบากว่า
เป็นผลจากความไม่พอพระทัยของ
พระเจ้าหรือการถูกลอนตัวจากพรของ
พระองค์ การตรงกันข้ามในทุกสิ่งเป็น
ส่วนหนึ่งของไฟชำระที่ละเอียดริบ
เราให้พรพร้อมสำหรับจุดหมายซีเลสเชียล
นิรันดร์¹⁴ เมื่อศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ
อยู่ในคุกเบอร์ดี มีพระคำของพระเจ้า
ถึงท่าน— ทรงอธิบายถึงความท้าทาย
ทุกรูปแบบ รวมถึงความทุกข์ยาก ข้อ
กล่าวหาเท็จ และสรุปว่า

“หากบาปใดแห่งนรกนั้นเองจะ
อ้าปากกว้างเพื่อจับเจ้า, จงรู้ไว้เถิด,
ลูกพ่อ, ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะ
เป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิด
ขึ้นเพื่อความดีของเจ้า.

“บุตรแห่งพระมหารัฐเคยลดพระ
ฐานะลงต่ำกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด.
เจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระองค์หรือ?”¹⁵

ในคำแนะนำที่ประทานแก่โจเซฟ
สมิธ พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นอย่าง
ชัดเจนว่าวันเวลาของท่านเป็นที่รู้
และจะไม่นับปีของท่านให้น้อยลง
พระเจ้าทรงสรุปว่า “อย่ากลัวสิ่งที่
มนุษย์จะทำได้, เพราะพระเจ้าเป็นเจ้า
จะทรงอยู่กับเจ้าตลอดกาลและตลอด
ไป.”¹⁶

อะไรคือพรของศรัทธา ศรัทธาบรรล
ผลในเรื่องใด มีคำตอบมากมายแทบไม่
สิ้นสุด

บาปของเราได้รับการให้อภัยเพราะ
ศรัทธาในพระคริสต์¹⁷

ผู้มีศรัทธาย่อมมีการใกล้ชิดกับพระ
วิญญาณศักดิ์สิทธิ์¹⁸

ความรอดมาโดยศรัทธาในพระนาม
ของพระคริสต์¹⁹

เราจับผละกำลังตามศรัทธาที่เราได้อยู่
ในพระคริสต์²⁰

ไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของ
พระเจ้านอกจากผู้ที่ล้างอาภรณ์ของ
พวกเขาในพระโลหิตของพระคริสต์
เพราะศรัทธาของพวกเขา²¹

การสวดอ้อนวอนได้รับคำตอบตาม
ศรัทธา²²

หากไม่มีศรัทธา พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะ
ทรงทำปาฏิหาริย์ในบรรดาพวกเขาไม่
ได้²³

สุดท้าย ศรัทธาในพระเยซูคริสต์เป็น
รากฐานสำคัญยิ่งสำหรับความรอดนิรันดร์
และความสูงส่งของเรา อีลามันสอน
ลูกชายของท่านว่า “จงจำไว้ว่าบนศิลา
ของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระ
คริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า,
ที่ถูกต้องสร้างรากฐานของลูก . . . ,
ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่ง
หากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขา
จะตกไม่ได้.”²⁴

ข้าพเจ้าสำนึกคุณสำหรับการเสริม
ความแข็งแกร่งของรากฐานแห่งศรัทธา
ที่มาจากการประชุมนี้ ข้าพเจ้าจึงวอน
ให้เราเสียสละและมีความอ่อนน้อม
ถ่อมตนเพื่อเสริมสร้างรากฐานแห่ง
ศรัทธาของเราในพระเจ้าพระเยซูคริสต์
ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันหนักแน่นถึง
พระองค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Malcolm Gladwell, *Outliers: The Story of Success* (2008), 40. เขาอ้างอิงคำพูดของ Daniel Levitin นักประสาทวิทยา.
2. Obituary of Bryant Hinckley Wadsworth, *Deseret News*, Jan. 15, 2017, legacy.com/obituaries/deseretnews.
3. ดู 2 นีไฟ 2:8-30. เราไม่ได้รับความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือหลักการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง สิ่งเหล่านี้มาเมื่อคราวจำเป็น: บรรทัดมาเติมบรรทัดและกฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์.

4. ในพระคัมภีร์มอรมอนฉบับแรกที่พิมพ์เมื่อปี 1830 ศาสตราจารย์จอห์น โจเซฟ สมิทเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าต้องการแจ้งให้ท่านทราบว่าข้าพเจ้าแปล ด้วยของประทานและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (ดู คำนำพระคัมภีร์มอรมอน ฉบับ [1830]) ในฉบับตีพิมพ์ต่อมาได้กล่าวคล้ายๆ กันว่า “ได้มอบแผ่นจารึกให้แก่โจเซฟ สมิท ผู้แปลด้วยของประทานและพลังของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (ดู บทนำพระคัมภีร์มอรมอน ฉบับ [2013]).
5. ออร์สัน แพรพท์เล่าว่าเขายู่กับโจเซฟ สมิท หลายครั้งขณะที่ท่านกำลังแปลพันธสัญญาใหม่ และสงสัยว่าเหตุใดท่านไม่ได้ใช้เครื่องมือช่วยแปลในกระบวนการนี้ “ราวกับท่านอ่านความคิดเขาได้ โจเซฟเงยหน้าและอธิบายว่า พระเจ้าประทานอูรัมและทูมิมให้ท่านเมื่อท่านยังขาดประสบการณ์ในพระวิญญาณแห่งการตัดสินใจ แต่เวลานี้ท่านก้าวหน้าขึ้นถึงขนาดที่ท่านเข้าใจวิธีการทำงานของพระวิญญาณนั้น และไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือช่วยแปล” (“Two Days’ Meeting at Brigham City, June 27 and 28, 1874,” *Millennial Star*, Aug. 11, 1874, 499; ดู ริชาร์ด อี. เทอร์ลีย์ จูเนียร์, ร็อบบิน เอส. เจนเซน, และ มาร์ค แอสเฮิร์สต์-แมคคัก, “โจเซฟผู้หยั่งรู้,” *เลียโฮนา*, ต.ค. 2015, 10-17 ด้วย).
6. ประธานคณะเผยแผ่ท่านนั้นคือเอลเดอร์แมเรียน ดี. แสงศ์ ซึ่ง เป็นเจ้าหน้าทีชั้นผู้ใหญ่เช่นกัน.
7. ดู ลูกา 8:43-48.
8. ดู กิจการของอัครทูต 2.
9. ดู โมไซยา 2:36-37; ดู เฮนรี่ บี. อายริงก์, “การเตรียมพร้อมทางวิญญาณ: เริ่มต้นแต่เนิ่นๆ และมุ่งมั่น,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2005, 38: “ดังนั้นการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตคือเพื่อจะดูว่าเราจะตั้งใจฟังและปฏิบัติตามพระบัญญัติ

ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แม้อยู่ท่ามกลางมรสุมชีวิตหรือไม่ การทดสอบนั้นไม่ได้ทดสอบความอดทนต่อมรสุม แต่ทดสอบว่าเราจะเลือกสิ่งใดที่ต้องขณะเกิดความโกรธได้หรือไม่ และเรื่องราวๆ ในชีวิต คือการไม่ผ่านการทดสอบและการไม่มีค่าสมที่จะกลับไปบ้านของเรานบนสวรรค์อย่างสมศักดิ์ศรี.”

10. ดู Terry L. Givens and Matthew J. Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism* (2011), 91-98; volume introduction and introduction to part 5, *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835-January 1838*, ed. Brent M. Rogers and others (2017), xxviii-xxxii, 285-93.
11. ดู “Letter from Parley P. Pratt, 23 May 1837,” ใน *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 5: October 1835-January 1838*, 386-91.
12. ดู “History of John Taylor by Himself,” 15, ใน *Histories of the Twelve, 1856-1858*, 1861, Church History Library; Givens and Grow, *Parley P. Pratt*, 101-2.
13. ดู *The Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1874), 183-84.
14. ดู 2 นีไฟ 2:11.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7-8.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:9.
17. ดู อีนิส 1:5-8.
18. ดู เจโรม 1:4.
19. ดู โมโรไน 7:26, 38.
20. ดู แอลมา 14:26.
21. ดู 3 นีไฟ 27:19.
22. ดู โมโรไน 7:26.
23. ดู อีเธอร์ 12:12.
24. อีลามัน 5:12.

ทำให้การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา

ท่านอาจพิจารณาใช้กิจกรรมและคำถามเหล่านี้เพื่อเปิดประเด็นการศึกษาส่วนตัวหรือเป็นครอบครัว

สำหรับเด็ก

- หน้า 86: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เชื่อเชิญให้เราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน โดยสัญญาว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงแสดงความจริงให้ประจักษ์แก่ท่าน” นอกเหนือจากการศึกษาด้วยตนเอง ท่านควรมีนิสัยของการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนทุกวันกับครอบครัวของท่าน ท่านอาจแสดงฉากเหตุการณ์หรือเล่นเกมเพื่อช่วยให้จำข้อพระคัมภีร์และเรื่องราวสำคัญได้ไปที่ friend.lds.org และดูที่นิตยสาร *เลียวโซนา* ปี 2016 สำหรับเรื่องราวพระคัมภีร์มอรมอน ตารางการอ่านและอีกมากมาย

- หน้า 117: เอ็ดเดอร์แกเรีย อี. สตีเวนสันเล่าให้ฟังว่าบิดาของท่านฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์และช่วยชีวิตท่านจากงูอย่างไร ถามบิดามารดาของท่านว่าจะมีการสนทนาเป็นครอบครัวได้ไหมเกี่ยวกับคำถามที่ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอย่างไร เล่าเรื่องราวเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเตือนปลอบโยน หรือเป็นพยานต่อท่าน ท่านอาจจดไว้และรวบรวมเป็นสมุดเล่มหนึ่งก็ได้
- หน้า 87: ซิสเตอร์จอย ดี. โจนส์สอนว่าท่านสามารถเตรียมทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในภายหลังได้โดยการเรียนรู้ที่จะรักษาสัญญาในตอนนี

ตั้งเป้าหมายและคำสัญญาเพื่อทำตาม ขอให้เพื่อนคนหนึ่งติดตามผลกับท่านและให้แน่ใจว่าท่านกำลังรักษาสัญญาของท่าน

- หน้า 90: เอ็ดเดอร์ยูน ฮวาน ซอย แบ่งปันคำแนะนำของบิดาท่านว่า “อย่ามองรอบข้าง จงมองขึ้นไป!” บางครั้งเราเขวและลืมนึกถึงความสำคัญที่พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ดังนั้นจงเตือนตนเองให้มองขึ้นไป! ท่านอาจมีภาพพระเยซูไว้ในห้องของท่าน ออกไปข้างนอกและมองไปยังท้องฟ้า มีช่วงเวลาเงียบสงบทุกวันที่จะคิดถึงพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูและสัมผัสถึงพระวิญญาณ

สำหรับเยาวชน

- หน้า 93 และ 117: ท่านเคยถามตนเองไหมว่า ฉันจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับฉันตลอดเวลาได้อย่างไร ฉันจะตระหนักถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยฉันอย่างไร เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์และเอ็ดเดอร์แกเรีย อี. สตีเวนสันตอบคำถามเหล่านี้และคำถามอื่นๆ อีกมากมาย “เรามีหน้าที่รับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเรียนรู้การตระหนักถึงอิทธิพลของพระองค์ในชีวิตเราและทำตาม” เอ็ดเดอร์ราสแบนด์กล่าว ท่านจะทำหน้าที่รับผิดชอบนั้นได้อย่างไร
- หน้า 33: เอ็ดเดอร์อูลิสเสส ซวาเรสอ้างถึงส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ที่เป็นหัวข้อสหกิจกรรม “จงขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัย เพราะว่าคุณที่สงสัยนั้นเป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมพัดซัดไปมา” (ยากอบ 1:6) ท่านจะทำให้ตนเองไม่สงสัยได้อย่างไร เริ่มต้นโดยการเสริมสร้างศรัทธาในพระเยซูคริสต์ ศึกษาเกี่ยวกับพระองค์มากขึ้น ระลึกถึง

ช่วงเวลาที่ท่านรู้สึกถึงความรักและ
สันติสุขของพระองค์

- หน้า 86 และ 9: ประธานโรนัลด์ เอส.
มอนสันเชื้อเชิญเราว่า “หากท่าน
ไม่ได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุก
วัน ขอให้ท่านเถิด” และซิสเตอร์
แคโรล เอฟ. แมคคองก็ถามว่า “เรา
ตัดโทรศัพท์ รายการยาวเหยียดที่ต้อง
ทำ และความพะว้าพะวังของโลกออกไป
หรือไม่ คำสวดอ้อนวอน การศึกษา
และการเอาใจใส่พระวจนะของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของเชื่อเชิญความรักที่ชำระ
ล้างและเยียวยาของพระองค์มาสู่จิต
วิญญาณของเรา” วางแผนจัดเวลาทุก
วันเพื่ออ่านพระคัมภีร์มอรมอนและ
เขียนเตือนในสมุดบันทึกหรือตั้งการ
แจ้งเตือนในโทรศัพท์ของท่าน

สำหรับคนหนุ่มสาว

- หน้า 62: ท่านมีเป้าหมายอะไรในชีวิต
เป้าหมายด้านงานอาชีพ ครอบครัว
และแม้แต่กีฬาและงานอดิเรกเป็น
สิ่งที่ดี แต่ “เป้าหมายยิ่งใหญ่ที่สุด
และสำคัญที่สุดของเราควรสอดคล้อง
กับแผนนิรันดร์ของพระบิดาบน
สวรรค์” เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัล-
ลาร์ดสอนไว้ แผนของท่านสอดคล้อง
กับแผนที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีไว้
ให้ท่านอย่างไร ท่านจะมุ่งความสำคัญ
มากขึ้นที่เป้าหมายของการมีชีวิต
นิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเยซูคริสต์ได้อย่างไร
- หน้า 39: เมื่อต้นปีนี้ ประธานรัสเซลล์
เอ็ม. เนลสันเชื้อเชิญให้คนหนุ่มสาว
“อุทิศเวลาส่วนหนึ่ง [ของพวกเขา]
ทุกสัปดาห์ศึกษา *ทุกอย่าง* ที่พระเยซู
ตรัสและทำดั่งที่บันทึกไว้ใน [งาน
มาตรฐาน]” (“ศาสดาพยากรณ์ การ
เป็นผู้นำ และกฎสวรรค์” [การให้
ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกสำหรับคน
หนุ่มสาว, 8 ม.ค. 2017], [broadcasts
.lds.org](http://broadcasts.lds.org)) ท่านเชื่อเชิญอีกครั้งที่การ
ประชุมใหญ่สามัญในฐานะเป็นองค์

ประกอบสำคัญหนึ่งในสื่ออย่างในการ
ดั่งพลังของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้ามา
ในชีวิตเรา ศึกษาคำพูดของประธาน
เนลสันเพื่อเรียนรู้ว่าท่านสามารถ
มี “พลังที่เพียงพอต่อการรับมือกับ
ภาวะ อุปสรรค และการล่อลวงใน
สมัยของเรา” ได้อย่างไร

- หน้า 100 และ 26: ท่านต้องการ
แผนที่สำหรับชีวิตของท่านไหม
เอิลเดอร์ดัลลีน เอช. โอคัสสอนว่า
“เพราะเรามีความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์และความ
สัมพันธ์ของเราต่อทั้งสามพระองค์
จุดประสงค์ของชีวิต และลักษณะ
ของจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของ
เรา เราจึงมีแผนที่และการรับประกัน
ที่เป็นเลิศสำหรับการเดินทางผ่าน
ความเป็นมรตัยของเรา” ทั้งท่าน
และเอิลเดอร์เวเทอร์ฟอร์ด ที.
เคลย์ตันสอนว่าความรู้เรื่องแผนแห่ง
ความรอดจะช่วยเรารับมือกับความ
ท้าทายทุกวันนี้ได้ ศึกษาข่าวสาร
ของพวกท่านและถามพระบิดาบน
สวรรค์ว่าความจริงนิรันดร์จะเป็น
แผนที่ในชีวิตท่านได้อย่างไร
- หน้า 104: ความกลัวใจได้ แต่
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุก์ทอร์ฟ
สอนว่าความกลัว “จะไม่มีวันเปลี่ยน
เราให้เป็นคนที่ยรักสิ่งถูกต้องและ
ต้องการเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์
ได้” ความรักอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า
คริสต์เป็น “ยาต้านความกลัวจาก
สวรรค์” ของท่านได้อย่างไร

สำหรับผู้ใหญ่

- หน้า 86: เมื่อเราศึกษาและไตร่ตรอง
พระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวด
อ้อนวอนทุกวัน ประธานโรนัลด์ เอส.
มอนสันกล่าวว่า “เราจะไต่ยินสุรเสียง
ของพระวิญญาณ เพื่อให้เราต้านทาน
การล่อลวง เอาชนะความสงสัยและ
ความกลัว เราจะได้รับความช่วยเหลือ
เหลือจากสวรรค์ในชีวิตเรา” จงตั้ง

เป้าหมายส่วนตัวและเป็นครอบครัว
ที่จะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน

- หน้า 39: มีส่วนในคำท้าทายที่
ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันให้ไว้
กับคนหนุ่มสาว (ดู “สำหรับคนหนุ่ม
สาว” ด้านบน) ท่านจะปรับใช้คำ
ท้าทายนี้กับตนเองและครอบครัว
ของท่านได้อย่างไร สนทนากับพร
ที่มาจากการเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
- หน้า 93 และ 117: เมื่อท่านอ่านคำ
พูดของเอิลเดอร์โรนัลด์ เอ. รัสแบนด์
และเอิลเดอร์แกรีย์ อี. สตีเวนสัน
มองหาวิธีที่จะมีพระวิญญาณอยู่ด้วย
ตลอดเวลาและวิธีที่พระวิญญาณทรง
ช่วยท่าน ระบุวิธีเพิ่มอิทธิพลของ
พระองค์ในชีวิตของท่าน
- หน้า 39 และ 62: ประธานรัสเซลล์
เอ็ม. เนลสันและเอิลเดอร์เอ็ม.
รัสเซลล์ บัลลาร์ดกระตุ้นให้สมาชิก
ศึกษา “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์:
ประจักษ์พยานของอัครสาวก” (ดูปก
ใน) เอิลเดอร์บัลลาร์ดกล่าวว่า “จง
วางไว้ในที่ซึ่งท่านมองเห็นได้ และ
ใช้เวลาทบทวนถ้อยแถลงแต่ละข้อ
ที่พบในประจักษ์พยานซึ่งมาจาก
การดลใจถึงพระคริสต์” อ่าน “พระ
คริสต์ผู้ทรงพระชนม์” และสนทนา
ร่วมกันเป็นครอบครัวถึงสิ่งที่ท่าน
เรียนรู้
- หน้า 127 และ 97: เอิลเดอร์ควอนทิน
แอล. คุณสอนว่ารากฐานแห่งศรัทธา
ของเราสร้างขึ้น “อย่างช้าๆ—ทีละ
ขั้น ทีละประสบการณ์ ทีละความ
ท้าทาย ทีละความสำเร็จ” เอิลเดอร์แอล. วินเนีย
เคลย์ตันกล่าวว่า “การสร้างนิสัยแห่ง
ศรัทธาที่ตีวันละเล็กวันละน้อยทุก
วัน เป็นทางเดียวที่จะป้องกันเราจาก
ความเดือดร้อนของชีวิต ไม่ว่าอะไร
ก็ตาม” ท่านทำอะไรได้บ้างทุกวันเพื่อ
เสริมสร้างรากฐานแห่งศรัทธาของ
ท่าน ■

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ประสบการณ์เรื่องเล่าเหล่านี้ที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญสามารถนำไปใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ ได้ หมายเลขที่ให้ไว้หมายถึงหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่อง
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(58) ในนิมิตประธานเควิด โอ. แมคเคย์เห็นพระเจ้าช่วยให้ออดและคน “ที่ชนะ โลกแล้ว” เอ็ดเดอร์บรูช ดี. พอร์เตอร์ประสบภาวะไตบกพร่องแต่เอาชนะโลกได้ผ่านความรักที่ท่านมีให้พระเจ้าช่วยให้ออด
เควิด เอ. เบคเนอร์	(67) เควิด เอ. เบคเนอร์ช่วยเหลือนักศึกษาศาสนาผู้ผิดหวัง
มาร์ก เอ. แบรกก์	(36) นักขับเพลิงช่วยเก็บภาพของพระเยซูคริสต์จากศูนย์สเคคที่กำลังถูกไฟไหม้
เอ็ม. โจเซฟ บร็ฟท์	(23) บิดาของเอ็ม. โจเซฟ บร็ฟท์ได้อินคำแนะนำที่ชาญฉลาดจากมารดาของท่าน สมัยเป็นเด็กหนุ่ม เอ็ม. โจเซฟ บร็ฟท์แสวงหาพระประสงค์ของพระบิดานสวรรค์เมื่อท่านเตรียมยกสุนัขให้คนอื่น ในพระวิหาร เอ็ม. โจเซฟ บร็ฟท์เรียนรู้ว่าพระบิดานสวรรค์ทรงห่วงใยท่าน
ลินดา เค. เบอร์ตัน	(12) หลังจากสามีของเธอเป็นอัมพาต คริสตินา เสนอคริสต์จักรให้ครอบครัวของเธอ ประธานสมาคมสงเคราะห์รับใช้ผู้อ่อนแอกำลังต่อสู้กับโรคมะเร็ง
เจราลด์ คอสเซ	(75) เพราะเซมินารี เจราลด์ คอสเซวัย 30 ปีได้เลื่อนตำแหน่ง สมาชิกออร์คหาวีธีให้เด็กหนุ่มคนหนึ่งรับใช้
ยูน ฮวาน ซอย	บิดาของยูน ฮวาน ซอยสอนท่านว่า “อย่ามอมรอบข้าง จมอองขึ้นไป” ซันบีม ซอยได้รับพรขณะที่พ่อแม่ของเขากำลังรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา การที่ยูน ฮวาน ซอยได้รับเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบหมายความว่าท่านจะมีเวลาให้ครอบครัวน้อยลง แต่บุตรชายของท่านมีความสุขเพราะพวกเขา “เป็นครอบครัววันหนึ่ง”
แอล. วิทนีย์ เคลย์ตัน	(97) อธิการวัยหนุ่มคนหนึ่งให้คำปรึกษาสมาชิกออร์คที่ประสบปัญหาให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติที่เรียบง่ายของศรัทธา
เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตัน	(26) เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตันเห็นปิติที่ทารกแรกเกิดนำมาสู่มารดาของตน หลังจากคุณแม่ของพวกเขอล้นชีวิต ลูกสาวสองคนพบการปลอบโยนผ่านศรัทธาในพระเจ้าช่วยให้ออด
แควนทิน แอล. ลูก	(127) ลูกชายวัยสี่ขวบของแควนทิน แอล. ลูก “ทำได้ทุกอย่างแล้ว” สมัยเป็นเด็กหนุ่ม แควนทิน แอล. ลูกได้รับการยืนยันทางวิญญาณถึงพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู โดยการซื้อสัตย์ต่อไปแม้จะมีความทุกข์ยาก พาร์ลีย์ ที. แพทท์เพิ่มพูนปัญญาและคุณธรรม
บอนนี่ เอช. คอร์ดอน	(6) หลานชายตัวน้อยของบอนนี่ เอช. คอร์ดอนขอให้ท่านพระกษัตริย์เพิ่มขึ้นอีก สันติสุขที่เธอสัมผัสได้จากการสวดอ้อนวอนของคุณแม่ ทำให้บอนนี่ เอช. คอร์ดอนมีความกล้าที่จะวางใจในพระเจ้า โดยการรับใช้ผู้อื่น ผู้ป่วยเป็นโรคมะเร็งคนหนึ่งได้รับพลังและความกล้าหาญในการอดทนต่อความเจ็บป่วยของเธอ
วาเลรี วี. คอร์ดอน	(55) สมัยเป็นเด็กหนุ่ม วาเลรี วี. คอร์ดอนเห็นครอบครัวของท่านได้รับพรจากการจ่ายส่วนสิบ
วาคิน อี. คอสตา	(112) ขณะกำลังรับฟังบทสนทนาจากผู้สอนศาสนา วาคิน อี. คอสตาอ่อนน้อมถ่อมตนและเห็นการกลับใจเป็นเส้นทางสู่การเติบโตและความสุข
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(15) สมาชิกผู้มีใจนอบน้อมในออสเตเรียทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ส่องสว่างกระต้อมที่พวกเขาจัดการประชุมศิโรตติ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เฮนรี่ บี. อายริงก์เห็นลูกชายวัยเด็กผู้หวั่นหวาดของท่านตั้งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็น (19) แม้ทศ โนโลยี่ที่ดีที่สุดก็ไม่มีทางทดแทนการเปิดเผยส่วนตัวได้ (82) เฮนรี่ บี. อายริงก์พึ่งพาคำสัญญาที่ว่าพระวิญญาณจะอยู่ในใจของท่านและเทพจะประคองท่านเมื่อท่านให้การรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิต
ซี. สก็อตต์ โกรว์	(121) บิดามารดาของซี. สก็อตต์ โกรว์และของภรรยาท่านรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา ซี. สก็อตต์ โกรว์ประจักษ์ถึงการขัดเกลาทางวิญญาณของเอ็ดเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์
จอย ดี. โจนส์	(87) พี่ชายรักภักดีผู้ทำให้ไว้กับพ่อแม่ของเขาจะไม่แกล้งน้องสาวอายุห้าขวบของเขา
แคโรล เอฟ. แมคคองกี	(9) ประธานชั้นเรียนครุณีวัย 13 ปีช่วยเพื่อนของเธอทำงานบ้านเพื่อพวกเขาจะสามารถมาโบสถ์ได้
รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน	(39) กุลสตรีคนหนึ่งรักษาคำมั่นสัญญาที่จะเข้าร่วมการประชุมสมาคมสงเคราะห์สตรีคนแม่จะต้องถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันระดับรัฐ
เอส. มาร์ก พอลเมอร์	(114) สมัยเป็นประธานคณะเผยแผ่ เอส. มาร์ก พอลเมอร์เรียนรู้ที่จะ “มองดู” ผู้สอนศาสนาและรักพวกเขาตั้งที่พระบิดาและพระบุตรทรงรักพวกเขา
โรนัลด์ เอ. ราสเบนด	(93) สมัยเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา โรนัลด์ เอ. ราสเบนดใช้เท้าของท่านเพื่อกันประตูปิด เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสเบนดได้รับการกระตุ้นเตือนให้ไปเยี่ยมและให้พรสมาชิกศาสนจักรในเอวาทอร์หลังจากเกิดแผ่นดินไหวที่นั่น สมัยเป็นประธานคณะเผยแผ่ โรนัลด์ เอ. ราสเบนดกระตุ้นให้ผู้สอนศาสนาปฏิบัติตามการกระตุ้นเตือนครั้งแรก
เดล จี. เรนลันด์	(29) ใน <i>Les Misérables</i> , ความสงสารของบาทหลวงคนหนึ่งเป็นแรงผลักดันให้ฆ้อง วัลฌองเปลี่ยนชีวิต สมัยเป็นเด็กวัยรุ่นในยุโรป เดล จี. เรนลันด์ถูกกลั่นแกล้งและถูกข่มเหง
แกรีย์ บี. เซบิน	(52) ลูกเสียนคนหนึ่งนอนอยู่ในความหนาวทั้งคืน ลุงมสำหรับซ่อมมวเต็งกลับขึ้นมาเพราะ “คนที่ขึ้นอยู่ในนั้นทรนมาก” บิดาของแกรีย์ บี. เซบินสอนเคลาสีหรือสองคนที่ประทับใจแบบอย่างอันชอบธรรมของท่าน
อูลิสเสส ซวาเรส	(33) ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคคนหนึ่งให้คำมั่นสัญญาอีกครั้งที่จะรับใช้พระเจ้าด้วยความขยันหมั่นเพียรหลังจากเขาทราบข่าวว่าน้องสาวเสียชีวิตแล้ว
แกรีย์ อี. สตีเวนสัน	(117) แกรีย์ อี. สตีเวนสันประทับใจบทเรียนสังสรรค์ในครอบครัวของเด็กชายวัยเก้าขวบ การกระตุ้นเตือนช่วยให้เด็กหนุ่มแกรีย์ อี. สตีเวนสันปลอดภัยจากเหตุการกระตุ้นเตือนของประธานคณะเผยแผ่คนหนึ่งช่วยให้ผู้สอนศาสนาปลอดภัยในระหว่างเกิดแผ่นดินไหวที่ญี่ปุ่น สมาชิกครอบครัวได้รับการปลอบโยนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากอุบัติเหตุรถยนต์อันน่าสลด
ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ	(104) ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟชื่นชมยินดีกับพระวิหารมาดริด สเปนที่เพิ่งสร้างเสร็จแม้จะไม่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมพิธีอุทิศ ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์บอกดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟไม่ให้ “หลงระเหิง” ไปกับคำสรรเสริญของสมาชิกศาสนจักร ประธานเจ. รูเบน คลาร์กให้คำแนะนำผู้นำคนใหม่ให้ทำตามกฎข้อที่หก อติประธานสวดคนหนึ่งที่อาสาช่วยเก็บมูลม้าตามขบวนแห่ในเมือง

เอ็ดเดอร์เทย์เลอร์ จี. โกดอย
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

หลายปีก่อนในงานอาชีพของเอ็ดเดอร์เทย์เลอร์ จี. โกดอย ท่านกำลังทำงานเป็นเวลาสำคัญที่ต้องเลือก

ท่านกำลังทำงานเป็นทันตแพทย์ เปิดกิจการด้านทันตกรรม และคาดหวังว่าในอนาคตท่านจะเป็นอาจารย์ที่คณะทันตแพทย์ แต่ผู้นำฐานะปุโรหิตคนหนึ่งที่ท่านรักและไว้วางใจเชิญท่านมาทำงานให้เซมินารีและสถาบัน

การทิ้งงานอาชีพที่กำลังรุ่งเรืองเป็นการเลือกที่น่าสนใจสำหรับทันตแพทย์วัยหนุ่มผู้ได้รับการสนับสนุนเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เมื่อวันที่ 1 เมษายน ปี 2017 ผู้ร่วมงานหลายคนของท่านสงสัยว่าท่านจะทิ้งอาชีพนี้ได้อย่างไร

“แต่ผมรู้ว่านี่เป็นการเลือกที่ถูกต้อง” ท่านกล่าว ความแน่ใจอันเปี่ยมด้วยศรัทธาเช่นนั้นคือนิยามของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนจักร การช่วยให้ผู้อื่นค้นพบและรักพระกิตติคุณพิสูจน์แล้วว่านี่เป็นโอกาสกำหนดชีวิตและพร

ในช่วงประกอบอาชีพด้านการศึกษาศาสนจักร เอ็ดเดอร์ โกดอยทำงานเป็นครูสถาบัน ผู้ประสานงาน ผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการระดับประเทศ ล่าสุดท่านเป็นผู้บริหารระดับภาคของเซมินารีและสถาบันทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของอเมริกาใต้

เทย์เลอร์ คูิลเลอร์ โกดอย อาตานากิโอบเกิดในลิมา เปรูเมื่อปี 1968 เป็นบุตรของเทย์เลอร์ โกดอยกับอดาลซาฮินดา อาตานากิโอบิดาท่านถึงแก่กรรมเมื่อท่านยังเด็ก และอีไลอัส เรบาซาบิดาเลี้ยงที่ท่านรักเป็นผู้เลี้ยงดูท่าน เอ็ดเดอร์ โกดอยเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 17 ปี

หลังจากรับใช้งานเผยแผ่ในเปรู ลิมานอร์ธ ท่านกลับบ้านเกิดที่อาเรกิปา ที่นั่นท่านพัฒนาความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับหญิงสาวคนหนึ่งชื่อแคโรล ปาเชโก เพื่อนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทั้งสองแต่งงานกันเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม ปี 1994 ในพระวิหารลิมา เปรู ท่านทั้งสองมีบุตรสองคน

เอ็ดเดอร์ โกดอยรับปริญญาทันตแพทย์ศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยคาทอลิกแห่งซานตามาเรียในปี 1993 และปริญญาโทสาขาการบริหารจากมหาวิทยาลัยเทคนิคแห่งมาดริดในปี 2006

ท่านเคยรับใช้เป็นอภิศาสนิกสภาสูง ประธานสภาค ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ระดับภาค และสาวกเจ็ดสิบภาค ■

เอ็ดเดอร์โซนิ แอล. คอช
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เอ็ดเดอร์โซนิ แอล. คอชเป็นสมาชิกรุ่นสองของศาสนจักร จากบราซิล ลุยซ์กับเอเทลกา กาสโซ คอชบิดามารดาท่าน เข้าโบสถ์หลายนิกายของท้องถิ่นชีวิตแต่งงานช่วงแรกเพื่อหาความจริงทางวิญญาณ

หลายชั่วโมงหลังจากมารดาท่านสวดอ้อนวอนด้วยใจจริง และสัญญาจะติดตามพระผู้เป็นเจ้า ผู้สอนศาสนามาถึงบ้านของบิดามารดาท่านไม่ถึงหกเดือนพวกท่านรับบัพติศมา

เอ็ดเดอร์คอชเกิดเมื่อปี 1962 และเติบโตในเมืองจอร์เจีย รัฐจอร์เจีย บราซิล อิทธิพลของผู้นำศาสนจักร เช่น ครูปฐมวัยผู้อุทิศตน อภิศาสนิกที่เป็นเหมือนพ่อ และประธานสภาคที่กล้าหาญ ช่วยให้ท่านมุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

หลังจบงานเผยแผ่เต็มเวลาในคณะเผยแผ่บราซิลเขาเปาลูนอร์ธ เอ็ดเดอร์คอชไปศึกษาวิชาสถิติที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ในโพรวู ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา “ระหว่างเดินทางกลับไปบราซิล ผมแวะเยี่ยมมอริตของเพื่อนคนหนึ่ง ผมพบภรรยาในอนาคตของผมที่นั่น” เอ็ดเดอร์คอชกล่าว “เธอเดินมาหาผมและถามว่าผมแต่งงานหรือยัง” หลังจากผูกสมัครักก็ไคร่نانแปดเดือน—คบหากันจริงๆ 15 วันเท่านั้น—ท่านก็แต่งงานกับลิลเลียน มิเชล ลุดวิกเมื่อวันที่ 26 เมษายน ปี 1988 ในพระวิหารเขาเปาลู บราซิล ท่านทั้งสองมีบุตรสองคน

หลังจากเรียนจบปริญญาและได้รับปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแล้ว เอ็ดเดอร์คอชเข้าทำงานด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ ตลอดระยะเวลา 25 ปีท่านทำงานให้หลายบริษัทจนได้รับเรียกให้รับใช้ศาสนจักรเต็มเวลา

เอ็ดเดอร์คอชเคยรับใช้เป็นอภิศาสนิก ประธานสภาค และสาวกเจ็ดสิบภาค ท่านกำลังรับใช้ประธานคณะเผยแผ่โมซัมบิก มาปูโต ณ เวลาที่ท่านได้รับการเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

“ประจักษ์พยานของผมสร้างขึ้นที่ละน้อยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาโดยประสบการณ์ทางวิญญาณที่ได้รับผ่านการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ” เอ็ดเดอร์คอชกล่าว “พระคัมภีร์มอรมอนเป็นองค์ประกอบหลักอย่างหนึ่งในพลังของประจักษ์พยานที่ผมมีต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์ศาสนจักรของพระองค์ และศาสตาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ” ■

เอลเตอร์อะโคลสัน
เดอเปลา ปาเฮยา
 สวากเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เมื่อเอลเตอร์อะโคลสัน เดอเปลา ปาเฮยาอายุแปดขวบ ผู้สอนศาสนาเริ่มสอนครอบครัวท่านเกี่ยวกับศาสนา พยากรณ์โจเซฟ สมิทและการฟื้นฟูพระกิตติคุณ

“แม้จะยังเด็ก แต่ผมไม่สงสัยที่โจเซฟ สมิทเห็นพระผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์” เอลเตอร์ปาเฮยาได้รับการสนับสนุนเป็นสวากเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เมื่อวันที่ 1 เมษายน ปี 2017 กล่าว “ผมไม่เคยสงสัยนับจากนั้นเป็นต้นมา”

เอลเตอร์ปาเฮยาเกิดเมื่อปี 1962 ในกุอารูจา บราซิลบนฝั่งแอตแลนติกใกล้เซาเปาลู ท่านเป็นบุตรของฟลอราวานเตกับวานี เดอเปลา ปาเฮยา

พี่ชายสองคนของท่านรับใช้งานเผยแผ่ทั้งคู่ แบบอย่างของพี่ชายและอันเลจโน บอร์เกส เดอ เฟรอีตาสิทธิการที่ท่านรักและสอนการเป็นผู้ดำรงฐานะบริสุทธิ์แห่งอาโรนให้ท่านต่างจุดประกายความคิดให้ท่านปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาทำให้ท่านมั่นใจยิ่งขึ้นใน “การดำรงอยู่จริงของพระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรของพระองค์ และเราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า”

หลังจากรับใช้ในคณะเผยแผ่บราซิล โปรตุเกสและเยอรมนี เอลเตอร์ปาเฮยาเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยบริติช ยังก์โนโพรโว ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ท่านได้รับปริญญาตรีสาขาการสื่อสารและปริญญาโทบริหารธุรกิจ ท่านทำงานเป็นผู้อำนวยการบริหารที่ Kodak Polychrome Graphics และเป็นหุ้นส่วนที่ Korn Ferry International ล่าสุดท่านเป็นหุ้นส่วนที่ Caldwell Partners

ท่านแต่งงานกับอิลีน ฟินโฮลต์ในเดือนธันวาคม ปี 1988 ในพระวิหารเซาเปาลู บราซิล ท่านทั้งสองมีบุตรชายห้าคน

เอลเตอร์ปาเฮยาเคยรับใช้ในฐานะประธานสาขา อธิการ สมาชิกสภาสูง ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสภาค สวากเจ็ดสิบภาค และประธานคณะเผยแผ่บราซิล เบลโลโอริซอนตี ตั้งแต่ปี 2009 ถึงปี 2012

ตั้งแต่ท่านพบผู้สอนศาสนา ชีวิตท่านเป็นการเดินทางเพื่อเข้าใจความรู้สึกที่ท่านประสบเมื่ออายุแปดขวบ การเข้าโบสถ์ การเรียนรู้จากพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าอย่างต่อเนื่อง และการพยายามดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติช่วยขยายวิสัยทัศน์ของท่านจากแวบหนึ่งของความจริงที่ท่านได้รับเมื่อเป็นเด็ก “นี่คืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกอย่างแท้จริง” ท่านกล่าว ■

เอลเตอร์จอห์น ซี.
ฟิงกรี จูเนียร์
 สวากเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

“ประจักษ์พยานของผมเพิ่มขึ้นทีละน้อยตลอดเวลาที่ผ่านมาโดยการได้รับคำตอบของคำสวดอ้อนวอน การรู้สึกถึงพระวิญญาณขณะอ่านพระคัมภีร์ การกลับใจและรับใช้พระเจ้า” เอลเตอร์จอห์น ซี. ฟิงกรี จูเนียร์ผู้ได้รับการสนับสนุนเป็นสวากเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่วันที่ 1 เมษายน ปี 2017 กล่าว

เอลเตอร์ฟิงกรีเกิดเมื่อปี 1966 ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรของคาร์เม้นกับจอห์น ซี. ฟิงกรี ซี.เจเนียร์ ท่านยกย่องการอุทิศตนของบิดามารดาในการช่วยเหลือหลอมชีวิตท่าน

“วันรุ่งขึ้นหลังจากผมเกิด คุณพ่อเขียนจดหมายให้ผม” เอลเตอร์ฟิงกรีกล่าว “ท่านเก็บจดหมายนั้นไว้ และต่อมาเมื่อผมไปรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ท่านส่งจดหมายนั้นให้ผม จดหมายมีประจักษ์พยานของท่านหลายหน้าและบทเรียนที่ ท่านต้องการให้ผมเรียนรู้ในช่วงชีวิตของผม ขณะอ่าน พระวิญญาณเป็นพยานต่อผมว่าสิ่งที่พ่อแม่สอนผมเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง”

เอลเตอร์ฟิงกรีรับใช้ในคณะเผยแผ่แมสซาชูเซตส์ บอสตันที่พูดภาษาสเปน

ท่านได้รับปริญญาสาขาภาษาอังกฤษและรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์และปริญญาโทบริหารธุรกิจจากคณะธุรกิจฮาวาร์ด ท่านแต่งงานกับแอนน์ พักสลีย์ในเดือนมีนาคมปี 1990 และมีบุตรห้าคน

งานอาชีพส่วนใหญ่ของท่านเน้นเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่น ท่านเป็นประธานองค์กรช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมด้านการแพทย์และรองประธานบริษัทที่ดำเนินงานด้านสุขภาพสองแห่ง

ท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่เทกซัส ฮิวสตันตั้งแต่ปี 2011 ถึง 2014 และเคยรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ประธานสภาค อธิการ ประธานโคเวิร์มเอลเตอร์ ครูสถาบันและเซมินารี

“พระเจ้าตรัสว่า ‘หากเจ้าปรารถนา, เจ้าจะเป็นวิถีทางแห่งการทำความมากมายในคนรุ่นนี้’ (คพ. 11:8)” เอลเตอร์ฟิงกรีกล่าว “สำหรับผม พระเจ้ากำลังตรัสว่า ‘เราสามารถให้เจ้าทำประโยชน์บางอย่างในชีวิตผู้อื่น หากเจ้าจะยอมให้เราใช้’ หากเรามองหาโอกาส พระบิดาบนสวรรค์จะทรงใช้เราเป็นพรแก่ผู้อื่น” ■

เอดเคอร์ไบรอัน เค. เทย์เลอร์ สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

ไบรอัน คิง เทย์เลอร์ได้รับการสนับสนุนเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เมื่อวันที่ 1 เมษายน ปี 2017

เอดเคอร์เทย์เลอร์เกิดเมื่อปี 1964 ในเมืองออกเดน รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรของโลเวลล์ มูนกับมารี คิง เทย์เลอร์ ท่านเติบโตในเคย์สวิลล์เมืองใกล้เคียง เป็นบุตรคนที่สี่ในห้าของครอบครัวที่ชอบตกปลาและเล่นกีฬา

ครูกพี่ชายท่านได้ทุนบาสเกตบอลที่มหาวิทยาลัยรัฐยูทาห์ในโบลแกน ยูทาห์และกำลังตัดสินใจว่าจะรับใช้งานเผยแผ่หรือสานต่องานอาชีพในมหาวิทยาลัย

“คืนหนึ่งขณะรับประทานอาหารค่ำ ผมพูด [กับพี่] ว่า ‘ถ้าพี่ไปเป็นผู้สอนศาสนา ผมจะไปด้วย’” เอดเคอร์เทย์เลอร์จำได้ สองพี่น้องลงเอยด้วยการรับใช้ โดยเอดเคอร์เทย์เลอร์ไปคณะเผยแผ่สเปน เซวิลล์

ก่อนรับใช้งานเผยแผ่ เอดเคอร์เทย์เลอร์เล่นในทีมบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยบริคัม ยังตั้งแต่นั้นปี 1982 ถึงปี 1984 กับเดวิน จี. เดอร์แรนที่ซึ่งปัจจุบันรับใช้เป็นผู้สอนฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

ท่านพบจิลล์ เฟเธอร์สโตนที่ภรรยาที่บิวยายูเช่นกัน เธอกำลังสอนชั้นเรียนหลักคำสอนพระกิตติคุณในวอร์ดนักศึกษา เอดเคอร์เทย์เลอร์ไปเยี่ยมชั้นเรียนของเธอและพบเธอตามคำชวนของพี่ชายเธอ ความรักเบ่งบาน พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 30 เมษายน ปี 1987 ในพระวิหารซอลท์เลค พวกเขาเป็นบุตรเจ็ดคน

ซิสเตอร์เทย์เลอร์เป็นธิดาคณะเดียวในบรรดาบุตรเจ็ดคนของเอดเคอร์วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณกับซิสเตอร์เมอร์รีน เฟเธอร์สโตน “พวกท่านยอมรับผมและใจดีมาก” เอดเคอร์เทย์เลอร์พูดถึงพ่อตาแม่ยายของท่าน “ผมรู้สึกทันทีว่าพวกท่านรักผม”

เอดเคอร์เทย์เลอร์ได้รับปริญญาตรีจากบิวยายูและสร้างธุรกิจจำนวนหนึ่งรวมทั้งบริษัทที่ออกแบบซอฟต์แวร์เพื่อประสานงานการโทรฉุกเฉินระหว่างหน่วยงานความปลอดภัยของรัฐ

ท่านเคยรับใช้เป็นครูสถาบัน สมาชิกสภาสูง ประธานเยาวชนชาวยอร์ด ประธานสเตค และเป็นประธานคณะเผยแผ่เทกซัส ดัลลัสเมื่อเรียกท่านเป็นสาวกเจ็ดสิบ ■

เอดเคอร์ทาเนียลา บี. วาโคโล สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เอดเคอร์ทาเนียลา บีว วาโคโลอุทิศชีวิตรับใช้พระเจ้าทุกวัน นับตั้งแต่วัยเด็กมาในเดือนมีนาคม ปี 1994

ท่านเกิดเมื่อปี 1967 บนเกาะเล็ก ๆ ชื่อโอลมาโอลมา เมืองลูฟีจี เป็นบุตรของโจชากับเทมาเลซี บูอาโดโรโม วาโคโล เอดเคอร์วาโคโลเป็นคนสุดท้ายในจำนวนบุตรหกคน “ผมได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่ยากจนมาก แต่เราร่ำรวยในแง่ของความรักที่เรามีให้กัน” ท่านกล่าว

เมื่ออายุ 12 ปี เอดเคอร์วาโคโลออกจากบ้านพ่อแม่ไปเข้าโรงเรียนประจำที่มีเยาวชนชายมากกว่า 500 คนอายุ 12 ถึง 19 ปี “นั่นเป็นฐานการฝึกอบรมครั้งใหญ่สำหรับผม” ท่านกล่าว “ผมฝึกวินัยในตนเองที่นั่น”

ท่านออกเดทเป็นเวลาปีกว่ากับอนิตา เฮอร์เบอร์ตา โมอีโมอีผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม ปี 1987 ในซูวา ฟิจิ

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเอดเคอร์วาโคโลไม่ได้เกิดขึ้นชั่วข้ามคืน และแปดปีแรกของชีวิตแต่งงานท่านพบกับผู้สอนศาสนาหลายคน “ผมเรียนบทสนทนา กับ [ผู้สอนศาสนา] จบสี่รอบในแปดปี” ท่านกล่าว “ผมเรียนกับผู้สอนศาสนา 24 คน”

คำถามที่เรียบง่ายจากผู้สอนศาสนาคนหนึ่งในนั้นเกี่ยวกับชื่อของศาสนจักรเปลี่ยนความคิดของผมเกี่ยวกับพันธกิจ “ศาสนจักรต้องตั้งชื่อตามเจ้าของ” ท่านกล่าว “สำหรับผมมันใช่เลย”

เอดเคอร์วาโคโลกับภรรยาได้รับการผนึกในพระวิหารนูกูอะโลฟา ตองกาในปี 1995 ท่านทั้งสองมีบุตรสองคน

โอกาสรับใช้ตามมาอย่างรวดเร็วหลังจากพันธกิจ สองสัปดาห์หลังจากพันธกิจ ท่านได้รับเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานเยาวชนชาวยอร์ดและสอนเซมินารีร่วมกับภรรยา หลังจากนั้นไม่ถึงปี ท่านยอมรับการเรียกให้รับใช้เป็นประธานสาขา ต่อมาท่านรับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสเตค ประธานสเตค และสาวกเจ็ดสิบภาค ณ เวลาที่ท่านได้รับการเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ท่านกำลังเป็นประธานคณะเผยแผ่อาร์คันซอ ลิตเทิลร็อก

เอดเคอร์วาโคโลศึกษาด้านการบริหารและการจัดการภาครัฐ และได้รับปริญญาโทสาขาการบริหาร ล่าสุดท่านเป็นผู้จัดการศูนย์บำเพ็ญประโยชน์พีจีของศาสนจักร ■

จิน บี. บิงแฮม

ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เชรอน ยูเบงค์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

ซิสเตอร์จิน บี. บิงแฮมเคยอยู่หลายทีในสหรัฐด้วยเหตุนี้ จึงตระหนักว่าพระกิตติคุณมีอิทธิพลคงที่ระหว่างสภาวะแวดล้อมเปลี่ยนแปลง

เธอเกิดเมื่อปี 1952 ในเมืองโพรวัว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เป็นธิดาของโรเบิร์ตกับเอดิธ จอย บาร์ริส และโตมากับพี่สาวน้องสาว 6 คนและพี่ชายน้องชาย 2 คน เธอเรียนชั้นประถมในรัฐเทกซัสและรัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา และจบมัธยมปลายในรัฐนิวเจอร์ซีย์ เธอกับพี่น้องเป็นนักศึกษาแอลดีเอสเพียงครอบครัวเดียวในโรงเรียนจนพวกเขาย้ายไปรัฐนิวเจอร์ซีย์ ที่นั่นเธอตั้งใจเมื่อพบเด็กสาวคนหนึ่งจากวอร์ดใหม่ในชั้นของเธอ

หลังจากเธอกับบรูซ บิงแฮมแต่งงานกันในพระวิหารโพรวัว ยูทาห์เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ปี 1972 พวกเขาย้ายไปรัฐอิลลินอยส์เพื่อให้บรูซศึกษาต่อ

บุตรสองคนเกิดกับบราเดอร์และซิสเตอร์บิงแฮม พวกเขาชอบรับบุตรอีกสองคนมาเลี้ยง เธอเรียนจบอนุปริญญาสาขาชีวิตครอบครัว และเมื่อลูกคนเล็กเรียนมัธยมปลายเธอกลับไปเรียนต่อจนจบปริญญาโทสาขาการสอน

การเรียกครั้งแรกของซิสเตอร์บิงแฮมในสมาคมสงเคราะห์มาหลังจากลูกคนแรกเกิดได้ไม่นาน “ดิฉันได้รับเรียกให้สอนมารดาเกี่ยวกับการศึกษา นั่นเป็นโอกาสดีมากที่ได้เรียนรู้จากแบบอย่างของพี่น้องสตรีคนอื่นๆ และจากคู่มือ”

ซิสเตอร์บิงแฮมเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ หลายแห่งระหว่างรับใช้ เป็นสมาชิกคณะกรรมการปลุมนววัยสามัญและเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานปลุมนววัยสามัญ เธอเห็นความท้าทายและพรของการเป็นสมาชิกศาสนจักรในพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก

เธอหวังว่าพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์จะรับรู้ความดีงามในกันและกัน “การเปรียบเทียบตัวเรากับผู้อื่นเป็นการล่อลวงซึ่งไม่เกิดประโยชน์และตรงข้ามกับสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์สำหรับเรา” เธอกล่าวว่าสมาคมสงเคราะห์ช่วยให้พี่น้องสตรีแต่ละคนเข้าใจมากขึ้นว่าเธอเป็นใครในอาณาจักรนิรันดร์ “เมื่อเราให้พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิต เราจะรู้แน่นอนว่าเราเป็นใคร” เธอกล่าว ■

ในฐานะพนักงานคนใหม่ของหน่วยงานด้านมนุษยธรรมแอลดีเอส เชรอน ยูเบงค์เห็นความยากแค้นลำเค็ญ และความโศกเศร้าเสียใจที่ทำให้เธอแทบปฏิบัติหน้าที่ไม่ไหว การสวดอ้อนวอนทำให้เธอเข้าใจว่าถึงแม้เธอจะช่วยพระเจ้าดูแลบุตรธิดาของพระองค์ได้ แต่เธอไม่ต้องรับผิดชอบความโศกเศร้านั้น “พระเยซูคริสต์จะทรงดูแล พระองค์จะทรงแบกภาระนี้ พวกเขาเป็นผู้คนของพระองค์ พระองค์ทรงไต่ถามและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา” คำตอบนั้นเปลี่ยนความสามารถของเธอในการยื่นมือช่วยเหลือและรับใช้

หลายปีต่อมา ซิสเตอร์ยูเบงค์ในฐานะผู้อำนวยการองค์กรการกุศลแอลดีเอส—งานเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร—ได้ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมการพึ่งพาตนเองแก่ผู้ยากไร้ทั่วโลก

เธอได้รับการสนับสนุนให้อยู่ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเมื่อวันที่ 1 เมษายน ปี 2017 และจะยังคงรับบทบาทผู้อำนวยการองค์กรการกุศลแอลดีเอสต่อไป เธออธิบายว่า “ห่วงใหญ่” เชื่อมระหว่างองค์กรการกุศลแอลดีเอสกับสมาคมสงเคราะห์ ซึ่งสมาชิกในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญอยู่ในคณะผู้อำนวยการองค์กรการกุศลแอลดีเอส ความรับผิดชอบของเธอต่อทั้งสององค์กรจะทำให้ห่วงดังกล่าวแข็งแรงยิ่งขึ้น

เชรอนเกิดเมื่อปี 1963 ในเมืองเรตติง รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรคนโตจากบุตรเจ็ดคนของมาร์คกับจিনি ยูเบงค์ ซิสเตอร์ยูเบงค์เติบโตในเมืองเบาน์ทิฟูล รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาบนที่ดิน 10 เอเคอร์ (25 ไร่) ซึ่งบุตรธิดาตระกูลยูเบงค์เก็บแอปเปิ้ลคอก ซ่อมเครื่องฉีดน้ำ และมีทางออกสู่ภูเขาหลายลูกของยูทาห์

ซิสเตอร์ยูเบงค์ได้รับปริญญาตรีสาขาภาษาอังกฤษและประวัติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังกัในโพรวัว ยูทาห์ เธอรับใช้ในคณะเผยแผ่ฟินแลนด์ เฮลซิงกิ

นอกจากจะทำงานกับแผนกสวัสดิการของศาสนจักรแล้ว ซิสเตอร์ยูเบงค์ยังได้ทำงานที่แคพิทอลฮิลล์ในวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา เป็นเจ้าของร่วมของธุรกิจเล็กๆ และเคยอยู่ต่างประเทศในญี่ปุ่นและฝรั่งเศสด้วย

โอกาสแต่ละครั้งเป็น “ก้าวกระโดดของศรัทธา” ที่ช่วยให้เธอเรียนรู้ทักษะซึ่งใช้อยู่ทุกวันนี้ ได้พบปะคนดีที่สุดในและนอกศาสนจักร ทำให้เธอรักและชื่นชมวัฒนธรรม ภาษา และอาหารหลากหลายของโลก ■

เรย์นา ไอ. อะบุร์โต
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

ซิสเตอร์เรย์นา ไอ. อะบุร์โตเกิดเมื่อปี 1963 ในเมืองมานากัว นิการากัว เป็นธิดาของโนเอล บลังโกกับเดลปี การ์โดซา “พ่อแม่ของดิฉันทำงานหนักเสมอเพื่อหาเลี้ยงพวกเรา” ซิสเตอร์อะบุร์โตกล่าว “ดิฉันมีวัยเด็กที่เป็นสุขมาก”

เพิ่งเลยเที่ยงคืนวันที่ 23 ธันวาคม ปี 1972 เมื่อมานากัวเกิดแผ่นดินไหว ตอนนั้นเธออายุเก้าขวบ “ดิฉันรอดชีวิตเพราะมีเฟอร์นิเจอร์ชิ้นหนึ่งอยู่ข้างหลัง แต่ดิฉันหนีออกมาไม่ได้” พอได้ยินเธอกับมารดากรี๊ดร้อง เพื่อนบ้านก็มาดึงพวกเธอออกจากบ้านอิฐที่เสียหาย ท่ามกลางซากปรักหักพังพวกเธอพบว่าพี่ชายอยู่บนเตียงข้างเตียงของเธอ “สมบัติทางโลกไม่ยั่งยืน แต่สิ่งสำคัญคือครอบครัวของเรา” เธอกล่าว

เมื่ออายุ 21 ปี ซิสเตอร์อะบุร์โตอพยพไปสหรัฐอเมริกา ครอบครัว ขณะอยู่ในเมืองแซนแฟรนซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย เธอรู้จักกับผู้สอนศาสนาและตัดสินใจมาโบสถ์ “ทันทีที่ก้าวเข้าไปในอาคาร ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญูณ ตอนนั้นเป็นการประชุมใหญ่สวดเศ และดิฉันรู้สึกได้ว่าข่าวสารแต่ละเรื่องเหมาะกับดิฉัน” เธอกล่าว เธอรับบัพติศมาในปี 1989

ระหว่างนี้เธอพบคาร์ลอส อะบุร์โต และทั้งสองเป็นเพื่อนกัน พวกเขาเขียนจดหมายติดต่อกัน แม้เมื่อซิสเตอร์อะบุร์โตย้ายไปอยู่เมืองโอเรม รัฐยูทาห์ พวกเขาแต่งงานกันวันที่ 8 พฤษภาคม ปี 1993 ในพระวิหารจอร์แดนริเวอร์ยูทาห์ ท่านทั้งสองมีบุตรสามคน

ซิสเตอร์อะบุร์โตได้รับการสนับสนุนให้อยู่ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเมื่อวันที่ 1 เมษายน ปี 2017 เธอทำงานด้านธุรกิจการแปลมานานกว่า 25 ปี รวมทั้งที่ Novell Inc. and Lemoine International ด้วย เวลานั้นเธอกับสามีเป็นเจ้าของสำนักงานแปลเล็กๆ เธอศึกษาวิศวกรรมอุตสาหการที่มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อเมริกันในเมืองมานากัว นิการากัวเป็นเวลาสี่ปีและได้รับอนุปริญญาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์จากวิทยาลัยยูทาห์วัลเลย์สเตทในปี 1997

ซิสเตอร์อะบุร์โตเคยรับใช้ในการเรียกต่างๆ ของศาสนจักร รวมทั้งสมาชิกคณะกรรมการปลุมนวัญสามัญตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016 ด้วย ■

คริสตีนา บี. ฟรังโก
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปลุมนวัญ
สามัญ

เมื่ออายุยังน้อย ซิสเตอร์คริสตีนา บี. ฟรังโกเรียนรู้ว่าถ้าเธอมีคำถาม เธอสามารถหันไปสวดอ้อนวอนขอคำตอบจากพระบิดาบนสวรรค์ได้

“ดิฉันจำได้ขณะที่ไปหาคุณแม่เมื่อดิฉันอายุ 11 ขวบหรือราวๆ นั้น และถามคำถามข้อหนึ่งเกี่ยวกับหลักคำสอน” เธอกล่าว “ท่านตอบคำถามของดิฉันแต่บอกว่า ‘ลูกไม่ต้องเชื่อทุกอย่างที่แม่พูด’ ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงสวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าแม่พูดจริงหรือไม่”

คำสวดอ้อนวอนของเธอได้รับการตอบ และนับจากนั้นเธอรู้ว่าเธอมีพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเธอและจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเธอ

คริสตีนา บี. ฟรังโก ฟราโกได้รับการสนับสนุนให้อยู่ในฝ่ายประธานปลุมนวัญสามัญเมื่อวันที่ 1 เมษายน ปี 2017 เธอเกิดเมื่อปี 1958 ในเมืองบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา เป็นธิดาของฮิวโก อาร์. กับมาเรีย เอ. โกดอย ฟราโก

เมื่อเธออายุสามขวบ ผู้สอนศาสนามาเคาะประตูบ้านคุณพ่อคุณแม่ของเธอ หลังจากศึกษาและไปโบสถ์ประมาณแปดเดือน พวกเขาจึงเข้าร่วมศาสนจักรและเริ่มเลี้ยงดูครอบครัวในพระกิตติคุณ ในปลุมนวัญเธอพบโรดอล์ฟ ซี. ฟรังโกเด็กที่เป็นเพื่อนสนิทของเธอในเวลาต่อมา

เมื่อซิสเตอร์ฟรังโกอายุ 18 ปี ครอบครัวเธอย้ายไปอยู่รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เวลานั้นเธอกับโรดอล์ฟรู้ว่าพวกเขาต้องการแต่งงานกัน แต่โรดอล์ฟต้องเป็นทหารอาร์เจนตินาระยะหนึ่ง ทั้งสองเขียนจดหมายถึงกัน และเมื่อฝ่ายชายปลดประจำการ พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ปี 1978 ในพระวิหารซอลท์เลค พวกเขาหมั้นบุตรชายสามคน ทั้งคู่เจริญรอยตามบิดาของซิสเตอร์ฟรังโกซึ่งเป็นช่างนาฬิกาโดยทำงานที่ร้านนาฬิกาในซอลท์เลคซิตีเป็นเวลาเกือบสามสิบปี

ซิสเตอร์ฟรังโกเคยรับใช้หลายด้านในศาสนจักร เธอเป็นสมาชิกในคณะกรรมการปลุมนวัญสามัญตั้งแต่ปี 2005 ถึงปี 2010 และ ณ เวลาที่เธอได้รับการเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานปลุมนวัญสามัญ เธอกำลังรับใช้กับสามีขณะที่เขาเป็นประธานคณะเผยแผ่อาร์เจนตินา ริชิสเตนเซีย ■

จุดประสงค์ ของสมาคม สงเคราะห์

สมาคมสงเคราะห์ปรับเปลี่ยนคำ
ในถ้อยแถลงจุดประสงค์ของ
สมาคม ปัจจุบันอ่านได้ว่า “สมาคม
สงเคราะห์ช่วยเตรียมสตรีให้พร้อม
รับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ขณะพวกเธอ
เพิ่มพูนศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์
พระเยซูคริสต์และการชดใช้ของ
พระองค์ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้
แต่ละบุคคล ครอบครัวยุ และบ้านผ่าน
ศาสนพิธีและพันธสัญญา และทำงาน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อช่วยคน
ตกทุกข์ได้ยาก”

ถ้อยแถลงสะท้อนความเข้าใจที่ลึก
ซึ้งขึ้นกว่าเดิมซึ่งจะช่วยให้สตรีวิสุทธิ-
ชนยุคสุดท้ายเข้าใจอัตลักษณ์อันสูงส่ง
งานนิรันดร์ และจุดประสงค์ของ
พี่น้องสตรีแต่ละคนในสมาคม
สงเคราะห์ ■

ประกาศการเรียกใหม่

ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญมี
ประกาศการเรียกสาวกเจ็ดสิบเจ้า
หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่หกท่าน
ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญชุด
ใหม่ และปรับฝ่ายประธานปลุมนววัยสามัญ
ผู้ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นสาวกเจ็ดสิบ
เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คือ เอ็ดเดอร์เทย์เลอร์
จี. โกดอย เอ็ดเดอร์โซนี่ แอล. คอช
เอ็ดเดอร์อะโดลสัน เดอเปลา ปาเฮยา
เอ็ดเดอร์จอห์น ซี. ฟิงกรี จูเนียร์ เอ็ดเดอร์
ไบรอัน เค. เทย์เลอร์ และเอ็ดเดอร์
ทาเนียลา บี. วาโคโล
จิ้น บี. บิงแฮมจะรับใช้ประธาน

สมาคมสงเคราะห์สามัญ โดยมีแฮรอน
ยูแบงค์เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งและเรย์นา ไอ.
อะบัวร์โตเป็นที่ปรึกษาที่สอง ก่อนการ
เรียกนี้ ซีสเตอร์บิงแฮมกำลังรับใช้เป็นที่
ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปลุมนววัย
สามัญ มีประกาศให้บอนนี่ เอช. คอร์ดอน
ผู้กำลังรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานปลุมนววัยสามัญเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง
คนใหม่ โดยมีคริสตีนา บี. ฟรังโกเป็นที่
ปรึกษาที่สอง

ชีวประวัติของผู้นำเหล่านี้เริ่มตั้งแต่
หน้า 135 มีประกาศการเรียกสาวกเจ็ดสิบ
ภาค 36 ท่านเช่นกัน (ดูหน้า 44) ■

พระวิหารใหม่ห้าแห่ง

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันประกาศแผนสร้างพระวิหารเพิ่มอีกห้าแห่งในเมืองต่อไปนี้

บราซิลเลีย บราซิล พระวิหารบราซิลเลีย บราซิลจะเป็นพระวิหารแห่งที่ 10 ในบราซิล รวมกับหกแห่งที่เปิดดำเนินการและอีกสามแห่งที่ประกาศสร้างหรือกำลังก่อสร้าง นอกจากสหรัฐอเมริกาและเม็กซิโกแล้ว วัสดุหินยุคสุดท้าย (มากกว่า 1.3 ล้านคน) อาศัยอยู่ในบราซิลมากกว่าประเทศอื่น บราซิลมีประชากรประมาณ 211 ล้านคน

เมืองหลวงและเขตปริมณฑล มะนิลา ฟิลิปปินส์ พระวิหารแห่งนี้จะ เป็นแห่งที่สองในมะนิลาและแห่งที่สี่ในฟิลิปปินส์ มีวัสดุหินยุคสุดท้ายประมาณ 750,000 คนในฟิลิปปินส์ซึ่งมีประชากร 104 ล้านคน

ไนโรบี เคนยา พระวิหารจะรับใช้สมาชิกมากกว่า 30,000 คนทางภาคตะวันออกของแอฟริกา รวมทั้งสมาชิก 13,000 คนในเคนยาซึ่งมีประชากร 48 ล้านคน พระวิหารแห่งนี้เป็นแห่งที่แปดในจำนวนพระวิหารที่เปิดดำเนินการ กำลังก่อสร้าง หรือประกาศสร้างในแอฟริกา

โพคาเทโล โอดาโฮ สหรัฐอเมริกา พระวิหารโพคาเทโล โอดาโฮจะเป็นพระวิหารแห่งที่หกในโอดาโฮ รัฐที่มีวัสดุหินยุคสุดท้ายประมาณ 450,000 คนและประชากร 1.7 ล้านคน

ซาราโทกาสปริงส์ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา พระวิหารแห่งนี้จะตั้งอยู่ในย่านเติบโตเร็วที่สุดแห่งหนึ่งในยูทาห์ และจะเป็นพระวิหารแห่งที่ 18 ในรัฐนี้ ยูทาห์ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของศาสนจักรมีสมาชิก 2.1 ล้านคน มีประชากรในรัฐประมาณ 3.1 ล้านคน พระวิหารห้าแห่งที่ประกาศสร้างทำให้

จำนวนพระวิหารที่เปิดดำเนินการ (155 แห่ง) และพระวิหารที่ประกาศสร้างหรือกำลังก่อสร้าง/บูรณะ (27 แห่ง) รวมทั้งหมดเป็น 182 แห่งทั่วโลก ตั้งแต่การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2016 พระวิหารพอร์ตคอลลินส์ โคโลราโด พระวิหารสตาร์วัลเลย์ไวโอมิง และพระวิหารฮาร์ตพอร์ต คอนเนตทิคัต ในสหรัฐอเมริกาได้รับการอุทิศ และพระวิหารซัว ฟิจิได้รับการอุทิศแล้ว พระวิหารที่มีแผนจะอุทิศในอนาคต ได้แก่

พระวิหาร	วันอุทิศ
ปารีส ฝรั่งเศส	21 พฤษภาคม 2017
โอดาโฮฟอลด์ โอดาโฮ	4 มิถุนายน 2017 (อุทิศแล้ว)
ทูซอน แอริโซนา (สหรัฐอเมริกา)	13 สิงหาคม 2017
เมอริเคียน โอดาโฮ (สหรัฐอเมริกา)	19 พฤศจิกายน 2017
ซีคาร์ซิตี ยูทาห์ (สหรัฐอเมริกา)	10 ธันวาคม 2017

พิธีเบิกดินดำเนินการแล้วสำหรับพระวิหารวินนิเพก แมนิโทบา (แคนาดา) พระวิหารกินซาซา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก พระวิหารบาร์ริงกียา โคลอมเบีย พระวิหารอาเรเกีปา เปรู และพระวิหารริโอเดจาเนโร บราซิล ขอแจ้งให้ทราบเช่นกันว่าขณะที่การก่อสร้างพระวิหารโรม อิตาลีดำเนินการอยู่นั้น เจ้าหน้าที่ได้วางรูปปั้นพระเยซูคริสต์และอัครสาวกสิบสองดั้งเดิมไว้ในศูนย์กลางห้องเที่ยว และวางรูปปั้นเทพโมโรไนไว้บนยอดแหลม ■

ดูข้อมูลปัจจุบันและข้อมูลทั่วไปได้ที่ temples.lds.org

เส้นทางสู่การศึกษา

ฟายประธานสูงสุดประกาศตั้งองค์กรการศึกษาขั้นสูงทั่วโลกองค์กรใหม่ในศาสนจักรเรียกว่า BYU-Pathway Worldwide องค์กรใหม่นี้จะเริ่มดำเนินการวันที่ 1 พฤษภาคม ปี 2017 โดยจะเปิดโอกาสด้านการศึกษาให้คนที่ยังไม่มีโอกาสนั้น

“Pathway เป็นสะพานเชื่อมโลกอุดมศึกษาออนไลน์กับเส้นทางสู่โอกาสประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต” ประธานเคิเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ทที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ pathway.lds.org

อัครสาวกยังคง ปฏิบัติศาสนกิจ ทั่วโลก

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกยังคงปฏิบัติศาสนกิจทั่วโลก (ดู คพ. 107:23) ในช่วงหกเดือนที่ผ่านมา:

ในการถ่ายทอด Face to Face จาก **เมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา** ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ และเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ กระตุ้นให้เยาวชนของศาสนจักรมีประจักษ์พยานส่วนตัว “มารู้ด้วยตัวท่านเองว่าเรื่องเหล่านี้จริง” ประธานอายริงก์กล่าว

ใน **เม็กซิโก** ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันอยู่ในสภาผู้แทนระดับชาติ (สภาล่างของรัฐสภา) และศาสนจักรได้รับยกย่องว่าท่านคุณประโยชน์ในการปกป้องเสรีภาพทางศาสนาและในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ประธานเนลสันประชุมกับสมาชิกและผู้สอนศาสนาเช่นกัน ท่านกล่าวว่าสมาชิก “เป็นพลังขับเคลื่อนความดีในชุมชนของพวกเขา”

ใน **รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา** เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอคัสขอให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักรปกป้องเสรีภาพทางศาสนา (ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ religiousfreedom.lds.org)

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกซ์ดอร์ฟพบกับสมาชิกสาขาพาร์ลีย์สครีก (สวาฮีลี) ใน **ซอลท์เลคซิตี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา** สมาชิกสาขาจำนวนมากเป็นผู้ลี้ภัยจากประเทศแถบแอฟริกา และประธานอูกซ์ดอร์ฟเคยเป็นผู้ลี้ภัยสองครั้งเช่นกัน “จำไว้เสมอว่าไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด พระกิตติคุณคือบ้าน” ท่านกล่าว

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดและ

จากบนซ้ายไปตามเข็มนาฬิกา: เอ็ดเดอร์เบคนาร์พูคุยกับสมาชิกศาสนจักรในฟิลิปปินส์; ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันประชุมกับสมาชิกสภาผู้แทน (สภาล่างของรัฐสภาเม็กซิโก) เพื่อสนทนาเรื่องเสรีภาพทางศาสนา; กลุ่มผู้นำที่โดดเด่นของมอรมอนและศาสนยิวจากสหรัฐอเมริกาเข้าพบเป็นจามิน เนตันยาฮู นายกรัฐมนตรีอิสราเอล; เอ็ดเดอร์สตีเวนสันทักทายชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังรับใช้เป็นที่ปรึกษาในการประชุมเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชนในอูรุกวัย; วัยรุ่นเข้าร่วมการถ่ายทอดสดกับเอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์และประธานอายริงก์ในเมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา; เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์เรนลันด์ทักทายที่ห้องสตรีที่การประชุมในตองกา; และเอ็ดเดอร์ราสเบนค์ไปเยี่ยมโรงพยาบาลมะเร็งเด็กในกัวเตมาลาซิตี กัวเตมาลา

เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันเข้าร่วมพิธีแต่งตั้งสังฆนายกคนใหม่ของเขตปกครองโรมันคาทอลิกในซอลท์เลคซิตี และต้อนรับท่านเข้าสู่ชุมชน

ใน **แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์** เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์และเอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล.

คุกสมทบกับคณะผู้แทนของผู้นำวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและผู้ทรงเกียรติชาวอิวจากสหรัฐอเมริกาซึ่งมารวมตัวกัน ณ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ใน **เยรูซาเล็ม** เพื่อฉลองครบรอบ 175 ปีที่เอ็ดเดอร์ออร์สัน ไซต์ (1805–1878) แห่งโควารัม

อักษรสาวกลีบสองอุทิศแผ่นดินนี้ให้เป็น
สถานที่รวมชาวยิว

เอลเดอร์ฮอลแลนด์ยังได้พูดคุย
กับสมาชิกและผู้สอนศาสนาใน **ญี่ปุ่น**
เกาหลี และ **กวม** ที่นี่ “เราสามารถรับรอง
กับพวกเขาได้ว่าพวกเขาจะมีอนาคต
[ที่สดใส]” ท่านกล่าว ท่านตั้งข้อสังเกต
ด้วยการถ่ายทอดสดการให้ข้อคิดทาง
วิญญาณทั่วประเทศ “ทำให้เราสื่อข่าวสาร
ของเราได้กว้างที่สุด” โดยเชื่อมโยงกับ
สมาชิกหลายแสนคน

ใน **รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา** เอล-
เดอร์เดวิด เอ. เบดเนอร์เข้าร่วมการ
ประชุมอภิปรายเรื่องการแต่งงาน โดย
กล่าวว่าภารกิจสำคัญยิ่งประการหนึ่งใน
สมัยของเรา—ภารกิจที่ชุมชนต่างศาสนา
ควรพร้อมใจกันทำ—คือช่วยให้ผู้คน
เข้าใจความหมายและจุดประสงค์แท้จริง
ของการแต่งงาน

ขณะไปเยี่ยมมิชชันนารีใน **ญี่ปุ่น** และ **เกาหลี** เอลเดอร์เบดเนอร์
กล่าวว่าศาสนจักรกำลังเติบโตแบบค่อย
เป็นค่อยไปแต่มั่นคงในเอเชีย “ท่านอด
ประทับใจไม่ได้กับความขยันหมั่นเพียร
ความสุภาพเรียบร้อย และความซื่อสัตย์
ของมิชชันนารีเหล่านี้”
ท่านกล่าว เอลเดอร์เบดเนอร์กล่าวคำ
ปราศรัยกับสมาชิกศาสนจักรหลาย
พันคนและสอนผู้สอนศาสนาในคณะ
เผยแผ่ 7 แห่งใน 21 แห่งของศาสนจักร
ที่ **ฟิลิปปินส์**

ใน **เม็กซิโก** เอลเดอร์เนล แอล.
แอนเดอร์เซ็นแนะนำสมาชิกศาสนจักร
ให้เอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้พวกเขา
เข้าพระวิหาร ถือนิบัติวันสะบาโต
และกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว
ท่านเชื้อเชิญให้พวกเขานำพระผู้ช่วยให้
รอดเข้ามาในชีวิตอย่างสมบูรณ์มากขึ้น
เอลเดอร์ควอนทิน แอล. คูไปเยือน
ฟิลิปปินส์ 20 ปีหลังจากท่านรับใช้ที่
นั่นเมื่อครั้งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่
เพิ่งได้รับเรียก ท่านกล่าวว่าศาสนจักรใน
ฟิลิปปินส์เติบโตขึ้นสองเท่านับจากนั้น
“ที่นั่นมีหลายสาขา” ท่านกล่าว “เวลานี้มี

หลายสวด เด็กที่เรารู้จักสมัยนั้นเวลานี้
เป็นอดีตผู้สอนศาสนา อดีตผู้สอนศาสนา
เวลานี้เป็นประธานสวด เหลือเชื่อที่เห็น
การเติบโตของศาสนจักร”

ใน **โบลิเวีย** และ **เปรู** เอลเดอร์คุก
แนะนำให้สมาชิกจดจ่อกับศรัทธาใน
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ท่านกล่าวว่า
เยาวชนและคนหนุ่มสาวที่นั่นพิเศษมาก
พวกเขาแสดงให้เห็นความรักต่อพระ
ผู้ช่วยให้รอด การซื่อสัตย์และการฟื้นคืน
พระชนม์ของพระองค์

ใน **เขตแอฟริกาตะวันตก** เอลเดอร์
แกเรีย อี. สตีเวนสันกล่าวว่าการมาเยือน
ของท่านทำให้ท่านมีโอกาสใคร่ครวญ
ความรักและปีติที่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
พบในพระกิตติคุณแม้พวกเขาจะเผชิญ
“ความท้าทายและความยากลำบาก”

ต่อมาใน **อูรุกวัย ชิลี** และ **อาร์เจนตินา**
เอลเดอร์สตีเวนสันพูดถึงการประชุมเพื่อ
ความเข้มแข็งของเยาวชน ท่านกล่าว
ว่าเยาวชนจำนวนมาก “กำลังตัดสินใจ
จะไปเป็นผู้สอนศาสนาและยังคงแน่ว
แน่กับเป้าหมายของการแต่งงานในพระ
วิหาร . . . [เรียน] ขึ้นอุดมศึกษา”

เอลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
แนะนำให้สมาชิกและผู้สอนศาสนา
ใน **เขตอเมริกากลาง** ซื่อตรงต่อพันธ-
สัญญาของพวกเขาและพึ่งพาพระเจ้า
ในยามที่มีความสับสนอลหม่าน ท่าน
ไปเยี่ยมโรงพยาบาลมะเร็งเด็กใน
กัวเตมาลา กล่าวสุนทรพจน์สำคัญที่
การประชุมสัมมนาเรื่องเสรีภาพทาง
ศาสนาซึ่งศาสนจักรเป็นผู้อุปถัมภ์ใน
เอลซัลวาดอร์ และเข้าพบประธานาธิบดี
ของ **นิการากัว**

ใน **ตองกา** เอลเดอร์เดล จี. เรนสันด์
เข้าเฝ้าพระราชินีและพระบรมวงศา-
นวงศ์ ท่านไปเยือน **ออสเตรเลีย** และ
นิวซีแลนด์ ด้วยซึ่งที่นั่นสมาชิกขอ
ให้ท่านส่งต่อความรักของพวกเขาถึง
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ■

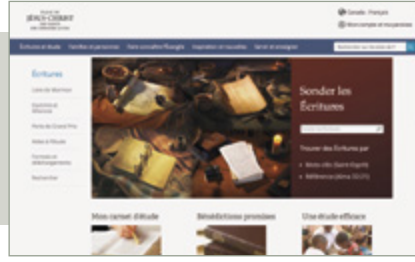
ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของผู้นำ
ศาสนจักรอยู่ในหน้าเฟซบุ๊กของท่านเหล่านั้นที่
prophets.lds.org

ผู้สอนศาสนา ที่ดีขึ้น ครูที่ดี ขึ้น

ในการถ่ายทอดทั่วโลก เอลเดอร์และ
ซิสเตอร์ประมาณ 71,000 คนใน 422
คณะเผยแผ่ได้รับการอบรมให้เป็นผู้สอน
ศาสนาที่ดีขึ้นและเป็นครูที่ดีขึ้น ในการ
อบรมนี้มีประกาศการเปลี่ยนแปลงต่างๆ
ที่ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอักษรสาว
กลีบสองอนุมัติด้วย ตารางประจำวันแบบ
ใหม่จะยืดหยุ่น ได้มากขึ้นเรื่องการใช้เวลา
ของผู้สอนศาสนาและปรับได้มากขึ้นตาม
เขตที่พวกเขาจะใช้

จุดประสงค์ของตารางเวลาที่ยืดหยุ่น
ได้มากขึ้นคือเพื่อช่วยผู้สอนศาสนาเพิ่ม
ประสิทธิภาพประจำวัน ตั้งเป้าหมายที่
ได้รับการคล้อยตามมากขึ้น วางแผนอย่างมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น มีสุขภาพดีขึ้น และ
ใช้สิทธิ์เสรีในการตัดสินใจอย่างชอบ
ธรรมเกี่ยวกับการใช้เวลาของพวกเขาให้
ดีที่สุด ทั้งยังช่วยให้พวกเขามีเวลาออกไป
ทำงานนานขึ้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงอื่นที่ประกาศคือลด
จำนวน “ตัวบ่งชี้หลัก” ที่ผู้สอนศาสนาใช้
รายงานความก้าวหน้าในงานของตน การ
อบรมครั้งนี้เตือนผู้สอนศาสนาว่าหลัก
ธรรมทั้งหมดใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*
ล้วนสำคัญและควรนำมาใช้ ■

การสอนในวิธี ของพระผู้ช่วยให้รอด

สื่อและแหล่งช่วยใหม่

ต่อไปนี้เป็นารสรุปเกี่ยวกับสื่อและแหล่งช่วยใหม่ที่ศาสนจักรจัดทำให้ใช้เมื่อเร็ว ๆ นี้

เรื่องราวพระคัมภีร์และสมุดภาพพระบายสี เพื่อกระตุ้นการศึกษาพระคัมภีร์ของแต่ละบุคคลและครอบครัว ศาสนจักรจึงออกแหล่งช่วยใหม่ของเรื่องราวพระคัมภีร์ โดยเริ่มจากชุดสมุดภาพพระบายสีที่ออกแบบให้เด็กอายุ 2–8 ขวบ ฉบับพีดีเอฟจัดทำให้ฟรีที่ scripturestories.lds.org และสามารถส่งฉบับสิ่งพิมพ์ได้ที่ store.lds.org และที่ศูนย์หนังสือ

สมุดภาพพระบายสีจะแปลเป็นภาษาต่างๆ โดยใช้พระคัมภีร์ฉบับแอลดีเอสฉบับที่แปลแล้วจะมีให้ใช้ตลอดปี 2017 โดยเริ่มจากภาษาสเปน โปรตุเกส ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เกาหลี จีน (ดั้งเดิม) เยอรมัน รัสเซีย และอิตาลี

พระคัมภีร์ ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศการแปลพระคัมภีร์ฉบับรวมสามเล่มใหม่เป็นภาษาฝรั่งเศส มีอยู่ที่ ecritures.lds.org และในโมบายแอปพลิเคชันคำว่าพระกิตติคุณ การแปลครั้งนี้รวมถึงการเปลี่ยนคำเล็กๆ น้อยๆ ในคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกด้วย ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศเช่นกันว่างานแปลพระคัมภีร์ฉบับรวมสามเล่มในภาษาโครเอเชียมีให้ใช้ทางออนไลน์ พระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับพิมพ์ในภาษาโครเอเชีย รัสเซีย และไอซ์แลนด์มีให้ใช้เมื่อเร็ว ๆ นี้เช่นกัน

ความช่วยเหลือสำหรับครอบครัวที่กำลังรับมือกับพฤติกรรมเสนาหาเพศเดียวกัน เพื่อช่วยสมาชิกตอบสนอง

อย่างละเอียดอ่อนและรอบคอบเมื่อต้องเผชิญกับพฤติกรรมเสนาหาเพศเดียวกันในครอบครัวของตนเอง ในหมู่สมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนจักร หรือที่ใดก็ตาม แหล่งช่วยจะมีไซต์ใหม่ mormonandgay.lds.org และ Gospel Topic ที่อัปเดตแล้วเกี่ยวกับพฤติกรรมเสนาหาเพศเดียวกัน (ภาษาอังกฤษ) รวมทั้งคำถามที่ถามบ่อยและคำสอนของศาสนจักร

แอปพลิเคชันคำว่าพระกิตติคุณที่อัปเดตแล้ว แอปที่สมาชิกทั่วโลกใช้ศึกษาพระคัมภีร์ คำพูดการประชุมใหญ่และเนื้อหาอื่นๆ ออกรูปแบบอัปเดตครั้งใหญ่เมื่อเร็ว ๆ นี้ทั้งสำหรับ iOS และ Android ในเวอร์ชัน 4 เครื่องมือศึกษาใช้งานง่ายขึ้น ฟังก์ชันและรูปแบบสอดคล้องกันมากขึ้น และมีวิดิทัศน์การเรียนรู้การสอนใหม่ๆ ด้วย เพราะเนื้อหาทั้งหมดสามารถทำความเข้าใจได้ ท่านจึงสามารถแรงแฝงความเห็น ลิงก์ แท็ก และจัดระบบเนื้อหาทั้งหมดไว้ในโน้ตบุ๊กได้ ท่านสามารถทำความเข้าใจวิดิทัศน์หัวข้อและสิ่งช่วยศึกษาของพระคัมภีร์รายการในคู่มือบทเรียนต่างๆ เพลงสวดตลอดจนเพลงปฐมวัย และอื่นๆ

แอปเครื่องมือแอลดีเอสที่อัปเดตแล้วเวอร์ชัน 3.2.0 ของโมบายแอปเครื่องมือแอลดีเอสทำให้การเข้าพระวิหารง่ายขึ้น รูปแบบเพิ่มเติมช่วยให้สมาชิกเห็นพระวิหารในเขตของพวกเขา หาพระวิหารใกล้ที่สุดหาแห่ง ติดต่อพระวิหาร หรือรู้ว่าพระวิหารมีกำหนดปิดเมื่อใดและเตือนก่อนในรับรองของพวกเขาจะหมดอายุ

“เราทุกคนต้องการสอนเหมือนพระคริสต์ทรงสอน” เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองกล่าวระหว่างการถ่ายทอดสำหรับครูทั่วโลกเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016 “การแนะนำสั่งสอนของพระองค์เรียบง่าย ตรงไปตรงมา และเปี่ยมด้วยพลัง”

เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวว่าแหล่งข้อมูล การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด ช่วยปรับปรุงการสอนในศาสนจักร ด้วยเหตุนี้จึงขอให้จัดประชุมสภาครูและปฐมนิเทศครูใหม่ ซึ่งสนทนารื่องนี้แล้วระหว่างการถ่ายทอด การถ่ายทอดทั้งหมด 10 ภาษาที่ teach.lds.org พร้อมวิดิทัศน์และสื่ออื่นๆ เพื่อเพิ่มพลังการสอน

ครอบครัว ถ้อยแถลงต่อโลก

ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสอง
ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

6 เราฝ่ายประธานสูงสุด และสภาอัครสาวกสิบสองของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ขอประกาศด้วยความเคารพว่าการแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าและว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระผู้สร้างเพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์

มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็นปิยบุตรหรือปิยธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ และด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงมีลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ เพศเป็นบุคลิกภาพสำคัญยิ่งของแต่ละบุคคลก่อนชีวิตมรตัย ขณะมีชีวิตมรตัย และเป็นเครื่องบ่งบอกอัตลักษณ์และจุดประสงค์นิรันดร์

ในอาณาจักรก่อนชีวิตมรตัย บุตรและธิดาที่เป็นวิญญาณผู้จักและนมัสการพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระบิดานิรันดร์ของพวกเขาและยอมรับแผนของพระองค์ ซึ่งตามแผนนั้นบุตรธิดาของพระองค์จะได้รับร่างกายอันเป็นเนื้อหนัง และได้รับประสบการณ์ทางโลกเพื่อพัฒนาไปสู่ความดีพร้อม และในที่สุดจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของพวกเขาเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์ แผนแห่งความสุขจากพระผู้เป็นเจ้าทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่วนิรันดร์

พระบัญญัติข้อแรกที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ออดัมและเอวาเกี่ยวข้องกับศักยภาพของคนทั้งสองที่จะเป็นบิดามารดาในฐานะสามีภรรยา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าที่ให้บุตรธิดาของพระองค์ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกยังมีผลบังคับ เราขอประกาศต่อไปว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่าอำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น

เราขอประกาศว่า วิถีทางที่ชีวิตมรตัยได้รับการสร้างขึ้นนั้นเป็นการแต่งตั้งจากสวรรค์ เรายืนยันถึงการชำระชีวิตให้บริสุทธิ์และความสำคัญของสิ่งนี้ในแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า

6 สามีและภรรยามีความรับผิดชอบสำคัญที่จะรักและดูแลกันรวม

ทั้งรักและดูแลบุตรธิดาของตน “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า” (สจตุ 127:3) บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพลเมืองดี เชื่อฟังกฎหมายบ้านเมืองไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด สามีและภรรยา—บิดาและมารดา—จะมีความรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าในการปฏิบัติภาระหน้าที่เหล่านี้ให้ลุล่วง

ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อแผนนิรันดร์ของพระองค์ เด็กมีสิทธิ์ถือกำเนิดภายในพันธะของการสมรสและได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่รักษาคำปฏิญาณของการแต่งงานด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและดำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวด อ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงานและกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดา ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน ความพิการ ความตาย หรือสภาพการณ์อื่นๆ อาจทำให้แต่ละบุคคลจำเป็นต้องปรับตัว ญาติพี่น้องควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

เราขอเตือนว่าผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือบุตรธิดา หรือผู้ที่ล้มเหลวต่อสัมฤทธิผลของความรับผิดชอบในครอบครัว วันหนึ่งเขาจะยืนชี้แจงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ เราเตือนว่าการแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติมาสู่ตัวบุคคล ประชาคม และประชาชาติดังที่ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณและปัจจุบันพยากรณ์ไว้

เราเรียกร้องประชาชนพลเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐบาลผู้มีความรับผิดชอบทุกแห่งให้ส่งเสริมการวางมาตรการเหล่านั้นเพื่อชำระและเสริมสร้างความมั่นคงให้ครอบครัวในฐานะหน่วยพื้นฐานของสังคม

“เราอยู่ในยุคที่เต็มไปด้วยความทุกข์ยากและความชั่วร้าย สิ่งใดจะปกป้องเราจากบาปและความชั่วร้ายซึ่งมีอยู่ดาษดื่นในโลกทุกวันนี้” ประธานโทมัส เอส. มอนสัน
ถวามระหว่างการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 187 ของศาสนจักร “ข้าพเจ้าขอประกาศว่าประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และพระกิตติคุณของพระองค์จะช่วยนำทางเราไปสู่ความปลอดภัย... ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้เราแต่ละคนศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนทุกวัน เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะได้ยินเสียงของพระวิญญาณ เพื่อให้เราต้านทานการล่อลวง เหาชนะความสงสัยและความกลัว เราจะได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์ในชีวิตเรา”